

సంపు. ౧౩ ధాత సంవత్సరము, మార్గశీర్ష మాసము (డిసెంబరు ౧౯౩౬) సంఖ్య ౧౨

ప్ర భా త వృ షి

బొడ్డు బాపి రాజు

తెల్లని దూదిపింజవలె తేలిన మబ్బులు తూర్పుకొండపై
 నల్లరిసేయ, నీలితేరయంచుల నించుక నొత్తిగించి య
 ల్లలన పైకిబ్రాకు వికచాబుజుత్తుని కాంతిహస్తముల్
 చల్లిన ముత్యపున్నరుల జల్లుగ వాన బిరాన సాగెరా!
 దుండగపు న్సురానిలసుతుల్ పయికెక్కి కదల్చ, నున్నయ
 ట్లండియు కుప్పతిప్పలుగ నుర్వరకుం దిగజారుచున్నవో
 పండిన పారిజాతరసవత్ప్రసవ ప్రచయంబునా సుహృ
 న్మండలిముంచె మక్కువల, మందవిభాత్త విభాతవృష్టియుక్.
 చినుకును జిన్నురా నడుమ చీలిన వాలిన సందులందు జిం
 కను నదలించుకొం చుదయకావిహారముసేయు వాయుభూ
 పునిపయి కండువా తడిసి ముద్దగుచుం, జిరుప్రోద్ధువెల్లు గూ
 డిన తడియారుచున్న దపుడే నిముసమ్మున కొక్కరూపుగా.

ధారలు గట్టుకొన్న జలదామనులన్ మొనలెత్తు లేతసిం
 దూరపు నెక్కురేక లవి తొల్రుపడన్ పదియారువన్నె బం
 గారపు చంద్రహారముల కైనడినై, పరిఃక్వ శాలి కే-
 దారములందు నందముల దాచిన దీవరహాలవాన పా !

అటనట చిన్ని చిన్ని పడియల్ పడి వర్ష జలముతోడి మి

క్కుటమగు భాస్కరద్యుతుల కూడిక నిద్దపుటద్దముల్ ధరా
 కటమున గూర్చినట్లు సొబగ్గై ప్రకృతి ప్రతిబింబముల్ నము
 న్నటన మొనర్చుచుండ నయనమ్ములకుం బయనమ్మువెట్టెడిన్.

చూలకని గ లికిం జలిని ష్టుక్కిన వార్షకబిందు సుందర

మ్ములు దలల్కాగ భూమిరుహముల్ ; పయి పయిన జారిపడ్డ చు

క్కావల సేటిబా మురలగ పాపహాచి ప్రభాతభానునుం

జల కిరణాగలక్షులకు సూడిదిలిచ్చె పసిండిః చ్చికల్.

నిన్నటినుండి కార్మాయిలు సీలపుటోలపు మేలుకట్టు క్రిం

దన్నిలునుండియున్న వసుధావలయ మ్మిది నే డపూర్వపుం

జెన్నలరారుచున్ వెలుగుసీడల దాగుడుమూతలాడు, భా

వోన్నతి దారుమారగుడనుండు కవింద్రుమనమ్మువోలికన్.

నింగి మతాబుకాల్చినటు నిండిన వేడివెలుంగు పొంగులన్

మ్రొంగెను ; వర్షలక్ష్మి యళిమేచకచూ కచము న్వలార్చి హ

స్తాంగుళి నారవిప్పినదొ యన్నటులున్న నవోదయాంబుముక్

భంగము లొక్కొక్కటిగ పైబడిక్రుమ్ముచు దొమ్ములాడుచున్.

నేసగిగాని వేసగిగ వేడిని మిక్కిలిగాసివెట్ట నా

యాసము జెందియున్నదవురా ! యిల మొన్నటిదాక సేనమో

పా సరినున్న సస్యముతోపాటుగ ; నే డిటులూడిపడ్డ వ

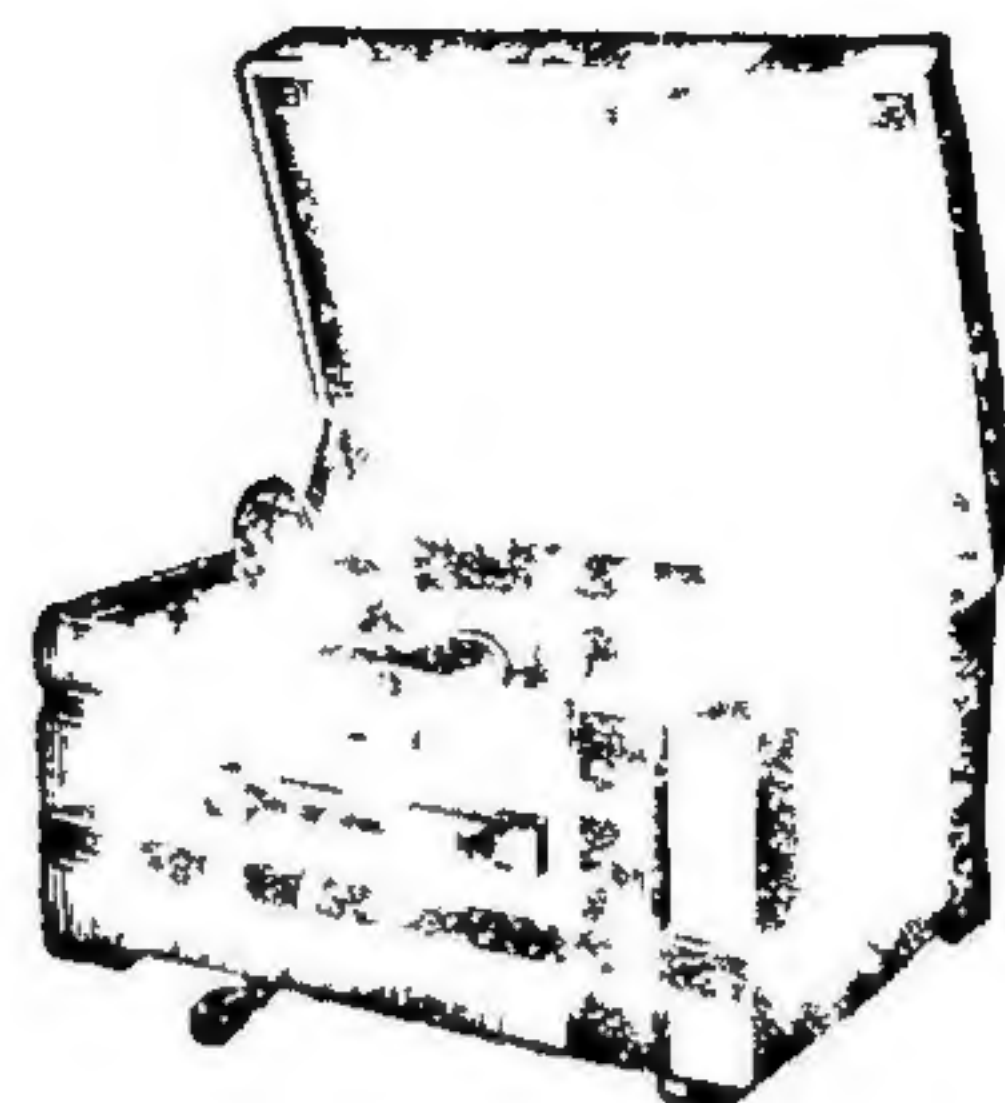
ర్షాసమధార నోలని యాడుచునున్నది తృప్తిదీరగన్.

వానలని కలనరించిన - జానపదలకోర్కిపండ్ల, సంతోషమ్మే

కాని మ్మిక, తెరపిబడిన - గాసీ, నోటికడకూడు కలదా జలదా!

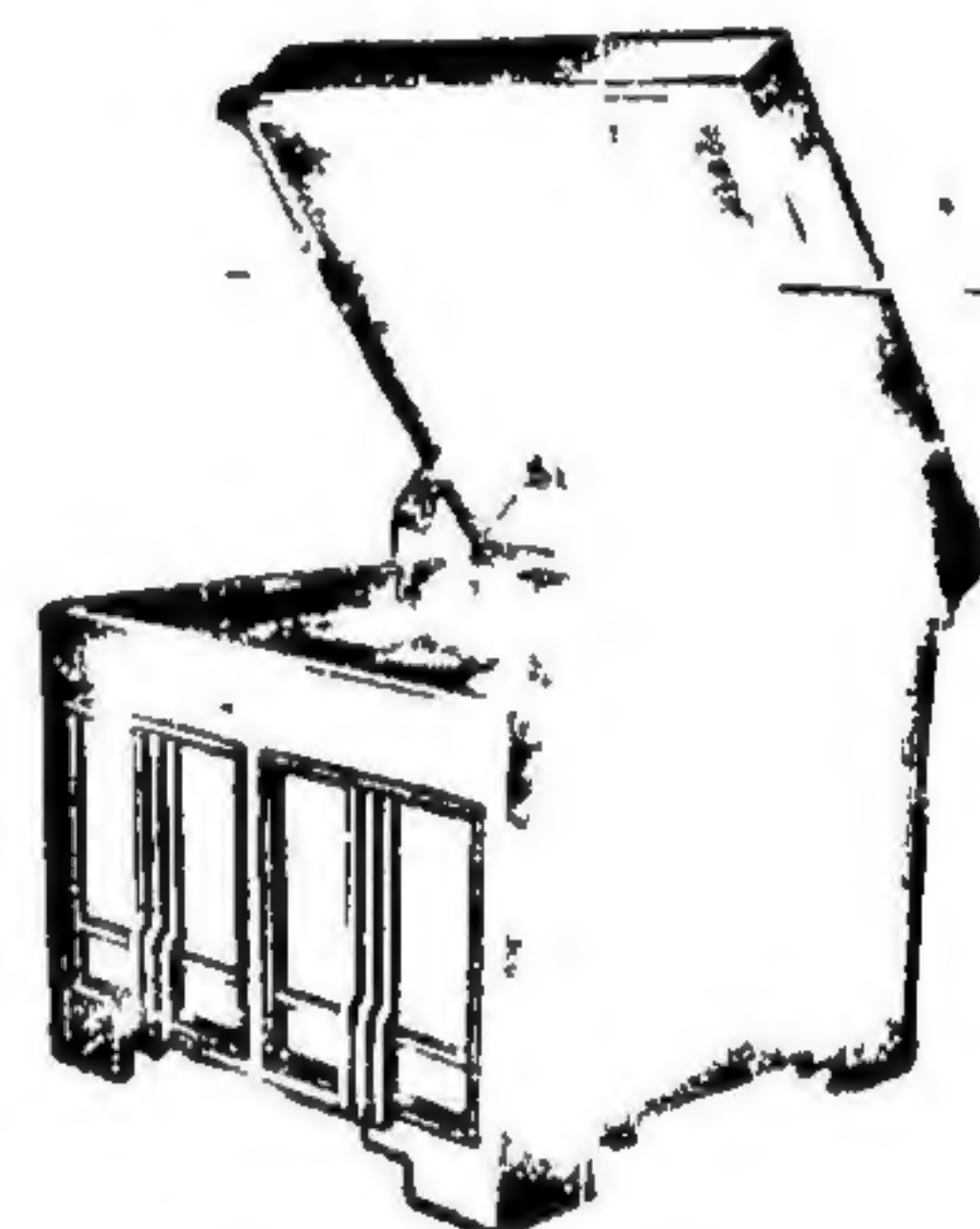

“హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్”

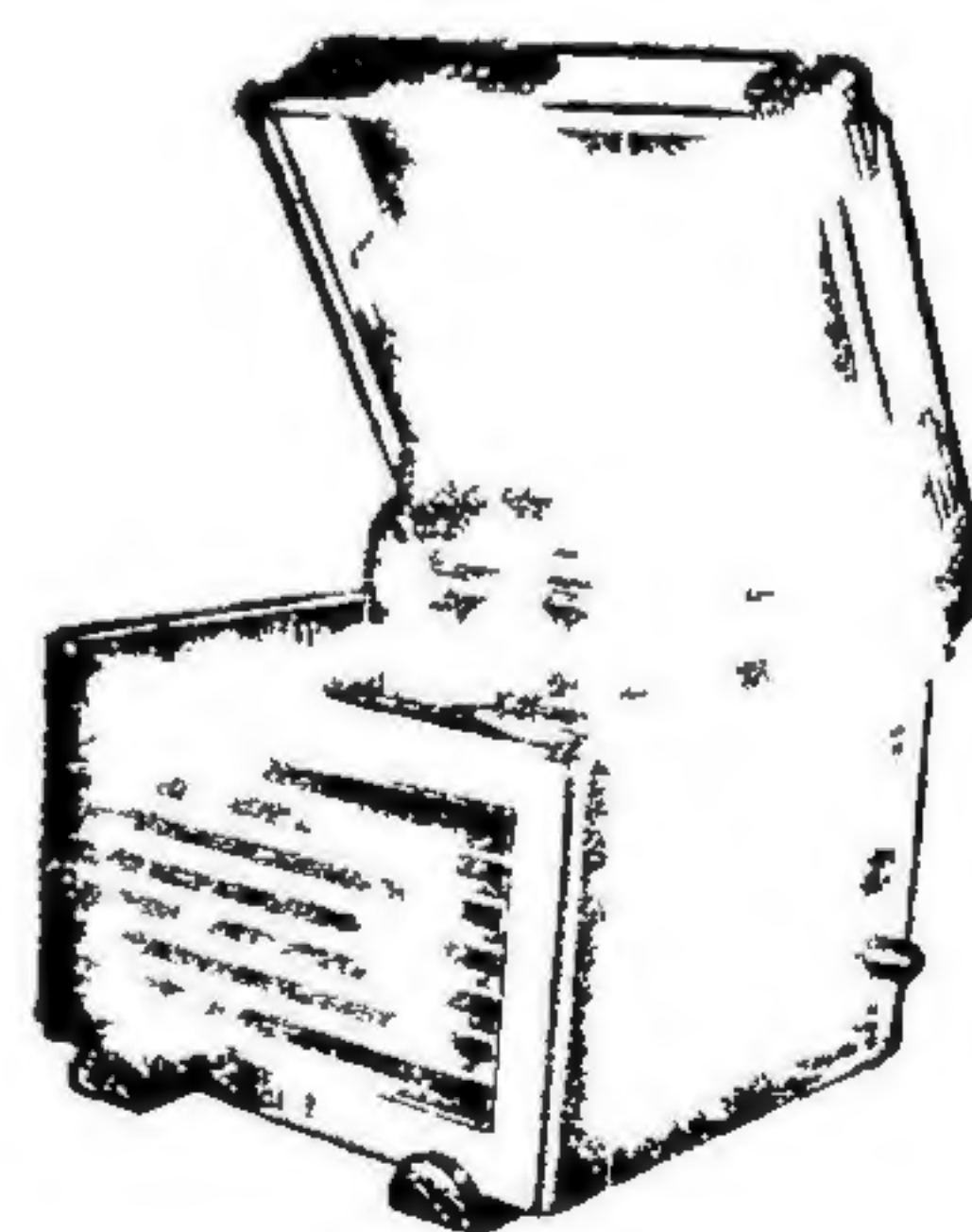
మాడల్ 118

వెల రూ. 120.

మాడల్ 178

వెల రూ. 140.

మాడల్ 176

వెల రూ. 150.

ఈ దీపావళి పండుగలకు

జగద్విఖ్యాత “హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్” వారి ఈ నూతన గ్రామోఫోను మెషీనులందు, నవరసభరితమై యలరారు “హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్” సెట్టు రికార్డులను విని, మీ యిచ్చవచ్చినప్పు డెల్లి మంగళకరమైన సంగీతశ్రవణముచే ఆనందము పొందుడు!

“హిస్ మాస్టర్స్ వాయిస్” సెట్టు రికార్డులు

రామదాసు	13 8	గయోపాఖ్యానము	13 8
సావిత్రి	13 8	భక్త మీరాబాయి	11 4
మిస్ 1934	9 0	కచ్చేరి సెట్టు	13 0
ప్రహ్లాద	11 4	పుండలీక	11 4
భక్త కుచేల	9 0	రాధాకృష్ణ	6 12
ద్రౌపదీ మానసంరక్షణము	9 0	మాయాబజారు	11 4
విశ్వామిత్ర	13 8	భక్త కబీరు	9 0

తగ్గింపుధరలు తెలుపు క్రొత్త మెషీను కేటలాగులుగాని,

పై కనుపరచిన నాటకపుస్తకములుగాని

వలయువారికి ఉచితము!

ది గ్రామోఫోన్ కంపెని లిమిటెడ్.

45, సాత్ వెరేడ్,

బెంగుళూరు.

లోధ

గర్భాశయరోగనివారణి

స్త్రీలకు గలుగు ఋశుమాల, అకాల బహిష్టి, బహిష్టి కాకుండుట, కుసుమ రోగము, సంతాన హీనత, రక్తహీనత, మలబద్ధము, నూలికావాతము, కీళ్లనొప్పులు, అకాళ్లు అరచేతులు మంట, మొదలగు మర్మవ్యాధుల కుదుర్చును.

కేసరికుటీరం, ఎగ్నూరు, వదరాసు.

దంతచూర్ణము

డబ్బీ 1-కి వెల రు 0-2-0; 12-కి రు 1-4-0.

పంటిపోటును బాపి, నోటి దుర్గంధమును భోగొట్టి పండ్లుతోముటకు బాగుండును.

విగుల్లనుండి రక్తము కారకుండును

నూనరాసు — అమృతాంజనం

— బొంబాయి

రూ 100 లు యినాం!

(ఇంద్రజాల అంగుళీయము)

మిక్కిలి శక్తికలది. కాంతి గలది. దీనిశక్తిచే అతికఠినముగు పనికూడ నెరవేరును. ఎవరిని మీరు కోరెదరో వారు దీనిచే మిమ్ముల ప్రేమించెదరు. పరీక్షలందు, వ్యాజ్యములందు

జయము గలుగును. ఉద్యోగము మగసంతానము, భాగ్యము మున్నగునవి కలుగును. ఇది గుణములేదని రుజువుచేయువారికి రూ 100/- బహుమానము. కష్టపడ నవసరములేదు. దానిని మీయొద్ద ఉంచు కొనుడు.

BENGAL MESMERISM HOUSE,

Panchpota, Bengal (B. M.)

విద్యార్థి కల్పతరువు

(అమూల్యమగు ఆంధ్రనిఘంటువు)

ఇందు సాంకేతికపదములు, నానార్థములు, పర్యాయపదములు, వ్యుత్పత్తిర్థములు, ప్రకృతి వికృతములు, జంటపదములు, వ్యాకరణసంగ్రహము, ఛందఃపరిచ్ఛేదము, ఉపమేయోపమానములు, స్తోత్రముక్తావళి అను ప్రకరణములు కలవు. ప్రతివిషయమును సులభముగఁ దెలిసికొనుటకు నిఘంటువువలె నాదర్శప్రాయమై యుండును. ఈవిషయమును ధృవపఱచుటకుఁ బండితులయొక్కయు, టెన్చురుకుకమిటీయొక్కయు, వార్తాపత్రికలయొక్కయు సదభిప్రాయములే ప్రబలసాక్ష్యములు. వెల రు. 1-8. వలయువారు:-సగము అడ్వాన్సుతో ఆర్డర్వవలెను.

ముసునూరి వెంకటేశాస్త్రి,

టౌన్ విడిల్ స్కూల్, రాజమండ్రి.

మధురవాణి

శ్రీ. శ. ౧౬౨౦ ప్రాంతమునఁ దంజాపురీసుఁడగు రఘునాథనృపాలుని యాస్థానమున విలసిల్లిన మధురవాణి రచించిన సంస్కృతరామాయణ సారమునుగూర్చి పెక్కండ్రు లఘువ్యాసముల లిఖించిరి. చరిత్ర చర్యణమేయైనను మాకుఁదోచినదాని సంగ్రహముగాఁగొంత తెలిపెదము.

రఘునాథుఁడు పెక్కండ్ర సంస్కృతాంధ్ర ద్రవిడ విద్యవృత్తులఁ బోషించి గ్రంథముల స్వయముగా రచించియు, రచియింపించియుఁ జోళ పాంశ్యసుండిరదేశముల ననేక పుణ్యస్థలముల దేవతా విమానమంటపాదుల నిర్మించి చోళదేశమున ననేకాగ్ర హారములఁ దన పెద్దలపేర స్థాపించి పశ్చిమాత్రదేశముల నుండి దక్షిణాభిముఖయై పాటివచ్చు సంగీతదేవతకుఁ దంజాపుర ప్రాంతము విహారభూమిగా నిలిపి శూద్రక వాసుదేవ విక్రమార్క భోజాదుల చరిత్రము లిట్టివని యుద్ద్యోతింపఁజేయు విద్యావిసోదములతోఁ గలము పుచ్చి కీర్తికాయుఁడయ్యె. ఇతనిగుఱించి పెద్దగ్రంథము రచింపఁదగినంత చరిత్రసాహగ్రి కలదు.

భోజ విక్రమార్కాదుల సభలలోవలె నితని యాస్థానమునఁ పెక్కండ్ర స్త్రీలు సంగీతసాహిత్య సృష్టివిద్యలలోఁ బ్రాధిమ్యమాపుచుఁ బురుషప్రకాంతు లను సమానముగా గోష్ఠీప్రసంగములఁ జొచ్చి కనక రత్నాభిషేక గౌరవములు వడసి సంస్కృతాంధ్రములఁ గావ్యసంతానముచేఁ దమవంశకీర్తులఁ బవిత్రతరములుగాఁ జేసికొనిరి. వీరిలో మిన్నలని యెన్నఁదగిన యన్నులు రఘునాథచరిత్రము రచించిన రామభద్రాంబయు, రామాయణసారసంగ్రహము విరచించినమధురవాణియుఁ గలవగుదురు. రామభద్రాంబ తాను రఘునాథుని దేవి యని చెప్పుకొన్నదిగాని మధురవాణి రాజుతోఁ దనకుఁ గల సంబంధబంధముల వర్ణించుకొన్నదికాదు. కావున నారాజపురంబుని రహకేళీవిలాసములఁ బాల్గొను సంత సౌభాగ్యసంపద లేనిదేమో. శేవా, హోహా, శశిప్రభా, అణులక్ష్మి, మాధవీ, ప్రహతా మొదలగు ప్రాకృతభాషాకవయిత్రులును, విజ్ఞా, విజయా,

అవంతిసుందరీ, శీలాదులగు నార్యావర్త సంస్కృత కావ్యకర్తృలును కంతి హాన్న మొదలగు కణ్ణాటరచ యిత్రులును, అవ్వె, ఆండాళ్ మొదలగు ద్రవిడ వినుషు లును ప్రఖ్యాతిలైయుండ నాంధ్రవనితలలో సంస్కృ తాంధ్రకవయిత్రులు గలరనుట యేమిచోద్యమ? మెల్ల, రంగాజి, ముద్దుపాని మొదలగు నాంధ్రభాషారచ యిత్రు లాంధ్రవిమర్శకులకుఁ జిరపరిచితలేకదా. అట్లే గంగాదేవీ, తిరుమలదేవీ, రామభద్రాంబాస్త్రీయులగు నాంధ్రస్త్రీల సంస్కృత వాగ్విలాసము లాస్వాదిత పూర్వములే యగును.

సంస్కృతమున రామాభ్యుదయము రచించిన యభిరామకామాక్షియు, నందే శ్రీరంగాభ్యుదయము విరచించిన త్రివేణికయు, దృశ్యశ్రవ్యకావ్య ప్రాకృత గ్రంథ సంగ్రాతియగు శారదయు నాంధ్రమహిళలు గాఁబోలు. వారి వచోగుంఫము కొందఱ కింకను శ్రవణ గోచరము కాకుండవచ్చును.

గద్యపద్యప్రబంధానాం
పక్ష్యాగ్రస్తాదశనాటకైః,
సాకం ప్రాకృతకావ్యాభ్యాం
సాహిత్యం శారదా వ్యధాత్.

అని డిండిమకవిచక్రవర్తి యగు నరుణగిరినాథునిచేఁ బొగ డ్డ గన్నశారద దేవరాయల యాస్థానవిదుషి యందురు. త్రివేణి తానే తన్ను గుఱించి, శ్రీరంగాభ్యుదయసర్గాం తముల నిట్లు చెప్పుచున్నది.

త్వదగ్ధానతరగ్ధపజ్జీవిలస
దృగ్జితపాకృత్స్వనా-
గుమ్మోఽనస్తకవి స్త్వనూత తనయాం
యోఽసౌ త్రివేణ్యాఖ్యికామ్,

శ్రీరక్షాభ్యుదయే తయా విరచితే
 సద్బుద్ధినద్యే మహా-
 కావ్యేఽసౌ దశమః సుధాకృతసఖః
 సర్గః స్వమాధుర్యతః.

మధురవాణి రఘునాథునియాస్థానమున సమస్త
 విద్యాప్రసంగములఁ గలఁగొని యతఁడు రచించిన రామా
 యణము పతింపంగా విని సంస్కృతిమున రచించినట్లు
 చెప్పుదురు కాని యతఁడు రచించిన రామాయణము
 మాకు లభించినంతవట్టు పరిశోధింపఁగా మధురవాణి
 రామాయణసంగ్రహము దానికిఁ దెలిపింపు గా దని
 తోఁచెను. మధురవాణికావ్యము నుఁదరకాండమువఱకుఁ
 లభించును అంతకు పదునాలుగుసర్గాలు గలవు. రఘు
 నాథుని బాలకాండములో కొంతభాగమునైతిము దాని
 క్రిందఁ బేర్చితిమి. భావములు గలిసినవి కావు.

రఘునాథుఁడు చిత్రరచనపాఠం పోక సరళముగాఁ బద
 ములకుఁగాని, యతిప్రాసములకుఁ గాని కష్టపడక మహా
 వర్ణనలనైతిము మృదుపదసందర్భముగా రచించుచున్నాఁ
 డు. మధురవాణి యనేకస్థలములఁ గ్లిష్టరచనకు దిగును.
 పాశకులు కాలక్రమమున నవ్యుత్పన్నులుగాఁ బుట్టఁ
 బోవుదురనికాఁబోలుఁ గొన్నిశ్లోకములకు స్వయముగా
 వ్యాఖ్యరచించె. పాణినీయము చక్కఁగాఁ జదివె నని
 చెప్పి తదాస్వాదము మాపుటకుఁ గాఁబోలు “రాజ
 నీతిరహస్యతా” యని మాఘుఁడు చెప్పినట్లు ప్రయోగ
 చాతురిఁ జూపును. ఆమెగద్యములఁ దన్నుఁగూర్చి యే
 మనియె? ఇదియె—

తత్తదృగ్ఘటికార్థ నిర్మితశత-
 శ్లోకీఘణిగ్రామణీ
 వాణీప్రాకృతశాస్త్ర నైపుణసము-
 న్మీలద్యతః శ్రీజుషా,
 దేవోద్యన్మతిసఖ్యయా మధురవా-
 ణ్యమ్బాఖ్యయా నిర్మితే
 శ్రీరామాయణసారకావ్యతిలకే
 సర్గస్తోత్రీయోఽభవత్.

అని ఘటికాశతగ్రంథకర్తల నధఃకరింప ఘటికార్థ
 శతగ్రంథకర్త యనియు, ప్రాకృతభాషలోను శాస్త్ర

ములలోను నైపుణి గల దనియుఁ జెప్పకొనియె. ఓనిమ
 పీమణీ, గ్రామ్యభాషాకవిచక్రవర్తుల ము మాకునీఫణి
 గ్రామణీ వాణి యేల? మఱికొన్ని గద్యములఁ గానిము.

ప్రస్తారాభినవాత్తవృత్తకవితా
 ధాటికధాసక్రియా
 వద్యాపాదచనావిశేషబహుధా
 విఖ్యాతకీర్తిశ్రియా|

దివ్యోద్యన్మతి..... సర్గస్తురీయోఽగమత్ ||

మాకాలములోని యాశుకవిత సర్వకాలసర్వావస్థ
 లలోను బ్రారంభించిన నిలువఁజాలక వీధులలో సహిత
 మనగ్గళముగాఁ బ్రవహించుట నీవు చూచినదానవు
 కావు. నీగ్రంథమారచనలో నత్యుత్కృష్ట మగు మా
 గ్రామ్యభాషాసముల్లాసములు కలవేని తక్కిన యెదును
 దప్పక జ్ఞాఘ్యములే యగు. ఇంకను నీప్రతిభ గొంత
 వర్ణింపుము విందము -

వీణావాదకభావినోదసమయే

ధృత్వా సమస్యాః శతం
 సద్యస్సంపది సాధు పూరయతి యా
 డత్రాః కవీన్ద్రైస్తయా,

దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా...

సర్గోఽభవత్పశ్యమః.

అనువాదినీయంత్రములును (గ్రామఫోనులు),
 హార్మోనియములును నీకాలమున నుండియుండినయెడల
 నోకలావతీ, వేయుసమస్యలఁ బూరించియుందువు.
 అయినను నీచాతుర్య ముభయకలాధ్వంసక మని మా
 సభ్యులు రహస్యముగా గుసగుస లాడుచున్నారు. నీపాట
 కానిము.

ప్రఖ్యాతార్జవయా పదార్థగమక-
 వ్యాఖ్యానపక్షాన్వయ
 ప్రాగల్భ్యాస్పదనైషధప్రతివిధా-
 సానందనూరీంద్రీయా,

దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా...

సర్గోఽత్ర వస్తోఽభవత్,

నీయం దున్న యార్జవము మే మెఱుంగఁజాలము.
కాల మను యవనిక నిన్ను మఱుగుపఱచుచున్నది. పోని
మ్ము, వామత్వము లేక యార్జవము గలదేని దాని
యందు స్త్రీత్వము లేదని 'ఆవామతా కామశత్రుః'
అని పాంచాలుఁడును

గ్రామేవాసః శ్రోత్రియ
కథనం పఠతన్త్రితా కృపణభావః,
ఆర్జవయుతా చ నాశీ
పుంసాం మదనాంతకారిణః కేనిత్.

అని యీశ్వరఁడత్తుఁడును జెప్పఁడురు విషయం
మధ మగు నైమధమునకుఁ బ్రతికృతిఁ గల్పించెదవా?
వసుచిరిత్రను జూచి కేయుఁబ్రతికృతుల నిర్మించు
మాయాంధ్రులలోఁ బుట్టినదానవు కావే? నీ కేల యట్టి
చాతుర్య ములవడకుండఁ గానిమ్ము. ఏమి యూరకున్నా
వు? విషయాంతర ప్రసక్త మగు వామత్వమును సౌజన్య
ధర్మ మగు నార్జవమును వర్ణించుచో నప్రస్తుతిప్రశంస
చేసితి నని కోపమా? ని న్నార్జవ మాశ్రయింపఁగా మా
వాక్కున వక్రోక్తి ప్రవేశించె. పోనిమ్ము నీశక్తివర్ణన
జరుగనీ. నీవాణి యాత్మస్తుతియందుఁ గేవలము మధుర
ముగా నున్నది. విందము.

స్వాద్య దుగ్ధసితా సుధామధురవా-
ణ్యక్రాంతసంతోషిత-
ప్రాథశ్రీరఘునాథదత్తసుభవ-
త్సద్ధాభిధాసంభృతా,
దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా...సగ్ధోఽభవత్సప్తమః.

స్వాద్యయగు నీవాక్కు సాక్షాత్తుగా విన్నరఘు
నాథుఁ డక్రాంతసంతోషియై యెన్నియేని ఓడదములు నీ
కోసఁగఁదను. మాకు నీగడ్యములలోని యుత్తరార్థము
పల్లవిగా వినివిని పరిచయాధిక్యముచే మాశ్రోత్రములు
జగమంతయు మధురతరముగా గ్రహించుచున్నవి. కథ
సాగనిమ్ము.

సద్యోవిస్మయకృన్ని గోష్ఠ్యకవితా
సద్దర్శనారాసుధా -

సాగోర్మిపరిపూరితశ్రుతిసుధీ
సమ్భవితాభిఖ్యయా,
దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా.....
సగ్ధోఽభవత్సప్తమః.

ఇందు శ్రుతి యనఁగాఁ జెనియనియే కదా అగ్రము
కాక సంగీత స్వరములలోని శ్రుతులైనయెడల మధ్యము
పంచమము లగు జీవస్వరముల నోష్ఠ్యము లని వదలినచో
నీ సంగీత మతిమానుష మగునో యని భ్రమించితి.
పోనిమ్ము నీనిగోష్ఠ్యకవితాగడ్యమున నీపే రెట్లు కూర్చె
దవో వామత్వము పూసక యార్జవముగాఁ జెప్పము. లేక
మధురశబ్దమును దొలఁగించుకొనెదవా? ఏమి! విన్నేర
నమ్రముఖి వయ్యెదవు? అహో, యఁక చానవుకవా!
మఱిదితి.

మధురైః ధీరీంద్రాంధ్రకవితా
నిర్మాణసమ్మన్యయా
దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా మధురవా
ణ్యమ్భుక్తియా నిర్మితే,
శ్రీరామాయణసారనామని మహా
కావ్యేఽతిభవ్యే సుధీ -
సగ్ధోల్లాసవిశేషధామ్ని నవమః
సగ్ధో మనోజ్ఞోఽభవత్.

ఏమి విరుషీమణి ద్విపాది యగు పల్లవి త్రిపాది
యయ్యె, ఇకఁ జతుష్పాది యగునా యేమి? లేక
యాంధ్రకవితలోని భావదారిద్ర్యమునిన్నా వహించెనా?
కావుననే కాఁబోలు నీయాంధ్ర ప్రబంధములు మాకాల
మువఱకు రావయ్యె.

మూరిస్తవ్యకుమారసమ్భవమహా
కావ్యప్రతిగ్రన్థన -
ప్రాగల్భ్యప్రకటనయా పదసదః
ప్రఖ్యాతవైదుష్యయా,
దివ్యోద్యన్మతిసఖ్యయా ...
దశమః సగ్ధోఽత్ర కావ్యేఽభవత్.

రఘువంశమునకు యదువంశ మనియు, భారవికి
భూరవి యనియు, మేఘసందేశమునకు హంససందేశ

మనియు, మాఘమునకు ఘాల్గున మనియు, కుమారసంభవమునకు మారసంభవ మనియు నొకమహాకవి ప్రతిగ్రంథము నేనె. ప్రతిగ్రంథన కల్పనైపుణ మతనివలన సంపాదించితివా? లేక జాతిగర్భమా? నీవేళికు లెవ్వరో తెలుపవైతివే.

ప్రాధ శ్రీరఘునాథనాయక కృత
స్వర్ణాభిషేకక్రియా
దివ్యోద్యమస్థితిసఖ్య రూపధురవా
ణ్యమృఖ్యయా నిర్మితే,
శ్రీరామాయణసారనామచి ...
సర్గస్తథైకాదశః.

కనకరత్నాభిషేకముచే నీశరీరము మందాకినీ జలావగాహముచేతవలె బవిర్రమయ్యె. ఇట్టిధన్వంతరలింగమును చూచి మహానాథులు చింతము.

“ఏమి నీయసందర్భప్రశ్నము? కాళిదాసాదులు తమ జననాదులు వర్ణించుకొనిరా? గ్రంథములు చదువు పాఠములుకదా తత్తద్రసభావసంభవములచే కవివ్యక్తుల వసుమానమున నిర్ణయింపవలయు.” అని చెప్పెదనా?

“ఓ కవయిత్రీ, ఏమిప్రతారణము నేనెదవు. కవులచరిత్రములు వ్రాయునప్పుడు తల్లిదండ్రుల చేరులున, నియోగియా తదవ్యుదా, గోదావరీమండల సితుడా లేక యనాంగ్రుడా, యనుట ముఖ్యాంశములుగా మేమాంగ్రులము పరిగణించియున్నారము. అందుకొఱ కడిగితిమి. నీ కంతకోపము రానేల? కాళిదాసాదులు తమవిషయముగా సర్వప్రమానమునే పూనిరి. నీవు నీ పాండిత్య విశేషమును బహుభంగిగా గద్యములలోఁ జెప్పినందున నీ జననకథ యడిగితిమి. నీవును కాళిదాసభాససరణి నవలంబించియున్నావో -

“ఏదంపతులకుఁ బొడమెనో, యేదేశమునందుఁ గీర్తి కెక్కినవాఁడో, (తుండు) ఏదెసవాఁడో యెలుంగను” అన్నవాక్యమున లింగముమార్చి నీకన్వయించియుండుము. కాని యాత్మప్రఖ్యాపనశీల వసు నీవు సిగ్గెల చెప్పరాదా? “సరస్వతీపవిత్రతాణాం జాతిస్తత్ర న కారణం”

అని యొక్కక్షత్రియకవిసార్వభౌముఁడు పలికెగదా! మేము నామతమలోనివారము. నీవు సిశ్మంకముగాఁ దెలుపుము. భోగిని వని సంకోచించెవా? ఈవ్యాసమున మంగళాంతము మాడుము. పోనిమ్ము గ్రంథము నారంభింపుము కొంత తెలిసికొందము.

లక్ష్మీం దశేల్లక్ష్యూతపూర్వజన్మా
వీరోరఘూణాం విజయం ప్రయచ్ఛేత్,
అరోగ్య మరాగభీజశ్చ దవ్యా-
ద్రతీశమూర్తే రఘునాథనేః.

ఇది శోత్రియబ్రాహ్మణుల యాశీర్వచన మంత్రమువలె నున్నది. కృత్యాదినే రతీశశబ్దమునకు సందర్భమేమి? రఘునాథశబ్దముతో నాంగ్రభాషాసంప్రయుక్తమును విశ్రామనియము వర్ధసముగా నిందు సంఘటింపుచు రతీసుఁడు యతీసుఁ డయ్యెనా? కృత్యాద్యవస్థయను వాచ్యయుక్తి నీయందు నిక్కమయ్యెఁగాఁబోలు.

సాహిత్యసర్వర్థుని సంచరంతః
సంతః పురో గామగతిం సమేత్య,
శబ్దాయమానాన్ శ్రవ సోరసహ్యం
న కాకవీన్ ద్రుమ్మమసి క్షమంతే.

కుకవిమామణ్యము కావ్యమర్యాద కదా. అది లేకున్నఁ బ్రబంధము మెలుగువెట్టి యాభరణమువలె వగు. కాకులు కుడియెడనుగా వచ్చుట యపశకునమా?

రఘునాథునివంశావళి బహుగ్రంథముల వర్ణితమయ్యె. మేము విన్నదే. దానిదాఁటి నీగ్రంథరచనకు సందర్భము రచించితి వేని చగువుము.

యదన్తరావర్తితవర్తనానాం
నీమన్తినీనాం శ్రమమాక్షిపన్తి,
పర్యన్తమన్తప్రతిమాకరాగ
ప్రవర్ణజాతః పవమానపోతాః.

ఇది రఘునాథసభలోని శిల్పప్రతిమారచనకదా!

విషణ్ణికాయాం చశురాః ప్రగల్భాః
శాస్త్రేఽతిదయాః సరసప్రబంధే,
సమీపమేతస్య సమేత్య కేఽసి
సుభూజనాః స్వస్వకళా వ్యవృణ్వన్.

వ. సు. చరిత్రము

నందూరి బంగారయ్య

పైపేరుకు లోపలియంశములకు నెంతమాత్రము సంబంధము కనిపింపకుండ వ్రాయుట నవీనసంప్రదాయములలో నొకటి. నేను అంతకంటె ఒక అడుగు ముందుకుపోదలచినాను. లోపలియంశములనుగూర్చి అపోహకు అవకాశమిచ్చే పైపేరు పెట్టినాను. వ. సు. చరిత్రమనగా రామరాజభూషణుడు రచించిన వసుచరిత్రమునుగూర్చి యేమో వ్రాయుదునని కొందరు భ్రమపడవచ్చును. నే నిప్పుడు వ్రాయదలచుకొన్నది వడ్డాది సుబ్బారాయడుగారినిగూర్చి. చరిత్రమనినంత మాత్రమన వారు జన్మించినదిమొదలు జీవితవరకు జరగిన యంతములను పూసగుచ్చినట్లు వ్రాయదలచున లేదు. నామిత్రుడైన మన్నంగిశర్మ ఇంగ్లీషులోని Character అనుపదమునకు సరియైన తెనుగుపదము చరిత్రమేయని వాదించుచుండును ఈవాదముతో నేనేకీభవించినను ఏకీభవింపకున్నను ప్రస్తుత మీవ్యాసమును మాత్రము దారికనుగుణముగనే వ్రాయుచున్నాను.

నామిత్రులు గుండిమేశ వెంకటసుబ్బారావుగారు ఈనడుమ రంగులతో వ. సు. రాయకవిగారి చిత్రపటమును తయారుచేసిరి. నా కట్టిసామర్థ్యము లేదుగావున నుడుతభక్తిగ నీవాఙ్మయచిత్ర మర్పించుకొనుచున్నాను.

ఆంధ్రకవులలో నాకు ప్రథమమున పరిచయమైన వారు వడ్డాది సుబ్బారాయడుగారు. “ఏ నమ్మహానుభావుల మేనల్లుడ” నని యుత్తరుడుచెప్పికొనినట్లుగ నాకును చెప్పికొనుట కధికారమున్నది. నేను వారిని మామగారా అని పిలచుచుండెడివాడను. కాని ఆబంధుత్వ మెట్లుసిద్ధించినదో వివరించుటకు మూలమూలల నున్న వంశవృక్షములను వెలికిననేగాని సాధ్యపడదు. దైహికమగు బాంధవ్యముమాట యెట్లున్నను వారికిని నాకును ఆత్మబాంధవ్యము నిస్సంశయముగనున్నది.

మరియు వారియింట నేను రెండుమూడు సంవత్సరములు కాపురముంటిని. అప్పటికి వారు వృద్ధులగుటచే కళాశాలలో పనిచాలించుకొని యుపకారవేతన మందుచుండిరి. నేను తరుణుడనగుటచే నాకొక ఆపలేమను ఉద్రేకములో కళాశాలలో చదువుచాలించుకొని ఉపవాసవ్రతము నవలంబించుచుంటిని. ఏమయిన నేమి? ఉదయములేచినదిమొదలుకొని రాత్రి పరుండు వరకు ఒకరినొకరు విడువకుండనుండుట కవకాశమేర్పడినది. ఉబుసుపోకకు వారు నన్ను తరచు దగ్గరకు పిలుచుచుండెడివారు. అటువంటివారితో మాటలాడుటయే మహాభాగ్యమని నేను తరచు వారిదగ్గరకు చేరుచుండెడివాడను.

నేను అప్పటిలో నజీర్జునుచే బాధపడుచుండుటచే వారిలో నాకు నచ్చిన మొదటిగుణము భోజనపుష్టి. అప్పటికి వారికి అరువదియారు సంవత్సరములు గడచినను దేహదార్ఢ్య మెంతమాత్రము తగ్గలేదు. బహుదృఢకాయులు. అజానుబాహులు. ఆరగంటనేపు తక్కువగాకుండ భోజనముచేయుగల సమర్థులు. అప్పటికి ఇప్పటికి గూడ భోజనపుష్టి యెంతమాత్రము జంకలేదు. (ఇప్పుడు వారికి ఎనుబదిమూడు.) చిక్కుడుకాయ తెలకపిండి కూర వారింకను అరిగించుకొనగలరు. దొడ్డిలోపండిన చిలకలు కొట్టివేయకుండ బుట్టలుకట్టి పండించిన జామికాయలు, పాలమునుండి రయితులు పట్టుకొనివచ్చినమర్పించిన తేగలు వారికి ఫలాహారము. అల్పాయుష్కులు నజీర్జునోగులు ప్రబలచున్న యీ కలియుగములో నిట్టి దృఢకాయులను దేవతలవలె పూజించినను తప్పలేదు.

రెండవది వారి గళమాధుర్యము. వారి గాత్రము ఇటీవల శరీరములో కంపము బయలుదేరుటచే జీర్ణించినదిగాని వెనుక బహుగంభీరముగనుండెడిది. పద్యము చదివినచో ఘర్లాంగుదూరము వినబడవలసినదే. జంఘో

రాకంఠము. మోతాదయిన సంగీతము. ఉచితమయిన విరుపులు - విరామములు - ఆరోహణావరోహణములు - ఆ వాచకమున కదియేసాటి. నేను వీరు క్లాసులో పాఠముచెప్పుచుండగ చూడలేదుకాని కళాప్రవీణుడయిన ఓ. జె. మాల్డ్రెనొర తరచు వీరికి తెలియకుండ ఏ తలుపు మూలనో దాగుకొని వీరి పాఠము వినుచుండెడివాడని ప్రతీతి. వీరు చిన్నతనమున నాటకము లాడుచుండెడివారట. వీరు రచించిన వేణీసంహారములో నీరే ఆశ్వత్థామ, ధర్మరాజు మన్నగు భూమికలు సరించి చక్కగ నభినయించెడివారని చెప్పుచుండురు.

వీరిదగ్గర మెచ్చుకొనదగిన విశేషము నిరంతర కృషి. "ఆశుకవిత్వము చెప్పకపోయినచో కవినామమును గోలుపోవుదుమేమో" యను భయము వీరికెప్పుడునులేదు. సావధానముగ యోచించి ఏ పదము నెక్కడ నుంచిన రసవంతముగ నుండును? ఏ భావమును ఎట్లు ప్రదర్శించిన బాగుండునో ఆలోచించి కవిత్వము చెప్పుట వీరి కలవాటు. ఒకే పద్యమును రెండు మూడుదినములవరకు అదే పనిగ చిత్రికపట్టుటకూడ నే నెరుగుదును. పద్యమును ప్రకటించుటకు పూర్వము కవి శ్రమకుజంకక లోకులకు దానిని హృదయంగమ మొనర్చుటకు శక్తివంచనములేక ప్రయత్నింపవలెనని వీరి యాశయము. డ్రైడెనువలెనే వీరును "వ్యవధిలేకుండ వ్రాయవలసి వచ్చినందున లోపము లెక్కుడుగ దొరలియుండవచ్చును. తుమింపుడు." అను కవులను తుమింపరు. అట్టివారిని "ఇంకొక నాలుగురోజులొగి సంస్కరింపరాదా? ఏమంత పుట్టి మునిగినదని బాహుళ్యముగ ప్రశ్నింపక పోయినను లోలోపల నయిన ప్రశ్నించుచుండురు.

"కబ్బంబల్లుదు నైన నాశుకవనో
గ్ర వ్యాఘ్ర దంష్ట్రాళి కే
నబ్బబ్బ కవితాలతాంగి నెరనే
యంజాల నబ్బాలచే
నుబ్బింతున్ రసికాంతరంగములబి
ట్టారెంతు విద్వాంసులన్
నుబ్బారాయడ భక్త. వేణీ. సుమన
స్సూక్త్యాదు లస్మత్కృతుల్."

అని వీరి ప్రతిజ్ఞ.

ఆత్మగౌరవమును కాపాడుకొనుటలో వీరు బహు నిపుణులు. కానికి చేయి చూపగడంగినచో కవికి గౌరవ మెన్నడును నిలువదని వీరు గ్రహించి, అర్జున మంత పెద్దది కాకున్నను వచ్చినంతలోనే క్లప్తముగ కాలక్షేపము చేయుచుండురు. అందుచే కొందరు ఇతర కవులవలె ఎంత యార్జించినను పునః పునః భిక్షాటనము నిమిత్తము బయలుదేరవలసిన యగత్యము వీరికి లేదు. ఎవ్వరయిన గౌరవపూర్వకముగ తమ యింటికి వచ్చినచో సహృదయతతో నాదరింతురు.

వీరికి గడుసుదనము వెన్నతోబెట్టిన విద్య. ఎవ్వరినిగూర్చి కాని పరోక్షమునకాని ప్రత్యక్షమునగాని తూలనాడరు. వ్యర్థకలహములకు, వాక్యార్థములకు చొరరు. ఎవ్వరయిన పుస్తక మభిప్రాయమునిమిత్తము పంపినపుడు వచ్చినచో సదభిప్రాయ మిచ్చెదరు. లేకున్న నూరకుండురు. అంతే కాని ఎదుటివారి మనస్సు నొచ్చునట్లు మాటాడరు. లఘుత్వము వీరి సంభాషణములో మచ్చునకైన కానరాదు.

కడు నిశితమైన విమర్శనము. ఏ పదమునుగాని నిరర్థకముగ వాడరు. కళాదృష్టిచే గంభీరముగ కవిత్వము చెప్పవారియెడ వీరికి గౌరవము మెండు. తిక్కన వీరికిష్టదేవత. పోతన గురువు తక్కిన ప్రాచీన తెనుగుకవులలో ప్రముఖులయినవారియందెల్ల గౌరవ మే యయ్యును ముఖ్యముగ పింగళిసూరనయందును, నన్నయభట్టునందును పక్షపాతము. వీరు భారతము పాఠము చెప్పుచుండగ విని తీరవలయునని పలువురు విద్యార్థులు నాతో జెప్పుచుండువారు. నే నది విని యెరుగను గాని వీరి పద్యములకే వీరు తరచు వ్యాఖ్యానము చేయుచుండగ వింటిని. వీరు విపులీకరించువరికును వీరు చెప్పిన చమత్కృతి పద్యమునం దున్నట్లు మనకు పొడకట్టదు.

దేనిని గూర్చియైనను మాటాడునపుడు తూచి మాటాడెదరు. పొగడినచో నదే పనిగ నతిశయోక్తికి జొచ్చి పొగడుట, తిట్టినచో నదే పనిగ తిట్టుట తెనుగు పండితులలో తొలుతు గాననగును. కాని వీరు దేనినయి

సను మోతాదుగ-సార్థకముగ-కర్ణింతురు. తొందరపాటను నది వీరి స్వభావములో మచ్చునకయిన గానరాదు.

పదుకెనిమిదియేండ్లబాల్యమునుండియు వీరు పాఠ్యాచార్యులలోనుండిరి. సాధారణముగ తెనుగుపండితులయొడ పిల్ల లెంతయల్లరిగ వర్తింతురో చూడవలె నన్న పానుగంటివారి 'తెలుగుక్లాసుతమాషా' తిలకింప నగును. కాని వీరివిద్యార్థులకు వీరియొడ సపారగౌరవము. వీరు పాఠము చెప్పినపుడు చీమ చిట్టుకు మనసుండ నుండెడిదట.

విద్యార్థిడిశ వీడినవెనుకగూడ వారు పెద్దపెద్ద యువోగములకువచ్చినను వీరిపట్ల గౌరవముతగ్గుట గానము. మదరాసుగవర్నరుపదవివలంకరించిన సర్ కె. వి. రెడ్డినాయుడుగారు వీరిదగ్గర చదువుకొన్నవారే. ఇదిగాక వెనుక జిల్లాజడ్జీగనుండిన హ్యోమ్మెటు మున్నగు విదేశీయులు వీరియొద్ద తెనుగు నేర్చుకొనుచుండెడి వారు. ఇంకను అనేకులు డిప్యూటీకలెక్టరుగను, విద్యా శాఖోద్యోగులుగను, న్యాయవాదులుగను, అసహాయ వాదనాయకులుగను పలుతెరంగులుగ నున్నారు. ఎవ్వ రయినను ఇప్పటికిని వీరిసమక్షమున భయభక్తులతో మెలగవలసినదే.

శ్రీరాజా వాడ్రేపు విశ్వసుందరరావుగారికిని, శ్రీరాజా మంత్రప్రెగ్గడ భుజంగరావుగారికిని వీరియందు గౌరవము మెండు. కాని వారు వీరితో తరచు కలసి మెలసి తిరుగుట కవకాశములేదు. వీరికి శిష్యులును, మిత్రు లును సుప్రసిద్ధన్యాయవాదులును అగు నిడమర్తి జలదుర్గా ప్రసాదరాయుడుగారును ఆంధ్ర దేశమున నెల్లెడల ప్రఖ్యాతిగాంచిన చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహకవిగారును వీరి సాంగత్యసౌఖ్యమును తరచు గ్రోలుచుండుట నే నెరుంగుదును. నిడమర్తి జలదుర్గాప్రసాదరాయుడు గారిని వాడుకలో దుర్గయ్యగారిని పిలుతురు. వీరు కుశాగ్రబుద్ధులు. తెనుగున, సంస్కృతమున మంచి కృషి సలిపినవారు. భగవద్గీత కొక స్వతంత్రవ్యాఖ్యా నము వ్రాసినారు. ఇంకను శాకుంతలాదికావ్యములు గూడ వ్రాసినారు. వీరికేకాక వీరికుటుంబమునకంత

కును సుబ్బారాయుడుగారియెడల గురుభావము. వీరి కిప్పుడు డెబ్బదియేడేండ్లు గడచినవి. అయినను ప్రతి దినము తీరిక చేసికొని సుబ్బారాయుడుగారి నొకసారి దర్శించి వత్తురు. ఒక్కొక్కప్పుడు నేనుకూడ వారి సమక్షముననుండుట తటస్థించెడిది. దుర్గయ్యగారికి బ్రహ్మసూత్రములు, ఉపనిషత్తులు మున్నగు వేదాంత గ్రంథములయందభిరుచిమెండు. అందుచే తరచు వేదాంతమునుగూర్చియే వారు ముచ్చటించుకొనువారు. ఒక్కొక్కపుడు తిక్కనకవిత్వమునుగూర్చి, సంస్కృత శాకుంతలమునుగూర్చి ప్రసంగించుటకూడకలదు.

చిలకమర్తివారికి సుబ్బారాయుడుగారి కవిత్వ మునిన గౌరము మెండు. ఈ శతాబ్దములో నింతటికవి లేడని వాడింతురు. వారికి వేణీసంహార మామూలాగ్ర ముగ కంఠతః వచ్చుచు. చాటూక్తి పోయనూక్తి ముక్తావళి నుండికూడ ననేకపద్యములను కంఠస్థము గావించుకొనిరి. సుబ్బారాయుడుగారును, లక్ష్మీనరసింహముగారును కలసికొనినపుడు సముద్రముసముద్రములో కలసినట్లుండును. లక్ష్మీనరసింహముగారి ధారణాశక్తి యద్భుతావహము. ఆయన ఎన్నియోవేలపద్యములనునిలుచున్నపాటిన వప్పు జెప్పగలరు. ఆయన పద్యములు చదువుచుండగ సుబ్బారాయుడు గారు వ్యాఖ్యానమొనరించుచు మరికొన్ని పద్యములు చదువుచుండురు. ఇరువురు సనుకాలికులగు నితిరకవులలో గుణమున్నచో మెచ్చుకొనుస్వభావముగల వారు. కవితాప్రాశస్త్యనిర్ణయ మొనరింపవలసినపుడు తమయభిరుచునే యనుసరింతురుగాని శాఖాభేదములను, వర్ణభేదములను పురస్కరించుకొని ముచ్చటించరు.

శ్రీరామునిగూర్చి ప్రసంగించినపుడు మారుతిని గూర్చి ప్రసంగింపకుండరాదు. అట్లనే సుబ్బారాయుడు గారినిగూర్చి ప్రసంగించి చెఱకువాడ వేంకటరామ య్యను విడువరాదు. ఈ చెఱకువాడ వేంకటరామయ్య ప్రస్తుతము "భాషామణి"యను పత్రిక నడపుచు న్నాడు. ప్రథమదర్శనముననే ప్రాణన్నేహ మొనరింప గల మధురహృదయుడు. సరసమైన కవిత్వము చెప్ప నేర్చినవాడు. తప్పున్నచో నెంతవానినైన మొగమెదుట ఖండించు నిశ్శంకకరుడు. ఇక సుబ్బారాయుడుగారి

పట్ట నఖండగౌరవము. ఇరువదినాలుగుగంటలు సుబ్బారాయడుగారి సమక్షముననే ప్రాద్దుబుచ్చవలెనని దీక్ష. నాకును ఇతనికి వారిసమక్షముననే స్నేహముకుదిలెను. వినువారున్నయెడల విసుగులేకుండ కబుర్లుచెప్పగలడు. కడుపుబ్బనవ్వించగల హాస్యము. ఒక్కొక్కప్పుడు సుబ్బారాయడుగారినే ఎదిరించు తలతిక్క తత్త్వము.

పరివార దేవతలందరును ఇంచుమించుగ పూర్తియైనారు. నన్నుగూర్చి ఒకటిరెండు మక్కలు తరువాయి యున్నవి. వారికి నాయెడ వాత్సల్యమధికము. వారిది మాతండ్రిగారిది జననము ఆనందనామసంవత్సరముననే. అదిగాక మా తండ్రిగారిని వారు స్వయముగ నెరుగుదురు. అందుచే వారిని పితృసమలుగజూచుకొనుచుందును. పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహరావుగారు అప్పుడప్పుడు సుబ్బారాయడుగారి దర్శనార్థము రాజమహేంద్రవరము వచ్చుచుండిరి. మాయీరువు ప్రథమసమావేశము సుబ్బారాయడుగారి సమక్షముననే. నేను సుబ్బారాయడుగారియింట కాపురమున్న దినములలోనే “భారతి” “కళ” “సంవత్సరరాదిసంచిక” మున్నగు పత్రికలకు వ్యాసములు పంపుచుండువాడను. వారికడ పాఠశాలలో జడువుకొనకును ననుచురీతము సవ్యాఖ్యాసముగ బలిపనెంచి యిప్పటికి సుమారు పదినయిదు సంవత్సరములకు పూర్వము కొన్ని పక్షములు చెప్పించుకొంటినిగాని తరువాత నాకట్టి కవిత్వమునం విధికాదరములే కపోవుటచే మానివైదితిరి. పది పద్యములు మాత్రమే చదివినట్లు జ్ఞప్తి. ఎక్కువ చదివితినని చెప్పజలదినచో ఋజువుచేసికొనవలసిన భారము వారిదే! ప్రస్తుతిమన్న నేను తరచు వారిసన్నిధికిపోయి సాహిత్య రసమును సాహిత్యరసముకంటెను అమూల్యమయిన వారి అనురాగరసమును గ్రోలుచుండును.

వసురాయకవిగారు సనాతన యుగమునకును అధునికయుగమునకును మధ్యస్థులు. ప్రాచీనుల పాండిత్యబలమునకు నవీనుల ప్రపంచజ్ఞానమును జోడించినారు. అందుచే వారి యుపమానములలో సహితమునవీనశాస్త్ర

విశేషములు కొన్ని గనవచ్చును. ఇంగ్లీషు నేర్పినవిద్యార్థులతో సంపర్కముండుటచే ఇంగ్లీషుకావ్యములలోని భావములు, కల్పనలు, కొన్ని వారి కావ్యములో గానవగును. కాని వారి కవితా ప్రాశస్త్యమును నిర్ణయించుట యీ వ్యాసమునకప్రస్తుతము.

వారి సాంగత్యము మిగుల ఆభ్యర్థనీయము. క్రమక్రమముగ నాశకమువా రొకరివేనుక నొకరుగ నంతరించిపోవుచున్నారు హిమవత్సర్వత శ్రేణివలె వారు మన ప్రాచీనాన్నత్యమునకు నిదర్శనములు. ఇప్పటికల్పబ్బలలోను కచేరీలలోను సాహిత్యభలలోను నడచు సంభాషణకును ఇట్టి పెద్దల సమక్షమున నడచు సంభాషణమునకును క్యత్యాసమున్నది. దానికంటె నిదికాని దీనికంటె నది కాని నుందిదని నిర్ణయించుటకు నేను పూనుకొనలేదు. దానిలో నొక విధమగుదురాత్తతయున్నది. దీనిలో నొక విధమగు లేలికడనమున్నది. దానిలో నొక విధమగు “నన్ను ముట్టుకొనకువాదన” మున్నది. దీనిలో నొక విధమగు కలయి యున్నది. దేనిగుణములుదానివి. దేని లోపములుదానివి. కానివక్త వ్యమేమనగసుబ్బారాయడుగారి సమక్షమున హాస్యప్రసంగమునకు బుద్ధిపుట్టదు. ఎంత నేవుచు గౌరవముగలవిషయములగుగూర్చి గాఢముగ నాలోచించి మాటాడవలెననియొండును. చిలకమర్తి వారిని హాస్యమొనర్చుచు మాటాడువారిని నేనెఱుగుదును. కాని యీపదునాలునారువత్సరములపరిచయము నందును సుబ్బారాయడుగారితో హాస్యమొనర్చినవారి నొక్కరినైన గానను. త్రికాలసంధ్యావందనము — కావ్యపఠనము — కావ్యరచన — మున్నగు గురువిషయములలోనే, — ఇంచుమించుగ తమప్రాయమువారే యయిన పెద్దలసాంగత్యమున వారు కాలక్షేపముచేయుచుండురు ఇతిరీత వాచాల్పదైన హాస్యప్రసంగిహాడ వారిసమక్షమున మూగనోముపట్టుచుండును. రాజమహేంద్రవరకవిత్రియములో నొక్కరిగు యీ “కవి శేఖరుడు” ప్రాచీనసంప్రదాయములకు గోపురము వలె నిలచియున్నాడు! భక్తచింతామణియగు, భగవంతుడు వీరి కింకను ఆయురారోగ్యము లనుగ్రహించునుగాక!

మెండలియము-రక్తస్పర్శ-౬

యక. యం. వేణు

“హీనక్రియం నిమ్మగమనిశ్చందో రోమశార్వనమ్,
క్షయ్యామయా వ్యపస్మారి శ్వేత్రి కృష్టి కులానిచ.
మహాంత్యసి సమృద్ధాని గోజావిసన భాస్యతః,
స్త్రీ సంబంధే దత్తై తాని కులాని పరివర్జయేత్. మను.

గోవులు, మేకలు, కొత్తలు, ధనము, భాస్యము
ఎంతసమృద్ధిగా ఉన్నను వివాహవిషయమున జాత
కర్మాది క్రియలు లేనిది, పురుషసంతానములేనిది, విద్య
లేనిది, పాడుగాటి వెండ్రుకలు గలది, మూలరోగము,
క్షయము, అశీర్ణము, అపస్మారము, బొల్లి, కుష్టము
గలదియగు ఈ పదివంశములవారితో సంబంధము మను
ధర్మశాస్త్రము నిషేధించుచున్నది. వివాహసంబంధము
దలపెట్టుటకుమంతు ఇరుపక్షములవారికిని ఒండొరుల
వంశచరిత్ర కనీసము మూడుతరములనుండియైనను తెలిసి
కొనుట విధిగా నుండెడిది. తుదకు మనయావులు మనకు
మంచిదూడలు పెట్టవలయునను చుద్దేశముతో నేజేని
యాబోతుతో దాటించవలయునని తలపెట్టితిమేని,
ఆయాబోతుది మూడుతరముల చరిత్రను మనము తెలిసి
కొన వలయును ఈనియమమును పాటించియే శ్రీరా
ముడు శివధనుస్సును విడిచినవెంటనే దశరథాదులు మిథి
లానగరమునకు వచ్చినప్పుడు సూర్యవంశానుక్రమమును
జనకుని కెఱింగింపుమని వసిష్ఠుని నియోగించెను. తరు
వాత జనకుడు సహితము తనవంశమునుగూర్చి చెప్పి
కొనెను. అన్యవంశబాంధవ్యము సంకల్పించునెడ మన
వారవలంబించుచుండిన యీవిధానము మెండెలువిధుల
నెంతయునుసరించుచున్నదో గమనించుడు. (చూడుము
“ఆగష్ట్ర భారతి”) ఆర్యావర్తమున పూర్వమునుండి
జాత్యైన్నత్యమే ప్రధానముగా నెన్నబడు చుండెడిది.
భారతకాలమునాడు ఇది చాలవఱకు అమలులోనుండి
నట్లు మనము గ్రహించవచ్చును. ఆ జన్మరోగసీడి
తుడగు పాండురాజునకు చక్కని సంతానోత్పత్తి

కౌజాలదని భార్యాసంభోగము నిషేధించబడినది.
అదియుగాక ధృతరాష్ట్రుడు చాల బలశాలి.
భారత యుద్ధానంతరము ఆతనికి ‘దుస్సహజరా
భారంబు పైగప్పి’ నను సత్తువ విమాత్రము సన్న
గిలలేదు. తనపుత్రుని జంపినవాడగుటచే భీమునిపై
నాతనికి తీరనికోపము. కడుపున లేనిప్రేమ నటించుచు
పాండవుల నొక్కొక్కరినే కాగలించుకొనుచుండు
సమయమున శ్రీకృష్ణు డాతని దుర్గయము గుర్తెఱింగి
భీముని వంతు వచ్చినప్పుడు, వానిని వెనుకకు లాగుకొని
ధృతరాష్ట్రుని కాగిలింతలోని కొక ఇనుపవిగ్రహము
నిచ్చినట్లును, ఆతడు దానిని పిండిగా నలపివేసినట్లును
మనము చదివియున్నాము. ఇంత బలశాలికి గలిగిన
సంతానము ఎట్టి బలవంతులుగా నుండవలయును? అట్టి
వారితో పాండురాజునకు గలుగుపుత్రులు పోరాడగలుగు
దురా? కనుకనే కుంతి తనపతియాజ్ఞ బడసి మానవా
తీతులైన దేవతల నారాధించి పుత్రులను బడయుచు
వచ్చినది. ఇందలి సత్యాసత్యవిచారణ మన కిప్పు డనవస
రముగాని కుంతి సంతానాభిలాషిణియై యితగులను
పొందిన దనుమాట మాత్రము నిజము. అది దేవుడైన
కానిండు దూర్వానుడైన కానిండు. ఇప్పటికాలమువలె
అప్పుడు వ్యభిచారముగాని, జూదముగాని, త్రోగుడుగాని
తప్పులలో చేరలేదు. ఉత్కృష్ట సంతానవాంఛ గలిగి
నవారు తమ యిష్టముచొప్పున ప్రవర్తించుచుండిరి.
కనుకనే కుంతిచేసిన పనులకన్నిటికిని లోకాపవాదము
నకు మారు లోకఖ్యాతి గలిగినది.

వివాహసంబంధములనెడ మనవా రవలంబించు
చుండిన ధర్మములలోని సత్యాసత్యములు ఆధునిక జీవ
శాస్త్రపరిశోధన లెంతవఱకు రూఢిపరచుచున్నదో
విచారింతము.

జాతకర్మాదిక్రియలు లేనివారి నేల వర్జించవల
యును? సుతసంబంధమైన క్రతువులు కర్మలు క్రమ

ముగా మాసిపోవుచున్న యీకాలమున నిట్టి సూత్రము చెల్లనేరదు. సాంఘికధర్మములు చక్కగా అనుష్ఠించబడుచుండిన యీకాలమున శాస్త్రబద్ధమైన క్రియలు చేయకుండుట గొప్ప తప్పిదమేమో! అట్లు ధర్మమారులైనవారు అప్పటిసంఘమును మునుపటి పలుకులకు పాత్రులగుచుండిరి. కనుక ఈ సూత్రము సూత్రము అప్పటి సాంఘికాచార వ్యవహారములను చెక్కుచెసరనీక నిలుపుటకై యేర్పడినది చెప్పవలసియున్నది.

పురుషసంతానములేనివారితో సంబంధము నిషేధించబడినది. ఎందులకనగా అట్టివంశములో దీసికొన్న స్త్రీకి పురుషసంతానము కలుగుట దుర్లభము. 'అపుత్రస్య గతిర్నాస్తి' అనుసూత్రమునందు భక్తివిశ్వాసములు గలిగియుండిన మనపూర్వుల లక్ష్యము వివాహవిషయమున ఎప్పుడును పుత్రసంతానవాంఛయే ముఖ్యముగా గలిగి యుండెడిది. ప్రతిసంతతియందును పురుషసంతాన ముండినదేగాని ఆవంశమువారితో సంబంధము పురుషసంతానము నివ్వజాలదని మనవారసుభవము చేతనే కనిపెట్టిరి. (చూడుము. 'అక్టోబరు భారతి') సంతానమునందలి స్త్రీపురుష నిర్దేశమున పురుషబీజమే ప్రధానపాత్ర ధరించినను, తర్వాత మాతృగర్భమున జరుగుర క్తప్రసారణములోని లింగకారక వస్తువిశేషములపై చాలవఱకు నాధారపడియుండును. పురుషసంతానమే లేనిస్త్రీతో సంబంధము నెఱపినచో నామగర్భమునందలి పిండమునకు బోవు రక్తప్రసారము పుంలింగ కారక వస్తువిశేష విహీనమైనదిగనే యుండును గనుక సంతానమంతయు స్త్రీలుగనే యుండురు. ఇందులకు దార్కాణముగ నెన్నియోవంశములున్నవి.

విద్యలేనివారిని, పోడుగాటి వెండ్రుకలు గలవారిని వర్జించవలయునని శాసించబడినది. మాతాపితలు, ముఖ్యముగా మాత విద్యాహూన్యరా లైనచో ఇక సంతానమునకు వైదుష్యాధ్యాపకవాంఛ యెక్కడిది? చాలపోడుగైన వెండ్రుకలు విశేషముగా కలవారు బుద్ధిహీను లని మనవారియూహ. బాధకాలమునాడును ఈ యభిప్రాయము వాడుకలో నున్నట్లు బోధిస్తున్నది.

కథలకలన తెలియనగును. నూత్నముగు బుద్ధిబలమును గుర్రెటుంగుటకు మనవారు పైనిజెప్పిన స్థూలవిహ్నమును పరీక్షించుచుండిరి. (చూడుము అక్టోబరు భారతి) ఇందునను మెండెలుసూత్రముల రహస్యము ఇమిడియున్నది.

తరువాత కొన్నివ్యాధులను బేర్కొని అట్టి వ్యాధులు గలిగిన వంశములవారి పొత్తు పనికిరాదని ప్రోసివేసినారు. ఈవ్యాధులన్నియు వంశానుక్రమముగ వచ్చునవే యని ఇప్పటి వైద్యశాస్త్రము సహితము ఒప్పుకొనుచున్నది. అచ్చటచ్చట కొందఱు భిన్నాభిప్రాయములను వెలిబుచ్చుచున్నారు. ఇంకను అవి రూఢిపఱచబడలేదు. కుష్ఠ, క్షయము, అపస్మారము మొదలగు వ్యాధులు కేవలము అంటువ్యాధివలననే కావు, కొందఱు క్షయరోగుల సమీపముననే ఎంతకాల మున్నను వారిని క్షయవ్యాధి సోకుటలేదు. మఱి కొందఱు యెంతజాగ్రత్తగ మెలగుచుండినను క్షయనోకి తీవ్రబాధ కలుగజేయును. ఇందులకు గల కారణమునుగూర్చి వైద్యశాస్త్రమున "ఆప్లార్" దొరగారు ఈక్రిందివిధముగ జెప్పుచున్నారు:

అంటువ్యాధులకు నూత్నములగు క్రిములే ముఖ్యకారణము. ఈనూత్నజీవులు ప్రతిచోట విస్తారముగ వెదజల్లుబడియుండును. క్షయరోగకారకములగు క్రిములు గాలిలో నన్నిచోట్లను ఉండుననుటలో సందేహములేదు. ప్రతిమానవునికిని గాలి మిక్కిలియావశ్యకము గనుక వాయువుతోబాటు ప్రతియొక్కరును క్షయక్రిములను బీల్చుకొనుచునేయుండురు. కాని అందఱును క్షయరోగపీడితులు కాలేదు. ఏ కొలదిమందియో మాత్రమే ఆవ్యాధికి ఆహుతి యగుచుండురు. ఇందులకు గల కారణమునుగూర్చి వివరించుచు 'ఆప్లార్'గారు బైబిలులోని "విత్తువాడు, విత్తనములు" అను కథకు Parable of the sower and seeds బోల్పుచున్నాడు. వ్యాధికారకములగుక్రిములేవిత్తనములు. మానవులవివిధదేహతత్త్వములే పలువిధములైన భూములు. బైబిలుకథలోని విత్తనములవలెనే యీక్రిములు ప్రవేశించు కొన్ని మానవ శరీరములు బలిష్ఠములైయుండి క్షయక్రిములను వృద్ధికానీక ఆపుచుండును. అట్టివారికి వ్యాధి కలుగనేకలు

గదు. త్వక్రములు క్షీణించి పోవును. ఇట్టివే బండ మీద పడిన విత్తనములు. కొందరిలో క్రిములు ప్రబల మగును. కాని వారు సరియైన ఆహారము, మంచి దేహ పరిశ్రమ, చక్కని అలవాటులు కలిగినవా రగుచో ప్రబలమగువ్యాధిని త్వరలో నణగదొక్కుటకు వారి దేహరోగ్యము చాలియుండును. ఇవియే దారిప్రక్కను, దున్నని నేలయందును బడిన గింకలు. మఱికొందఱిదేహ తత్త్వములు చాలబలహీనములై వ్యాధిక్రిములు ప్రబల మగుటకు మిక్కిలి అనుకూలముగా నుండును. ఇట్టివారు ఎంతజాగ్రత్తగ మెలగుచుండినను అకస్మాత్తుగ నెప్పుడో యొకసారి వ్యాధికారకములగు క్రిములు ప్రవేశించెనా అది నిర్మూలంపబడుట ఆరుదు. వారు తప్పక వ్యాధి సీడితులై దుర్మరణము బొందుదురు. ఇట్టివే చక్కగా దున్నిననేలపై బడిన విత్తనములు. కావున వ్యాధులు సోకుటకు కేవలము బాహ్యపరిస్థితులేగాక, ప్రతిమాన వుని దేహతత్త్వము (Tissue soil) గూడ ముఖ్యకారణమై యున్నది. ఇట్టియెడ ఔషధాదిప్రయోగములు చాలవలయు అనుకూలించవు ఈకారణమువలననే వంశా నుక్రమముగ కొన్ని రోగములు పొడగట్టచుండుటను మనము గమనింపవచ్చును. ఏలననగా ఆవంశములోని వారిదేహతత్త్వములన్నియు ఆవ్యాధియభివృద్ధికనుకూలించునట్లుగా నుండును. నేను నేకరించిన ఈక్రింది అంశములు ఈవిషయమును సీరపఱచుచున్నవి.

A సుమారు ౧౯ సం. రముల వయస్సుగలిగిన పిల్లవాడు. అవివాహితుఁడు. చాల ఆరోగ్యవంతుడు. పొగత్రాగడము, బ్రాంచి వగైరా ఏలాటి మత్తుద్రవ్యములను వాడు దురలవాటు బొత్తుగా నెఱుగడు. మదరాసు నందు ఇంటర్మీడియేటు పరీక్షకు చదువుచుండి త్వక్ర వ్యాధి సోకుటచేత తన ఇరువదియవ సం. మన నితడు మరణించెను.

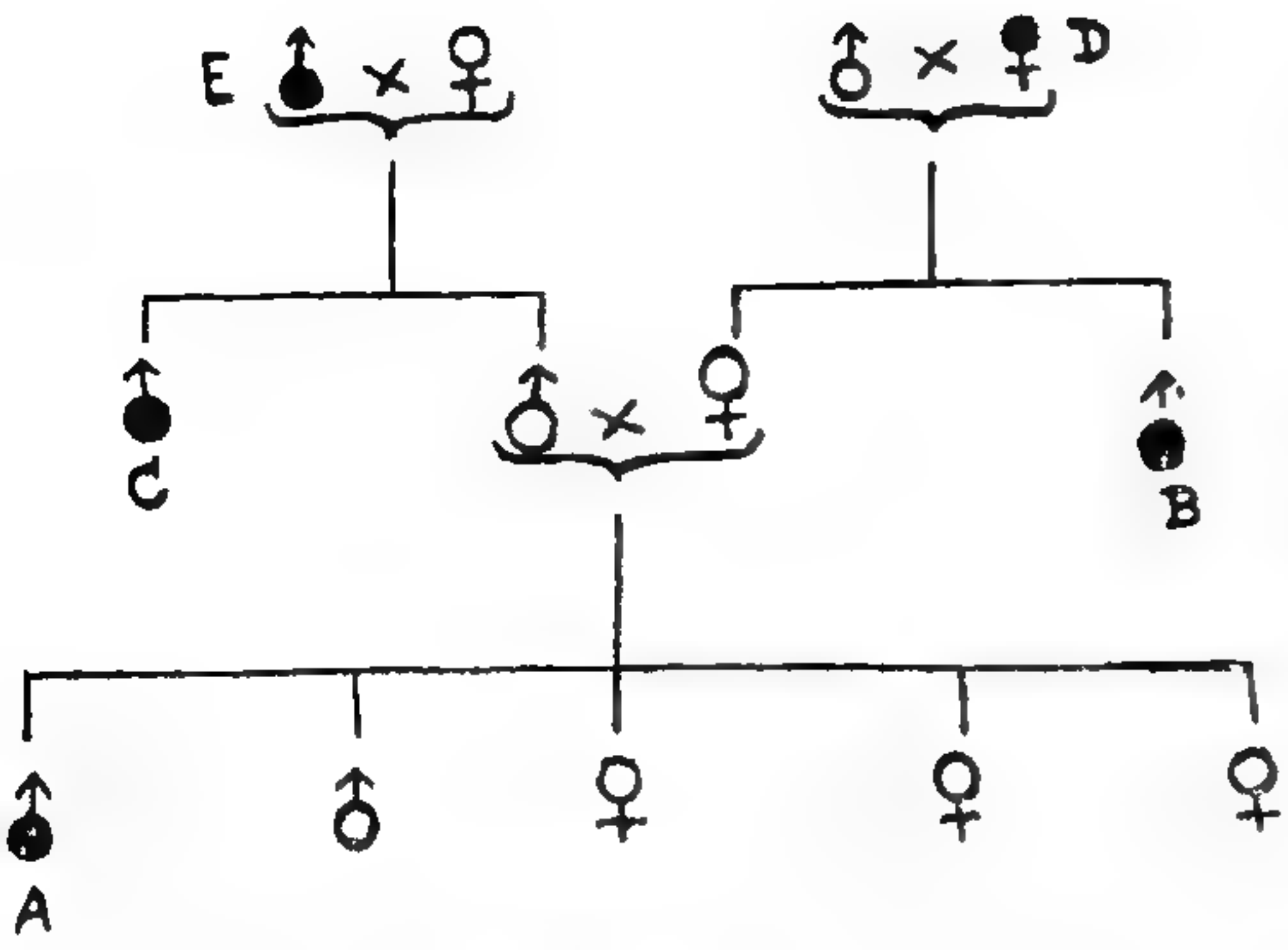
ఈతడు త్వక్రవ్యాధిచేత నంతశీఘ్రముగా మరణించెనన్నవార్త నా కాశ్చర్యము కలుగజేసినది. “మంచి జవసత్త్వములు గలిగిన యువకుడు. ఇతనికి త్వక్ర ఎట్లు సోకినదా!” యని నేను నివ్వెరపడితిని, నేరున నే నాతని

సందర్శించినప్పుడు తనకు వ్యాధివచ్చిన విషయముగూరి యాతడు నా కిట్లు చెప్పెను:

“నేను కడచిన నవంబరుమాసాంతమున దేశీయ కైస్తవసమావేశమునుజూచుటకై కోయంబుత్తూరున కేగి యుంటిని. అప్పుడచ్చట నేను చల్లని ఈద గాలిలో కొంత నేపు తిరుగవలసినచ్యెను. సమావేశానంతరము నేను తిరిగి యథాప్రకారము మద్రాసు చేరితిని. కోయంబుత్తూరు నుండి వచ్చినప్పటినుండియు జుబు, దగ్గుతో కొన్ని నాళ్లు బాధపడుచుంటిని. కాని నేను దానిని లక్ష్యము చేయలేదు. కొన్నాళ్ల యనంతరము నాకుజ్వరముసోకినది. జ్వరముతోబాటు దగ్గును ఎక్కువగుచువచ్చెను. గొప్ప గొప్ప వైద్యులెందరో పరీక్షించిరిగాని లాభము లేక పోయెను. మలేరియాజ్వరమని అనేక ఔషధములు నేవించితిని. ఆదిరకాలములోననే నడచుటకుగూడ నశక్తుడనై మంచము పట్టితిని. ౧౨౦ పౌనుల బరువుండిన నా దేహము శల్యప్రాయమై ౯౦ పౌనులకు తగ్గిపోయెను. అటు తరువాత నేను నా తండ్రిగారికి తంఱివార్తనంపి, నా చదువుకు స్వస్తిచెప్పి ఇల్లువచ్చిచేరితిని. ఇచ్చటికి వచ్చిన తర్వాత జిల్లా వైద్యులు (నేలం) నా ఉమ్మిని పరీక్షించి త్వక్రవ్యాధి యని రూఢిపఱచిరి.”

ఈవిధముగ నాతడు సుమారు ఆరునెలలకాలము రోగసీడితుడై యుండి మరణించెను. దృఢకాయుడైన యీతని కీవ్యాధి ఎట్లు తగిలెను? తగిలినతర్వాత నంత శీఘ్రముగ వృద్ధినందుటకు కారణమేమి? అతనికి తగిన వైద్యసహాయము లేకపోలేదు. ఎట్టియాహారమైనను, ఎంత విలువైన యౌషధమైనను నేవినపగల సమర్థుడే. అయినను అతనియెడ అన్ని ప్రయత్నములు నిర్భక్తము లయ్యెను. అతని వంశచరిత్రను విచారించగా ఈక్రింది అంశములు తెలియవచ్చెను. ఇతనితాత E. (మాడుము చిత్రము ౩౩) (తండ్రికి తండ్రి) త్వక్రవ్యాధిచేత మరణించెను. ఇతని పెద్దతండ్రి C. త్వక్రరోగముచేతనే పాతికేండ్లప్పుడే పరమపదించెను. ఇతని మేనమామ B. అదేరోగముచేత కాలధర్మముచెందెను. ఈతని అమ్మమ్మయు D. త్వక్రరోగముచేతనేమరణించెను. ఈతనివంశ

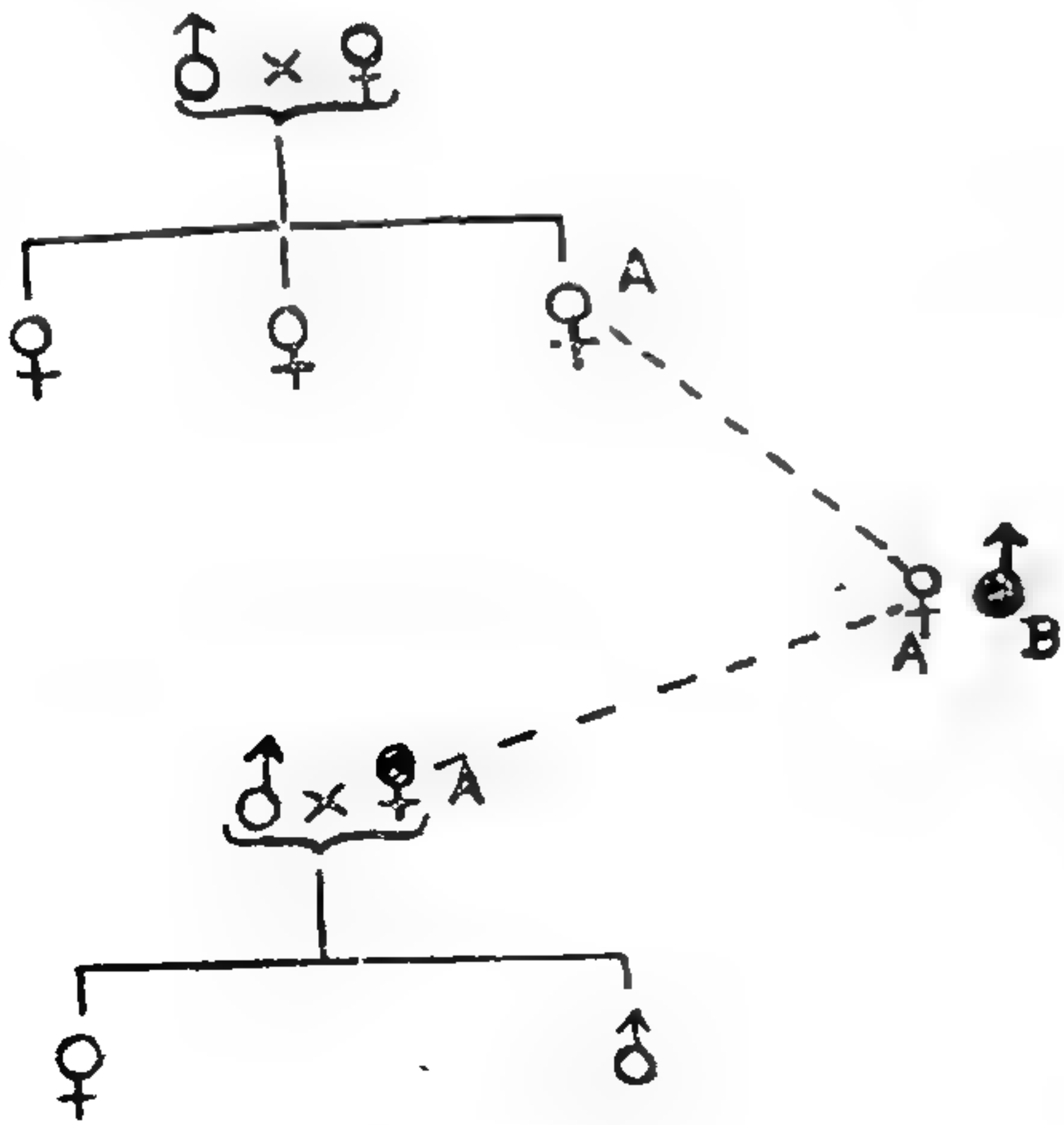

చిత్రము 33

చరిత్ర యింతవఱకు మాత్రమే దొరికినది. దొరికినవఱకు ఈ మూడుతరములలో వ్యాధి వంశానుక్రమముగ నెట్లు పాడనూపినదో గమనించుడు. కేవలము కీతోష్ణస్థితి యందు కొంచెము మాడ్చు గలిగినంతనే 'ఎ'కు వ్యాధి పాడనూపి అచిరకాలములోనే ప్రబలమైపోయెను. మాతాపితల రక్తజనితమైన యారనిదేహాంత్యము తుయ క్రిములదాడిని ఢీకొని జయించలేక పోయినది. మీదు మిక్కిలి తుయక్రిముల యభివృద్ధికి చాల అనుకూలించు నట్టిదిగా నుండెడిది. కనుకనే యారని దేహరోగ్యము నక్షత్ర చేసిన సమస్తప్రయత్నములు లాభదాయకములు కాలేదు.

ఇట్టి వంశచరిత్ర లేని వ్యాధులు సాధారణముగ తగిన వైద్యసహాయముచేర నయమగును. ఈ విషయమై

చిత్రము 34

లభ్యపడిన అనేకాంశములు "ఇంజియర్ మెడికల్ గజెట్" అను పత్రికవలన మన మెఱుగవచ్చును కుష్ఠ రోగ సంబంధమైన ఒక్కఅంశముమాత్ర మిందు దెలుపు చున్నాను ఎ. అను బాలిక ఒకబ్రాహ్మణ కుటుంబము నకు చేరినది. (మాడము చిత్రము 34) ఈ చిన్నదాని యింటి సమీపమున 'బి' అను కుష్ఠరోగి యుండెడి వాడు. తలిదండ్రుల అజాగ్రత్తచేత చిన్నప్పటినుండియు 'ఎ' బి సమీపముననే ఆడుకొనుచు ఎప్పుడును వాని యొద్దనే యుండెడిది. ఆమె పెద్దదై, వివాహమై, ఒక బిడ్డకలుగునఱకు నామె తేమముగ నేయుండెను. రెండవ కాన్పు అనంతరకి ఆమెకు కుష్ఠరోగము కనబడెను. ఎ వంశమున కుష్ఠులెవరుచులేరు. ఇది కేవలము అంటువలన నామెకు వచ్చినదే. చిన్నప్పటినుండియు రోగియగు 'బి' సమీపముననే మెలగుచుండినందున నామె కీవ్యాధి చాల గినములక్రిందబునే తగిలియుండెను. తనవంశ మారోగ్య వంతమైనది గనుక ఆమెదేహాంత్యము చాల బలిష్ఠ మైనది. కుష్ఠున కాకరమైనది కాదు. కనుక నే చాలదినము లావ్యాధి బైబపడలేదు. వివాహమై బిడ్డలు గలిగిన తోడనే యామె దేహబలము తీసివినందున వ్యాధి ప్రబల జొచ్చెను ఆమె తగినచౌషధనేవచేత తనవ్యాధిని పోగొట్టుకొనెను. చూచితిరా ! వంశావళియందు వ్యాధిలేకుండిన కారణముచేత నామెదేహము కుష్ఠక్రిముల ప్రబలత కేమాత్రమును అవకాశమివ్వలేదు. చౌషధనేవ సహితము లాభకారి యయ్యెను. ఇదేవిషయములు తక్కిన అన్నివ్యాధుల కును అనువర్తించును. మనవారు చెప్పిన వ్యాధులు గలంశములలోని పిల్లను వివాహమునకు దీసుకొనరాదన్న విషయములోని సత్య మిప్పుడైనను మనకు స్పష్టమగు చున్నదిగాదా!

తెలిసియో తెలియకయో మనపూర్వులు మెం డెలు మాత్రగర్భిణియైతే, మొదట జేర్కొనబడ్డ కొన్ని నియమములను అనుసరించుచుండిరి. సంఘ దురా చారములు ప్రబలుచున్న యీకాలమున నవన్నియు తోసివేయబడుట సంతోషకరము. వివాహవిషయమున మనవారిదృష్టి యంతయు "మలగోత్రములు సరిగా

నున్నవా? కూటికి గుడ్డకు కొదువలేదా?" అను సంశయముల మీదనే లగ్నమై యుండునుగాని, ఈతనికిచ్చి లగ్నం దేశక్షేమమునకై ఉత్కృష్ట సంతానమును బహిష్కరించినా, లేదా? ఈతని వంశచరిత్ర ఎట్టిది? ఈతని తండ్రి తాతల కెట్టి యలవాటులండెను? నా రెంతవఱకు బ్రతికి యుండి? ఏకారణముచేత మరణించిరి? ఈతని వంశావళి లో ఏయే రోగములున్నవి?" అను ముఖ్యమైన అంశములు దలపెట్టరు. ఎంత బలహీనుడైనా, ఎట్టి రోగవంతుడైనా తన కులమువాడుగ నుండి, ఏదో యితరకలిగిన

వాడుగ నండైనా, అప్పుడే కన్యనిచ్చివేయుదును. మన దేశము బాగుపడవలయునేని మన మిట్టి యాచారములు క్రమముగా మునివిహరించును. స్వలాభము, స్వక్షేమమే ప్రాధాన్యముగా గాక దేశక్షేమమును మన మాదర్శముగా గొనకలయును. అభివృద్ధి వివాశక హేతువులకు సాంఘికపు కట్టుబాట్లను త్రోసివేయకలయును. ఆధునిక ప్రకృతిశాస్త్రముల ఫలితమును ఆచరణలో పెట్టవలయును.

శతకమంజరి (భక్తిసంపుటము)

ఆంధ్రగంధమాలలో మొదటిపుస్తకము

ప్రకాశకులు : కాశీనాథుని నాగేశ్వరరావుగారు

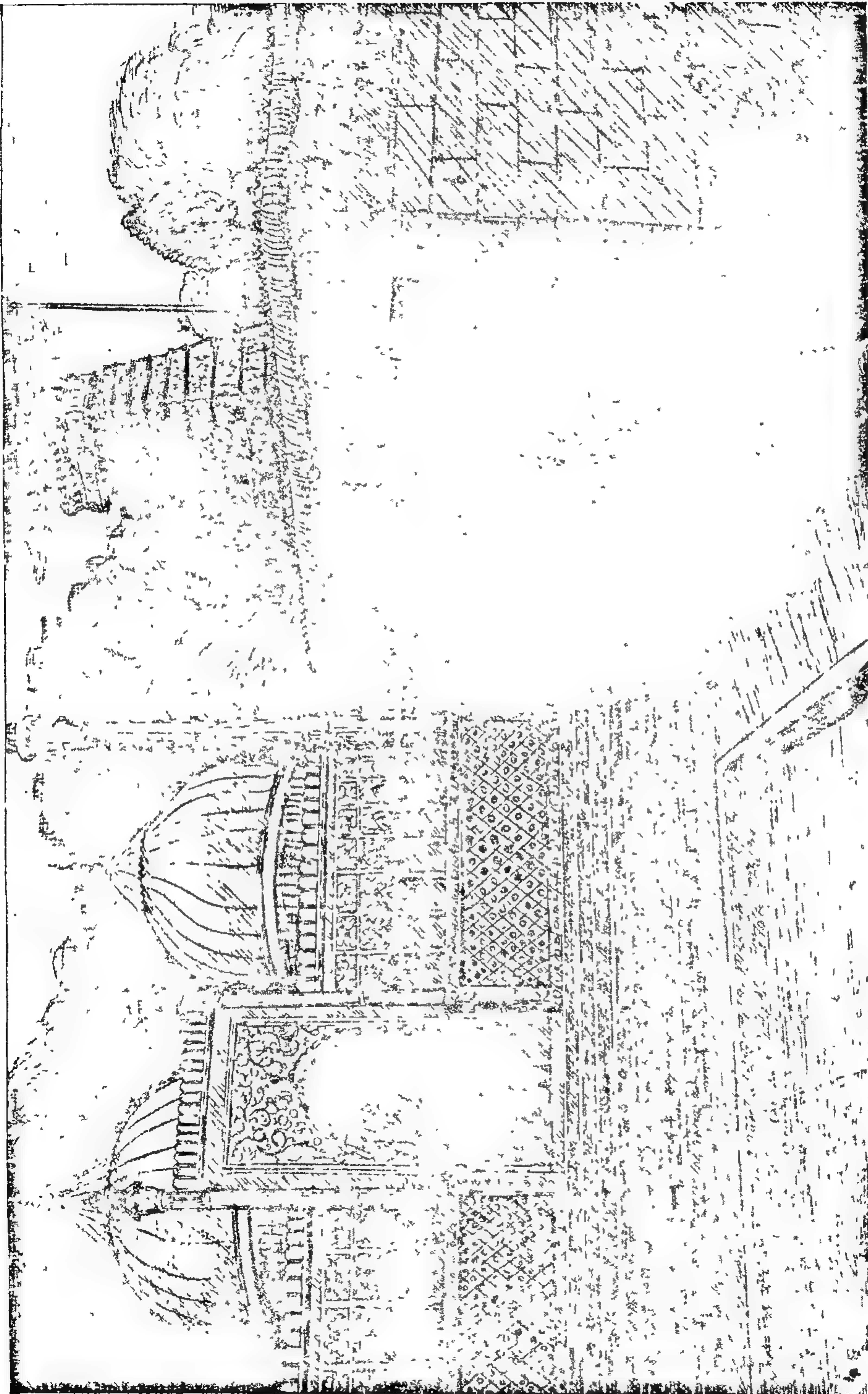
ఈపుస్తకంలో వృషాధిపశతకము, సర్వేశ్వరశతకము, దేవకీనందన శతకము, ఒంటిమిట్ట రఘువీరశతకము, నారాయణశతకము, కాళహస్తీశ్వర శతకము, దాశరథిశతకము, రంగశాయిశతకము, రామతారకశతకము, రామచంద్రశతకము అనే పదిశతకాలు ఉన్నవి. ఒక్కొక్కశతకానికి దానిని విమర్శిస్తూ ప్రకాశకులు వ్రాసిన మంచిపీఠిక ఉంది. చాలా వ్రాతప్రతులతో సరిచూచి వాటిల్లోనుంచి తీసిన పాఠాంతరాలున్న ఎక్కింపబడినవి.

డిమ్మిసైజు ౨౫౯ పుటలు, మంచికాగితాలు, మేలుబైండు వెల రు ౧-౮-౦ అంచెకూలి కొనువారిదే. శతకములు విడిగా దొరకగలవు.

మేనేజరు,

ఆంధ్రగంధమాల, 6-7, తంబుసెట్టివీధి, జార్జిటవుక్, చెన్నపురి.

హిందూమహమ్మదీయ సమన్వయ పరిషత్-రము

—యం. ఎస్. శర్మ.

ఉనికి - ఎటుక

వేలూరి శివరామశాస్త్రి

ఉ ని కి

కుండ ఉన్నది, రాముడు కలఁగు' అనునెడ కుండయొక్కయు రామునియొక్కయు 'ఉనికి' లేక 'లిమి' మనకు గోచరించుచున్నది. కుండలేదు, రాముడు లేఁడు' అనునెడ కుండయొక్కయు రామునియొక్కయు ఉనికికి వేరయిన లేమి గోచరించుచున్నది. ఉనికి యవఁగా కలిమి, అస్తిత్వము లేక సత్త.

ఏదేని ఉన్నయెడలఁగాని ఏదేని అయినయెడలఁగాని దాని దాని ఉనికి కల దని చెప్పవచ్చును. ఉనికి లేనివస్తు వేడియు లేదు.

మనమున్నాము. మనచుట్టును వస్తువు లున్నవి. వాని కావల ప్రపంచ మున్నది. దాని కావల దేశము, దాని కావల కాలమును ఉన్నవి. ఇటులు ఉనికి యన నేమో మన మెఱుఁగుదుము. ఈ యునికినిగుఱించి విజ్ఞులలో చాల నభిప్రాయభేదములు కలవు.

ఉనికి లేక సత్త యనునది జాతివిశేషమని నైయాయకు లందురు. జాతి యనునది ద్రవ్యగుణకర్మలయందుండును. ఇది నిత్యము.

అర్థక్రియాకారిత్యమే ఉనికి అని కొందఱుందురు. దేనిచే ఏ పనియు కాఁజాలదో మఱియు దేనిపని ఏచటను కనబడదో అట్టి దొకటి కలదని యెఱుఁగుచెప్పఁగలము? కావున అర్థక్రియాకారిత్యమే ఉనికి.

ఇటు లగుచో నిచట ఈ ప్రశ్న ఉదయించుచున్నది.—ఏదే నొకవస్తువుయొక్క అర్థక్రియాకారిత్యమును ఉనికియును ఒకపదార్థమే యగునా?

క్రియనబట్టి ఒకానొకవస్తువు కల దని మన మూహింతుము కాని కార్యమే ఉనికియో? ఏదేని పని జరుగవలసియున్నచో దానికిముందు అవశ్య మొకవస్తు

వుండవలయును. క్రియయే ఉనికి ఏకమాత్రనిదర్శన మయినను పదపటిక్రియయు తొల్లిటి ఉనికియు ఏక పదార్థము కాఁజాలదు.

కాలముతో సంబంధపడుటయే ఉనికి యని కొందఱుందురు. కాలముతో దేనికి సంబంధము కలదో అది ఉన్నది అని మన మనుకొనవచ్చును.

కాలముతో సంబంధపడియుండుటయే యునికి కాదు. ఏల యవఁగా నిన్ననో మొన్ననో యొకకుండ పగిలిపోయెను. ఆ కుండ ఉన్నది అని మన మనఁగలమా? కావున ఉనికి యనుదానికి వర్తమానకాలముతో సంబంధము చెప్పవలెను. కాఁగా వర్తమానకాలముతో సంబంధపడినదానికే ఉనికిని చెప్పవలయునని కొందఱుందురు.

అసలు ఉనికి అనుదాని తావు దేశకాలములలో కల దని మఱికొందఱుందురు.

కల వని మనము తలఁచు వస్తువు లన్నియు దేశకాలములతో సంబంధపడియున్నవి. వీని కలయిక లేని వస్తువేలేదు. దేశకాలముల కలయికలేనిస్థితి యనున దొకటి యుండునెడల అస్థితిలో ఏ వస్తువునకును ఉనికి లేకపోవచ్చును గాని ఆయాయీవస్తువుల యునికియే దేశకాలసంబంధ మనఁజెల్లదు. కుమ్మరి నిన్న నొక కుండ నొనరించెను; నేఁ దొకటి చేయుచున్నాఁడు. ఈ రెండు కుండలయునికియు దేశకాలములతో సంబంధపడెను. ఆ యునికియు ఈ సంబంధమును ఒకటియో? ఆకుండల కేదేని యునికి కలుగుచో ఆ యునికి దేశకాలములతో కలయిక చెందునుగాని ఆ కుండలు తా మునికి లేనివై దేశకాలములవలన ఉనికి గొనవు. ఇంతియకాక, దేశకాలములకుఁగూడ నొక యునికి కలదే. వానికి ఆయునికి యెటనుండి వచ్చెను? ఇతర వస్తువులవలెనే అవి తాము లేకపోయి తమ కలయికవలన ఇతర వస్తువులన్నిటికిని

ఉనికిని చేకూర్చిపెట్టు ననిన నమ్మకెల్లదు కదా !
కావున ఉనికియు దేశకాలసంబంధమును ఒకటి కాదు.

అబాధితత్వమే ఉనికి యని కొండఱ యభి
ప్రాయము. అనఁగా కాలత్రయమునందును నాశములేని
దేది కలదో అదియే ఉనికి.

ఉత్పత్తి వినాశములు రెండును ఈ విశ్వమునందు
పన్నిదము చఱచుకొనినటులు పనిచేయుచున్నవి. కారా
కులు రాలుచున్నవి. క్రొత్తాకులు పాడముచున్నవి.
ఇటులు ప్రకృతిధార ఇగిరిపోవుటలేదు. అయినను
నిన్నటి వస్తువు నేటి లేదు, నేటి వస్తువు రేపులేదు
ఉన్న వస్తువును ఉన్నదనుచున్నాము. లేనిదానిని లే
దనుచున్నాము. పారిభాషికమైన పై యునికిసంగతి
మన కగోచరము. కాని వాడుకలోనున్న ఉనికి మన
కందఱకును తెలిసినదియే.

ఎ టు క

ఎటుక యనఁగా తెలివి, లేక జ్ఞానము. మన యెట్టె
దుట నొక కుండ కలదు. దానితో మనకు పనియున్నది.
దానిని మనము చూచితిమి. ఇది కుండ అను ఎటుక
మనకుఁ గలిగెను.

కృష్ణుఁడు రామా అని పిలిచెను. రాముఁడు ఆశ్చర్య
మును విని ఆఁ అని బదులు పలికెను. మనము పూవులను
మూరుకొని వాని తావిని తెలిసికొనుచున్నాము. గాలి
నీరుల చల్లఁదనమును వెచ్చఁదనమును గ్రహించుచున్నా
ము. తినుబండముల పులుపు తీసి మొదలగు చవుల నెఱుఁ
గుచున్నాము. ఇటులు పంచేంద్రియములతోడను ఆయా
యా విషయములఁ దెలియుచున్నాము.

ఆత్మ మనస్సుతోడను మనస్సు కన్న మొద
లగు నింద్రియముతోడను ఇంద్రియము కుండ మొదలగు
ద్రవ్యముతోడను సంయుక్తమయినపుడు ఇది కుండ
ఈ మొదలగు ఎటుక మనకుఁ గలుగుచున్నది.

* యద్వై తన్న పశ్యతి పశ్యన్వై తద్విష్టవ్యం నపశ్యతి నహి ద్రష్టదృష్టే ర్విచరిలోపో దృశ్యశ్చై
వినాశిత్యత్.

† బుబోధయిషాపూర్వకవాక్ప్రయోగః, అథవా తాదృశ వ్యవహార జనకతావచ్ఛేదక జాతిమత్త్వమ్.

[వాక్యవృత్తి-భాషాపరిచ్ఛేదము.]

మన కపుడపుడు మన యెదుటలేని కొన్నికొన్ని
విషయములు గుఱుతు తగులును. సుఖదుఃఖాదు లను
భూతము లగును. కలలలో పలు విషయములు కాన
వచ్చును. ఇటులు ఎటుక యనునది వివిధముగను విచిత్ర
ముగను అసంతముగను ఉన్నది.

ఎటుక లేనిదే ఎవరికిని ఏవ్యవహారమును సాగదు.
ఎటుకయే లేనిచో ప్రపంచమంతయు చీకటికొట్టు.
జాగ్రదవస్థలో మన మెల్లపుడును దేనితో యొకదానిని
తెలిసికొనుచునే యున్నాము. అటులనే సుషుప్తియం
దును మన కెటుక కలదని* కొందఱ అందురు.

సుషుప్తియందును మూర్ఛయందును మన కెటుక
యుండదుగాని మనము మాత్ర మందు మని కొందఱ
అందురు. దీని నందఱ అంగీకరింపరు. అంగీకరించినవారు
గూడ దీనికి ప్రత్యక్ష ప్రమాణము చూపజాలరు. అప్పటి
మన యునికికి అనుమానప్రమాణము కలదుగాని ఆస్థితిలో
మన కెటుకయుండదుగాన ఆ యునికి యెటుకండునో
మనము చెప్పజాలము.

‘సర్వ వ్యవహారములకును హేతువైనది బుద్ధి;
అదియే జ్ఞానము’† అని నైయాయకు లందురు. జ్ఞానము
ఆత్మగుణ మని కొందఱును మనోగుణ మని కొందఱును
ఆత్మాశ్రయమగు ప్రకాశమని మఱికొందఱును చెప్పిరి.

ఎటుక యన నేమియో అందఱకును అలఁతిగనో
వలఁతిగనో తెలియును. ఎటుకయన నేమియో తెలియని
వారికిని ఎటుక అనుచో దేనిని తెలిసికొను టుచితమో
దానిని తెలిసికొననివారికిని పై లక్షణములేవియు నుప
యోగింపవు.

వస్తుజ్ఞాన వాదులు

ఉనికికిని ఎటుకకును ఏమయినను సంబంధము
కలదా? ఉనికియెటుకలు రెండును అన్నదమ్ములు.

ఉనికి వ్యాపకము. ఎటుక వ్యాప్యము. ఉనికి లేని దేదియులేదు. ఎటుక లేని పదార్థములు ఘటపటాదులు చాలగలవు.

ఓయీ! ఘటపటాదులకు ఎటుకలేకపోయినను లేక పోయే; వానియెటుక మానవులకుఁ గలదుకదా! ఎవరికో యొకరి కిట్టి యెటుక లేకపోయినచో 'ఇది ఘటము,' 'ఇదిపటము' అని యెటులు నిరూపింపఁబడును? మఱియు జ్ఞానము వస్త్రధీనము. జ్ఞానము ఉండువలయుచో వస్త్రపు ఉండితీరవలయును. వస్త్రపులేనిచో దేయెటుక యుండును? కాని వస్త్రపు ఉండవలయుచో ఎటుక ఉండి తీరకలయునను నియమ మక్కలలేదు అని వస్తువాదు లందురు.

'జ్ఞాననిరసేక్షముగా వస్త్రపు ఉన్నదనుటకు ప్రమాణమేమియులేదు. వస్త్రపు ఉండవలయుచో దాని యెటుకయు ఉండితీరవలయును. ఎటుకవినా వస్త్రపు యొక్క అస్తిత్వమునకు ప్రమాణములేదు, అర్థము లేదు.' అని జ్ఞానవాదు లందురు.

బ ర్ క లీ

అనునతఁడు జ్ఞానవాది. ఇతనిమతిమన ఉనికియు ఎటుకయు నొకటియే. 'ఒకానొక వస్త్రపు ఉన్నది. మనకు దానియెటుక కలుగుచున్నది.' అను నీ రెండును వేరుకావు. ఈ జగత్తులోఁ గాని మఱియెచటఁగాని ఏదే నొకవస్త్రపున్నదనఁగా నేమి? దానియెటుక మనకు కల దనియే యర్థము. ఎటుకలోఁ జేరని వస్త్రపునకు భాన మెటులు?

ఇంద్రియములచే * ఎటుఁగఁబడున దంతయు దృశ్యము. ఈ జగత్తంతయు దృశ్యము. ఈ దృశ్యము జ్ఞానసాక్షేక్షము. దర్శనమువినా దృశ్యమునకు వేఱ అస్తి త్వములేదు. దర్శనవ్యతీతమగు దృశ్యమునకు ప్రమాణ మును లేదు, అర్థమునులేదు. పంచేంద్రియములకును విషయ మయిన విశ్వ మెవరికిని తెలియదని కల్పన చేయఁజాలము. చూడఁబడని రూపమునకుఁగాని చవిఁచూడఁబడని

రసమునకుఁగాని మూరుకొనఁబడని తావికిఁగాని వినఁబడని శబ్దమునకుఁగాని ఉనికి కలదని మన మనుకొనఁ జాలము.

దృశ్యమునకు ఎటుకకన్న వేఱగా ఎవోయొక రూపము ఉన్నచో అది అందఱకును ఒకమాదిరిగనే ఎటుకపడవలసియుండును. కాని అది అటులు జరుగుట లేదు. ఒకవస్త్రచే పలువురకు పలురీతులుగా కానిపించును. మఱియు ఒకనికే వేఱువేఱు అవస్థలలో వేఱువేఱు రీతులుగా కానిపించును. నే నీ దిక్కునుండి ఈ ఒల్లను చూచుచున్నాను. ఇంకొకఁ డావలిదెసనుండి చూచును. ఈఒల్ల నాకేరీతిగా కనఁబడునో ఆవలినుండి చూచువానికి ఆరీతిగా కనఁబడదు. మనకుఁ గానిపించునదియే దృశ్య మగునెడల ఎవరిదృశ్యము వారిదేఅని అనవలసియుండును. దృష్టిభేదముచే దృశ్య మశ్యము క్షిన్నమయిపోవును. కావున దృశ్య మెప్పుడును దర్శకసాక్షేక్షము.

మన దృష్టినిబట్టియే దృశ్య ముండు నని అంగీకరింతము. అయినను మనము చూడని వస్త్రపులు చాల నున్నవే! అవి యెటు లున్నవి?

మనము చూడనంతమాత్రమునను, చూడఁజాల నంతమాత్రమునను అవి లేకపోవు. అవి ఉన్నవి. మానవులు చూడఁజాలనివి భగవానుని యెటుకలో నున్నవి. మనము సర్వజ్ఞులము కాము. కాని భగవా నుఁడు సర్వజ్ఞుఁడు. ఈయెడ సందియము లేదు.

'గుణమే మన కెటుక యగుచున్నది. రూప రస గంధములు గుణములు. గుణము కల గుణి యొకటి యున్నది. అది మన జ్ఞానసాక్షేక్షము కాదే' అని యనిన యెడల నిటులు ప్రత్యుత్తరింతుము :

రూప రస గంధములు మనచే అనుభూతము లగు చున్నవి. అవి యున్న వని అంగీకరింపవచ్చును గాని వాని అడుగుననో, లోపలనో ద్రిశ్యమునుజేర నేదికలదో దానిని మనము చూడఁ బడయఁజాలము. కావున అట్టి ద్రవ్యము కల దని అంగీకరించుటకు ప్రమాణము లేదు.

* Esse is percipi.

రూపాదుల నెఱుంగఁగల మనజ్ఞానము బాహ్య పదార్థములవలన ఉత్పత్తిల్లిన దని మనమనసునకు వచ్చిన యెడలనే గుణములవెనుక ఒకానొక జడద్రవ్యము కలదని అంగీకరింపవలసివచ్చును. కాని కేవలము బాహ్య జడ పదార్థములవలననే మనకు జ్ఞానోదయ మగుచున్న దనుటకు వీలు లేదు. సాక్షాద్ భగవంతుని సన్నిధానము వలననే మనకు అట్టి జ్ఞానము కలుగును బాహ్యపదార్థములు మన యింద్రియములమీఁద ప్రవర్తించి విషయ జ్ఞానమును కలిగించునని అంగీకరించుటకంటె భగవంతుఁడు తన యిచ్ఛాశక్తిచే ఈజ్ఞానముల సన్నిహితమనలో పుట్టించునని అంగీకరించుట రాచబాటగా కానిపించును. దృశ్యజ్ఞానము నవలంబించియేకదా మీమాంస. జ్ఞానోపపత్తికొఱకు నానాజడపదార్థముల సంగీకరించుటయు వాన్మిత్యవలన గుర్నిరూపమును మహాయముచే అజడమగు నొకానొక జ్ఞానము సృష్టింపఁ బడుననియు సంగీకరించుటకన్న భగవంతు సంగీకరించుటయే లాఘవము. నిక్కమునకు కేవలము మనము ఉన్నాము, భగవంతుఁడు ఉన్నాఁడు. బాహ్యమును జడపదార్థము లేదు. భగవంతుఁడు తన యిచ్ఛాబలమున మనలో నానాదృశ్యపదార్థముల జ్ఞానమును పుట్టించును. ఇది బర్కలీ మతము.

కాంట్

విషయరూపముగా గోచరించు జగత్తంతయును దృశ్యమే*. పదార్థములకు బౌద్ధములకు కొన్ని యాకారములు† పెట్టి మనమా పదార్థములను జ్ఞానమునకు విషయములనుగాఁ జేసికొందుము. మఱియు దేశము కాలము కార్యకారణ సంబంధము ఏకత్వము బహుత్వము మొదలగువానివలన మనము విషయమును అవగత మొనరించుకొందుము. దేశమునందుఁగాని కాలమునందుఁగాని లేనిదియు కార్యముగాని కారణముగాని కానిదియు ఏకముగాని అనేకముగాని కానిదియు నగు పదార్థమును మన మెఱుంగము. దేశకాలములు గాని ఏకత్వ బహుత్వములు గాని ద్రవ్యశక్యము గాని సాక్షాద్విషయధర్మము కాదు.

కాని విషయముబుద్ధిలో భాసింపవలయునేని వీని యన్నిటి సహకారము కావలయును.

విషయముగాని విషయతత్త్వముగాని‡ బౌద్ధమున ఆకారముతాల్చి దృశ్య ప్రపంచరూపముతో మన జ్ఞానమున అవగహించును. ఈ యర్థమున దృశ్య ప్రపంచము జ్ఞానసాపేక్షము. కాని వ్యక్తిగతమున జ్ఞానముచే దృశ్య ప్రపంచము నియంత్రితము కాదు. మానవజ్ఞానమునకు సర్వ సాధారణములగు ఆకారములు చాల నున్నవి. దృశ్య ప్రపంచము వాని యన్నిటిచేతను నియంత్రితము. దృశ్య ప్రపంచమునందలి విషయరాశి వ్యక్తిగతమున జ్ఞానదృష్టితో వేరుయినను శేషదృష్టితో జ్ఞాననిరపేక్షము కాదు.

అసలువిషయములకు అన్ని దృష్టులలోను స్వతంత్రముగ ఉనికి కలదు. విషయముల అసలు రూపము మన మెఱుంగము, ఎఱుంగనుజాలము. బౌద్ధములగు ఆకారములు తాల్చి విషయములు ప్రతీతమునంతకంటే మన మా విషయముల నెఱుంగుదుము. వాని నిజరూపమును అవి మనకు నెల్లడిచేయవు. రంగుజోడు వెట్టుకొని చూచినచో పదార్థముల అసలురంగు తెలియఁజులు బౌద్ధములకు ఆకారములవలన విషయముల నిజరూపము తెలియదు. తెలియుటకును వీలులేదు. విషయముల నిజ స్వరూపము జ్ఞానసాపేక్షముకాదు. ఇది కాంట్ మతము.

హెగెల్

మనకు సామ్రాజ్యముగా తెలియనిదియు తెలిసికొనుటకు వీలులేనిదియు నగు నొకానొక రూపము ఉన్నదనియే మన మెఱుంగఁజాలము. మన మెన్నడును ఎఱుంగఁజాలని వస్తువొకటి కలదని అంగీకరింపఁజేయు ప్రమాణమేదియు మనకులేదు దృశ్యప్రపంచమును మాత్రమే మన మెఱుంగుము. దీనివెనుక నేని లోపలనేని అంతట నేని ఎఱుంగబడనిదియు ఎఱుంగబడఁజాలనిదియు నగు నొకానొకరూపముతో వస్తువుగాని, వస్తురాశిగాని అధిష్ఠితమయిగాని అధిష్ఠానముగాని ఉన్నదని అంగీకరిం

* Phenomenal. † The forms of the Understanding. ‡ The things in themselves.

చినందువలన ప్రయోజన మెద్దియు లేదు. కావున దృశ్య ప్రపంచమునకు మనయెఱుకకుఁ దగిలిన యునికియే కాని వేఱ యునికి లేదు.

ప్రపంచముయొక్క యునికి దృశ్యాతిరిక్తము కానియెడల నది జ్ఞానసాపేక్షము. దృశ్యప్రపంచము ఉండవలయునో జ్ఞానముగూడ ఉండవలెను. 'దృశ్యప్రపంచమే కలదు, జ్ఞానములేదు.' అని యనుట 'రూపాయకు బొమ్మపెడమేకలదు, అక్షరముల పెడ లేదు.' అని యనుటవంటిది. దృశ్యమును జ్ఞానమును అసలు వేఱు కావు. అని రెండును రెండుపదార్థములుకావు. అవి చరమ పదార్థముయొక్క రెండుపేడలు, లేక రెండు రూపములు.

వస్తువునకు స్వగతరూపములేదు. జ్ఞానమొసఁగిన ఆకారమును తాల్చియే వస్తువు జ్ఞానమునకు విషయమగును. నిర్జీవమును జీవమును ఆర రూపము కల వస్తువే లేదు. జ్ఞానాకారము తాల్చి వస్తువులన్నియు సచేతనములయియున్నవి.

ఇక జ్ఞానమన్నచో శూన్యమును నిర్విషయమునకు చిస్తుకాదు. విషయాలింగితమయియే ఎఱుక యునికి గొనును. నిరాకారమును వస్తువులేదు. రూపములన్నియు జ్ఞాననిర్మితములే.

ఉనికియు ఎఱుకయు సాక్షాత్తు వేఱుకావు. ఎఱుక గనఁగిన ఉనికియే ఉనికి. ఆయునికి జ్ఞానరూపముతో మలఁబడియే భానమగును విషయములవలన ఎఱుకయొక్క శూన్యతపోవును. ఎఱుకవలన విషయముల జడత్వమును ఆంగ్యమును లోపించును. విషయముతోఁగలిసిన యెఱుకయే యెఱుక. ఎఱుకతోఁగూడిన విషయమే విషయము. ఇది హేగెల్ మతము.

బక్ష్లీ జీవనానాత్వమును భగవంతుని అంగీకరించును. జ్ఞానవిషయమయిన విషయములఁగూడ నంగీకరించును. జీవునకును, భగవంతునకును జ్ఞానము కలననునుగాని వారును జ్ఞానమును ఏకమని యనఁడు. అటులనే విషయములకు జ్ఞానము కలుగుననునుగాని విషయమును జ్ఞానమును ఒకటి యని యనఁడు.

హేగెలుమతమున జ్ఞానము ముఖ్యోత్త్యము. అయినను అది విషయసాపేక్షము. బుద్ధి నిర్మించిన ఆకారముకంటె విషయమునకు వేఱు ఆకారము లేదు. విషయముయొక్క చూర్పే అట్టిది.

అద్వైతవాదులు

కేవలము జ్ఞానమే కలదా, విషయము లేదు. విషయములు మన కెఱుక యగుచున్నవే! విషయము లేదనినచో మనప్రతీతిని అపలపించుట కాదా?

నిక్కమే. విషయ మెఱుక యగునుగాని దానికి ఉనికి లేదు. మనము చూచు విషయముల యునికి ప్రాతిభాసికము. వాని యునికిగాని, మనప్రతీతిగాని యెఱుకలోనే పర్యవసన్నము. ఎఱుకవినా వానికి వేఱయొనికియే లేదు. ఎఱుకచేతనే ఉనికియొక్క అర్థము వ్యక్తమగును. ఎఱుకకు రాని యునికికి అర్థములేదు. ఎఱుకఁబడని యునికియు లేమియు నొకటియే. కావున ఉన్నయునికి యంతయు ఎఱుకలోనే కలదు. ఎఱుకవినా వేఱేమియు లేదు.

ఎఱుకలోఁగాని ఎఱుకును ఆశ్రయించికొనిగాని విషయము కలదా? విషయమునుగూర్చి యెఱుక యెపుడుండెనో విషయముగూడ నపు డున్నటులేకదా!

కాదు. ఎఱుకను మించిన ఉనికికి అర్థ మేమియు లేదు. కావున ఎఱుకవినా ఉనికి లేదు. మఱియు ఎఱుకయొక్క ఉనికిచేతనే విషయమునికిగొనుచున్నటులు పైకిఁ గనఁబడుచున్నను లోతుగా చూచినచో విషయమునకు ఉనికి లేదని లేలును. ఎఱుకకు వేఱయొనికి యెపుడు లేదో అపుడు ఎఱుకతో కలిసియే విషయము ఉనికి కలది కావలసియుండును. కాని విషయ మెఱుకతో నెఱులు కలిసిపోఁగలదు? మఱియు ఎఱుకతో కలిసిపోయినచో విషయమునకు విషయత్వము ఉండదు. ఇంతియకాక విషయము ఎఱుకతో ఏరూపముగను సంబంధపడఁజాలదు. సంయోగసంబంధముతో సంబంధపడు ననుటకు వీలులేదు. సంయోగము ద్రవ్యములకు ఉండును. ఎఱుక ద్రవ్యముకాదు. సమవాయ సంబంధ వనరదు. అది గుణగుణులకు ఉండును.

విషయమునకును, జ్ఞానమునకును గుణగుణిభావము లేదు. సంయోగసమవాయాతీతమగు మఱొక వాస్తవసంబంధము మనయెఱుకలో లేదు. కావున విషయమని మనయెఱుకకు విషయమునది మిథ్యాప్రతిభాసము. దీనికి నిక్కమును ఉనికిలేదు. కావున ఎఱుకయే నిక్కమును నునికి. ఇక రెండవయునికి లేదు.

వస్తువాదులు

జ్ఞానవాదులకు, వస్తువాదులకు చుక్కెదురు. వారి వాద మిది: 'ఎఱుకకు వేఱుగా ఉనికి ఉపలబ్ధము కాదు. ఉపలబ్ధముకాని విషయ మున్నదనుటకు ప్రమాణము లేదు. కావున విషయము లేదు' అనికదా జ్ఞానవాదు లొత్తిపలికెదరు. ఈమాట సరియైనదేనా?

'వస్తువు కలదనుటకు ప్రమాణములేదు' అనునదియు 'వస్తువే లేదు' అనునదియు ఒకటి కాదు. విలనంగా ప్రమాణమును వస్తువును ఏకవస్తువుకాదు. ప్రమాణమువలన వస్తువుయొక్క అస్తిత్వము సిద్ధముకావచ్చును. ప్రమాణము దొరకనిచో వస్త్రస్థితిత్వము సిద్ధము కాలే దననగునుగాని వస్తువే లేదనరాదు కదా! పూవుకు పంకితుండు తమ తమ మత విశేషములను పోషించుకొనుటయందలి పట్టుదలచేత స్పష్టముగు ఇట్టి భేదమును తెలియజాలక వస్తువును సిద్ధమొనరింపజాలక పోవుటయే వస్త్రభావసిద్ధి యని పట్టు పట్టుదుగు. ప్రమాణములేనిచో వస్తువు ఉన్నదనియు చెప్పజనదు, లేదనియుఁ జెప్పజనదు. లేకపోవచ్చునేమో అను సంభావనయు ఉండఁజేల్లును కాని ఈ సంభావననే వస్త్రభావములో నిశ్చితప్రమాణరూపముగా గ్రహించుట మిథుల యుక్తివిరూధము.

౧. ఎఱుకకు ఆవలగూడ వస్తువు ఉన్నదనుకొందము. 'ఎఱుకకు ఆవల' అని యనఁగనే ఆవస్తువును మన మెఱుంగునున్నమాటయేకదా! మన మెఱుంగఁజాల మన్న మాత్రమున వస్తువే లేదని త్రోసివేయఁజనదు.

౨. ఒక వస్తువే పూవునకు పలు రీతులుగా గోచరించుటబట్టి వస్తువునకు జ్ఞానవ్యతిరేకమగు నిజరూపము

లేదనరాదు. ఒక వస్తువును గుఱించి పరస్పరవిరుద్ధములగు బహు రూపములు సత్యముకాకున్నను వస్తువునకు రూప మేదియు లేదనుట మాత్రము ప్రమాణసిద్ధ మెఱులగును? దాని వాస్తవరూపము మనకు తెలియకపోవచ్చును. అంతయుకాని వస్తువు లేకపోదు. వస్తువు సరిగా తెలియకపోవుటయు వస్తువే లేకపోవుటయు ఒకటి కాదు.

౩. 'వస్తువులు జ్ఞానాకారము తాల్చియే జ్ఞానమునకు విషయము లగును' అని చెప్పవారు 'జ్ఞానమునకు నిజాకార మేదియు లేదు' అను మాట మఱుతురు. బౌద్ధములగు ఆకారములు† కేవల విషయముల సాధారణరూప మాత్రములు. ఎఱుకచే మనము వస్తుగతములగు ఆకారములనే గ్రహింతుము. కాని బుద్ధిగతములగు ఆకారములను విషయములనించు ముక్రింపము. విషయ మేయాకారముతో మనకుఁ గానిపించునో అది జ్ఞానగతము కాదు. కావున ఆయాకారము కల విషయముయొక్క యునికితో జ్ఞానముయొక్క యునికికి సాహచర్య మంగీకరింప నక్కఱలేదు.

'ఎఱుకకు దాని యునికికి ఏమియు నర్థములేదు.' అను అద్వైతనుత్తమును అంగీకరింపవచ్చును. ఏలయన ఎఱుక కాని వస్తువును తెలిసికొనఁజాలము కదా! కాని ఒక విశేషము. ఎఱుకచే ఏ వస్తువు నయినను తెలిసికొనుట యనఁగా ఆ వస్తువును ఆ యెఱుకయు ఒకటి యనుటమాత్రము కాదు.

ఉనికియొక్క యర్థమెఱుకచే నెఱుంగవలయుండుననుట నిక్కము. కాని ఆ యర్థమును ఎఱుకయును ఒకటియే యని యనుకొనుట మాత్రము కల్ల. ఉనికియు ఎఱుకయు ఏకార్థకము లగునేని ఎఱుకకంటె వేఱుగా ఉనికి ఉన్నదా లేదా యను ప్రశ్న మెన్నఁడును పొడగట్టదు. ఉనికి యఁగా ఎఱుకయే యని కొందఱు తలఁపోయవచ్చునుగాని వారి కీప్రశ్న మెన్నఁడును తట్టదు. సత్తాజ్ఞానములురెండును ఏకార్థకములు కావు గనుక నే మన కిట్టి ప్రశ్న యుదయించెను. తద్వెచార స్వరూపముగా సత్తాజ్ఞానము లొకటి యని లేలినది అని అనరాదు.

† The forms of the Understanding.

పైఠెప్పిన హేతువులవలన ఎఱుకకంటె వస్తు నేదియు లేదు అను జ్ఞానవాదులవాదము నిర్వివాదము కాదని తేలుచున్నది. వాఱియుక్తులు ప్రమాపకములు కావు.

‘ఎఱుకకంటె వేఱ ఉనికి కలదా?’ అను విచారణకుమంతు ‘జ్ఞానమును దానివిషయమును ఎన్నటికిని ఒకటికావు’ అనుమాట తెస్సగా తెలియవలసియున్నది. తెలియబడినది తెలివితో ఏకమగునెడల తెలియబడున దేదియు నుండదు. కావున జ్ఞేయమగు విషయము జ్ఞాన ముకన్న సాక్షాత్తన్నము.

మనమెఱిగిన వస్తువునే ఉన్నదని యందుము. లేనివస్తువు నెఱుగుటకు వీలులేదు. విషయము తెలివిడి వెనువెంట విషయము ఉన్నదనియు మనకు ఉపలబ్ధ మగును. ఏలనఁగా సమ్రూపముగానే విషయమును మన మెఱుఁగుము.

విషయము జ్ఞానముకన్న భిన్నము. కావున విష యముయొక్క యునికి ఎఱుకకు వేఱయియుండు టుచి తము. విషయముయొక్క యునికి ఎఱుకతో ఏకమయి పోవునెడల విషయమునకు విషయత్వమే ఉండదు. జ్ఞానమునందే అది లోపించిపోవును. సూక్ష్మదగ్ధులగు అద్వైతవాదు లిది తెలిసికొనియే అసలు విషయమునకే అభావ మొప్పిరి. కాని ఎంతవట్టు విషయప్రతీతి కలుగు చున్నదో అంతవట్టు విషయమును ఒప్పుకొనకుండఁ జాలము. ఈరీతిగా విషయమును ఒప్పుకొనినచో ఎఱుక కన్న వేఱయిన ఉనికిని ఒప్పుకొనకుండ నెట్లు? కేవల జ్ఞానముచే ఏవస్తువుగాని కూర్చబడియుండలేదు. ఎదట ఎల్లయునికియు ఎఱుకలోనే పర్యవసన్నమో ఎచట కేవల మెఱుకమే కలదో అచట విషయ మున దేదియు నుండఁజాలదు. జ్ఞానాతిరిక్తములే జ్ఞానమునకు విషయము లగుట సంభవించును.

ఎఱుకకును, విషయమునకును ఎఱుకలోనే భేదము కలుగునుగాని ఎఱుకకు వెలుపటఁ గలుగదు. కావున విషయముగూడ ఎఱుకలోనే ఇమిడియున్నదని కొందఱు అందురు.

‘ఈయెఱుకలోపల’ అనుదాని కర్థ మేమి? అని మన మగుగవలసియున్నది. పప్పుప్పులు పెట్టుకొనఁదగిన కుండయా జ్ఞానము? జ్ఞాన మనఁగా అవబోధనము. దానికి బహిరంతర్భాగములు లేవు. విషయము జ్ఞానములో చొఱబడి జ్ఞానముకన్న వేఱుగా తనవిషయత్వము నెటులు కాపాడుకొనును?

‘జ్ఞానవిషయములు రెండును చరమముకు ఏక పదార్థముయొక్క రెండుముఖములు’ అను హెగెలును ఇటు లడుగవలయును. చరమముకు ఆయేకపదార్థ మెట్టిది? అది జ్ఞేయమా, ఆజ్ఞేయమా? జ్ఞేయ మనుచో అదియు విషయ మయిపోవును. మఱియు దానియందు జ్ఞానము ఉండఁబోవదు. ఆజ్ఞేయ మనుచో జ్ఞాన గుల మతము చొప్పున ఆజ్ఞేయమగు పదార్థమునకు ఉనికి యెటు లొప్పుజనును?

జ్ఞానముతోడను విషయముతోడను గలిసిన ఒకానొక పదార్థమును మన మసలు కల్పింపఁ జాలఁ గలుగుదుమా? హెగెలుమత మొప్పుకొనినను జ్ఞానము చరమపదార్థముయొక్క ఒకవై పనికదా! ఉనికియో ఇరువైపుల నున్నది. కావున జ్ఞానాతిరిక్తమగు నునికి ఒక అంశమునం దంగీకరింపఁబడినటు లాయెను.

ఎఱుకకంటె వేఱుగా విషయముయొక్క యుని కిని ఒప్పుకొనినను విషయ మెన్నఁడును జ్ఞానముతో అసంబద్ధమయి యుండలేదు. కాన దాని యునికియు ఎల్లయపుడును జ్ఞానముతో సంబద్ధ మయియే యున్నది. విషయముయొక్క విషయత్వమే జ్ఞానమువూడ ఆధార పడియున్నదని కొందఱు చెప్పుదురు.

విషయత్వ మన నేమి? ఏదేని వస్తు వెపు డెఱుఁగఁబడునో అపుడే అది ఎఱుకకు విషయ మయి నది అని చెప్పవలయును. కావున విషయత్వ మనునది ఏ వస్తువుయొక్కయు అంతర్నిహితధర్మము కాదు. ఎఱుకతో సంబంధపడుట యనునదే వస్తువుయొక్క విషయత్వము. ఈసంబంధ మెట్టిది?

వస్తు వెటు లున్నదో సరిగా అటులు తెలిసికొను నదే జ్ఞానము. వస్తువునకు రూపాంతర మొసఁగునది సత్య

జ్ఞానము కాదు. కావున జ్ఞానముతో సంబంధపడినందు వలన వస్తువునకు రూపాంతరము కలుగదని తప్పక ఒప్పుకొనవలయును. వస్తువును కేవలము ప్రకాశింపజేయుటయే జ్ఞానస్వభావము. జ్ఞానమునకు కార్యమునుపుట్టించు శక్తిలేదు. జ్ఞానము రూపాంతర మొనగలేదు. క్రొత్త సృష్టి చేయలేదు. ఇది నిక్కమగునెడల విషయత్వము వలన వస్తుగుణముగాని ధర్మముగాని మాటదని ఒప్పుకొనినటు లగును. జ్ఞానమునకు వస్తువును సృజింపగలశక్తియు రూపాంతరము కలిగింపగల శక్తియు లేక వస్తువును ప్రకాశింపజేయుటయే దాని పనియగునెడల జ్ఞానముతో సంబంధపడినందువలన వస్తువునకు విషయత్వము వినా వేఱు ధర్మము కలుగదు. ఆ హేతువుచేతనే జ్ఞానముతో సంబంధపడకపోయినచో వస్తువు తన గుణమునుగాని ధర్మమునుగాని కోలుపోదు. కావుననే జ్ఞానముతో సంబంధపడిని అవస్థలో వస్తువుయొక్క యునికి అక్షుణ్ణముగా నుండు నని అంగీకరించుటకు బాధ యేమి యులేదు. జ్ఞానముతో సంబంధముచేది వస్తువు ఉనికిని

ఆర్జించుకొనునెడల అనగా జ్ఞానము వస్తువును సృజించునెడల జ్ఞానవ్యతిరీక్తముగా వస్తువు ఉండజాలదు. ఇట్లు కానిచో జ్ఞానముతో సంబంధము లేకపోయినను వస్తు వెన్నడును ఉనికిని పోగొట్టుకొనజాలదు. సర్వజ్ఞుఁ డొక్క డుండవచ్చును. కాని వస్తువుయొక్క ఉనికియు ఆయనయొక్కయు ఒకటి కాదు. వస్తువు యొక్క ఉనికి వస్తువునందే యుండును. ఏదేని వస్తువు కలయంతమాత్రమన ఎవరో యొకరు దాని నెఱిగితిరవలయునను నియమము వస్తువుయొక్క యునికిలో నెంత వెతికినను కానరాదు. కావున ఉనికికి ఎటుకతో నేమిపని?

పైన్యాసమున
ఉపయోగించుకొనిన
ముఖ్యగ్రంథములు.
బృహదారణ్యక.
తర్కసంగ్రహ.
వాక్యవృత్తి.

మఖ్యగ్రంథములు
మధుసూదన సరస్వతి.
రసవిహారి.

భారతీయ చిత్రకళ

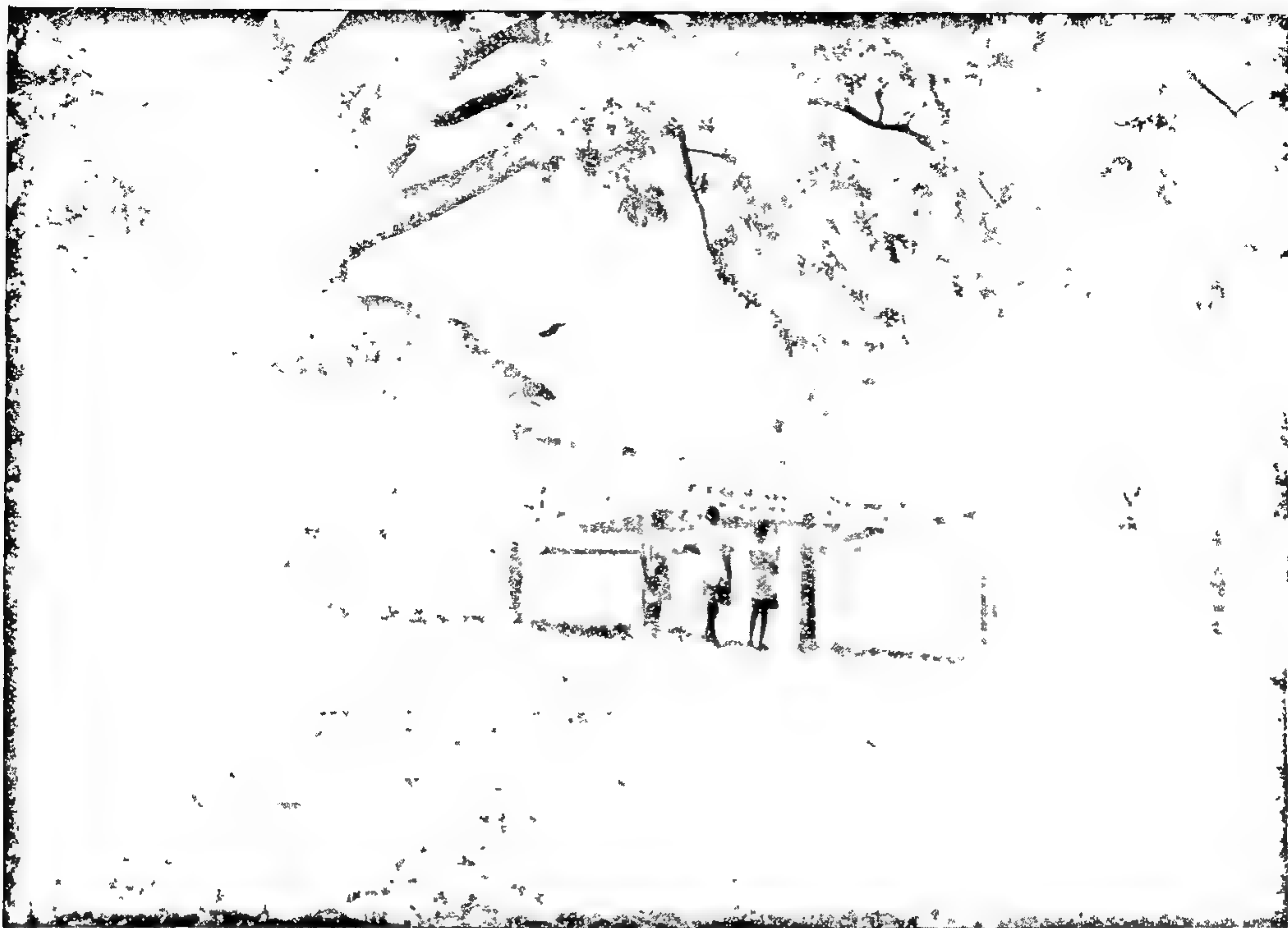
గ్రంథకర్త: తలిశెట్టి రామారావుగారు, బి. ఏ., బి. యల్.,

ప్రాచీనకాలమునుండి భారతదేశమున చిత్రకళ పొందుచువచ్చిన మార్పులు, అభివృద్ధి మొదలయిన విషయములు, హైందవ చిత్రలేఖనోదయము, బౌద్ధకాలమునాటి చిత్రకళ, అదంతవిధానము, బాఫ్టెవిహారములందలి చిత్రకళ, మొగలు చిత్రకళావిధానము, రాజపుత్ర చిత్రములవైఖరి, నేటిచిత్రములు మొదలయినవానిని గూర్చిన చిత్రాదులు వివరముగా నీ గ్రంథమున చర్చింపబడినవి. ఆయాకాలపు చిత్రవిధానమును దెలుపునట్టి త్రివర్ణ-ఏకవర్ణచిత్రములు నలువది ఇందు గలవు. చిత్రకారులు, చిత్రకళాజ్ఞానులు, చిత్ర కళాభిమానులు నగు నాంగ్లజ్ఞులెల్లరు తప్పక చదువవలసిన గ్రంథము.

వెల. రు. ౧-౧-౦.

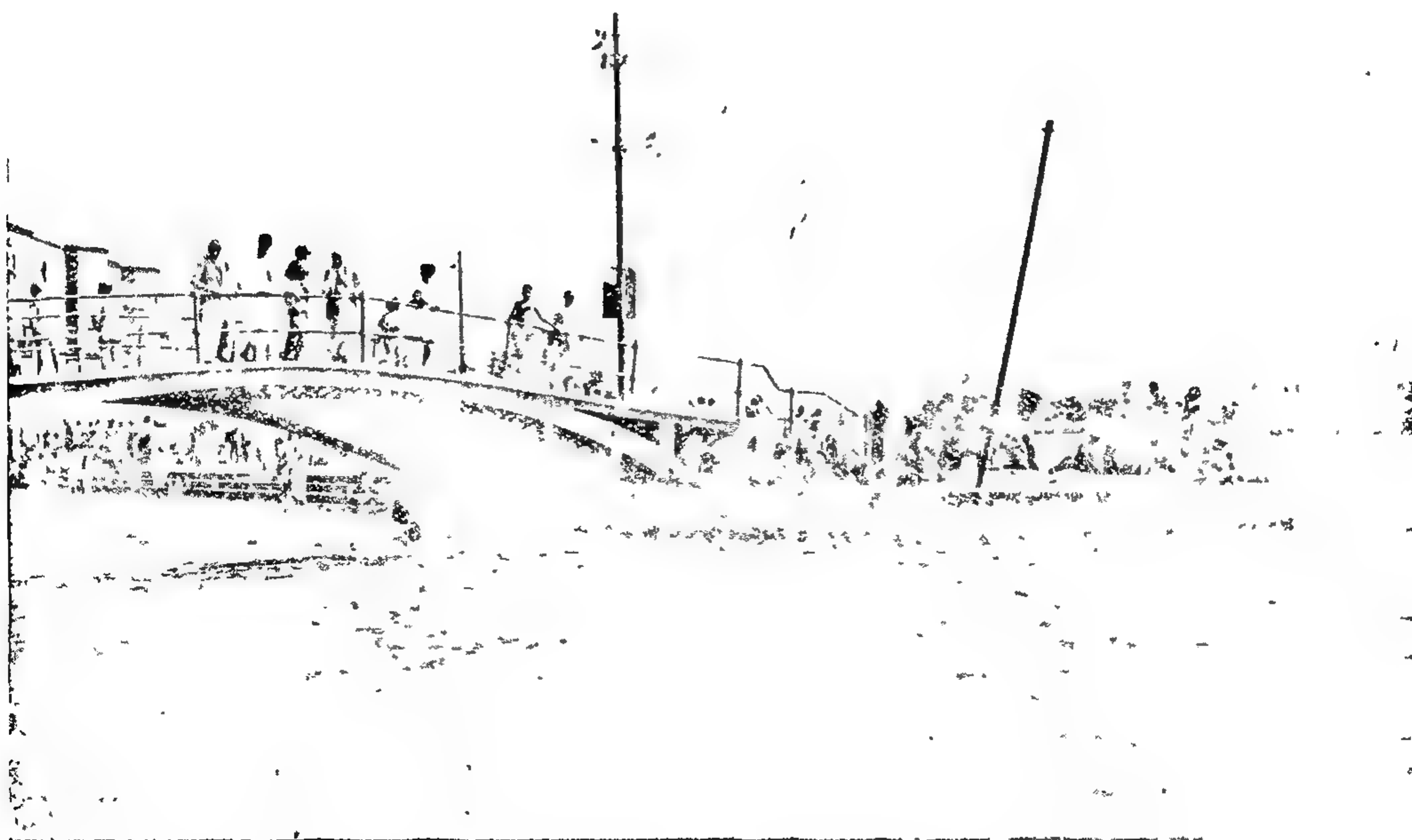
మేనేజరు, ఆంధ్రగ్రంథ మాల, నెం. ౭, తంబుచెట్టివీధి, మదరాసు.

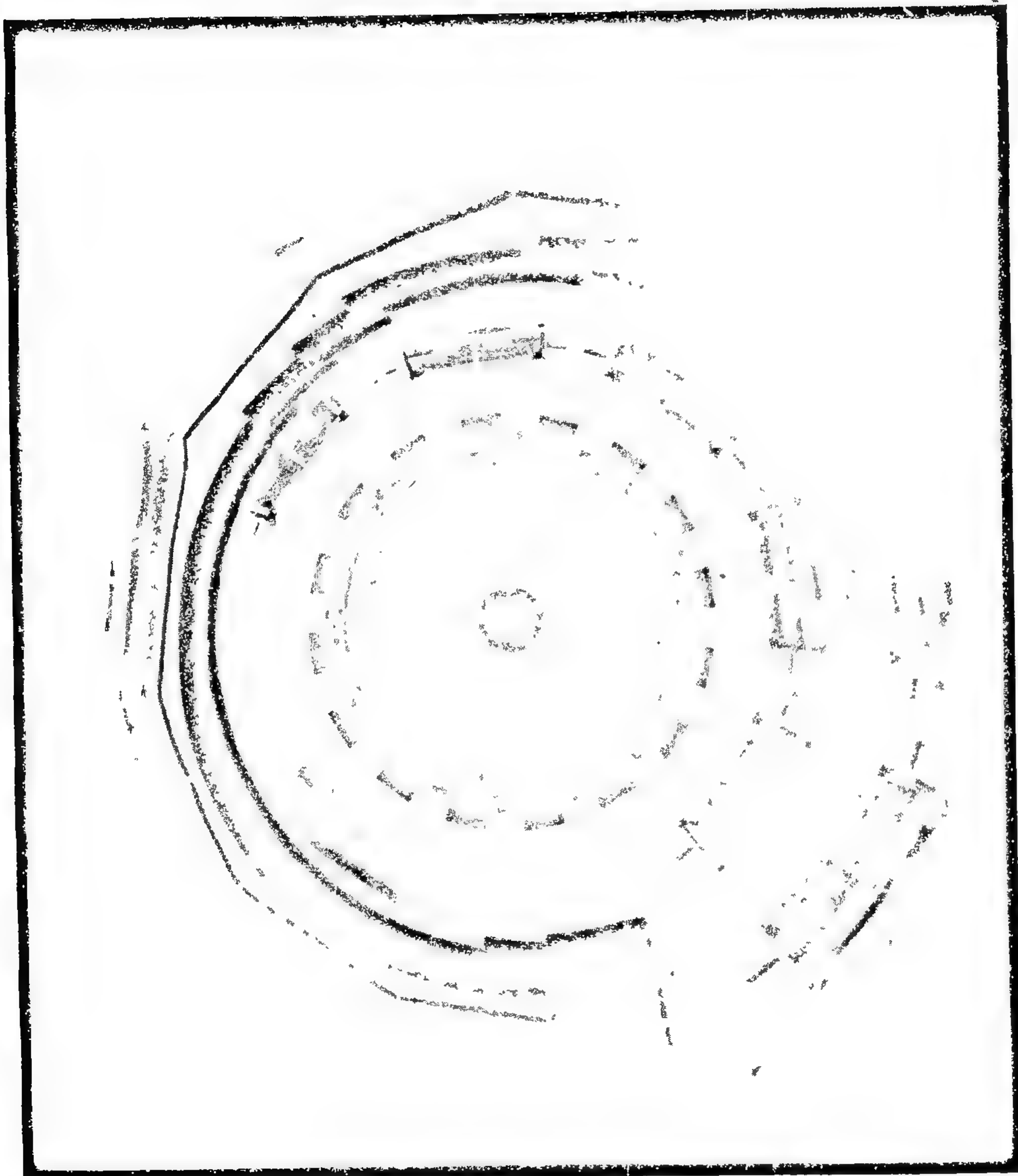
వంశం

— ౧౧ —

హరిద్వారము, స్నానఘట్టము

— ୧୯୫୬ —

‘ଉଡି ପଲ’ ?

୫୦୫୦

అదృష్టవంతుడు

కూర్చా వేణుగోపాలస్వామి,
శేషుబాయి గోపాలస్వామి

టెలిఫోన్ గంట మోగడం మొదలెట్టింది.

ఆతురత్తో తీసి విచేటప్పటికి మృదు మధుర వాక్కులు వినబడ్డాయి. “నాభర్త ఊల్లోలేడు. రాత్రి నాతో భోంచేస్తావా?” నే నానంద వార్ధిలో నోలూడిపోయాను. ఇదే సమయం అనుకున్నా. “ఓ, తప్పకుండా వస్తా. అయితే మీ ఇల్లక్కడ?” ఈమాటలు నేననేనరికి ఆమె రౌద్రంవల్ల టెలిఫోన్ వణికిపోయింది. “నాపేరు ఉమాబాల. నీకు జ్ఞాపకం ఉందో లేదో గాని సీచెల్లిల్ని నేను” అనేటప్పటికి రాత్రేమో రసికత్వం ఒలికించేద్దామని ఊరి పోతోన్న నా ఆశలన్నీ ఒక్కసారిగా పటాం చలమ్యాయి. నాకు ఒళ్లు కంపించిపోయింది. “నేనెవరన్నుకున్నావు? నీకేమో పసిపాటా లేదని ఇతరులెవరికీ కూడా పనీ పాటా లేదను కున్నావా? మొట్టమొదట నీపేరు చెప్పనంత మాత్రంచేత నీవెవరో నాకు తెలియదను కున్నావా? ఏదో నిన్ను ఉడికించాలని ఆలా గన్నాను. ఇల్లు కదిలి రావడానికి ఒక్క నిమిషం అయినా నాకు టయిము లేదు.” అన్నాను. కాని ఆమె నాన్నతో నావేషాలన్నీ వెల్లడి చేసి నాకు నెలనెలకూ ఇచ్చే మనువర్తి ఊడ గొట్టిస్తానని బెదరించేటప్పటికి తోక ముడుచు కుని ‘వస్తా’నన్నాను. నాకు ప్రాయశ్చిత్తంగా

టాజ్ మహల్ హోటలుకు తీసుకుని వెళ్లు దువుగాని, ఈవనింగు డ్రెస్సు వేసుకోమంది. ఉక్కిపోతోన్నా నాకర్థం కాలినట్లు అట్టలాంటి పర్బువేసుకుని ఊరేగవలసివచ్చింది.

టాజ్ మహల్ హోటల్ సంగతి మీకు తెలుసుగా. సముద్రానికి ఆనుకొనిఉంది. బాంబాయిలో కాసులుకానులుగా ఖర్చు పెట్టే ప్రతికుర్రాడు అక్కడే ఉంటాడు. అక్కడికి భోజనానికి వచ్చేవాళ్లు, బొత్తిగా దేశం చూడ్డానికి వచ్చిన పరదేశస్థులయితే తప్ప, ఒకళ్లకొకళ్లు తెలిసే ఉంటారు. అక్కడికి ఇంకెవరూ దొరకనట్లు చెల్లెళ్లను, భార్యల్ని పెంటబెట్టుకునివెళ్తే లోకువ అయిపోతాం. కాని కష్టకాలం ఎవరికైనా వస్తుంది. ఆనాడు “కే బరే” ఉందని ఉమా కనిపెట్టింది. మెల్లిగా డాన్సుహాల్లోకి దారి చూపింది. నేను జేబు ల్లడుంకున్నా — తెచ్చినడబ్బు చాల్చుందో లేదో అని.

మధ్య డాన్సుగ్లారు నునుపువల్ల మెరుస్తోంది. దానిచుట్టూ కుర్చీలూ, బల్లలూ గోడలకు అంటుకునేటట్టు అమర్చబడియున్నాయి. ఇంక దీపాల వెల్తురు చెప్పనక్కరలేదు. గోడల్లో పెద్దపెద్ద అద్దాలు ఉండటంచేత ఎటుచూచినా వేలకొలది మా ప్రతిబింబాలే

కనుబడుతోన్నాయి. మేము తేబిల్ రిజర్వు చేసుకోలేదు. ఆలస్యంగా వచ్చాం. గది జనంతో క్రిక్కిరిసిపోయి ఉంది. అంచేత ఏ మూలనయినా ఇరుక్కుందామని నే నిటూ అటూ బల్లకోసం చూస్తోంటే, మా ఉమా హాళింతటిలో ముఖ్యమైన స్థలంలో ఉన్న బల్లదగ్గర ఎవరూలేకుండా ఉండడం కనిపెట్టి దర్జాగా దానిదగ్గరకు వెళ్లి ముఖాం వేసింది. ఇక నేను పికిసీస్ కుక్కలాగ వెంట బడి పోవలసివచ్చింది. ఖంగారు బడుతూ హెడ్ వెయిటర్ అక్కడికి వచ్చాడు. అతను వచ్చేలోపల ఆ బల్లమీద ఉన్న రిజర్వేషన్ కార్డును మా ఉమా ఒక చేతి ఊపుతో తోసి పారేసింది. హెడ్ వెయిటర్ వంక కళ్లు ఎర్ర చేసేటప్పటికి అతను ఖంగారు పడిపోయి ఏమీ అనలేక, వేరే ఒక బల్ల తెప్పించి మా ప్రక్కన వేయించి కుర్చీలు అమర్చి రిజర్వేషన్ కార్డు బల్లమీద పెట్టాడు. నేను భోజనానికి ఆజ్ఞ ఇస్తూ, “పానీయం ఏం కావాలె” నని అడిగితే ఉమా “ష్యాంపెయిన్” అంది. “ఎప్పటినుండి మొదలెట్టావు సురాపానం” అన్నా. “అబ్బే, నే నసలు ముట్టుకోనుగాని ఇక్కడ ష్యాంపెయిన్ తెప్పించకపోతే పరువుతక్కువ” అంది నాకు నాలుగాకులు నేర్పుతూ.

మేము భోజనం మొదలెట్టేటప్పటికి ఇతరులు ముగిస్తూ ఉన్నారు. డాన్సు వాయిద్యం ఇతర బల్లల దగ్గర ఉన్నవారిని ఆకర్షించడం మొదలెట్టింది. కొంచెం సేపట్లో డాన్సు ప్లోరు నిండిపోయింది. దొరలూ దొరసా

నులూ, ఇంగ్లాండులో ఏళ్ల తరబడి వేలకొలది వెచ్చించి డిగ్రీలు లేకపోయినా డాన్సింగు నేర్చుకున్న నల్లదొరలూ, తెల్లవా రేంచేస్తే కోతుల్లా తాము కూడా అదే చేయాలనే పారశీక కాంతలూ శరీరాలు ఊపడం మొదలెట్టారు. ఇదొక పెద్ద ఆట. డాన్సు ప్లోరులో ఎక్కడైనా ఒక అడుగు స్థలం కనబడ్డంతోనే ఒక మొగాడూ ఒక ఆడదీ కలిసి దానిమీదికి ఉరకడం. కాగలించుకుని, కళ్లు, ఒళ్లు, కాళ్లు కదపడమే కాని జరగడం ఏం కనబడదు, స్థలం లేకపోబట్టి. ఇదే డాన్సింగు అంటారు. ఈ లోపల ఏ లావుపాంటి ఆయనో ఒక ఊపు ఊపేటప్పటికి అనేకమంది ఒకరిమీద ఒకరు పడి క్షమాపణ వేడుకుంటారు. ఇదొక ఆనందం.

ఈ నాట్యసముద్రం మీదనుంచి నా చూపు మరల్చేటప్పటికి, మా ప్రక్కన కొత్త గావేసిన బల్లదగ్గర ఒక హిందూ పెద్దనుడు ఘ్యుడు కూర్చుండి పడడం కనబడింది. ఎన్నో కుర్చీలున్నా ఆయన వంటరిగానే ఉన్నట్లు నాకు తోచింది. చాలా పొడవుగా ఉంటాడు. మా ఉమా అంటుంది అందంగా ఉంటాడని కూడా. ఈ లోపల డాన్సింగు ఆగిపోయింది. ఎవరిబల్లకు వారు చేరుకున్నారు. కొంచెం సేపట్లో బల్లలదగ్గర ఉన్న దీపాలన్నీ ఆర్పేశారు. డాన్సు ప్లోరు మీద మాత్రం ప్రకాశిస్తోన్న స్పాట్ లైట్ ఒకటి కనబడుతోంది. ఒక దొరా ఒకదొరసానీ వచ్చి నృత్యం చూపించారు. ఇదేనటకే బరే

అంటారు. వారిస్వత్యం అయిపోవడంతోనే మళ్ళీ మాబల్లదగ్గర దీపాలు వెలిగాయి. మా ప్రక్కబల్లదగ్గర కూర్చునిఉన్నాయన మళ్ళీ నాదృశ్యానికి అడ్డుపడ్డాడు. అతనికళ్ళనుండి సీళ్లు బొటబొట కారుతున్నాయి. అది ఉమా కూడా గమనించింది. “ఒకపేగ్ ఎక్కువై ఉంటుందన్నాను ఆమె అడగని ప్రశ్నకు ప్రత్యుత్తరంగా. “నీకేమి తెలియ”దంది ఉమా. ఎప్పుడూ అలాగేఅంటుంది. “అతనికేదో పెద్ద ఉపద్రవం సంభవించిఉంటుంది” అంది. “తప్పకుండా జరిగి ఉంటుందన్నానేను. “అతడు ఇక్కడికి తీసికొనివద్దా మనుకున్న గుంట రాకట్టుంది” అన్నా నేను. ఉమా నన్ను “నోరుమూయ” మంది. నాదురుద్దేశాలకు శాస్త్రీగా అతన్ని మాబల్లదగ్గరకు పిలవమంది. నేను డంగయిపోయా. “బాంబాయిలో ఉరూ పేరూ తెలియనివాళ్లతో అధికప్రసంగానికి దిగితే రెండుచండలూ వాయిస్తా”రన్నా. “ఆయనకై రిజర్వుచేసిన బల్ల వనం ఆక్రమించాంగా. ఆమాత్రం పరిచయం చా”లంది ఉమా.

“అయ్యా, తీమించాలి. పొరబాటున మీబల్ల మేం ఆక్రమించాం. మీరు కూడా ఒంటరిగా ఉన్నట్లున్నారు. దయచేసి మాతో కలిసి ఏదైనా పాసీయం పుచ్చుకుంటే మాకు చాలా ఆనందం కలిగిస్తుంది.” అన్న ఆయనదగ్గరకు వెళ్లి. ఆయన మెల్లగా లేచి వచ్చి మాబల్లదగ్గర చేరాడు. ఇంకో గ్లాసు అతనికోసం తెప్పించి ప్యాంపెయిన్తో

నింపి ఇచ్చాను. “మీ హెల్త్” అని ఒకగుటకలో కొట్టేశాడు. కాని కళ్లెంట సీళ్లు ఇంకా వస్తూనే ఉన్నాయి, అతను నవ్వుతో మాట్లాడాలని ఎంతప్రయత్నించినా. “అమ్మా, మీరు నన్ను తీమించాలి. నే సీవేళ డాన్సు చేసేస్థితిలో లేను.” అన్నాడు. నాకు పట్టరాని సవ్వోచ్చింది. మాఉమాకు డాన్సు ఒకఅడుగైనా వేయడం రాదు. ఈలాంటి విషయాల్లో ఆమెకు పూర్వకాలపు చేదస్తం మెండు. కాని ఎవరికైనా తెలిస్తే తన నవనాగరకతకు భంగం వస్తుందనిభయం. నే నేమైనా తనసంగతి వెలిబుచ్చేస్తానేమో నని బల్లకింద నాకాళ్లను గట్టిగా తన్నుతూ ఆయన కేదో నాలుగు మంచిమాటలు చెప్పింది. తన్నులవల్ల కక్కిన బాధలో ఆసంభాషణ నాకు వినిపించలేదు. అప్పు డతడన్నాడు-“మీరు చాలా దయార్ద్ర హృదయులుగా కనుకొస్తోన్నారు. మీకు విసుగు కలగడంటే ఒకచిన్న కథ చెప్తా”నన్నాడు. “ఏమాత్రం కలగ”దని అంటూ నేను మరల అతనిగ్లాసు ప్యాంపెయిన్తో నింపాను. “మీ హెల్త్” అంటూ ఒకగుటకలో మ్రింగేసి కథ చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

“ఒకపురుషుడు ఒకస్త్రీ ఉండేవారు. ఆ పురుషుడు ఆస్త్రీని అధికంగా ప్రేమిస్తోండేవాడు. ఆమెను స్త్రీఅనవలసిందే. వణించడానికి మాటలు చాలవు. దేవకన్యకలంటే మీరు నమ్మరు. ఆమెవేరు చెప్పితే మీకే తెలుస్తుంది. కాని చెప్పకందుకు తీమించాలి. ఆమె ఈదేశంలో చాలా ప్రసిద్ధికెక్కినస్త్రీ.

పుట్టుకవల్లా, సౌందర్యంవల్లా ఆమెకు సాటి వారు ఈతరంలో లేరు. చిత్రంలో కూడా అంతటిస్త్రీ లేదు. మోహినిని మించిపో తోంది. మోహిని దేవదానవుంకు ఘోర వైరం కలిపించింది. కలహం ఎవరైనా కలిగించవచ్చు. దేవదానవున్నికూడా, ఐక్యంచేసే టంతశక్తి ఈమెకు కలదు. అంతకంటే గొప్ప ముంది? ఆమె సౌందర్యంతో పురుషులకు చేయజాల, దేం లేదు. అంతటి సౌందర్యం ఈదేశంలోనే కాదు, ఇతరదేశాల్లో కూడా ఉండదు.

“ఆపురుషుడు ఈస్త్రీని చూడ్డంతోనే అమోఘ మోహంతో మునిగిపోయాడు. ఇది సాధారణమైన ప్రేమకాదు. ఆమె యశస్వినవతి. తనచుట్టూ తిరుగు వేలకొంది పురుషుల్లో ఈతమైన తన అనుగ్రహం ప్రసరించింది. అంతా వీరిరువురి పేర్లూ కలిపి చెప్పకోవడం మొదలెట్టారు. ఆయన చాలా పాడవైనవాడు; అందమైనవాడు. ఆధునికకవుల్లో అగ్రగణ్యుడు. ఆయనది గొప్పకుటుంబం. ఆమె భవనైకసుందరి.

“ప్రప్రథమంలో ఆమె ఆతన్ని పూర్తిగా అంగీకరించలేదు కాని వారిరువురు కలుసుకోని రోజు లేదు. ఏనాటికైనా వివాహం చేసుకొంటుందనే నమ్మకంతో ఆతను ఆనంద సముద్రంలో మునిగిపోయాడు. అప్పటి ఆతని ఆనందం అరిమితం.”

ఈమాటలు ఉచ్చరించేటప్పటికి ఆతని కళ్లవెంట మల్లీ స్వల్లవచ్చాయి. ఆతనిగ్లాసు

మల్లీ మౌవెయిన్తో నింపా. “మిహెల్ట్” అని మల్లీ ఒకగ్రుక్కతో మింగేశాడు.

“ఆమె అనమానసౌందర్యం సంగతి మీకు ఇదివరకే చెప్పా. అదిచాలక ఆమెకు అరిమితమైన ఆశ ఒకటి ఉండేది—దేశంలో తాను గొప్పనాయకురాలుగా ఉండాలని. ఈ ఉద్దేశ్యంతో దేశనాయకుకడ చేరి కష్టమైన విషయములు అనేకములు చర్చిస్తోండేది. ఆమెకు దేశస్థితి బాగుచేయాలని మిక్కిలి కుతూహలం. అంచేత స్త్రీలకు ఓట్లురావడానికి ముందునాటి కూడా స్త్రీల హక్కుల కొరత జండాపై రాజకీయ వియాల్లో చాలా తెలివైనది పేరుపొందింది. స్త్రీలకు ఓట్లు రావడంతోనే ఆమె శాసననిర్మాణ సభకు ఎన్నుకోబడ్డది. రాజకీయ విషయాల్లో ముందంజవేసి ఉపన్యాసాలిచ్చే స్త్రీల మాపరేఖా విలాసాలు మీకు తెలిసిందేగా. వాటిలో ఆమె సౌందర్యం ఎలాగ ప్రజ్వలి దో మీరే ఊహించవచ్చు.

“ఈకాలంలోనే నేచెప్పిన పురుషుడు ఆమెజీవితంలో ప్రవేశించాడు. ఆతని స్నేహం ఆమెకు చాలా అదృష్ట దాయకం. ఆతను లేకపోతే ఆమె రాజకీయజీవితం నిష్ఫలం అయ్యేది. ఆమెకు ఉపన్యాసం తయారుచేయడం రాదు. కాని వల్లెవేసి ఎట్టి ఉపన్యాసాన్నైనా ఇయ్యగలిగేది. ఆమె ఉచ్చారణ, పద ప్రయోగం, వాక్యాల అల్లిక, మృదుమధుర కంఠధ్వని విని జనులందరూ ఆశ్చర్యపడేవారు. కాని ఆమెకు

ఉపన్యాసం తయారుచేయడం ఏమాత్రం రాదు. త్వరితంగా ప్రసిద్ధికెక్కిన ఆమెఉపన్యాసాలకు ఆటపట్టుఅయిన ఊహ లామెవి కావు. ఆమెన్నేహితుడు ఆమెఉపన్యాసాల్ని వ్రాసి ఆమెకు ఇస్తుండేవాడు. అలా వ్రాయడం ఆయనకు చాలాసరదా. ఆమెకు కొంచెంఅయినా తాను ఉపయోగపడుతోండడం తనకు చాలాగౌరవంగా తలేచేవాడు. అతడు ఆమె ఇచ్చే ఉపన్యాసాల్ని తయారుచేయడంలో సాహాయ్యపడుతోండేవాడేకాని తన ప్రతిఉద్దేశం, ప్రతిఉద్దేశం, ప్రతివాక్యం అతని దేనని ఆమెకు ఏరాదూ తోచలేదు. ఆమె అవలంబించిన రాజకీయపక్షం ఆమె కేమాత్రం ఇష్టంలేకపోయినా, ఆమెవల్ల ఆమె అవలంబించిన పక్షం అభివృద్ధికై తన యావచ్ఛక్తి వినియోగించుచున్నాడన్న సంగతి ఆమె తెలుసుకోలేక పోయింది. అతని మెదడు బెజవాడ జంక్షనులాగ ఒకేసారి అనేక మార్గాల్లో పోతోండేది. అతడు తమచుకొంటే రాజకీయవిషయాల్లో సుప్రసిద్ధమైన పేరు పొంద గలిగేవాడు. కాని కవి అగుటచే రాజకీయ విషయాల్లో కుతూహలం లేక ఆమెకు సాహాయ్యం చేయాలనే ఉద్దేశంతప్ప వేరు విషయం అతడు ఆలోచించనే లేదు. తన కిర్తికై ఏమాత్రం అపేక్షించలేదు.

“ఈలోపల మరియొక పురుషుడు ఆమె జీవితంలో ప్రవేశించాడు. అట్టి ధైర్యంగాలయోధుడు మనకాలంలో లేడని అంటారు. కాని అతడు ధైర్యవంతుడో, అదృష్టవంతుడో మనం చెప్పలేం. తనవంటి అదృష్టవంతుడు లేడని అతడే అంటూఉంటాడు. ‘నేను ఎప్పుడూ ఓడిపోజాలను’ అని విచారంగా

అంటూఉండేవాడు. అతడు ఏదీముట్టుకుంటే అది బంగారం అయ్యేది. అతడు ఏదీబిగ్గినా గలిచేవాడు. అతని పేరు కెప్టెన్ విజయ; సార్థకనామధేయుడు. అతడు ముట్టి దంతా జయం. అత డామెచు శాసననిర్మాణసభలో అధ్యక్షుని గేలరీనుంచి మొట్టమొదట చూచాడు. ప్రసిద్ధికెక్కిన ఆమెఅందం అతనినెఱిగిందే పత్రికల్లో ఆమె చిత్రపు ఎన్నోసార్లు చూచాడు. కాని అప్పటి వఱకూ ఆమెసౌందర్యం అతన్ని ఆకర్షించలేదు. చిత్రపులకు ప్రాణం లేదు గదా. ప్రాంతోపున్న ఈ అసమానసౌందర్యాన్ని ఇప్పుడే కనిపెట్టాడు. ఆనా డామె మరింతమధురంగా ఉపన్యసించింది. స్త్రీహక్కులపంబంధమైనచట్టం ఒకటి ఆనాడు చర్చించబడుతోంది. హైందవస్త్రీల దుర్గతినిగురించి ఆమె ఆలాపించేటప్పటికి పురుషుల పాపాణహృదయాలుకూడా కరిగిపోయాయి. ఆమె ఉపన్యాసమే ఆనాడు ఆమెపక్షం జయించడానికి కారణం అని అంతాఅంటారు. నీరుడగు విజయుడు ఆమెసౌందర్యానికి, తెలివికి ముగ్ధుడై పోయాడు. ఆమెతెలివి, ఆమెజ్ఞానం, ఆమె చురుకుదనం ఇవన్నీ ఆమెచక్కదనంతో కలవడంతోనే విజయుని హృదయాన్ని బానిసగా చేసివేశాయి. అత డెప్పుడూ ఓడిపోలేదుగా! ఆనాటిరాత్రే ఆమెను ఒకవిందులో కలుసుకున్నాడు.

“మూడువారాల్లోపల ఆప్రాతన్నేహితుడు, ఆమెకు సాహాయ్యం చేసినవాడు, ఆమె కెప్టెన్ విజయుని వివాహమాడనున్నదని పత్రికల్లో చదివాడు. నిర్ఘాతపడి పోయాడు. తనకన్నులను తను నమ్మలేక

పోయాడు. మతిపోయిన ప్లామెదగ్గరకు పరిగెత్తాడు. ఆమె ఆతనిస్థితిని చూచి ఖం గారుషడిపోయింది. 'నన్ను తుమించాలి. నీకు చాలా కష్టంకలిగించాను' అన్నది. కాని తాను అప్పుడే ఒక ప్రేమసముద్రంలో ముని గిపోయానన్నది. విజయ చాలా మంచి వాడు, మహా గొప్పవాడు. కాని అతనికి కొన్ని లోపాలు ఉన్నాయి. ఇతరులలో అట్టి లోపాలు లెక్కచేయ నక్కరలేదు. కాని అంతటిగొప్పవానిలో లోపాలుండకూడదు. తనప్రేమ, తన జాగరూకత ఆతన్ని ఈలో పాల్పించి రక్షిస్తవి. అట్టివానికి తనప్రేమ నర్పించడం అత్యావశ్యకం, ఆతన్ని రక్షిం చడం ముఖ్యవసరం అంది.

“ఈ మాటలు వినడంతోనే ఆతడు, ఆమె ప్రాతన్నే హితుడు వెళ్లిపోయాడు ఇంకెప్పటికీ తిరిగి రాకుండా. ఆతడు మరలతిరిగి రాలేదు. అతడు మరలతిరిగిరాడు. అది విధి లిఖితం. ఇక విజయుడో, ఎన్నడూడని విజ యుడో, ఆమెను పెండ్లియాడెను. తన స్వప్న కాంతను పెండ్లియాడెను....”

మేం ఏమి అనగలం? మేం ఓదార్చ డానికి ప్రయత్నించాం. ఆతడు కండ్లనీళ్లు ఆపలేకపోయాడు. విషాదాన్ని అంతరింప జేయడానికి నాకు తెలిసినమందు ఒకటేకనుక అతనిగ్లాసు మళ్ళీ స్ట్యంపెయిన్తో నింపాను. “మీ హెల్త్” అని మళ్ళీ ఒక గ్రుక్కతో మింగే శాడు.

“కాని ఆమె తిరుగ ఉపన్యసించలేక పోయింది. ఎట్లు ఉపన్యసించగలదు? తన ప్రాతన్నే హితుడు లేకపోవుటవల్ల ఆమె అం దంమాత్రం మిగిలింది. తన జీవితం అంతా విజ యుని రక్షించుటతో ఆవరించుకునిపోయింది. ఆమె ప్రాతన్నే హితుడు ఆమె జీవితంలోంచి అంతరించి పోయాడు. ఆతడు ఆమెను అధి కంగా ప్రేమించాడు. ఇంకా ప్రేమిస్తోన్నాడు. కాని తిరిగిరాడు, ఎన్నటికీసీ తిరిగిరాడు, ఎన్నటికీసీ....”

అతడు తన కుర్చీమీదనుండి లేచి తన విచారనిమగ్నమైన ముఖముతో మావంక చూచాడు. ధైర్యం అభినయించి చిరునవ్వు నవ్వు ప్రయత్నించాడు.

ఉమాబాల అతన్ని ఓదార్చడానికి ప్రయత్నించింది. కాని లాభంలేకపోయింది.

ఒంగిపోయిన ఆతని పొడుగాటి శరీరం ద్వారంలోనుంచి బయటకు వెళ్లిపోవడం చూచాం. మాకు చాలావిచారం కలిగింది.

ఈ లోపల హెడ్ వెయిటర్ మాబల్ల దగ్గరకు వచ్చాడు. “ఇప్పుడు మమ్ములను విడిచి వెళ్లిన ఆపొడవుగానున్న కెద్దమనిషి ఎవ”రని ఉమాబాల అతన్ని అడిగింది.

“ఆయన” అన్నాడు హెడ్ వెయి టర్. “అమ్మో, ఆయన మన దేశంలో అందటి కంటే ప్రసిద్ధికెక్కిన యోధుడు కెప్టెన్ విజయ!”

కొండకోన

మండపాక పార్వతీశ్వర శాస్త్రి

నారాణి, నావేల్పు, నాప్రేమవల్లిరో,
కోపంబు నాపైనిఁ గొనకుమా, చేమోడ్తు;
కండచక్రైరపల్కు గములొల్కునునుఁబల్కు
లాడువేళలను నిన్నరిసి మైమఱచితిని;
ముత్తీవబారులై ముద్దుగారెడుచూపు
గమిగాంచువేళ నిన్గాంచి మైమఱచితిని;
తేటవెన్నెలచాలు పాటిల్లు లేనప్పు
వెదచల్లువేళ నిన్గదిసి మైమఱచితిని;
నినుఁదలఁచి మురిసితిని, నినుఁజూచి వలచితిని;
నినుఁదలఁచి వలఁచి మదినిలిసి, మైమఱచితిని;
నినుఁదలఁచి, నినువలచి, తనిసిమైమఱచితిని;
మనసు నీపై నిల్చి, మనికి నీకై నిల్చి,
తచువు నీలో నిల్చి, తాళిమై మఱచితిని.

కలకలని ముద్దులొల్కుఁగరేగి, రేచితివి,
ననుఁజూచి నవ్వితివి, నాగుండె లదరినవి;
కనుపైగఁబిల్చితివి; కదిసి యాసనుగొంటి;
ననుఁజూచి నవ్వితివి, నాగుండె లదరినవి;
చేయిచేబట్టితివి; చేరవచ్చితి నేను;
ననుఁజూచి నవ్వితివి, నాగుండె లదరినవి;
పలుకరించితివీవు; పలికి దరి నిల్చితిని;

ననుఁజూచి నవ్వితివి; నాగుండె లదరినవి;
కొఁగింటఁబట్టితివి; కరగి నీరైపోతి;
ననుఁజూచినవ్వితివి, నాగుండెలదరినవి;
ముద్దాడుచుంటివి; మురిసి మైమఱచితిని;
నవ్వి నావోలేదో నా కెఱుకలేదయ్యె;
నాతనువు మఱచితిని, నామనికి మఱచితిని,
నీలోన నిల్చితిని; నిన్ను లోనిల్చితిని.

నునుసిగ్గుచొంతరలు దను, మో మరవంచి,
యోరపాటుగఁజూచు చొదిగి నీ వుండఁగా,
ఒయ్యార మొలికించు చొదిగి నీ వుండఁగా,
బిరబిరని దరిఁజేరి, పిలిచి చేబట్టుకొన
గమకింపఁ జెమ్మటలు గ్రమ్ముచే జే ద్రోసి
యోరపాటుగఁజూచు చొదిగి నీవుండఁగా,
ఒయ్యార మొలికించు చొదిగి నీవుండఁగా,
నినుఁజూచి మురిసితిని, నినుఁజూచి వలచితిని,
నినుఁజూచిచూచి యెదఁ దనిసి మైమఱచితిని;
నిముసమాలోచించి, నినుఁ బలుకరింపఁబో,
బలుకు బైటకురాక, వడవడ వడఁకితిని;
నినుఁ జూచిచూచి మదినిలిపి, మై మఱచితిని;

నీమేనఁ జెమ్మటలు, నామేనఁ జెమ్మటలు
నిలువునను నిలిచితిమి కొలువుబామ్మలఁబోలె.

నీకు నాపై వలపు నిలిచెనో లేదా—

దప్పుదప్పుల నేల తారుచున్నావు?

నిన్నుఁదలఁచినతలఁపు నేర వితరముతలఁప,
నిన్నుఁదలఁచినంత మది నిలిచె నీమీఁదనే;
నిన్నుఁజూచినకనులు నేర వితరముమాడ,
నిన్నుఁజూచినంత మది నిలిచె నీమీఁదనే;
నీపలుకు వినుచెవులు నేర వితరమువినఁగ
నినువిన్నయంత మది నిలిచె నీమీఁదనే;
నిన్నుఁదలఁచి, నిన్నుఁజూచి, నీపలుకులాలించి,
నిలిచినది నామనము నీపైని నిడుగా;

నాతనువు నీకిచ్చి, నామనము నీకిచ్చి,
నామనికి నీకిచ్చి, నన్ను నే మఱచితిని;
నీవు నాలో నిల్చి, నీలోన నను నిల్చు,
నీవు నేనొక్కపై నిలిచియుందాము.

నిన్నుఁజూడ కిన్నాళ్లు నిలిచి యెట్లుంటినో,
ప్రియురాల, దరికేల వేవేగరావు?
కడటమింతయులేని కనులసోయగముతో,
చిగురుచేతుల నాదు చేబట్టి నిలుచున్న
నీబాలరూపంబు నిలిచి యెప్పటికైనఁ

దలఁచినంతనే యెదుట విలసిల్లి వలపించు,
నిన్నుఁజూడ కిన్నాళ్లు నిలిచి యెట్లుంటినో;
అరవిష్ట కెందమ్మి యందముగఁ జేబట్టి,
మురిపించి, మురిసినను ముద్దుముద్దుగఁ బిల్చు
నీ లలితరూపంబు నిలిచి యెప్పటికైనఁ
తలఁచినంతనే యెదుట విలసిల్లి వలపించు,
నిన్నుఁజూడ కిన్నాళ్లు నిలిచి యెట్లుంటినో,
ప్రియురాల దరికేల వేవేగరావు?
నిన్నుఁజూడ కెన్నాళ్లు నిలువఁగల నీతనువు?

తప్పచేసితి నంచు, దయమాలి ప్రియురాలు,
ననువిడచి, యేడకో చని మరలిరాకుండె,
తేటిబిడ్డా నీవు తెలిసికొనిరారాదె?

ఆనందవనములో, అమృతంపుఁ గొలనికడ,
పారిజాతపుఁజెట్టుఁద్రక్కఁ బూఁబాన్పుపై
నతివ కూర్చుండునం చాలించితిని నేఁడు
నీ వచటి కేగి యింతినిజూచి రారాదె?
నీపాట లాలించి నెనరుచెందితి నేను,
నను నిఁతిఁ గూర్తువని నమ్మకం బుదయించె;
ప్రియురాలికడ కేగి ప్రియముగొల్పఁగరాదె?
నాయింతి కడకేగి, నావగపు వినుపించి,
యింతిఁదోడ్కొనుచు నీయింటి కే చనుదెమ్ము;

నీయింటిలోననే నాయుంతిత్తోఁగూడి
నిముస మానందాన నిలిచి మై మఱుతు;—

వినిపింపు నామాట - ననుఁగూర్చు మింతిత్తో.

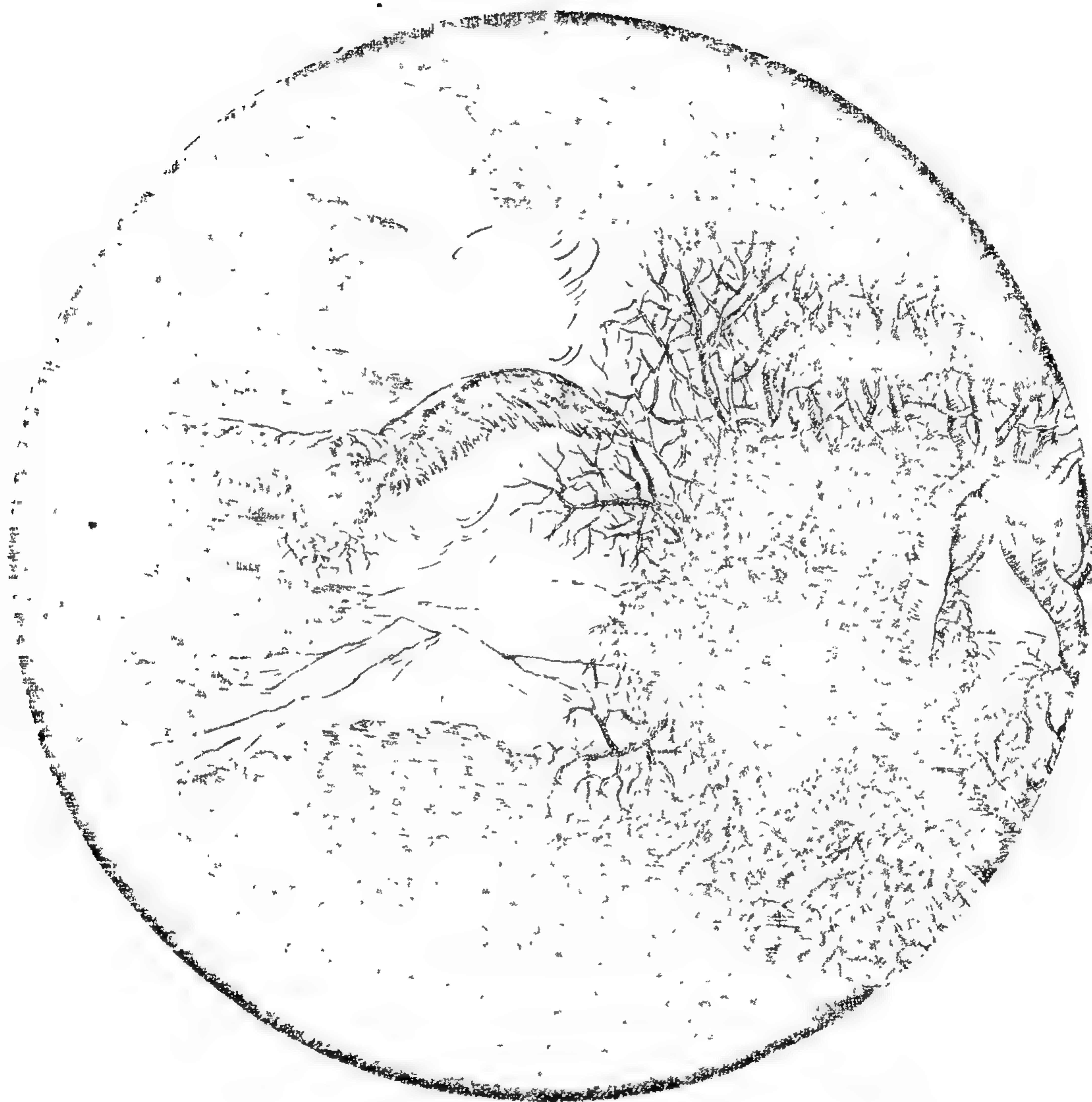
నను విడిచి ప్రియురాలు చనియె నేడకొగాని,
యంచబిడ్డాపోయి యరసికొనిరారాదె ?
అనందవనములో నమృతంపుఁ గొలనొప్పు;
వేయిరేకులతమ్మి వెలయు నాకొలనిలో,
తమ్మిలోఁగల డాగె దయవీడి ప్రియురాలు;
ప్రియురాలికడ కేగి వినుచుమా నామాట;
దయచూపియటచనుమ, దారిచేప్పెద వినుము

నాల్గారు ఁది పైని నలువొప్పు బండ్రెండు
పదునారు రెండునై ఁరగు రేకులతమ్మి
వరుసగల దావరుస వడివడిఁ దాటి చను;
అవలఁ గన్పడు సీకు నమృతంపుఁ గొలనొకటి;
కొలనిలో వేయిరేకులతమ్మి యలరారు;
ఆతమ్మిలో డాగె నతివసీ వట కేగి,

ప్రియురాల నన్నిట్లు వేటుచేసితివేల?
నిను వీడి వేటుగా నిలిచి తాళఁగఁగలనె?

నిండుపున్నమనాటి పండువెన్నెలలోన
క్రొమ్మావిగున్నకడ గొనఁగుల్కుచు నిల్చి,
చేసైగ నను బిల్చి, చెంత, కౌఁగిటఁజేర్చి,
యానందమునఁ దేలియాడుచుండెన శేష,
మఱపునకువచ్చునా మఱచిపోదామన్న?
మఱితలంపుఁ బాటి, మఱియుమఱియుగరాద?
మఱవనెంచితి వేల? మనసు సీ కెటు లొప్పె!
వేటుచేసితి వేల ప్రియురాల నన్నిట్లు
నిను విడిచి దవ్వగా నిలిచి తాళఁగఁగలనె?
గాలిపిల్లలు మనలఁ గని నవ్వకొనుచుండ,
నొండొరుల కౌఁగిట నొదిగి, సిగ్గును వీడి,
కరగి వెన్నెలలోనఁ గలసిపోయిన మాట
మఱపునకు వచ్చెనా?

గద్ద గూడు

—యం. ఎస్. శర్మ.

నక్షత్రకుటుంబము

డా. పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచార్యులు

నక్షత్రములలో నేమున్నది ? అందును భూ
న్యాయకములు, చెట్లుచేమలు, జీవరాసులు ఉండు
నా ? ఘన, ద్రవ, వాయుపదార్థములు భూమియందు
వలెనే అందును గలవా ? నక్షత్రము లెట్టిపదార్థములతో
చేయబడియున్నవి ? వానికిని, నూర్చుకొని లేక మన
కును ఏమైన సంబంధము గలదా ? మున్నగు ప్రశ్నలకు
సరియైన సమాధానము బడసినగాని మనకు విశ్వసృష్టి
యందలి వైచిత్ర్యము సులభముగ బోధపడదు.

కాని ఈవిషయములను గూర్చి చర్చించునపుడు
నక్షత్రము లెంత యధికముగ ఉష్ణస్థితియందున్నవో
మాత్రము జ్ఞాపక ముంచుకొనవలెను. పగప్పురోపమాన
మున చల్లని వనదగు నక్షత్రములుగూడ 3000 సెంటి
గ్రేడు డిగ్రీలకు మించిన యుష్ణస్థితియందున్నవి జ్వర
మెంత యధికముగ కాచినను మానవుని శరీరోష్ణము
కంటె సెంటిగ్రేడు డిగ్రీలకు మించదు. అట్టివో 3000
సెంటిగ్రేడు డిగ్రీలకు మించిన యుష్ణస్థితియందుండి జీవ
రాసు లుండగలనో యూహించుటకైనను సాధ్యము
గాను. జీవరాసు లట్లుండ నిర్జీవములగు పదార్థములు
గూడ మన భూమిపై నున్నట్టి స్థితిలోనే అచ్చటను
గాన్పింప వీలులేదు.

ఏపదార్థమునైనను అధికముగ కాచినచో
అది రూపభేదమును జెందును. ఈభేదము పదార్థముల
యాకారావస్థలయందు మాత్రమేకాక వాని వ్యక్తిత్వము
నందుగూడ నేర్పడవచ్చును. ఒక చిన్న మంచుగడ్డను
దెచ్చి దాని నొకపాత్రలోవేసి కాచినచో ఆ పాత్ర
రూపమును జెంది నీరుగ మారునని యందరికిని తెలిసిన
విషయమే. ఇంకను అధికముగ కాచినచో ఆ నీరు
వాయురూపమును జెంది నీటియావిరిగ మారును. ఇంత
వరకును ఉష్ణసంపర్కమువలన రూపభేదమును, అవస్థా
భేదమును మాత్రమే కలిగినది. కాని ఎట్టి మూలద్రవ్య
సంయోగమున ఈపదార్థము వినిర్మితమైనచో, దానికి
మాత్ర మెట్టిమార్పును కలుగలేదు. కనుక అవస్థాభేదము
సంభవించినను పదార్థపు వ్యక్తిత్వము మారనేలేదని
చెప్పువచ్చును.

రెండు అణువులు హైడ్రోజిన్ (Hydrogen)
అను మూలద్రవ్యమును, ఒక అణువు ప్రాణవాయువు
(Oxygen) అను మూలద్రవ్యమును సంయోగము చేంది
ఒక జలకణముగ నేర్పడును. ఈ జలకణము మంచుగడ్డ
రూపమున నున్నను, నీటియావిరిరూపముగ నున్నను,
ఈ ద్వివిధమూల ద్రవ్యముల పరిమాణమునందుగాని, వాని

౧. భూమియందున్న సకలజీవులను ఇంచుమించుగ ౮౦ విధములగు పదార్థముల భిన్న భిన్న సంయోగముల
వలన నేర్పడినవి. వివిధలోహములు, మనము తినునాహారము, మనదేహమునందలి వివిధభాగములు, చెట్లుచేమలు,
రక్షకపుష్పము, జీవరాసులు అన్నియుగూడ ఈ ౮౦ విధములగు పదార్థములతోనే చేయబడినవి. భౌతికనిర్మాణమున
కంతటికిని ఈ ౮౦విధములగు పదార్థములే మూలపదార్థములు గాన వీనిని మూలద్రవ్యము లనవచ్చును. పాదరసము,
అల్యూమినియము, బంగారము, వెండి, ప్రాణవాయువు, నీసము, బొగ్గు, రాగి మొదలగునవి కొన్ని మూలద్రవ్య
ములు. ఇత్తడి, నీరు, బొగ్గుపులుసువాయువు మొదలగునవి సంయుక్తద్రవ్యములు (Compounds). అనగా ఇవి
పై జెప్పిన ౮౦ మూలద్రవ్యములలో నేవోకొన్ని పదార్థము లొకకదగిని జేరినందున ఏర్పడినవని యర్థము! మూల
ద్రవ్యములు సాధారణముగ వెండి, బంగారము మొదలగువానివలె ఘనరూపముగనో, ప్రాణవాయువు (Oxygen),
నైట్రోజిన్ (Nitrogen) మొదలగువానివలె వాయురూపముగనో ఉండును. ద్రవ్యరూపముగ పాదరసము
(Mercury), బ్రొమైన్ (Bromine) అను రెండు మూలద్రవ్యములు మాత్రమే కలవు.

పరస్పర సంబంధమునందుగాని ఎట్టి భేదమును ఏర్పడదు. కాని నీటియావిరిని ఇంకను అత్యధికముగ కాచినయెడల ఈ అణువుల ప్రత్యేక సంయోగము నశించి ప్రాణవాయువు అణువులును, హైడ్రోజిన్ (Hydrogen) అణువులును వేరవుచును. ఇప్పటికి ఈపదార్థపు వ్యక్తిత్వము నశించినదని చెప్పవచ్చును. ప్రాణవాయువును, హైడ్రోజిన్ వాయువును మూలద్రవ్యములు (Elements) గాన వీని నెంతగా కాచినను వీనియం దెట్టి మార్పును కలుగదని మన మనుకొనవచ్చును. కాని నక్షత్రములందలి అత్యంతోష్ణ పరిస్థితులందు అణువులుగూడ అవస్థాభేదమును జెందుటవలన మూలద్రవ్యముల వ్యక్తిత్వము నందు గూడ కొంత భేదము కలుగుచున్నది. కాన నక్షత్రములం దేయే పదార్థము లున్నవో పరీక్షింపవలెనన్న భూమియందుండు పరిస్థితులకును, నక్షత్రములందుండు పరిస్థితులకును ఎంత భేదమున్నదో మునుముందు జ్ఞాపకముంచుకొనవలెను.

స్పెక్ట్రోస్కోప్ (Spectroscope) అను చిన్నయంత్రసహాయమున నక్షత్రములం దేయే పదార్థము లున్నవో కనుగొనవచ్చునని వెనుకటి సంచికయందు దెలిపితిని. ప్రతి ద్రవ్యమునకును నియతమైన ఒక ప్రత్యేక స్పెక్ట్రిముండుటవలన జూటనప్రేలి గుర్తులను పరీక్షించి ఎట్టివారైనను కనుగొనగల్గినట్లు స్పెక్ట్రిమును పరీక్షించి అట్టి స్పెక్ట్రిము నేద్రవ్యమోననుకో కనిపెట్టవచ్చును. కాని నక్షత్రములందు నానావిధములైన ద్రవ్యము లున్నందున, ఏ నక్షత్రము స్పెక్ట్రిమునం దైనను నానాద్రవ్యముల స్పెక్ట్రిములన్నియు కలిసి ఒకదానిపై నొకటి యచ్చొత్తినట్లు మనకు కనిపించును. దెబ్బది ఎనుబది మంది జనుల ప్రేలిగుర్తులన్నిటిని ఒకదానిపై నొకటి ముద్రించి ఇచ్చినయెడల ఒక్కొక్కరి ప్రేలి గుర్తును విడదీసి అది ఫలానావారిదని చెప్పట ఎంత కష్టమో యోచించుకొనవచ్చును. ఇట్టి కష్టసాధ్యమైన కార్యమును కాస్ట్రోజ్కోప్ లెట్లు నిర్వహింతురో వర్ణింప సాధ్యముగాదు.

కాని ఒక్కముఖ్యాంశమునుమాత్ర మీ సందర్భమున పరిశీలింపవలయును. నక్షత్రము లెన్నియో రక

ములుగ నున్నట్లు మనకంటికి గాన్పించుచున్నను స్పెక్ట్రిములనుబట్టిగూడ అన్నియు నొకటేరకపు పదార్థములతో జేయబడియున్నవని తెలియుచున్నది. సూర్యుడు, నవగ్రహములు, నక్షత్రములు అన్నియును ఒకటే రకపు ద్రవ్యముతో చేయబడియున్నవి. అన్నియును ఒక్కతెగకు జేరినవే. సూర్యుని స్పెక్ట్రిమును, కొన్ని నక్షత్రముల స్పెక్ట్రిములను ఒకదానిపక్క నొకదానిని పెట్టి పరీక్షించినయెడల ఈ విషయము విశదమగును. కొన్నినక్షత్రముల స్పెక్ట్రిములకును, సూర్యుని స్పెక్ట్రిమునకును కొంతభేదము గాన్పించినను ఆ భేదము ఉష్ణపరిస్థితియందలి హెచ్చుతగ్గులచే నేర్పరచబడగాని నిర్మాణద్రవ్యమునందలి భేదమునబట్టి వచ్చినదిగాదు. అనగా అన్నినక్షత్రముల స్పెక్ట్రిములును ఒక్కటేవిధముగ నున్నవని యర్థముగాదు. ఒకమనుష్యుడు బాల్యము నుండి రెండుసంవత్సరముల కొకతూరి ఆజన్మాంతము ఫోటోలను దీయించుకొనుచుండినయెడల ఆ ఫోటోలన్నియు నొక్కటేవిధముగ నుండజాలవు. రెండేండ్లనాటి ఫోటోకును, ఆరవై ఏండ్లనాటి ఫోటోకును ఎంతయో భేద ముండి రెంటిని ఒకని ఫోటోలుగ గుర్తుపట్టుటకై నను వీలులేకుండ నుండవచ్చును. కాని ఈభేదము క్రమముగ సంభవించినదేగాని హఠాత్తుగావచ్చినదిగాదు. కాన ఉన్నఫోటోలన్నిటిని ఒకక్రమపద్ధతిగ నేర్పరచి పరీక్షించినయెడల వానియందున్న సామ్యము విశదముగ దెలియును. అప్పు డాఫోటోలన్నియు నొక్కనివేయని నిస్సంశయముగ జెప్పవచ్చును. అట్లే వేర్వేరునక్షత్రముల స్పెక్ట్రిములందు వివిధభేదములు గాన్పించుచున్నను వానినన్నిటిని ఒక క్రమపద్ధతి నేర్పరచినయెడల, ఈ భేదములం దొక క్రమపరిణామము గలదనియు, భేదములకన్న ఇందు గాననగు సామ్యములే యధిక మనియు, అందువలన ఈ నక్షత్రము లన్నియు ఒక్కతరగతికి జెందినవనియు, ఒకటేరకపు పదార్థములతో నిర్మితములైనవనియు నిర్ధరింపవచ్చును. నక్షత్రముల యుష్ణస్థితియందు పరస్పర భేదము లధికముగ నున్నందుననే స్పెక్ట్రిములందును ఇట్టిభేదములు గాన్పించుచున్నవి గాని నక్షత్రము లన్నియు నొక్కటే ఉష్ణ

స్థితియం దుండినయెడల వాని స్వేచ్ఛము లన్నియు నొక్కటేవిధముగ నుండును. ఒక చిన్ననక్షత్రమును గైకొని దానిని శీతలముగజేసి, పిమ్మట దానిని కాల్చుచు పోయినయెడల ఎన్నివిధములైన నక్షత్రములు గలవో అన్నివిధములుగ నినియుగూడ క్రమముగ మార్పుజెందు చుండును.

వైకారణములకుబట్టి నక్షత్రము లన్నియు మన భూమితరగతికి జేరినవేయనియు, భూమియందలి ద్రవ్యములే నక్షత్రములందును (కొన్నికొన్ని స్వల్పభేదములతో) కాననగు ననియు శాస్త్రజ్ఞులు నిర్ధరించి యున్నారు.

జంటనక్షత్రములు:— నిర్మిత పదార్థమునందు నక్షత్రములన్నియు నొక్కటేయైనను ప్రవర్తనమునందు మాత్ర మొక్కతీరుగ లేవు. సూక్ష్మముగ పరిశీలించినచో కొన్నినక్షత్రముల ప్రవర్తనము చాల విచిత్రముగనున్నట్లు తోచును. నక్షత్రములలో కొన్ని జంట నక్షత్రములనియు, ఈ జంటనక్షత్రములు పరస్పర మొకదాని చుట్టు నొకటి తిరుగుచుండుననియు గతవ్యాసమున దెల్పితిని. ఇట్లు ఒకదానిచుట్టు నింకొకటి ఒకమారు ప్రదక్షిణము చేయుటకు కొన్ని జంటనక్షత్రములకు కొన్ని సంవత్సరముల కాలముమాత్రమే పట్టును. మరికొన్నిటికి వేల కొలది సంవత్సరముల కాలముకూడ పట్టగలదు. ఎంత కాలముపట్టు నను నంశము నక్షత్రముల పరస్పర దూరమును బట్టియుండును. పరస్పర మవి చాలదూరమున నున్నయెడల వాని పరస్పరాకర్షకశక్తి తక్కువై పరిభ్రమణమున కెక్కువకాలము పట్టును. ఉదాహరణముగ సూర్యునియంత పరిమాణము మాత్రమే గల జంటనక్షత్రములను గైకొందము. వాని పరస్పరదూరము ౫౪ కోట్ల మైళ్లుండినయెడల అవి యొకమారు ఒకదానిచుట్టు నొకటి ప్రదక్షిణము చేయుటకు ౧౦ సంవత్సరముల కాలము పట్టును. పరస్పరదూరము ౨౫౦ కోట్లమైళ్లుండినయెడల ౧౦౦ సంవత్సరముల కాలమును, ౧౨౦౦ కోట్లమైళ్లుండినయెడల ౧౦౦౦ సంవత్సరముల కాలమును పట్టును.

పరస్పర మశ్యంత సమీపముననున్న జంటనక్షత్రములు కొన్ని ౫ సంవత్సరముల కొకమారు ఒకదాని చుట్టు నొకటి ప్రదక్షిణము చేయుగలవు. వీని పరస్పర దూరము భూమిసూర్యుల పరస్పరదూరమునకంటె నాలుగురెట్లున్న నధికముగ నుండజాలదు. కాని ఇట్టి నక్షత్రములు మన కత్యంతదూరమున నున్నందున ఎంతటి సూక్ష్మదర్శినీయంత్రముతో పరీక్షించినను ఇవి రెండును భిన్నముగ గన్పడవు. ఇట్టి సందర్భములందు జంటనక్షత్రములను గనిపెట్టుటకు కొన్ని ప్రత్యేక మార్గములు కలవు. కాని వాని నన్నిటిని ఇటు వివరింప సాధ్యముగాదు.

సమీపముననున్న ఒకజంట నక్షత్రమును పరీక్షింతుము. ఆకాశమునందున్న ఉజ్జ్వలనక్షత్రములలో ఆల్గల్ (Algol) ఒకటి. ఇది చూచుట కొక్కటేనక్షత్రముగ గాన్పించుచున్నను దూరదర్శినీయంత్రముతో పరీక్షించినయెడల రెండు నక్షత్రములుగ గన్పడును. వీనిలో నొకటి పెద్దది, మరొకటిచిన్నది. వీని భ్రమణమార్గము మనదృక్పథమునకు సూటిగా నెదురుగా నున్నందున ఇవి పరస్పర ప్రదక్షిణము చేయునపుడు ఒకదాని కొకటి అడ్డము వచ్చుచుండును. అప్పుడు వెనుకనున్న నక్షత్రము కాంతి మరుగుపడి మనకు గానవచ్చెడి కాంతి తగ్గును. మరల రెండవనక్షత్రము మన దృక్పథమును దాటి ప్రక్కకు జరిగిన వెంటనే పూర్వపు ఉత్కృష్టకాంతి మరల దృగ్గోచరమగును. భూసూర్యులకు నడుమ చంద్రుడు వచ్చినయెడల సూర్యగ్రహణము సంభవించి సూర్యుడు కాంతిహీనుడైనట్లే దీనిని ఎంచవచ్చును. కాని చాలమంది ఈవిషయమును సరిగ నర్థముచేసికొనక ఈనక్షత్రమునకుగూడ చంద్రునికివలెనే వృద్ధిక్షయముల నాపాదించిరి. అరేబియాదేశస్థులు ఈనక్షత్రపు వైచిత్ర్యమున కచ్చెరువుచెంది దీనికి రాక్షసనక్షత్ర (Demon Star) మని పేరిడిరి.

జాగ్రత్తగా పరీక్షించినచో ఈ నక్షత్రము సరిగా ౬౦ గంటలకాల మత్యుజ్జ్వలముగ ప్రకాశించి తటాలున కాంతిని గోల్పోవ నారంభించును. ఈకాంతి హీనత వేగవేగముగ నధికమై సరిగ ౫ గంటలకు పూర్వ

మున్న. కాంతిలో మూడింట రెండుపాళ్లు నశించియుండును. మరల కాంతి యధికమగుటకు నారంభించి ౫౧౦ టలలో పూర్వకాంతి యంతయును చేకూరును. ఇక ౬౦ గంటలవరకును ఇంట్టి మార్పును ఉండదు.

ఇట్టి జంటనక్షత్రము లెన్నిగలవో సరిగా తెలియదు. కాని మనకంటికి కనబడువానిలో సుమారు ఐదింట నొకపాలు జంటనక్షత్రములని శాస్త్రజ్ఞులు సిద్ధాంతముచేసియున్నారు. అట్లయినచో నూత్నముగ గాన్పించు నక్షత్రములలో మాత్రము జంటనక్షత్రముల సంఖ్య ఇంతకన్న నేల తక్కువగనుండును? నక్షత్రములలోగూడ ఇన్ని జంటలుండుట యాశ్చర్యమే. విశ్వ లీల దురవగాహము.

స్పందనముచేయు నక్షత్రములు (Pulsating Stars):— జంటనక్షత్రములు కాంతిహీనత జెంది నట్లగుపడుటకు కొన్ని ప్రత్యేకకారణములు గలవు. కాని ఇట్టికారణములేవియు లేకనే జంటలుగాని కొన్ని నక్షత్రములందు ఇట్టిమార్పులు కలుగుచుండును. ఈరకపు నక్షత్రములలో మొదట కనిపెట్టబడినది డెల్టా సిఫై (Delta cephei) అను నక్షత్రము. దీనినిబట్టి ఈ రకపు నక్షత్రములన్నిటిని సిఫైడ్ వేరియబిల్స్ (Cepheid variables) అని యందురు. డెల్టా సిఫై ని పరీక్షింతము. నిందులేజములోనున్న ఈ నక్షత్రము కాంతిని గోల్పోత నారంభించి సరిగా నాలుగుదినములకు సగము కాంతిని గోల్పోవును. పిమ్మట కాంతి క్రమముగ నధికమగుచువచ్చి సరిగా ౧౫ దినమునకు గోల్పోయిన కాంతిసంతటిని మరల సంపాదించుకొనును. నక్షత్రపు పరిమాణమునందుగల మార్పులే ఈ విచిత్రప్రవర్తనమునకు గల కారణము. ఎందుచేతనో తెలియదుగాని ఈ నక్షత్రములు కృశించి కృశించి సన్నములై పరిమాణమున పూర్వమునకన్న చాలతక్కువయగును. పిమ్మట క్రమముగ వృద్ధిజెందుచు మరికొంతకాలమునకు పూర్వస్థితిని జెందును. కొన్ని నక్షత్రములు క్షీణత జెందినపుడు వానివ్యాసము యథాస్థితికన్న ఇంచుమించుగ కోటిమైళ్లుగూడ తగ్గుటగలదు. ఇట్టి నక్షత్రము లన్నియు తక్కువ సాంద్రతగలవి.

కొన్నిటి సాంద్రత నీటిసాంద్రతలో ఇరవైవేలపాళ్లలో నొక్కపాలుగూడ నుండదు. కాని పరిమాణమునందును, భారమునందును, కాంతియందును, ఇవి సూర్యునికన్న ఎన్నియోరెట్లు అధికముగ నుండును.

ఈ నక్షత్రముల సహజకాంతికిని అందలి క్రమ భేదములకును ఒక నియత సంబంధము గలదు. ఇట్టి క్రమ పరిణామవికాసములకు ఒక్కొక్క నక్షత్రమున కొంతకాలముపట్టునో పరీక్షించి అందుండి ఆ నక్షత్రపు సహజ కాంతిని కనుగొనవచ్చును. వీని సహజ కాంతికిని దృగ్గోచరమగు కాంతికిని ఉన్న తారతమ్యమును బట్టి గత వ్యాపమన దెల్పిన రీతిని ఇవి మన కొంత దూరమున నున్న వను నంశమును గూడ ఇంచుండి సులభముగా దెలిసికొనవచ్చును ఈ విధముగ నెట్టి చిహ్నులేక కడు చూడముననున్న నక్షత్రములను గూడ పరీక్షించి అవి మనకు సరిగా ఇంత దూరముననే గలవని దృఢముగా జెప్పవచ్చును. కాంతిసంవత్సరముల లెక్కనగణించినను కొన్ని లక్షల కాంతిసంవత్సరముల దూరమునందున్న నక్షత్రములు ఈ విశ్వమునందు గలవు. అట్టి ఈ విశ్వమును గొల్పుటకు ఈ సిఫైడ్ వేరియబిల్స్ నక్షత్రము లెట్టి యమూల్యసాధనములో ఊహించు కొనవచ్చును.

కాంతియం దిట్టి మార్పులు మన సూర్యునికిగూడ నున్నట్లు తోచుచున్నది. భూమి యుద్భవించిన పిమ్మట ఏ కారణముచేతనో ఒకమారు భూమియందలి ఉష్ణము చాల భాగము నశించి, సర్వమును ఘనీభవించి ఉత్తర గ్రహమందువలెనే భూమధ్య కేళకు చాల సమీపమువరకును భూమి హిమావృతమాయెనని మనకు భూగర్భ శాస్త్రమునుండి తెలియుచున్నది. ఇందునకు కారణము బహుశః సూర్యలేజమునందు కలిగిన మార్పులే. ఇట్టి మార్పు లింకొకమారు వచ్చినయెడల ఉత్తరమున నున్న ఐరోపాదేశముల గతి ఏమగును?

క్రొత్త నక్షత్రములు (New stars):— పేరున కివి క్రొత్త నక్షత్రములేగాని యుద్భవించి ఎన్ని కోట్ల సంవత్సరములైనవో. వీని కిట్టి పేరు కలుగుట కొక చిన్న కారణము గలదు. ఆకాశమునందు మన కిన్ని నక్ష

త్రములు గాన్పించుచున్నను, ఉన్నవానిలో నివి చాల అల్పభాగమే యనియు, చాల నక్షత్రములు ఆత్యంతాధికములగు దూరముల నున్నందున అవి సహజముగ నూర్వూరికన్న ఎన్నియో వేలరెట్లు కాంతివంతములైనను మనకు కనబడుటకు సాధ్యముగాదనియు ఇదివరకేచూచితిమి. కాని ఒక్కొక్కమారు మన కంతవరకును కనబడని నక్షత్రము దృగ్గోచరమగును. దృగ్గోచరమైన వెనువెంటనే అట్టి నక్షత్రముల కాంతి యధికమై ఒక్కొక్కమారు అన్ని నక్షత్రముల కన్నను, కడకు బృహస్పతి గోళమున కన్న, కాంతివంతముగ గన్పడి చాల క్రమముగ కాంతిని గోల్పోయి యదృశ్యము లగును. రెండేండ్లకు పూర్వము క్రీ. శ. ౧౯౩౪ నందుగూడ “క్రొత్తనక్షత్ర” మొకటి కాన్పించెనని వార్తాపత్రికలనుండి తెలియుచున్నది. అంతకు పూర్వము ౧౯౨౫, ౧౯౨౦, ౧౯౧౮ సంవత్సరములందు గూడ అట్టి నక్షత్రములు గన్పడెను. దూరదిర్ఘినీ యంత్రముతో పరీక్షించినయెడల సంవత్సరమునకు సుమారు ౩౦ “క్రొత్త నక్షత్రములు” గన్పడుచుండును.

క్రీ. శ. ౧౯౩౪ నందు గన్పడిన క్రొత్త నక్షత్రమును ప్రథమమున జూచినవాడు జె. పి. ఎమ్. ప్రెంటిస్ (J. P. M. Prentice) అను నొక బ్రిటిష్ శాస్త్రజ్ఞుడు. మొదట జూచినప్పుడు దీని కాంతి మూడవతరగతి నక్షత్రము కాంతివలె నుండెను. కాని త్వరలోనే కాంతి యంతకంతకు అధికమై ఒకటవతరగతి నక్షత్రముగూడ మించినదాయెను. సహజకాంతి కన్న మార్పుచెందిన పిమ్మట ఆనక్షత్రపుకాంతి నాలుగు లక్షలరెట్లు అధికమాయెనని శాస్త్రజ్ఞులు నీర్ధారించి యున్నారు. ఈనక్షత్రము సుమారు నాలుగునెలలు కంటికి కనబడుచునేయుండెను. కాని పిమ్మట దాని కాంతి నశించి త్వరలో నదృశ్యమాయెను.

ఇట్టి యపురూపపుచర్యకు కారణమేమి? ఏకారణముననో నక్షత్రపు ఉపరితలము అనిర్వచనీయమైన ఉష్ణస్థితిని బొందియుండవలెను. లేదా నక్షత్రపు పరిమాణమే అత్యధికమై యుండవలెను. స్పెక్ట్రోస్కోప్

సహాయమున పరీక్షింపగా అట్టి అనిర్వచనీయమైన అధిక్ష్ణపరిస్థితులు ఈ “క్రొత్తనక్షత్రము”లందు గానరావు. కాన వాస్తవకారణము దాని పరిమాణము నందు కలిగిన మార్పు అయి యుండవలె నని తోచుచున్నది. ఉన్నట్లుండి ఒకనక్షత్రపు పరిమాణమేల యధికము గావలెనో తెలియరాదు. బహుశః ఇది నక్షత్రపరిమాణ వికాసములందలి యొక సహజావస్థయేమో. నక్షత్రములుగూడ విశ్వమునందలి సమస్త పదార్థములవలె క్రమపాతమువికాసములకు లోబడి యున్నవి. కాని అట్టి పరిణామవికాసములకు చాల కాలము బట్టునుగాన మానవదృష్టికి ఒక్కతరమునందు గాని, కడకు ఒక్కతరమునందుగాని ఎట్టి భేదమును గాన్పింపకపోవచ్చును. కాని మార్పులున్నవని మాత్రము శాస్త్రజ్ఞులు నిర్ణయింపగలిగియున్నారు. ఇట్లు మారుచు బోయినయెడల కొంతకాలమునకు (కొన్ని కోట్ల కోట్ల సంవత్సరములకే యనుకొందము) ప్రతినక్షత్రమును అవస్థాభేదమును చెందవలసినదే. సర్వమును అనిత్యము. నక్షత్రములకుగూడ నేడున్న స్థితియే శాశ్వతముగాదు. మారుచు బోయినయెడల ఏనక్షత్రమైనను ఒక్కొక్కమారు తనపూర్వస్థితి నతిక్రమింపవలసినదే. ఒకకూజాను కొంచె మొకవైపునకు త్రోసితి మనుకొందము వెంటనే అది ఈప్రక్కకు నాప్రక్కకు కదలుచు కొంతనేపటికి యథాస్థితి నొందును. మరికొంచె మధికముగ త్రోసినను కూజా కొంతనేపటికి యథాస్థితిని బొందిగలదు. కాని చాలగట్టిగా త్రోసినయెడల కూజా యథాస్థితిని బొందజాలక తటాలున బోర్లపడి ఇటునటువొర్లి కొంతనేపటికి మరియొక ప్రత్యేకస్థితి నొందును. ఈ నూతనస్థితి కూజా బోర్లపడినగాని సంభవింపదాయె. అట్లే ఒక్కస్థితియందున్న నక్షత్రము వేరొకస్థితికి మారుటకు పూర్వము కొంత యనర్థము సంభవించియేతీరును. ముఖ్యముగ ఆనక్షత్రమునందలి యధికశక్తిలో కొంత భాగము ఈసందర్భమున విశృంఖల మగును. ఈశక్తి బహిర్గత మగుటలో నక్షత్రము ఉబికినట్లే పరిమాణము హెచ్చును. కాని విశృంఖలమైనశక్తి బహిర్గత మైన వెంటనే నక్షత్రమునందలి ద్రవ్యచుంతయు గట్టిగా

అదిమిన్నట్లే సాంద్రతపొచ్చి, అల్పజేజుముగల యొక చిన్ననక్షత్రముగ మారిపోవును.

ఈయవస్థాభేదము ప్రతి నక్షత్రమునకును సంభవించునదియే. నక్షత్రముల జీవితకాలము చాలాఅధికమైనచో ఇట్టి యవస్థాభేదము లొకొక నక్షత్రమునకు ఒక మారేగాక ఎన్నియోమార్లు గలుగవచ్చును. సూర్యుడు గూడ ఇట్టి యవస్థాభేదమునకు లోనైనవాడే. కాని ఇంత వరకును అట్టిమార్పేడియు సూర్యునికి సంభవించినట్లుగ పడదు. అట్లయినచో ఈమార్పు ఎప్పుడు రానున్నదో! ఎంతయో కాలము లేదని కొందరు శాస్త్రజ్ఞులు వాదించుచున్నారు. ఒకవేళ అట్టిమార్పు సంభవింపనే సంభవించిన యెడల ఒకశ్రుతి కాలములోనే మనభూమండల మంతయు కాలిపోయి, కొన్నిగంటల కాలములోనే ఈభూమి కేవల మొక వాయుసముదాయముగ మారిపోవును. లేక సూర్యగోళమే అంతకంతకు పెద్దదై, అత్యధిక పరిమాణముగలదై భూమినిగూడ మ్రింగివేయు నేమో! ఎట్లయినను మనకు గాని, మనకింది నూరు తరముల వారికిగాని ఇట్టి యుపద్రవము వాటిల్లదు. ఎంత త్వరగానైనను కొన్నిలక్షల సంవత్సరములకు గాని ఇట్టి మార్పు సంభవింపజాలదు.

నక్షత్రములు, పరస్పరాకర్షణము:— ఇదివరకును నక్షత్రము లెంతెంత భారముగలవో, ఎంతెంత పరిమాణముగలవో, ఎట్టి పదార్థములతో చేయబడినవో కనుగొంటిమి. కాని ఇంతయధిక భారమును, పరిమాణమును గల నక్షత్రములు ఒకదానిపై నొకటి పడి నాశనము జేందవాయను సందేహము కలుగవచ్చును. ఒకొకమారు రాత్రి మన కించుమించుగా నడునెత్తిన గాన్పించు ఆర్ద్రానక్షత్రముగాని, మరి ఇంకే ఇతర నక్షత్రముగాని ఇంతయధిక భారముకలదని తెలిసిన యెడల పొరబాటున నొకవేళ అది మనభూమిపై పడినట్లు అనిపాడ తోచవచ్చును.

కాని భారమన నిజముగ ఆకర్షకశక్తియేయనియు, భూమికి ఆకర్షకశక్తి కలదు గాననే నిరాధారముగ వీవస్తునైనను భూమిపై నిలువజాల దనియు ముందు వ్యాసమున చెప్పితిని. ఒక చిన్న రాలినిగాని, బెండు

ముక్కనుగాని మేడపైనుండి క్రిందికి జారవిడచినవెంటనే యది క్రిందకు వ్రాలును. అధికభారము గలదైనను, అల్పభారము గలదైనను కడకు ఒకచిన్న ఆవగింజ యైనను క్రిందకు బడవలసినదే. కాని చిన్నచిన్న కాగితపు ముక్కలుగాని, ఈకలుగాని ఈవిధముగా త్వరగా క్రిందకుబడవు. అవి లేలికగ నుండుటగాదు ఇంక లకు కారణము. ఈకలును, కాగితపు ముక్కలును ఆవగింజలకన్న నే క్కువ బరు వుండవచ్చును. కాని ఆవగింజవలె నివి గాలిపొరలను సులభముగ భేదించుకొని పోజాలవు. ఒక చిన్న యట్టమీద నొక యీకనుబెట్టి క్రిందికి జారవిడచినచో ఈకయు గూడ అట్టతో బాటు నేలపైబడును. అట్ట వాయువును భేదించుకొనిపోవుచు సుగమమార్గ మేర్పరచినందున ఈక నేలపై బడుటకు పూర్వమువలె ఆలస్యము గాజాలదు.

నేలపై బడుట యనగా క్రిందకు బడుట యని మనము భావించుము. కాని “పైన” “క్రింద” యను పదములు కేవల మొక్క తారతమ్యభావమును మాత్రమే దెల్పునను అంశము ప్రక్క పటమును జూచినచో బోధపడును. భూమి గుండ్రముగ నొక నారింజపండువలె నున్నదని యంద రెరిగిన యంశమే.

ఇట్లే కుజ గోళమునం దెవరైన ఈ విషయమును గూర్చి చర్చించుచుండినయెడల వారును తమ గోళము వైపు అధోభాగమనియు, దాని కెదురువైపు ఉర్ధ్వ భాగమనియు తలచెదరు. కుజగోళము భూమిపైన ఉన్నదని మన మనుకొనునట్లే వారును భూమి కుజ గోళముపైన ఉన్నదనియు అనుకొనవచ్చును. మనము కుజగోళము భూమిపైన ఒడవచ్చునని శంకించుచుండ వారు భూమి కుజగోళముపై బడవచ్చునని శంకింపవచ్చును. ఇట్టిశంకలు కేవల మజ్ఞానజనితములు. ముఖ్యవిషయ మొక్క ఆకర్షకశక్తియే. ఆకర్షకశక్తి ఏ వైపున కీడ్చినయెడల అదియే క్రిందిభాగ మనిపించును.

భూమి తనవైపున కన్నిపదార్థములను ఆకర్షించుకొనుచున్నట్లే ప్రతినక్షత్రమును తనవైపునకే సకల

సంప్రదాయము

జయప్రదమగు ప్రతికార్యమునకు సంప్రదాయము వెన్నెముక యొప్పునది. మూలాధారమైన సంప్రదాయము లేనిచో ఏర్పాట్లును సంస్థలును మానవులవలె నశించును. గడచిన ముప్పదిసంవత్సరముల జయప్రదమగు కార్యనిర్వహణలలో "నేషనల్" సంప్రదాయ మభివృద్ధి జేచినది. ఇదే "నేషనల్"ను ఇట్టి అభివృద్ధికి దెచ్చినది. నేషనల్ ఇక్ష్మ్యారెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్.

హెడ్డాఫీసు:—కలకత్తా.

ఏజన్సీవగైరా పరతులకు యాక్రిండివారికి వ్రాయుడు:—
నేషనల్ ఇక్ష్మ్యారెన్సు కంపెనీ, లిమిటెడ్.,
362, వై నాబజార్ రోడ్, మద్రాసు.

సబ్ ఆఫీసులు:—మధుర, బెంగళూరు సిటీ.

అగ్ని, మోటార్, మరియు పనివాండ్ర ప్రతిఫల

ఇక్ష్మ్యారెన్సు కొరకు

నేషనల్ పైర్ అండ్ జనరల్ ఇక్ష్మ్యారెన్సు
కంపెనీ, లిమిటెడ్.

నానితో నాలోచింపుము.

ఆర్యసాయనశాస్త్రము

సా.పి. అ. ము 1925

ప్రశస్తాయుర్వేదోషధములకు నిలయము. ఏమందుకవలసిననుమాకువ్రాయుడు. నమ్మకమైనవిలభింపగలడు.

ఆయుర్వేదబ్రాహ్మణ
పెటూరి శంకరశాస్త్రి, ఎం.ఎం.
CONSULTING PHYSICIAN

ఆస్వాస్

విశేష శక్తిని, బలమును, విటమినును కలిగించు

మంచి బలవర్ధకౌషధము

మెదడును, శరీరమును, కంఠములను

అభివృద్ధిజేయును.

విద్యార్థులకు, పాఠకులకు, వ్యాయామము

జేయువారికి అవసరము.

Bengal Chemical : : Calcutta.

శ్రీఅరవింద జీవితము

వీరిజీవిత మింతవఱకు నేభావయందు నింతవివరముగా ప్రకటించబడలేదు.

ఇందు వీరిజీవితవిశేషములు, వీరియోగము, ఆశ్రమవిషయములే గాక
వీరి జాతకము, ధర్మపత్నికి గంగాలో వీరువ్రాసిన అద్భుత లేఖలు
'స్వాతంత్ర్య నిర్వచనము', 'జాతీయత', 'ప్రాచ్యులు - పాశ్చాత్యులు'
అను శీర్షికలక్రింద వీరా కాలమున రచించిన వ్యాసముల

కనువాదములు, వీరి ఉత్తరపరోపన్యాసము,
గంగా లో వీరుప్రకటించిన నాదేశీయుల కొకబహిరంగలేఖా సంగ్రహము
మున్నగువిషయము లెన్నియోగలవు.

శ్రీ అరవిందుల, ఆశ్రమకట్టడముల ఫోటోలు గలవు.

ఇదరువైటుపేపరు - పెద్దక్షరములు - చక్కనికూర్పు - వెల ౧-౦-౦.

శ్రీఅరవింద దర్శనము

శ్రీ అరవిందుల అపూర్వ తత్త్వసారమంతయు నిందున్నది.
లైఫ్ డివైన్ - (Life Devine) అను తమగ్రంథమున శ్రీఅరవిందులే
సంగ్రహముగా రచించినభాగము ననుసరించి
బ్రహ్మశ్రీ వేలూరు చంద్రశేఖరంగారు వ్రాసినారు

శ్రీ

అరవిందులు స్థాపించినందు దివ్యజీవనము, భాగవతజీవనము, స్వర్గరాజ్యము ఏదో
ఆదివ్యపరిణామ మెట్లురాగలదో ఈగ్రంథమును పఠించినవారికి తెలియగలదు.

తత్త్వజిజ్ఞాసగలవారందఱు చదువవలసినగ్రంథము.

ఇదరువైటుపేపరు - పెద్దక్షరములు - చక్కనికూర్పు - వెల ౧-౦-౦.

ఈ గ్రంథముల విక్రయధనము శ్రీ అరవిందులకు సమర్పించబడును.

వలయువారు:—

ఆంధ్రగ్రంథమాల,

తంబుసెట్టివీధి,

మదరాసు.

పదార్థములను కొంచెముగనో, గొప్పగనో ఆకర్షించుచునేయుండును. కాని ఇట్టియాకర్షణమును తప్పించుకొనుటకుగూడ కొన్నిమార్గములు కలవు. వాయువిమానములు చాల బరువే. వాని పురోభాగమున గిరగిరతిరుగు ప్రొపెల్లర్లు (propellers) సరిగ తిరుగకపోయినయెడల ఒకక్షుతికాలములోనే విమానము గుభాలున నేలబడి నాశనము చెందవలసినదే. కాని విమానమునందులియంత్రము సరిగా నడచుచు ప్రొపెల్లర్ సరిగా తిరుగుచున్నంతకాలము భూమియాకర్షకశక్తి వీలి నేమియు చేయజాలదు. ఇంత యేల, గిరగిరతిరుగుచున్నంతకాలము పొంగరముగూడ భూమియాకర్షణము నెదిరించి చక్కగ నిలుచుకొనియేయుండును. కాని భ్రమణపుటిగి తగ్గినవెంటనే భూమియాకర్షణకు లోనై పొంగరము త్వరలో బోర్లబడను. ఈవిధముగనే భూమియు, గ్రహములును, నక్షత్రములును సతతభ్రమణమువలన తమపై ప్రసరించుచున్న ఆకర్షకశక్తులను కొంతమట్టుకైనను తప్పించుకొనగల్గుచున్నవి.

భూమి భ్రమణముచేయుట కెప్పుడూరంభము చేసినో తెలియరాదు. కాని సృష్టిమొదలు నిట్టులేయుండెననుటకు బలవత్తరకారణము లున్నవి. నిమేషమాత్రకాలమయినను భ్రమణముచేయక భూమి నిశ్చలముగ నుండినయెడల ఏమగునో ఊహించుకొననైనజాలము. ఒకవేళ నిజముగ నట్లే జరిగినచో భూమి తన నియతపథమును వదిలి, యంత్రముచెడిన విమానమువలె ఆకర్షణ మెక్కువగనున్నవైపునకు దొర్లి పడిపోవునేమో. ఇతరగ్రహములస్థితిగూడ నింతే. కడకు “నిశ్చలనక్షత్రము” (fixed star) అని పిలువబడు ప్రవచనక్షత్రముగూడ అత్యధికవేగముతో చలించుచునేయున్నది.

ఇంతేకాక నక్షత్రములన్నియు తమతమ పరిమాణమునుబట్టియు, భారమునుబట్టియు, తామున్న దూరమునుబట్టియు తమ యాకర్షకశక్తులను సర్వదిశలను ప్రసరింపజేయుచు కొన్ని యొకప్రక్కకును, మరికొన్ని వేరొకప్రక్కకును ఈడ్చుచున్నందున ఈ ఆకర్షకశక్తులన్నిటిని సమన్వయముచేసినగాని ఒకనక్షత్రముగాని, గ్రహముగాని ఏవైపున కాకృష్టమగునో చెప్పజాలము.

కాని ఇట్టి పరస్పరాకర్షకశక్తుల నన్నిటిని గుశీలముగా తక్కుచేసినచో ప్రతినక్షత్రమున, గ్రహమును వీల ఒక ప్రత్యేకమార్గముననే భ్రమణముచేయుచుండునో తెలియగలదు.

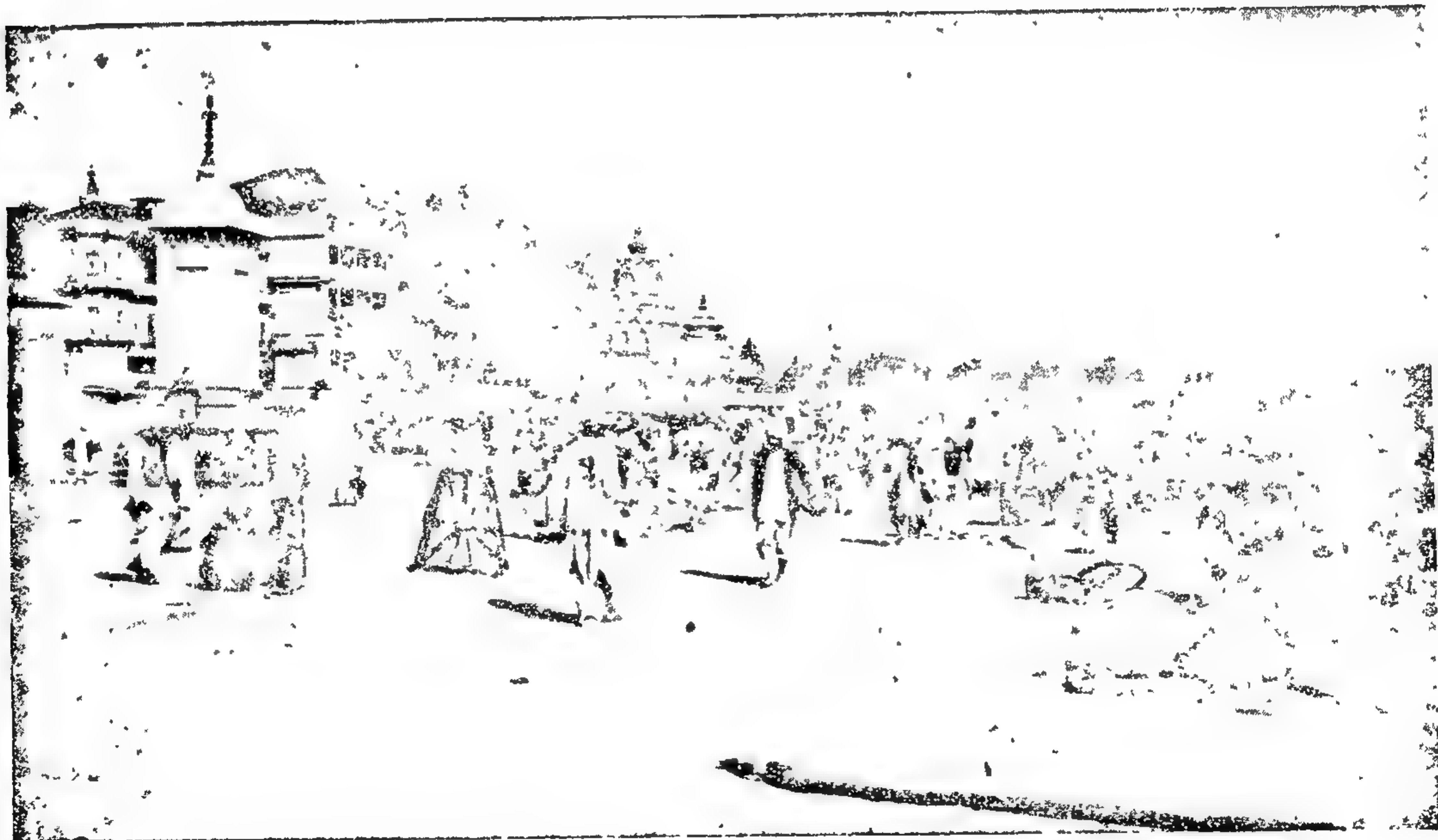
ఒక గుడారమును వేయునపుడు మధ్యనున్న స్తంభమును భూమిగో భద్రముగ పాతిపెట్టకపోయినను నాలుగుదిక్కులకును భద్రముగ త్రాళ్లతో నీడ్చికట్టినయెడల పదిలముగనే యుండును. అప్పుడా స్తంభముపై నేనైపునుండి గాలివీచినను పడిపోకుండునట్లు నాల్గువైపులను తాళ్లుకట్టియున్నందున స్తంభము పదిలముగ నుండగల్గును. ఇప్పుడొకవేళ నలుదిశల గట్టిక త్రాళ్లలో తూర్పువైపుననో, మరి ఇంకేవైపుననో ఉన్న ఒక త్రాటిని కోసివేసినయెడల, ఇతరత్రాళ్లున్నను కోసివేసిన త్రాటి కెదుటివైపున స్తంభము వ్రాలుట కాస్తవలయుగలదు.

ఈవిధముగనే సర్వదిశలనున్న నక్షత్రములనుండి వచ్చు ఆకర్షకశక్తులు ఏనక్షత్రముపైనగాని సరిసమానముగ ప్రసరించుచున్నందున ఆనక్షత్రము ఏవైపునకు ఆకర్షింపబడుటకును వీలులేదు. ఒకవేళ ఏ కారణముచేతనైనను ఒకవైపునుండి వచ్చు ఆకర్షకశక్తి యత్యధికమైనయెడల ఆ ఆకర్షణకు లోనగు నక్షత్రము లన్నియు తమ నియతమార్గములను వదిలి ఆవైపునకు ప్రయాణముచేయుననుట నిశ్చయము. ఏదో యొక కారణమున ఆర్ద్రానక్షత్రపు ఆకర్షకశక్తి యత్యధికమై ఆయాకర్షకశక్తిని ప్రతిఘటించు ఇతరనక్షత్రముల ప్రత్యార్ధకశక్తియంతయు అల్పమైన దనుకొందము. అప్పుడు ఈ ఆకర్షణమునకు లోనైన గ్రహములును, నక్షత్రములును అన్నియు తమ నియతపథములను వదిలి, ఆర్ద్రానక్షత్రము వైపుప్రయాణముచేసి, కడకు ఆనక్షత్రముపైననేపడి పోవలసినదే. అట్టి ప్రళయస్థితియే సంభవించినయెడల ఇతరనక్షత్రములు తనలోబడి ఐక్యము చెంగనకొలదియు ఆర్ద్రానక్షత్రము అంతకంతకు పెద్దదై, ఆకర్షకశక్తి యందు గూడ అసమానమైనదగుచు, క్రమక్రమముగ నక్షత్రముల నన్నిటిని తన మీదికే యాకర్షించుకొని

ఒకటే బ్రహ్మాండమగును. కడకు విశ్వమునందు అనంత
 కొటి బ్రహ్మాండములుగాక ఒక్కటే బ్రహ్మాండ ముం
 డును. ఇప్పటికి మనకు దెలిసినంతవరకు ఆర్థానక్షత్ర
 మునకుగాని, ఇంకే నక్షత్రమునకుగాని ఈ విషయగ
 ఆకర్షకశక్తి యధికమై, విశ్వమునందలి ఆకర్షకప్రత్యా
 కర్షకశక్తుల శాంతసమన్వయమును బోగొట్టి ప్రళయా

వస్థను బుట్టించునని తోచదు. కాని విశ్వలీల నెవ రెవరు
 దురు? సూర్యుడు, చంద్రుడు, భూమి, సకల నక్షత్ర
 ములు అన్నియుగూడ విశ్వశృష్టికి పూర్వ మొకప్పుడు
 ఒక్క యండమవలె నుండె నని ప్రాచీనయును
 వక్కాణించిరి అవసానకాలమునంగు గూడ సర్వమును
 ఒక్కటిగ ఐక్య మైపోవునేమో?

నాసిక దృశ్యము

ద్వీకులు-వారి ఆచారసంప్రదాయములు

ద్యాకు తెగవాళ్ల జీవితంలో “దోసె” అనే
చిన్న పడవయొక్క ప్రయోజనం ఇంతా అంతా అని
చెప్ప వీలులేదు. దాదాపు గ్రామాలన్నీ నదులకు సమీపంలోనే వుండటంచేతనూ, నదీగట్టుల నానుకునే వరి
చేలు వుండటంవల్లనూ నదులే ప్రయాణాని కిక్క
వగా ఉపకరించేవి. ఒకచోటనుంచి మరోచోటికి
చిన్న పడవలమీద సామానులు మోసుకపోవటానికి, వేరు
సంరంభాలకుగూడా ఈ నదులే రహదారులు. వాటమైన
ఒక చెట్టు బోదను నటికి, దానిలో భాగం వెలితిగా
తొలుస్తారు. రెండు అంచులూ దరసరిగా వుండేట్టు

చెక్కుతారు. పగుళ్లు, రంధ్రాలేమైనా వుంటే బెరడుతో దానిని మూసివేసి బిగిస్తారు.

సామాన్యంగా “ డ్యాకులు ” ఈవిన్న పడవలను కూర్చోనే నడపుతారు; కాని వేగంగా పోవలసి వచ్చినా, వరదల్లో పడవనడుపవలసి వచ్చినా నిలబడి నడపుతారు. పడవ తొణకకుండాను, తలక్రిందులుగాకుండాను కాపాడటంలో డ్యాకుతెగవాడియొక్క సమయస్ఫూర్తి, అతని చాకచక్యమూ నిజంగా మెచ్చుకోదగినవి. పిన్నలూ పెద్దలూ, స్త్రీలూ జలక్రీడలు చేయటం చూట్టానికి ఎంతో ముచ్చటగా వుంటుంది. ఈ తెగవాళ్లందరూ నేర్పరులైన ఈతగాండ్లు, ఎంతటి ప్రవాహానికినా ఎదురు నిలువగలరు.

ఐతే మొసళ్లంటే వారికి తగలిభయం నదిగట్టు మీద మొసలి కనబడిందంటే ‘ డ్యాకు ’ నీళ్లలో కాళ్లుబెట్టడు. మొసలి తన్ను చూచింది కాబట్టి తప్పకుండా తనవెంటబడుతుందని అతని అనుమానం. ఆజంతువు కంటబడవంతరకు మాత్రం నీళ్ళంటే అతనికి చెలరేగుటం. వాణిపట్టపగ్గాలంపపు.

గృహనిర్మాణంలో కూడా పూనదుల కంటే డ్యాకులు ఎక్కువ నైపుణ్యం కలవాండ్లు పడేసి అడుగుల ఎత్తుగా స్తంభాలు వరుసగాపాతి, ఆ స్తంభాలపైన, అంతయొస్తున్న ఇండ్లన్నీ కట్టుకుంటారు. ఈ ఇండ్లలో

డ్యాకుల ఇల్లు

అనేకకుటుంబాలు నివసిస్తారు. ఇంత ఎత్తున ఇండ్లు కట్టడానికి కారణమేమంటే ఒకటి, పాము బ్రతుకల్ల భయం. రెండవది నదులకు దగ్గరగా వూళ్లుండటంచేత నదులు పొంగి ఇండ్లపైన బడతవనే భీతి. కాని వీటి రెంటికన్నా మరోమూ్యమైన కారణంవున్నది. అనారోగ్యమైన వేలలోనుంచి, మలేరియాసంబంధమైన అడవుల్లోనుంచి ఆరోగ్యానికి భంగకరమైన చెడువాయువులు బయలు దేరుతుంటవి. బోర్నియోలో సంవత్సరంలో తొమ్మిది మాసాలు కుంభవృష్టిగా వర్షిస్తుంది. మూడువేళలా కురుస్తుంది కూడా. అడపాతడపా ఈ నదులు ముప్పయి అడుగుల ఎత్తున పొంగటమూ చుట్టూ ప్రక్కల భూములన్నిటినీ జలమయం చేసి, సమస్త చరాచర పదార్థాన్ని పాటబెట్టుకుంటూ వుండటమూ పరిపాటే. ఇట్టంగా పెరిగిన అడవుల్లోనుంచి బ్రహ్మరక్షునల్లాంటి మహావృక్షాలను సైతం కుంకటివేళ్లతో పెకలించుకొని ఈనదీ జలాలుకొట్టక పోతూంటవి.

నూతనగృహనిర్మాణానికి పిమ్మట ఎన్నెన్నో తంతులు జరగవలసి వున్నది. పురోహితుడి అనుమతి లేనిదే అటుపుల్ల ఇటు పెట్టటానికి వీలులేదు.

ఆకాశంలో పక్షుల గమనాన్నిబట్టి దేవతల ఆమోదంవున్నదా లేదా అనే విషయం నిర్ణయిస్తాడు. పురోహితుడు ఒకక్షుం దినాలవరకు దూలాలు, సలకల, చెక్కలు అన్నీ నదిగట్టుమీద పడివుంటవి. పురోహితుడి అనుమతి అయిందనంగానే ఇండ్లు కట్టుకోబోయే ముప్పది కుటుంబాలవారూ వాండ్ల వాండ్ల బంధువులు, మిత్రుల సహాయంతో గృహనిర్మాణం ప్రారంభిస్తారు. నిర్మాణం పూర్తి అయ్యేవరకు నగారాలాంటి దానిమీద మూడువేళలా వాయిస్తుంటారు. పక్షులకూత లేవీ విసుపించకుండా వుండేందుకు ఈనగారామోత. నిర్మాణం జరిగే లోపుగా బుడ్లబుడ్లు, నీచాలకు నీచాలు మద్యం వగైరా పానీయాలు ఎగిరిపోతూ వుంటవి. రెండురోజుల్లో ఇల్లంతా సిద్ధమౌతుంది; క్రిందంతా కొయ్యచట్టంతో బిగించివేస్తారు. ముప్పయి కాపురాలకు ముప్పయి గదులుగా విభాగం చేస్తారు. ద్వారానికి

ప్రక్కగా, ఒక కొయ్యతలుపు అడ్డంగా వుంటుంది. దాని వెనుకనే ఒచిన్న గది వుంటుంది. ఈగదిలో ఆడ వాళ్లు వంగి కూర్చుని బిడ్డలనుకంటారు. వాటిప్రక్కనే

స్తంభాలమీద కట్టి నెత్తి నిచ్చినమీదవెక్కి లోపలికి పోవలెను

కొన్ని గదులుంటవి, వాటిని పడకగదులుగా వ్రపయోగిస్తారు. తలుపుకు వెలుపల ప్రక్కన పచ్చి ఆకులతో చిన్నకొమ్మ ఏదైనా వ్రేలాడగట్టినట్టుయితే ఆయింట్లో కాపురంచేసే వాళ్లు దేవతలనో, భూతాలనో ఆహ్వానిస్తూ పున్నా రన్నమాట. అందుచేత అంతవరకూ యిరుగు పొరుగు వాండ్లు ఆయింట్లో అడుగుపెట్టరాదు.

ద్యాకులు తలపెట్టే ప్రతిపనికి ఒక దేవుణ్ణో దేవతనో ఉపాసన చేయాలి. ఏ పనికి ఏదేవతను ఉపాసించాలో ఎప్పటికప్పుడు పురోహితుడు నిర్ణయం చేస్తూవుంటాడు. అలా విధించినప్పుడల్లా దేవుడిశేరు పెట్టి పురోహితుడికి ఒక గొట్టెకో, మేకనో, కోడినో ఏదో ఒక జంతువును సమర్పించుకుంటుండాలి. నెల నెలకు వచ్చేపండుగలు, పర్వాలు మాత్రమే కాకుండా మగ్యమగ్య కొన్నితంతు లేర్పాటు చేస్తారు. గ్రామ గులు, పరాయివూరివాండ్లు అంతా పురోహితుడియింటికి వచ్చేరుతారు. వాద్యాలు మోగుతూవుంటవి. యుద్ధపు ఉడుపులు ధరించి, చేతిలో కత్తి కాలు పుచ్చుకొని, తలమీద హిందూ శిరోశేష్ఠం వుంచుకొని, అగ్నిగుండానికి ఎదురుగా పురోహితుడు ఆట ప్రారంభిస్తాడు. రెండుగంటలవరకు పురోహితుడలా విసుగు, విరామం

లేకుండా ఆడి ఆడి, ఆవేశంతో, శివంతో వాళ్లు తెలియకుండా పడిపోతాడు. ఒక్కొక్కప్పుడు నాలుగైదు గంటలవరకు ఆడి ఆలిసిపోయి, భూమిమీద పడిపోతాడు. పరవశత్వంలో వున్నప్పుడే, ఈ గణాచారి దేవతలతో ప్రసంగిస్తాడు. దేవత బదులుచెప్పేటప్పుడు 'తెలిసోను'గ్గర చెవి బెట్టినట్టు ఈ గణాచారి కత్తిని చెవి కానించుకుంటాడు. తినేదో అక్కక్కచేసే భాషలో చెప్పుతుంటాడు. ముందు రాబోయే అనుభూతు అతిశయంచేసి, భీతిపుట్టించేట్టుగా వివరిస్తాడు; ఈ నృత్యం చేసేసమయంలో సామాన్యంగా ఒకజంతువును బలి కోరుతాడు. వధింపబడ్డ ఆజంతువు తలను అతని సలహా కోరికనాండ్ల దేహాలకు తాకించుతాడు. సమయాన్ని బట్టి, సందర్భాన్నిచూచి, కనుకట్టు, ఇంద్రదూలం ముడి చేస్తుంటాడు. హస్తలాఘవంచేత రహస్యంగా దగ్గర వుంచుకొన్న ఒక కాగితంలోనుంచి రాళ్లు, ఉన్నకంకులు, జంతువుల తలలు, వీటి నన్నింటినీ ప్రత్యేకం చేస్తాడు. వీటి నన్నిటినీ రోగుల దేహంలోనుండి ముత్రంవల్ల తీసినట్టుగా అందరికీ ప్రకటిస్తాడు. ఈ తంతు ఎంత బూటకంగా తోచినప్పటికీ బలవంతంగానే చాలామంది దీనిని నిజమని భ్రమిస్తారు. ఒక్కొక్కప్పుడు ఒకగంటనేపు కట్టికాళ్లతో నిప్పులను తొక్కుతూ నృత్యం చేసినప్పటికీ కాళ్లుకాలివట్టుగాని పాదాలు బొచ్చలెత్తినట్టుగాని వుండదు. గణాచారికి దేవతలకు రాజీ కుదరకపోయిందా, తగాదా పరిష్కారం కావటానికి దేవతలతో పాచికలాడుతాడు. ఇక ఏ పాచిక పారకపోతే చివరకు కోడిగుడ్డుతో ఒకతమా మోస్తాడు. ఒక కోడిగుడ్డును చేతిలో పెట్టుకొని కొంతనేపునాట్యం చేసినతరువాత, చివర కాగుడ్డును అక్కడ మూర్చనై వాండ్లలో ఒకరి తలమీద పగులకొట్టుతాడు. అక్కడ లోనంచి కేవలం నీళ్లుమాత్రమే రావటంచూచి అందరూ నిర్విణ్ణులౌతారు. ముందుగా అలాంటి గుడ్డు నొకదానిని తయారుచేసి పట్టుకెళ్లుతాడు అనేవిషయం అక్కడ చేరినవా రెవ్వరూ అనుకోరు.

వినుసంవత్సరాలక్రిందట బోర్నియోలో నరవన నిషేధింపబడింది. ఎక్కడనో అరణ్యాలమగ్య ఇప్పటి

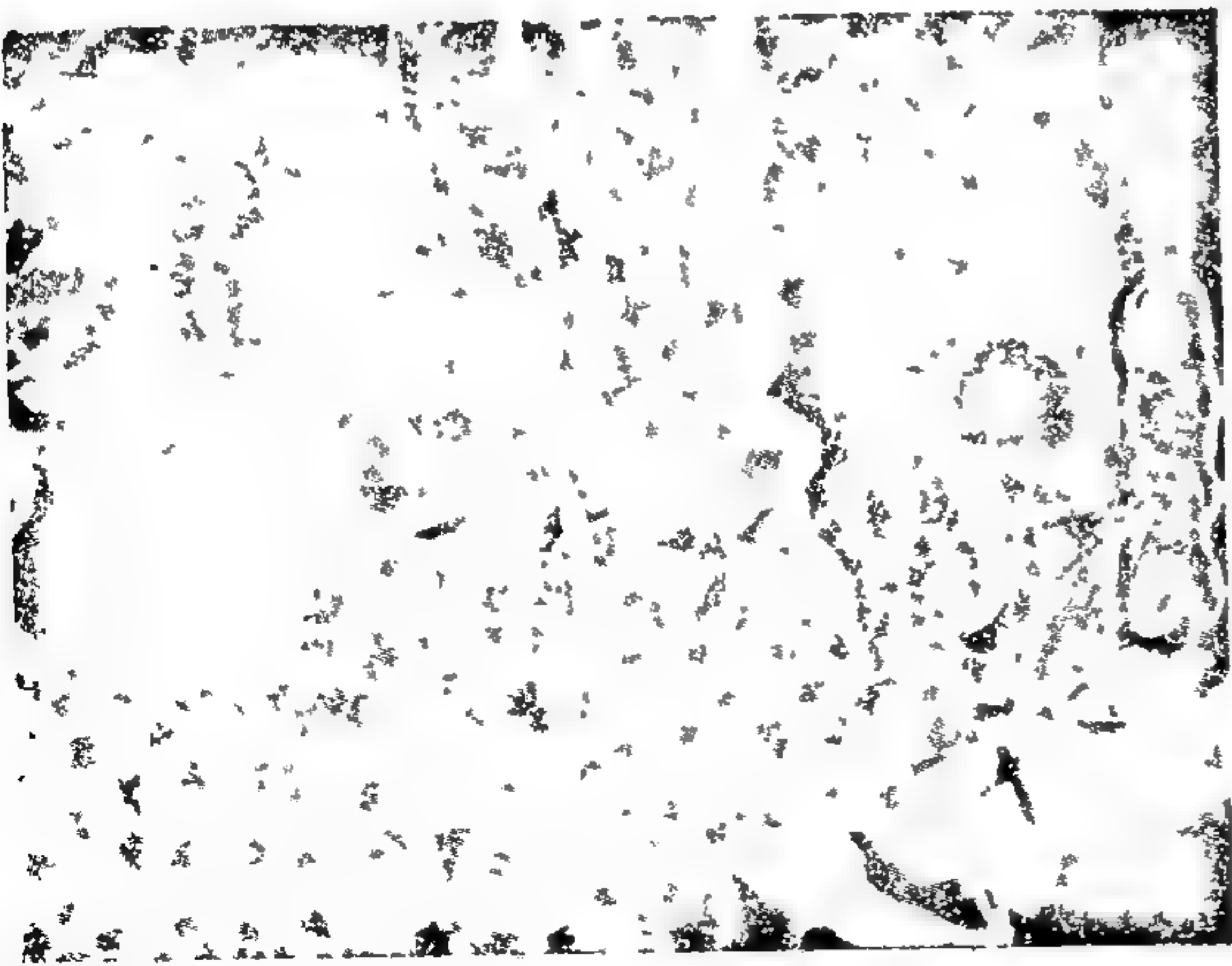

కి విషప్రయుక్త శరాహతిచేత ప్రాణాలు కోల్పోయే వాడెవడైనావుంటే వుండవచ్చునేమో! కాని ఆదురాచారం చాలావరకు తగ్గిపోయింది, విల్లంబులచేత ఒక

గ్రామనెత్తనదారుడు ద్యాకు
యలువకులమీద నెత్తురుచల్లుట

ప్రాణి తలతెగవేసినట్టయితే అతడు వీరుడనీ, వివాహమాడటానికి అర్హుడనీ పరిగణింపబడతాడు. తెగకునాయకుడు గావటానికూడా అటువంటివాడికి అవకాశం వుంటుంది. మగవాడు ఒక తలను నటికి, ఆతలను తెచ్చి చూపించిన తరువాత అతడు తలపైన గండభేరుండ పక్షి యీకలను కిరీటంగా ధరించవచ్చు; ఎక్కువ

తలవేట ఉత్సవానికి ప్రత్యామ్నాయంగా
జరివేతంతు

ఆభరణాలు ధరించవచ్చు; పచ్చ పొడిపించుకోవచ్చు, ఎన్నితలలు నటికి ఇంటిలో వుంచితే అంత కుటుంబ వృద్ధి అవుతుందని వారి నమ్మకం. అలా వధింపబడ్డ మనిషి ఈ యింట్లో పునర్జన్మ తాలుస్తాడట!

పంటలు పండక కాటకం వగైరా సంభవించి నప్పుడు కుటుంబకలహాలు జనించటంసామాన్యం ఔమం కలిగిన గ్రామస్థులకు పొరుగుూరివాండ్లు విత్తనాలకు ధాన్యం అప్పుగా యివ్వాలి. అప్పుపుచ్చుకొన్నవారు వాయిదాప్రకారం చెల్లింప లేకపోవచ్చు, లేదా అసలే తిరిగి యివ్వలేకపోవచ్చు. ఒక గ్రామానికి మరోగ్రామానికి కూడా మొత్తంమీద యిలాంటి తగాదాలు కలుగుతుంటవి. వ్యక్తులకు సంబంధించిన తగాదాలను పంచాయితీదార్లే పరిష్కారం చేస్తారు. రెండుగ్రామాలకు తగాదా సంభవిస్తే వుభయగ్రామాల ముతాదారులు మరి యిద్దరు పంచాయితీదార్లు కలిసి పరిష్కారం చేస్తారు. సమాధానం ఏర్పడినందుకుగాను అందరూ కలిసి వేడుక చేసుకుంటారు. అడవాండ్ల తగాదాలు మాత్రం అంత సులభంగా పరిష్కారంకావు. బోర్ని యోలో మగవాడు తన స్వగ్రామంలో ఒక్క స్త్రీని మాత్రం పెండ్లి చేసుకోవచ్చు. మరో స్త్రీని వివాహం

ద్యాకుల వెండ్లి

చేసుకోవలెనంటే ఇంకో గ్రామంలో స్త్రీనిమాత్రమే వివాహం చేసుకోవాలి. ఎందరు భార్యలనైనా, పొషించే భారం మగవాడిమీదనే వుంటుంది. భార్య తలదండ్రులు తమ అల్లుణ్ణి జామీనుగా పట్టుకోటానికి

అధికారంపున్నది. అందుచేత తగాదాలు తరునూ సంభవిస్తూనే వుంటవి. పురోహితుడువచ్చి, ఎరేపతుల గమనాన్ని చూచి పోరాడటంకంటే సమాధానపడటమే ఉత్తమమని నిర్ణయించుతాడు. అందుచేత అతనికికూడా చాలా లాభం వుంటుంది. అతనిభాగానికి, కావలసినన్ని కోళ్లు, గొట్టెలూ. ఉభయగ్రామాల పురోహితులున్నూ, ప్రక్కగ్రామంలోని నాయకుడిపద్దతులెల్లి, అతనిచేతి మీద చిన్నగాయంచేసి, ఒక వెదురుగొట్టంలోకి కొంత రక్తంకార్చి, ఆరక్తం చెరికాస్త పుచ్చుకుంటారు; అంతట ఉభయులు వంటికిరక్తం పూసుకొని, ఒకరి కత్తు లొకరు మార్చుకుంటారు. అనంతరం విందులూ, ఆరగింపులు జరగటం మామూలు.

బోర్నియో ద్వీపవాసులకు కావలసిన ఆయుధ సామగ్రి చాలా స్వల్పమే. “మాండో” అనే ఖడ్గము, బల్లెము, వూదుగొట్టము, విషప్రయుక్తమైన కొన్ని అంబులు ఇవి వారి ఆయుధాలు. డ్యాకులూ, పూనసులు ఆయుధాలన్నిటినీ వాళ్లంతట వాళ్లే తయారుచేసికొంటారు. వీటన్నింటిలోకి వూదేగొట్టాలు అంబులు తయారుచేసే విధానమే చాలా తమాషగా వుంటుంది. గట్టిదైనతొగరుచెక్కచెట్టుతో వూదుగొట్టాలను తయారు చేస్తారు. పన్నెండు మీదలు పదునారు అంగుళాల వలయం వుండేదన్నీ, ఆరేమ అడుగుల పొడవు వుండేది కొయ్య నొకదాన్ని పది అడుగుల ఎత్తున చెట్టుకు క్రేలాడగట్టుతారు. దాని క్రిందుగ చెట్టుకొమ్మల్లో ఒక నేదిక నమర్చుతారు. డ్యాకువాడా వేదికమీద కూర్చొని అడుగునుంచి ఆ కొయ్యహనులోకి రంధ్రం తొలుస్తాడు. పైనుంచిగాని, మానును అడ్డంగా పెట్టిగాని రంధ్రం చేయటం ఇంతికంటే సులువైన మార్గమే. ఐనప్పటికీ డ్యాకులు అంత యోచనలేనివాండ్లు కారు. కారణం లేకుండా ఏపనీ వాళ్లు చెయ్యరు. పై భాగంనుంచి గనక రంధ్రం చేయసాగితే, తొలవబడ్డకొయ్యమానులో నుంచి కొయ్యముక్కలను బయటికి తీసి పారవేయటానికి ప్రతి దఫా ఆ మానును ఆస్థానంనుండి కదిలించవలసి వస్తుంది. అలా గాకుండ క్రింది నుంచే రంధ్రంచేసే పక్షంలో కొయ్యముక్కలు, పొడి, వాటంతట అవేరాలి

క్రిందపడిపో తుంటవి. కడవరకు రంధ్రం చేయటం పూర్తికాగానే పదహారంగుళాల మందంగల ఆ మానును రెండంగుళాలవరకు వచ్చేట్టు కత్తితో చెక్కేస్తారు. అంతటితో వూదుగొట్టం పూర్తి అయినట్టే.

అంబులకు పట్టించే విషాన్ని తయారుచేసే విధానం అతి గోప్యంగా వుంచుతారు; ఈ ప్రక్రియ మగ వాండ్లకు మాత్రమే తెలిసివుంటుంది. వూరివెలుపల రాత్రిల్లో ఈమందు కలుపుతారు. ఈవిషంవల్ల జంతువుగాని మనిషిగాని నిమిషమాత్రంలో మిడియవలిసిందే. ఈ విషం కంఠరాలనుకాల్చివేస్తుంది గాని రక్తాన్ని అంటదు. విషప్రయోగం జరిగిన నిమిషాల్లోనే గుండె కండరాల శక్తినశించి, పనిచేయకుండా నిలిచిపోవును. అంతటితో ఆ జీవితం ముగిసినట్టే. విషప్రయుక్తమైన అంబు ఒక్కొక్కటి జాగ్రతగా ఆకుల్లోచుట్టబడి పొడిలో భద్రంచేయబడి వుంటుంది; విషాన్ని తయారు

గొట్టములు

చేయటంలో బోర్నియో దేశస్థుడు ఎంత శ్రేష్ఠరివనప్పటికీ ఈ విషానికి విరుగుడుమాత్రం కనిపెట్టలేకుండా వున్నాడు. ఎన్నడైనా ప్రమాదవశించారా ఎవరికైనా ఈ అంబువల్ల గాయం తగిలినదా అంతటితో ఆరడికి

ఆయువుకూడినట్టే. అందువల్ల ఈ ఆయుధాలను ఇంత జాగ్రత్తగా కాపాడుతుంటారు. నూటయిరవై అకుసుల మారంలోనుంచి ఈ వూదుగొట్టం సహాయంతో చిన్న పిట్టను సైతం చంపగలకు బోర్నియో దేశస్థుడు. అంత గొప్ప లక్ష్యం వుందన్నమాట ఈ లెగవాండ్లకు. అలా సురిపెట్టి చంపేటప్పుడు బరువైన వూదు గొట్టాన్ని ఒక్కచేతితోనే పట్టుకుంటాడు.

అనాగరకజాతులందరి మాదిరిగానే బోర్నియో నివాసులలోకూడా దేహసౌందర్యాన్ని పోషించుకోవాలి అనే అభిలాష వున్నది. పచ్చపొయించుకోవటం, చెవులకు పోగులు వగైరా కట్టించుకోవటం ముఖ్యమైన అలంకార విశేషాలు. ఈ రెండు సౌందర్యవిశేషాలుగ పరిగణింపబడటంచేత ప్రతినంవత్సరమూ వందల కొలది ప్రజలు విపరీతంగా బాధపడుతుంటారు. పచ్చ పొడవటము, చెవులకుట్టటంలో వీళ్లెంత చాకచక్యం కనుపరచినప్పటికీ ఆరోగ్యనూత్రాలను వీరెంతమాత్రం పాటించటంలేదు. వాడిగల ఇరుపసూదులతో పచ్చపొడవటంవల్ల కలిగేబాధ సహించరానిది. బాలికలకు శైశవంనుంచే పచ్చపొడవటం ప్రారంభం చేస్తారు. చర్మం పొంగుతూనే వుంటుంది; పుండ్లు పచ్చిగానే వుంటవి. వారంవారం ఈ హింసమాత్రం తప్పదు. గోరుచుట్టుమీద రోకలిపోటన్నట్టు ఈగలు, దోమలు ఝుమ్మని ఈ పుండ్లపైన ముసురుకు టూ పుండ్లలోకి కూడా ప్రవేశిస్తుంటవి. మగవాండ్లు యోగులుగా ప్రకటింపబడ్డ తరువాతనే పచ్చపొడిపించుకుంటారు.

చెవులకుట్టటం మాత్రం బాలికలకుగాని, బాలురకుగాని ఒకే యీదులోనే ప్రారంభమవుతుంది. చెవిపైభాగాన్నిచెవి తమ్మెను ముందుకుట్టి, ఆ రంధ్రాలలో చిన్నచిన్న వెదురుముక్కలను దూర్చుతారు. కొన్నిరోజులైన పిమ్మట ఆ కొయ్యముక్కలకు బరులు జంతువుల దంతాలను అలంకారార్థం వీర్చాటుచేస్తారు. చెవి తమ్మెలకు బరువులు వేలాడగట్టుతారు. బాలకుల ఆభరణాలు అంతబరువుగా వుండవు. బాలికలకు మాత్రం బరువుగానే వుండాలి. కొన్ని సంవత్సరాలైన తరువాత చెవి తమ్మెలుకినికి సాగి బుజాలనంటు

తుంటవి. పూరివెలుపలగాని బాలికలకు పచ్చపొడవట, పచ్చపొడిపించుకండేంతవరకు వాండ్లనెవ్వరూ కంట చూడరాదు. అడపిల్లలు నొప్పికల్ల ఏడవ్వచ్చు, కేకలెయ్యవచ్చు. మగపిల్లకాయలు మాత్రం ఎంతబాధై నాపహించుకుని గుడ్లనీరు గుడ్లల్లోనే కుక్కుకుంటూ పూరుకోవలసిందేగాని రోదకంచేయరాదు. ఏడ్పువిరిపించిందా ఆజన్మాంతం వాణ్ణి షిరికిపందకింద జమకట్టుతారు. గాయాలకు కట్టుకట్టటంగాని, నూదులు వగైరా శుభ్రంచేయటంగాని వారెన్నడూ ఎరుగనే ఎరగరు. ఐనప్పటికీ, ఈ సౌందర్య శస్త్రచికిత్సలవల్ల బాలబాలికలు ఎక్కువమంది చావకుండా వుండటం ఆశ్చర్యకరమైన విషయమే. “దేవుడిదయవూలే పుండ్లుమానటం ఎంత?” అంటారు ఆ శేఖనులు. కాలునొప్పిఅయినా, కడుపునొప్పి వచ్చినా ఆసులు, పసరులూ, వేళ్లూ ఈ మొదలైన వాటితో చికిత్సచేస్తుంటారు. కాళ్లుచేతులు విరిగితే

వైద్యము: దుర్బలులు, కుష్ఠవాండ్లు ఆరోగ్యాన్నియిచ్చే బురదలో చాలానేపుంటారు శాస్త్రీయంగానో, ఆశాస్త్రీయంగానో సరిచేసి కట్టుకట్టతారు. కాని పుండు తానంతట అదే మానాలి. అందుకుమందులేదు. రోగి నిరోధకతే భగవంతుణ్ణిప్రార్థిస్తారు. ఒకవేళవ్యాధి ఆతన్నిమింగేసిందా, అదికూడా భగవంతుని ఆశ్రయమే అనుకుంటారు.

డాక్టరులకు, పూనసులకు చావంటే భయం లేకపోలేదు. మరణంవల్ల స్వరూపనాశనం కలుగుతుందనే

సంజేహము-ద్యా కు బాలుడు

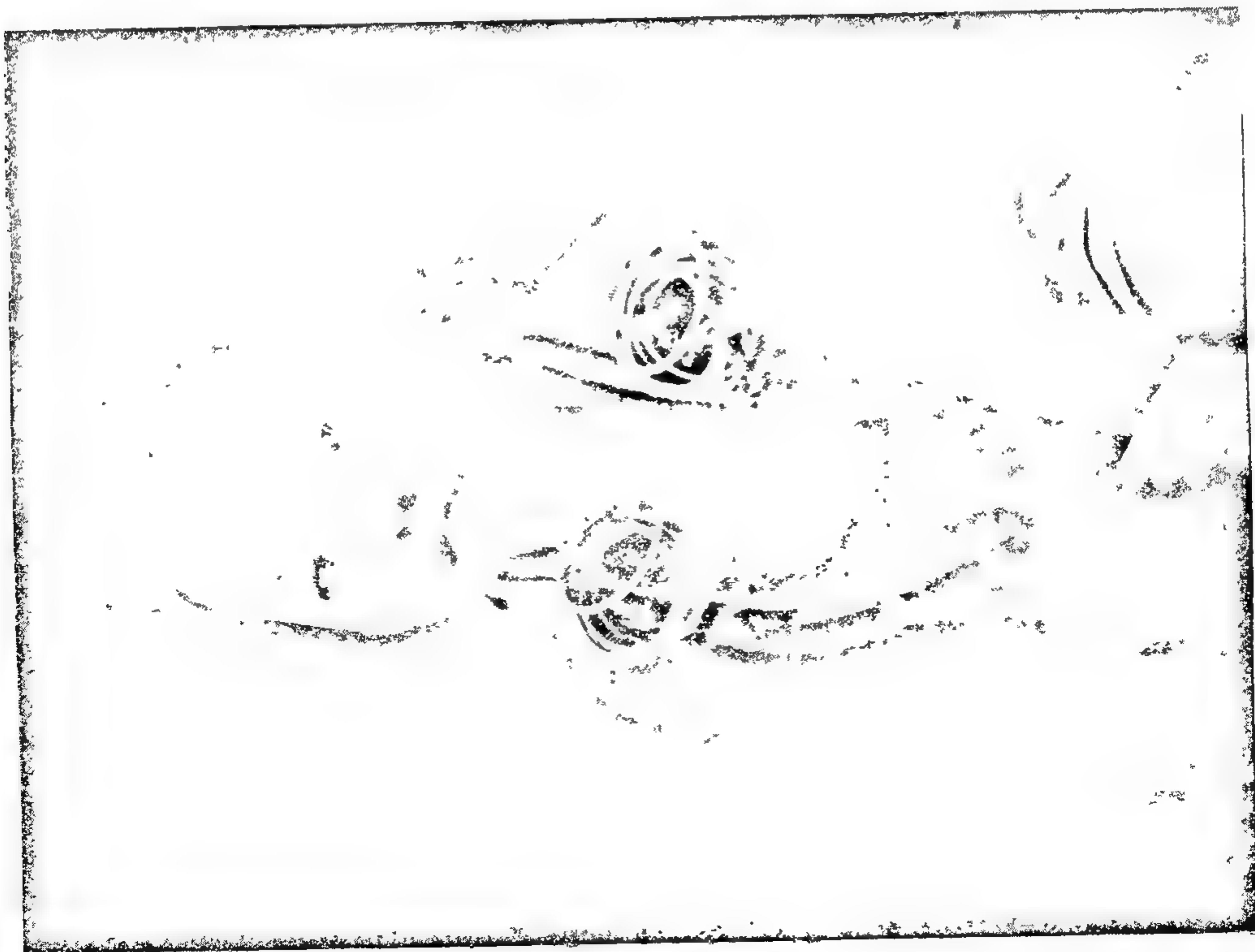

అద్దికారము-ద్యా కు పురోహితుడు

దైత్యము-డ్యాకు సుందరి

దైత్యము-డ్యాకు బాలిక

భీతే ప్రధానంకాదు; తన ఆత్మ ఏమాతుందనేదే ఆరాకి ముఖ్యమైన ఆందోళన. మరణానంతరం తన ఆత్మతనలో నుండి ఎగిరిపోయి మరో పదార్థంలోగాని, మరో మానవుడిలోగాని ప్రవేశిస్తుందని అతని నమ్మకం. అందుచేత మానవుడి చావంటే బోర్నియా దేశస్థుడికి సంకట విషయమే. గ్రామాలలో శవాలను మోసుకపోవటమూ, వాటిని భూస్థాపితం చేయటమూ ఈ తంతంతా చాలా ఆడంబరంగానూ, అట్టహాసంతోనూ జరుగుతుంది గంటలు గణగణా మోగిస్తారు. చెవులు బద్ధుర్యేట్టు డబ్బులు వాయిస్తూ ఏవేవో భయంకరమైన మాటలు చ్చరిస్తూ శవంతో బయలుదేరుతారు. ఒక వైపున తింటం, తాగటం, తండనాలు త్రొక్కటమూ, మరోవైపున ఏడవటం, ఏవస్తులూ మట్టకుంటటమూ రెండూ ఏకకాలంలోనే జరుగుతుంటవి.

బంధువులు, మిత్రుల సహాయంతో గతించిన వాని కొమారుడు శవపేటిక నొకదాన్ని తయారు చేస్తాడు. ఒక లావుపాటి మొద్దు తెచ్చి రెండుగా చీలుస్తారు. ఒకభాగంలో పెద్ద గాడి చేస్తారు. ముందుగా కొలతలు చూచుకొను కాబట్టి సాధారణంగా శవాన్ని ఆ రంగ్రంంలోకి ఇకించవలసివస్తుంటుంది. ఈ శవాన్ని భూస్థాపితం చేయకుండా వూరికి దూరంగా అడవిలో ఎక్కడనో వుండే క్రేతగృహానికి మోసుకెళ్లి ఆ యిల్లలో పడవేస్తారు. ఆ దేశపు వేడిమికి

శరీరం త్వరలోనే జీర్ణించిపోతుంది. శవాన్ని క్రేతగృహానికి తీసుకపోయే ముందు యింటివద్ద కొన్ని సంస్కారాలు జరుగుతవి. గతించిన వ్యక్తి పూర్వం నివసించిన యింట్లో ఆ శవాన్ని ఒక గుంజకు అనించుతారు. పురోహితుడు దేశతలను పుపాసనచేసి మరణించిన వాని ఆత్మ మరొక మంచి దేహంలో ప్రవేశించునగాక అని ప్రార్థిస్తాడు. తదుపరి ప్రార్థన జరుగుతుంది. చివరకు సంతర్పణ. అనంతరం గతించినవాని ఆస్తిని పంచిపెట్టుతారు. అతని వస్తువులన్నీ ఆ శవం చుట్టూ పెట్టుతారు. పురోహితుడు శవం చేతిని పట్టుకొని ఒక వస్తువును చూపి, బంధువర్గంలో ఒకనివైపు చేయి చూపిస్తాడు. ఆ చచ్చినవాడే తన కత్తినో, కఠాకినో తాను దానం చేశాడన్నమాట. ఇలాగా పున్న వస్తువులన్నీ అందరికీ పంచిపెట్టేస్తారు. భూమిలను కూడా ఇదే విధంగా పంచిపెట్టుతారు. పురోహితుడే న్యాయాధికారి. మరణశాసనాలను అమలు జరపగలవాడు అతడే. అతడి నిర్ణయం అక్రమమని శంకించటానికి వీలులేదు. మనిషి గతించిన ఎర గంటలలో అతని విషయం పూర్తిగా మరిచిపోతారు. ఇక ఎవరి పనికి వారు వెళ్లిపోతారు. పురోహితుడు మాత్రం తన గుడిశె వెలుపల కూర్చొని ఏ విధంగా మళ్లీ ఒక జంతువును బలి తెమ్మనవచ్చునా అని యోచిస్తుంటాడు.

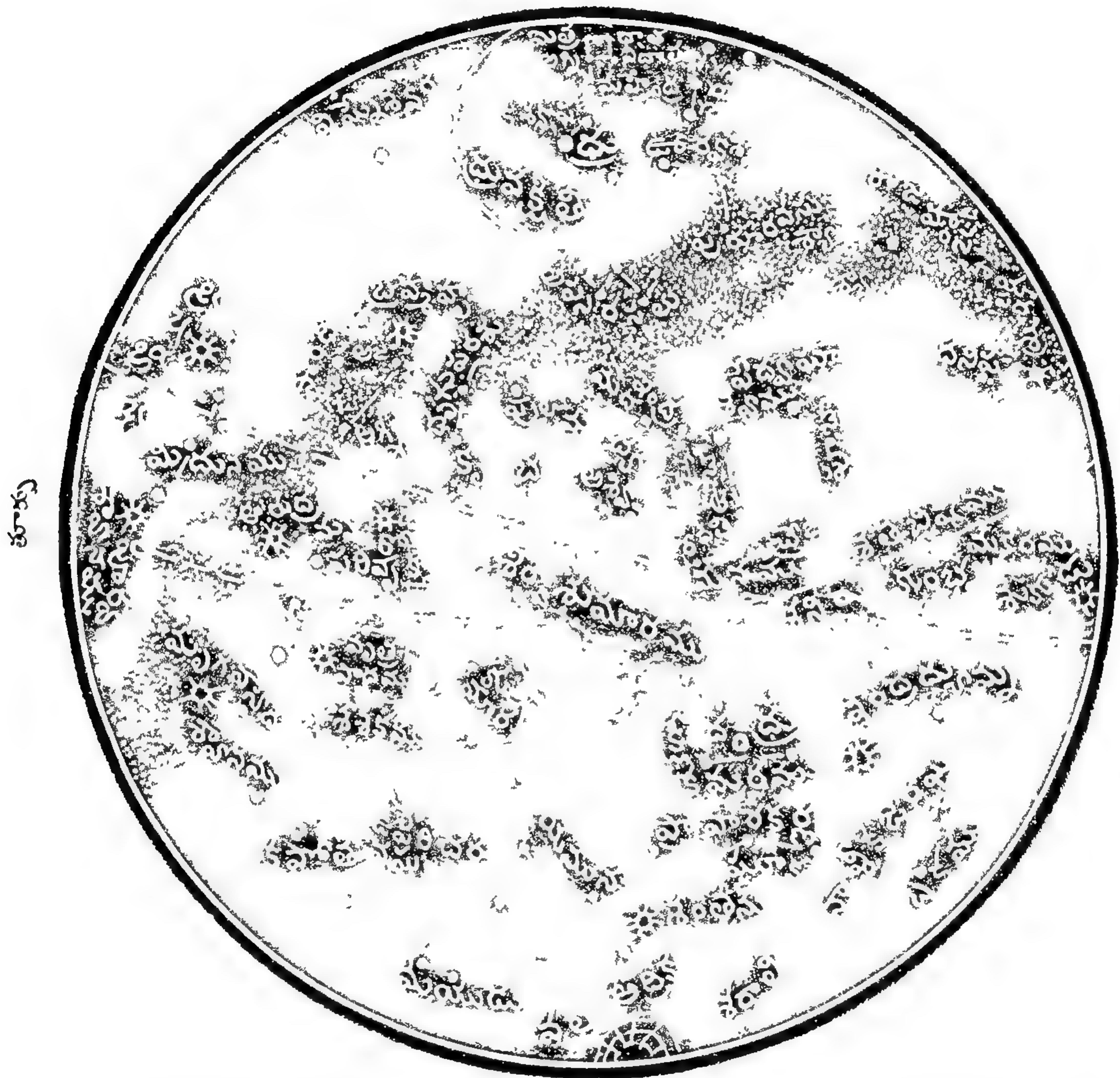
[శ్రీగ్రాఫికల్ జర్నలు నుండి]

నక్షత్రమండలము

(భాత్య సంవత్సర కార్తిక మాసము)
గొబ్బూరు వేంకటానందరాఘవరావు

ఉత్తరము

దక్షిణము

ఆకాశమున గ్రహనక్షత్రదులను పరికించువారు ఈపటమును తలమీదుగా ఆయాదిక్కులు నవ్వునట్లు పట్టుకొనిచూడవలెను. ఇందు చూపబడినట్లు నక్షత్రదులు

డిసెంబరు 8 తేదీని రాత్రి గం. 8-53

డిసెంబరు 29 తేదీని రాత్రి గం. 7-28

,, 15 ,, ,, ,, 8-25

1937 జనవరి 1 ,, ,, ,, 7-16

,, 22 ,, ,, ' ,, 7-16

,, 7 ,, ,, ,, 6-56

కనబడును. (శుక్రడు త్వరగమనము కలవాడు. డిసెంబరు 20 తేదీని కనబడునట్లు చూపబడినది.)

Heaven's utmost deep
Gives up her stars and like a flock
of sheep

They pass before our eyes; are num-
bered and roll on.

Heaven! hast thou secrets?
And the abyss shouts from her depths laid
bare, "Man unveils me; I have none."
—Shelly.

(ఊర్ధ్వలోకము మహాగంభీరమును తనగర్భమున నిడికొనిన నక్షత్రముల నన్నింటిని బైటవైచి ప్రకాశింప చేయుచునే ఉన్నది. పల్లముల దాగి మెఱకలబయల్పడు గొట్టెలవలె ఆ నక్షత్రములు ఉదయించి మన దృష్టిపథమున బడి కొండ నెక్కినట్లు ఆకాశమధ్యమున కెక్కి మరల దిగి కనబడకపోవుచున్నవి. విజ్ఞానదత్తులు ఆ చుక్కలను గుర్తించి సంఖ్యలువేసి గమనించుచునే ఉన్నారు. స్వర్గమా! నీకడ మరేమైన రహస్యము లున్నవా అని ప్రశ్నింపగా, ఆలోకము అగాధమైన తనగర్భమున నిమిడియున్న సమస్తమును స్పష్టముచేయుచు "నాకడ ఇకనేమి రహస్యములున్నవి నాయనా! మీ మానవులు నాకుట్టు బట్టబయలుచేసినారు." అని గంభీరముగా చఱచి ప్రత్యుత్తరమిచ్చుచున్నది.

—మెల్లీమహాకవి.)

ఈ ధాత్యసంవత్సర కార్తిక బహుళదశమి మొదలు మార్గశీర బహుళ ఏకాదశివఱకును అగు మాసములో రాత్రి తొలిజామున మన కగపడు గ్రహనక్షత్రాది ఊర్ధ్వలోక సంచారులను గమనింతము.

(Milky way)

పాలవెల్లి - ఆకాశగంగ

"హరు జటాస్థలికిని తొడవైన యేరు" అని మన పురాణములలో ప్రశంస నొందుచున్న మిన్నేరుఈమాసములో తూర్పుసమీపపు ఆగ్నేయము నుండి వాయవ్యమునకు ధనురాకారముగల వక్రగతితో ఆకాశమున కడ్డుగ వ్యాపించియున్నది. మృగవ్యాసరుద్రుని జటా

జాటమునకు చుట్టిన మొగలిరేకువలె ఈ దృశ్యము ధవళమై, మనోహరమై మిక్కిలి ఒప్పారుచున్నది కృత్తికాగ్ని ప్రభావముచేతనో అన్నట్లు ఈ యేరు కృత్తికల కడ సన్ననై యున్నను, ఆవల ఊర్వశీపురూరవసుల కడ మిగుల విరివియై శ్యామసీమ లకు రెండు లంకలతో కూడి పిమ్మట వాయవ్యమున నాయాపగముకడ రెండు పాములుగా చీలుచున్నది.

(First Magnitude Stars and Planets)

మిక్కిలి తేజోవంతములైన నక్షత్రములు-
గ్రహములు

ఇంతవఱకును పడమటి ఆకాశమున నుజ్వలముగా మెరియుచుండిన గురుడు ఈనెల ౨౧ లేదీని అస్తమించుచున్నాడు. శుక్రుడు మకర కుంభరాసులలో ఈనెల సంచరించుచున్నాడు. ౨౨-౧౨-౩౬ లేదీనాటి శుక్రుని శ్రవణాంతస్థానము పటమున చూపబడినది. శని కుంభము నందే పూర్వాభాద్ర ౨ వ పాదమున ఋజుగతుడై యున్నాడు. పడమట గురుడును, శ్రవణమును అస్తమించుటచే ఆదిక్కు ఇపుడు రేజముతగ్గి యగపడినను, తూర్పున మొదటి తరగతి వని చెప్పఁతగిన నక్షత్రము లనేకము లుదయించుటచేత మొత్తమువీడ ఆకాశశోభ తగ్గి కనబడదు. వీటిని వరుసగా పరికింతము.

౧. అస్తమింపనైయున్న శ్రవణము. (Altair in Aquila.)

౨. ఇంద్రద్యుమ్నుడు (Fomalhaut)

౩. శంతనుడు (Achernor)

౪. రోహిణి (Aldebaran)

౫. బ్రహ్మహృదయము (Capella in Auriga)

౬. ఆరుద్ర (Betelgeaux)

౭. వృత్రపాదము (Rigel ౭౫౯)

౮. మృగవ్యాసరుద్ర (Sirius)

౯. పూర్వశ్యానము (Procyon)

౧౦. సాంబమూర్తి (Pollux)

ఇప్పుడు పడమటనుండి తూర్పునకు క్రాంతిరేఖ సామిష్యమున శుక్రడు, శని, రోహిణి, ఆర్ద్ర, సాంబ, పూర్వ శ్వానములు వరుసగా కననగుచున్నవి. ఈదివ్య తోరణమునకు ఎగువ శ్రవణ, బ్రహ్మ హృదయములును, దిగువ మృగవాహ, వృశాభ, శంతను, ఇంద్రద్యుమ్నులును మెలియుచు, నభోరంగమును మిగుల క్షేజోశంతముగా చేయుచున్నారు.

ఉత్తరాకాశమున

చిన్నయెలుగుతోకవీర ధ్రువుడు ఉత్తరమున మెలియుచున్నాడు. తోకలో అగ్ని, మహేంద్ర, కశ్యప నక్షత్రములును, ఉత్తరమునకు వ్రాలి ధాత, విధాత, మిత్రనక్షత్రములును చూడనగును. ధ్రువక్షీతి కావల వాయవ్యభాగమున నరకుశను, ఈశాన్యభాగమున విఘ్నేశ్వరుడును కొంచెముగా కనబడుచున్నారు. ధ్రువసమీపమునుండి వెడలి ఊర్వశీఘ్రయాత్రవసులు పాలనెల్లలోనికి వ్యాపించియున్నారు.

పడమట

రాజహంస- బ్రహ్మకు వాహనమైన రాజహంస యాను (Cygnus) విష్ణుకు వాహనమైన గరుడమూర్తి శ్రవణమును త్వరలో ఆస్తమింపనయియున్నారు. మకర కుంభరాసులుకూడ క్రమముగా ఆస్తమించును. శుక్రడు పడమటనుండి క్రమముగా శనిగ్రహమును సమీపించుచుండును.

దక్షిణమున

ఇంద్రద్యుమ్నమహారాజు తనమిత్రులు - నాళిక జంఘకము (Grus), ప్రావారకర్ణఘాతము (Phoenix) యుగంధరకమతములతో పడమటకు వ్రాలి దక్షిణాకాశమున మెలియుచున్నాడు. యమున పెక్కుచంకరలు తిరిగి శంతనుని చేరుచున్నది. ఆ ప్రక్కనే ఉపరిచర విసువు విమానముతో విహరించుచున్నాడు. ఆతని వీర్యమును గ్రహించిన అక్షిక దిగువ వలచేరుచున్నది (Reticulam).

తూర్పున

పునర్వసు మహామీనమువలె ఉదయించినది. అందు పూర్వశ్వాన, సాంబనక్షత్రములు మిగుల ముఖ్యములు.

ములు. వాల్మీకి దృష్టికి మహామీనమై తోచిన పునర్వసు శ్రీ నాథునికంటికి పోక చెట్టునకు లిగిలి వ్రేలు ముత్యాల హారమై తోచినది. ఆ ముత్యాలహారమునకు నాయక మణివలె పూర్వశ్వానము చక్కగా మెలియుచున్నది. ఈ పునర్వసునకును, యామ్యోత్తరరేఖకును మధ్య Orion చుక్కలు దివ్యముగా మెలియుచున్నవి.

Manicius అను మహాకవి వీనిరూపమును ఇట్లు

కల్పించినాడు.

His arms extended stretch over half the skies,
His strides as large, and with a steady pace
He marches on, and measures a vast space,
On each broad shoulder a bright star displayed
And three obliquely grace his hanging blade,
In his vast head immersed in boundless
spheres,

Three stars, less bright, but yet as great,
he bears,

But farther off removed, their splendours last;
Thus graced and armed, he leads the
starry host.

ఈ యోధుడు తన విశాలభుజములను చాచి నభోరంగమున సగ మాక్రమించినాడె; వాని యడుగులను అంత పెద్దవే. అట్లు పెద్ద పెద్ద అడుగులువేయుచు బహు దూరము గడిచిపోవుచుండును. ఆ మహాకాయుని ఒకొక్క భుజముపై ఒకొక్క దివ్యనక్షత్రము మెలిసి పోవుచున్నది. వాని నడుమపటకానుండి మాడు చుక్కలు ఖడ్గమువలె వ్రేలుచున్నవి. వాని శిరస్సు మిక్కిలి పెద్దది. అది అగాధగోళముల మధ్య మాడు చిన్న చుక్కలవలె మిణుకుమిణుకుమనుచు తక్కువ కాంతితో కనబడుచున్నది. కాని వాని పరిమాణము మాత్రము తక్కువకాదు. దూర మెక్కువచేత అవి చిన్నవిగా కనబడుచున్నవి. అంతే: ఇట్లు భూషితుడై ఆయుధపాణియై ఈ యోధుడు నక్షత్ర సేనానాయకుడై మంచు నడచుచున్నాడు!

ఈ వర్ణన మెంత మనోహరముగా ఉన్నది!

రాక్షసకులనాయకు డనియు, రాక్షసోత్తము డనియు చెప్పఁగిన వృత్రాసురుడు-వేదపురాణ ప్రసిద్ధుడైన వృత్రాసురు డీయోధుడే. వీని ప్రభావమునకు వెఱచియో యన్నట్లు ఇంద్రుడు (కృష్ణ నక్షత్రము) ఇపు డెందో డాగియున్నాడు. వృత్రాసురుని జన్మ కారణములు భాగవతములో చక్కగా వర్ణింపబడినవి. (మా. వ.ప్ర-౪౮౫ — ౫౦౩)

చిత్రకేతుడును విద్యాధరరాజు కైలాసమునకు నల్లి ఈశ్వరుడు దేవతలు సేవింప నిండుకొలుపుండి తన యూరు పీఠంబున నున్న భవానిం గొగిటం జేర్చుకొని యొడ్డోగంబున నుండుట మాచెను చూచి చిత్రకేతుడు పకపకనవ్వి, ఆదేవి వినుచుండ నిట్లనియె:

“కొమరొప్పుగా లోకగురుడును గడలేని
ధర్మస్వరూపంబు దానయగుచు
జహలు ధరించియు సరిలేనితనమున
పాడనైన ఈ యోగిపుంగవులును
బ్రహ్మవాదులుగొల్వ భాసిల్లు కొల్వలొ
మిధునరూపంబున మెలతతోడ
ప్రాకృతం కనుబోలె బద్ధానురాగుడై
లాలితుండయ్యె నిర్లజ్జత నిట
నకట ప్రకృతిపురుషుడైన దా నేకాంత
మందు సతులతోడ నలరుగాని
ఇట్లు ధర్మసభల నింతులతోగూడి
పరిధవింపలేను భ్రాంతినొంగి.”

అని. చిత్రకేతు డిట్లాక్షేపింప ఈశ్వరుడేమియు మాటలాడక మిన్నకుండెను. ఈశ్వరి కోపించి ఈశ్వరు నెగ్గులుపలికిన పాపాత్ముడు డండనార్హుడని నిశ్చయించి “ఓరి దురాత్మక! ఈ పాపంబునం బాపస్వరూపం బైన రాక్షసయోనిం బుట్టు మని శపించి “ఇంతనుండి మహాత్ములకు నవజ్ఞ సేయకుండు”మని పలికెను.

“ఇట్లు శాపహతుడైన చిత్రకేతుండు త్వష్ట సేయు యజ్ఞంబున దక్షిణాగ్నియందు దానవయోనిం బుట్టి వృత్రాసురుడన విఖ్యాతుండయ్యె” — భాగ.

VI ౫౦౩

భాగవతమున దక్షిణాగ్నియందు వృత్రుడు పుట్టెనని వ్రాయుట వేదవిరుద్ధము: నేడుమునందు వృత్రుడు ఆహవనీయాగ్నియందు జన్మించెనని చెప్పబడియున్నది.

చిత్రగింపుడు. యజుర్వేదము. II-౪.౧౨

“...య దత్యశిష్యత ఏత్త్వస్త్వహావనీయ మప ప్రావర్తయా థాస్వహేంద్ర.....వృణో తద్వృత్రస్య వృత్రత్వం తస్మాదంద్రో బిభేదాపి”.....

ఇట్లుదృఢించిన వృత్రుడు,

“త్వష్టఃకలితంపుంపమున బుష్టినొంగ
యభిలలోకంబులెల్ల దా నాక్రమించి
వృత్రనామాఖ్య దేవతాకారుడగుచు
దారుణాకారు డభిలదుర్దముడు మోసె.”

భాగ VI. 3-౨౦

మధ్యము

వృత్రమండలమున కెగువ సారథిమండలమునందు త్తరభాగమున బ్రహ్మహృదయము దివ్యధర్మ కాంతితో మెఱయుచున్నది. ఆజశాబకములా సమీపముననే మిణుకునుచున్నవి. రక్షశిఖరమున అగ్ని నామకమైన నక్షత్ర మొకటి కలదు. ఈ రక్షమునకును యామ్యోత్తర శేఖరును మధ్య భృగుపరమండలము కలదు. అచట పాలవెల్లిఅంచున పులోమరాక్షసుడు గ్రుడ్లు మిట కరించుకొనుచు కాననగుచున్నాడు. పాలవెల్లిలో గగన మధ్య శేఖను గడచి అప్పరసలు పడమటకు వ్రాలి యున్నాడు. ఆ దిగువ పులోమబాధియై గార్హపత్య గ్నినుండి దూరముగా కొనిపోబడుచున్న ఇంద్రమదియు ఇంద్రమద గర్భచ్యుతుడైన భార్గవోత్తముడు చ్యవను డును కలరు. పడమట నస్తవింపనైయున్న శ్రవణ, ధనిష్ఠ నక్షత్రములకును ఇంద్రమదకును మధ్యగా వేద్వ ఘాశ్వ చతురస్రము (The square of Pegasus) ఉన్నది. అందు తూర్పున రెండును ఉత్తరాభాద్ర; పడమటి రెండును పూర్వాభాద్ర. ఈ చతురస్రమునకు దక్షిణమున నొకటి, తూర్పున నొకటి రెండు చేపలున్నవి. ఈ రెండు చేపలే మీనరాశి. వీటికి పరస్పర సంబంధము కలుపుచు నొక సూత్ర మున్నది. రేవతీనక్షత్ర మందే

గలదు. రేవతికిని, ఇప్పటి యామ్యోత్తర రేఖకును మధ్య
అశ్వముఖముతో అశ్వినీ కలదు. అశ్వినీ కావల ప్రాయస్
పాక్కిళ్ల వలె మిణుకు మిణుకుమను మూడుచుక్కలతో
భరణియు, భరణి కావల తురాకారముతో పిల్లలకొడి
కృత్తికయు కలవు. కృత్తిక దిగువ ఎద్దు కన్నవలె
ఎఱ్ఱగా రోహిణి ఉన్నది. వీటి దిగువ యమునకును,
కుంభరాశికిని మధ్యగా శింశుమారము కలదు. వృషభ
శింశుమారములు వాహనములుగా గల రథము నెక్కి
అశ్వినీలు వెడలుచుండుట వేదప్రసిద్ధమగుట మనము
బహు పర్యాయములు చూచియుంటిమి.

కు మార స్వామి

పటములో యమునవంకరలలో ఒకచోట -
కృత్తికదిగువను కుమారస్వామి 'కుమారి' అని నూచించి
యున్నాము. కుమారస్వామి విశాఖుడు. భరణితో
నక్షత్రము లంతముకాగా కృత్తికతో వేరొకకాఖు
మరలుచున్నవి. పురివిప్పిన నెమలివంటి యాకారముతో

ఇక్కడి, చుక్కల దృశ్యము కడుమనోహరము. మార్గశిర
శుద్ధషష్ఠి స్కందషష్ఠి. ఆనాటిసాయంకాలము సూర్యా
స్తమయము కాగానే కుమారదర్శనము మన కగుచున్నది.
ఆ వివరములు మరొకప్పుడు మనము చూడగలము.

విశేష విషయములు

- ఈ మాసములో ౧౯-౧౨-౩౬ స్కందషష్ఠి
,, ౨౧-౧౨-౩౬ సూర్యుని ఉత్తరగమన
ప్రారంభము. పరమల్పదినము.
,, ౨౫-౧౨-౩౬ దత్తాత్రేయోత్పత్తి.
,, ౨౬-౧౨-౩౬ హనుమద్వ్రజము.
,, ౨౯-౧౨-౩౬ పరశురామజయంతి.

కాలగతిచే కొన్ని సవరణలవసరమైనను ఈ మంత్రము
లన్నియు ఖగోళమునందలి నక్షత్రముల ఉదయాస్త
మయ విశేషములతో సంబంధముకలిగి యున్నవని
మనము తెలిసికోగలము.

నాసికదృశ్యము

ప్రాచీనాంధ్రకవులు తాళ్లపాకవారు

నిడుదవోలు వేంకటరావు

తాళ్లపాక చిన్నన్న

ఈతనిపుట్టుక కేరళ తిరువంగళ నాథుడైననువాడుక పేరగు చిన్నన్న లెలుగువారికి వాఙ్మయమున వాడుక యోగి. ఈతఁడు కేదతిరుమలాచార్యుని తనయుఁడు.

ఆప్తమహిషీకల్యాణము, పరమయోగివిలాసమును రెండు ద్విపదకృతు లీతనివి గానవచ్చుచున్నవి. ఆప్త మహిషీకల్యాణ మమృతము. పరమయోగి విలాసము శ్రీ. శ. ౧౯౨౮ లో ముద్రితము.

ద్విపదకవితా వాఙ్మయమునకు ద్వితీయఘట్టమీత నితోఁ బ్రారంభము. ద్విపదలయందు బాల్కుకి సోమనాథునివలె ప్రాసయతి నీతఁడు పాటింపలేదు. ద్విపదరచనము దీర్ఘముగాక భావములను సాశ్వమగునంత దుకు ద్విపదము నొకదానిలోన నిమగ్నమైయు, నను ప్రాసముల ద్విపదాంతమునఁగాక పాదము మొదలనే కూర్చుటయు నీతనికివితోఁగ నప్పట్టుచున్నవి.

దినమునకు కేయి ద్విపదలను, అందు వర్ణనలతోఁ అనియుఁ గవిశిరఃకంపనయోగ్య రసప్రభావముగాఁ జెప్పఁబడెను చిన్నన్న. ద్విపదరచనమున నీతఁడు పేరుగాంచుటచే నమకాలికుఁడగు తెనాలి రామలింగ కవి 'చిన్నన్న ద్విపద కెరఁగును' అని పేర్కొనినాఁడు.

కమ్మరిపీఠే గోనీనకరణి, కప్పురపుఁ గ్రోవిఁ దెలుచినకరణి, విరివాదిపొట్లంబు విడిచినమాడ్కిఁ బరిమ లించు కవితచేఁ గీర్తిసువాసనలు వెడఁజల్లినాఁ డీకవి. తాళ్లపాకవారిలో నీతఁడు సుప్రఖ్యాతిఁ గడించుటచేఁ దరువాతివా రీతని రచనములు, సంకీర్తనము లన్నియు రస వత్తరములనియు, అంతకుమించిన రచనములు లేవనియుఁ దలఁచుచుండిరి. కావుననే యధునాతనులుకొందఱు

‘అల తాళ్లపాక చిన్నన్న రోమములైన

పంబురాదండెను దంతులొనె?

‘తాళ్లపాక చిన్నన్న దండెమీటులుగావు’ అని కొంచెము హేళనతోఁగూడిన నర్మోక్తిగాఁ జెప్పెనారు.

ఆప్తమహిషీకల్యాణమునఁ గొలిమూఁడాశ్వాస ములఁ గృష్ణుని బాల్యక్రీడలును, న్నావయాశ్వాసమున రుక్మిణీ కల్యాణమును, దక్కిన యైదాశ్వాసముల శ్రీకృష్ణుఁడు తక్కిన యేడ్గురు భార్యలను పెండ్లిచేసికొను కథలను వర్ణింపఁబడినవి.

పరమయోగివిలాస మెనిమిది యాశ్వాసముల కావ్యము. ఆప్తమహిషీకల్యాణము శ్రీవేంకటేశ్వరునికిని, పరమయోగివిలాస మలమేల్మంగళును గృతి యొసఁగి నాఁడు. పరమయోగివిలాసమునఁ బన్నిద్దతాశ్వాసుల చరిత్రము చెలుపఁబడినది. ఇందుఁ దృతీయాశ్వాసమున మధురకవియతినాథచరిత్రమునఁ గవితాప్రశంస యిట్లు చిన్నన్న కావించియున్నాఁడు.

“పలికినపలుకెల్ల పన్నీరుచెంబు
గులికినచందానఁ, గ్రొన్నెలసోఁగ
వొలసినరీతి, కర్పూరంబు లప్ప
లొలుకుకైవడి, మించు లుడుగక మెలయు
ననువునఁ, జల్లగా నవృతంపుసోస
చినుకుసోయగము, జీవరత్నములు
మెలఁగెడుజాడ, బ్రామినుకువజ్రములు
తులగింప జలజలఁ దూర్చెత్తినట్టి
మెలుపున, వలపుదెమ్మెరలు వేకించు
నలుపునఁ గ్రొత్తకట్టాణిముత్తెములు
దాలించుసరణి బటారంబు లొకట
గీలించుకరణి జక్కెట లుప్పతిలగ
మగనిపైఁ గూర్మి రమాదేవి చూపు
నిగుడించుభాతి దేనియ లుట్టిపడగ
గవిత మాధవుమోదఁగావింప మధుర
కవిపేరు జనుకుఁ డాఘునునకు నొసఁగె.”

వైష్ణవులకేకాక వాగ్మయప్రియులకు, భిక్షులకే కాక పండితులకు, ప్రాధులకేకాక బాలురకు పరమోపాదేయమగు పరమయోగివిలాసము పతింపఁదగిన కావ్యము.

తాళ్లపాక చినతిమ్మన

పెరితిరుమలాచార్యుని తనయులలో గ్రంథరచన
మున నెన్నికగన్నవారిలోఁ జినతిమ్మన యొకఁడు.
ఈతఁ డప్తభాషాదండకము రచించినవాఁడు. మడ్విధ
ప్రాకృతములు, సంస్కృతము, దేశియు నిందుఁగలవు.
ఆద్యంతములు సంస్కృతముననే కలవు. తొలిశ్లోక
ముల నాంధ్రకవిత్వము నియతమగు ప్రాస పాటించఁబడి
నది. “శ్రీకాంతాకాంతవక్షోమణి ఘృణిరవిసంపుల్లరాజీ
వనాభీరాకాలోకానుకారిస్మితవికచరమానేత్రనీలోత్పల
స్సన్ సాకం నాకేశసంఘై ర్మతవిధిహర మఖ్యార్చి
తాంఘ్రి సుమంతావాకంకోత్కింత దాసక్రియ కరణ
పటుః పాతునో వేంకటేశః. శ్రీ వేంకటాద్రిశ జీమూత
నీలాంజన గ్రావబృందప్రభా భాసమానాంగ శృంగార,
శృంగారరూపాల్ల సత్కోటి కందర్ప లావణ్యవారా
న్నిదే! ... మన్నిదే!”

తుది-

వాణీవీణానినాదప్రతిమచతురవా
క్తాళ్లపాకాన్నయార్థః,
తత్ప్రత స్తిమ్యురూఢ్యో జితఘణిఘణితి
స్తత్సుతే నాప్తభాషాః,
కష్టాయం తిమ్మయే ఛారచిత్రదగతి
శ్వేంకటాద్రిశభర్తు
స్తస్యోద్యోగ్గర్భికోశు ర్జగతి నిజయతాం
దండకం పండితేంద్యం.

దండకపువ్రాతప్రతినివర “హేవలంబిసంవత్సర మార్గ
శీర్ష ౧౭ బుధవాసరమున, తాళ్లపాక చినతిరుమలా
చార్యులు ఆతీచ్చిన అప్తభాషాదండకం తామ్ర
శాసనస్థంగాను వ్రాయిస్తామి” అని కలదు. దీనిఁ
బట్టి దండకము చినతిమ్మన రచితమని తెలియు
చున్నది. కాలసూచినిబట్టి పైకాలము క్రీ. శ. ౧౫౩౦
అగుచున్నది. దండకరచనాకాల విచిత్రమగుచున్నది.

తాళ్లపాక తిరువేంగళసూరి

చిన్నతిమ్మన్న పుత్రుఁడగు నీతఁడు సంస్కృత
తాంధ్రములరెంటును మంచి పండితుఁడు. సంస్కృత

లంకారశాస్త్రమున నత్యంతప్రఖ్యాతివడసిన కావ్య
ప్రకాశికకు వ్యాఖ్యాత. ఇంతకంటె మిన్నగ అమరము
నకుఁ డీకవ్రాసి యాంధ్రులకు పరమోపకార మొనర్చిన
వాఁడు. ఆంధ్రమున నీతఁడు వ్రాసినటీకను నైఘంటిక
చరిత్రకారు లెఱుఁగుదురు. తెలుఁగువారికి తెలియదు.
ఈతని తెలుఁగుటీకతో ముద్రింపఁబడిన ‘గురుబాలప్రబో
ధిక’ ప్రాతప్రతులలో నీ విషయమునుఁ దెలుపుమండెడి
యవతారిక శ్లోకముల నీ తరువాత నా గ్రంథము నచ్చు
వేసిన వావిళ్లవా కేలకోతొలఁగించినారు. ప్రాతప్రతుల
యందీ శ్లోకములు గలవు. ఈతని తెలుఁగుటీక యెంత
యుపయోగమో యా గ్రంథము జదివినవారెల్ల తెలిసి
కొందురు. ఈతఁడు కూడిరాజు ఎఱ్ఱయ కొక్కొకము
నకు నాయకుఁడగు గుంటముక్కల భైరవమంత్రి గురువు.
క్రీ. శ. ౧౫౬౦ సంవత్సరప్రాంత మాతనికాలము.

తాళ్లపాక తిరువేంగళప్ప

ఈతఁడు పెద తిరుమలాచార్యుని మనుమఁడు.
వేంకటేశదీక్షితపుత్రుఁడు. ఈతఁ డమరుకమును నాంధ్ర
మునఁ బరీవర్తన మొనరించినాఁడు. అది యముద్రితమే.
అమరుకాంధ్రీకర్తలలోఁ దొలివాఁడు. ప్రతిపద్యమునకుఁ
దొలుత వచనవివరణము గలదు.

మొదలు

“శ్రీరుచిరాంగనాశ్రమ విచిత్రిత భూషణ సూన
చండనో, దార్ విలాసదీపితమువై యసితోత్పలకాంతి
మిచ్చి శృంగ, గారరసంబుఁ దోచె ననఁ గన్నులపండువు
వైన మేనియొ, య్యారముఁ జూపు వేంకటనగాధిపుఁ
డీవుత మాకుఁ గోరికల్.”

తుది

“యావరసార్ద్రమున్ గిసలయారుణ కోమలమున్
వినూత్న రత్నావళిమాపురంబును మదాలసభావమునా
పదంబుచే, నేవరపూరుషుండు ప్రణయేశ్వర బరాంగన
చేత దాడితుం,దై విలసిల్లు వాఁడు కుసమాయుధజేవు
నకన్ బియుండగున్.”

“అలుక”

వూడివెద్ది వెంకట రమణయ్య

“ఔనురా విశ్వం! ఎంతనేపని నీకోసం కని పెట్టుకొని ఉండడం? కార్తీకసోమవారం; పగలల్లా మాడి ఇన్ని మెతుకులు నోటకొట్టుకుని పెందలాడే పడుక్కుందా మనుకున్నాను. ఇప్పటికీ లేదాయన, అప్పటికీ లేదాయన నీరాక! బాగుం!” కొడుకును అసంతోషితో చూచింది మల్లమ్మ ఎగాదిగా.

విశ్వ:—ఎందు కారొసరొసలమ్మా నీకిష్టముంటే ఇంత అన్నంకెట్టు లేకపోతే పోనీ.

మల్ల:—అలాగేగాని, అవతల ఏమిటిరా నీకుపని? ఉద్యోగాలా, ఊళ్ళా? చదువు సంతకల్గిందిగదా? తిని తిరగడాని కింతతీరుబాటు లేకపోవడమా?

విశ్వ:—నాయిష్టం.

మల్ల:—(కోపంగా; భయంగా వానిముఖం చూచి) అలాగా? అందుకే అన్నీ అలానిబ్బజేరుతున్నాయి. నిరుకు నీకు పిల్లనిస్తానన్న నీగొద్దిరాజుగా రీయేడుమరో సంబంధం చూచుకున్నారా? ఎవరిస్తారు, ఎందుకిస్తారు? విద్యమాచా? బుద్ధిమాచా?

విశ్వ:—అక్కరలేని చదువులేం చదువకుమీ! (ఎట్టగా మాచేడు తల్లివైపు)

మల్ల:—అయ్యోనాతండ్రీ! ఏమిటిరా అలా చూస్తావు? భయపిస్తావేమిటి? స్రుడ్డువచ్చి పిల్లనుభవించిందట.

విశ్వ:—మాట్లాడకు.

మల్ల:—నాయిష్టం నీయాజ్ఞ ఏమిటి? నీకిష్టముంటే రా! ఇంతమద్దపడేస్తాను, తినిపో!

విశ్వ:—నాకక్కరలేదు నీముద్దా మక్కలూను.

మల్ల:—(జంకింది) ఏమో! ఎప్పటికేనా బుద్ధి వస్తుందో బాగుపడతావో అని అన్నాను, నాకేలా?

చిన్నపిల్లడవుకావుగదా! రా. లోపలకువచ్చి అన్నం తిను.

విశ్వ:—నేను తినను. నాకక్కరలేదు.

మల్ల:—సీటావిస్తరీ వేనేను. వేసిన విస్తరి తియ్యకూడదు. రా, కాశ్యకడుక్కో.

విశ్వ:—నాకువద్దంటే తెలీదేమిటి? నాకక్కరలేదు. (కచ్చితంగా చెప్పేడు.)

మల్ల:—ఎంకెప్పుడూ నీఊసు పెట్టునులే! (విషాదంగా నవ్వింది)

విశ్వ:—నేనురాను.

మల్ల:—నాతండ్రీవికావూ! చాలారాత్రి అయి పోతూంది. ముసలిముండాకూతురను. చలికాలం. రానాయనా? నన్ను దుఃఖపెట్టకు. ఇదిగోపొత్తిపంచ-” అంటూ పొత్తిపంచ చేత్తోపట్టుకొని కొడుకుదగ్గరా వెళ్ళింది.

వి:—(కోడంగా)నేకక్కడుంటేగద ఇంత అల్లరి చేస్తావు? నేపోతాను.

అని గబగబా వీధిలోకి వెళిపోయాడు “అ! ఏమో! నన్నెందుకనాలి? నే నొప్పుకోను. ”

గుమ్మంలోకి వెళ్ళింది మల్లమ్మ. విశ్వం వడివడి నడిచి వెళిపోతున్నాడు. “ఒరే విశ్వం! బాబూ! ఇదిగో నామాట వినవూ?” అని జాలిగా పిలిచింది. మాటమణుగుతూన్న మాపటివేళ నిశ్శబ్దం నిండు తూంది. విశ్వం బబాబు చెప్పకుండా వెళిపోతున్నాడు.

విశ్వం, గూడగట్టూ, లలాటంకప్పిర క్రొపింగు ముంగరులూ పొట్టిచేతులలాల్చీ - రస్తాప్రక్కను వెలిగే దీపాలూ అలాగే ఉన్నాయి. తొండరతొండరగా నడుస్తున్నాడు విశ్వం నిర్లక్ష్యమూచికంగా ఊల పాడుతూ ఊహించుకుంటూ. టక్కుమని ముందుకు

శ్రుతి ఆచుకున్నాడు. - 'అమ్మ!' అన్నాడు. కుడి పాదం రెండవవేలు రాతిని తాకింది. శీతకాలపుదెబ్బ. కిరకిరలాడేను విశ్వం. దీపస్తంభంచేరువకుబోయి వేలు తడిమిచూచుకున్నాడు. తడిమాత్రం తెలిసింది. నెత్తురు వస్తూంది కాబోలు - జేబులో చేయిపెట్టి చేతిరుమాలు తీసి దానినిదించి చిన్నపీలికతీసి వ్రేలికట్టుకున్నాడు. 'ఇదొక లక్ష్యమా' అన్నట్టు తిరుగా నడిక ప్రారంభించేడు. సందుమలుపుదగ్గర నిలచేడు. "బాబూరావు బసకు పోతాను. పడుక్కుంకి పరుసెస్తాడు. చాలు. అంతే. నాతో ఒకటేపంథం. కానీచూదాం" అనుకొని సందుమళ్ళేడు. బాబూరావుగది మేడమీదఉంది. దీపంవెలుగులేదే! నిదానించి తలయెత్తి ఆగదినైపు చూచేడు. "ఓల్లిలాగు వీడు చలికి ముడుచుకొనిపోతాడు. అన్నితలుపులూ మూసుకుని ఆగదిలో చదువతూ ఉంటాడు" వీధితలుపు తిట్టేడు - జబాబులేదు. బాబూరావు బాబూరావు అని రంయిమని కేక పెట్టి పిలిచేడు. ఎవరో గొణుగుంటూ వీధితలుపు తెరచేరు. చీకటి. ఒరే బాబూరావు అంటూ లోపల ప్రవేశించబోయాడు విశ్వం. "ఎవరు నాయనా నవ్వు? తలుపులు బద్దలుకొట్టిస్తున్నా వర్ధరాత్రివేళ. బాబూరావులేదు గాబూరావులేదు."

విశ్వం:—(ఆడుగొంతకవిని తెల్లబోయి నిలబడి) మేడమీదగదిలో అడ్డకున్నాడ; అతడమ్మా బాబూరావంటేను.

(లోపలనుండి) ఇంట్లోకిందే!

విశ్వం:—ఎక్కడికి వెళ్ళాడు?

(లోపలనుండి) "బాగుంది! నాకేం తెలుసు. నాతో చెప్పి వెళ్ళాడా ఏమిటి" అంటూ తలుపుగడిచుటక్కునవేసింది.

చీడీఅంచున నిలబడి చీకటిలోకి అటూయిటూ చూచేడు. ఏచేయడం? రాత్రిమదిరింది. అందరూ పడుక్కునేవేళకూడా ఆయిందేమో. ఎక్కడకు వెళ్ళడం? నిశ్చయించుకోకుండా మెట్లుదిగేశాడు. చలిగాలి రంయిమని వీచింది. చేతిరుమాలుతీసేడు జేబులోనుండి - తలకు చెవులకప్పి కట్టుకుంటే కొంత చలితగ్గుతుందని.

అది మొగంక్రిందికి దిగిందికాదు. దానిలో పీలికతీసి వేసేడుకాదా! గాయం స్ఫురణకువచ్చింది. వ్రేలు పోటు పెడుతూంది. నడిక మందిగించింది. దూరంగా ఏదో దుకాణం కనిపించింది చిన్నదీపపు వెలుగులో. ఏదైనా తిందామనిపించింది విశ్వానికి. అటునడస్తూ జేబు తడుముకున్నాడు. ఉంది వెండిపావులా. చాలు. దుకాణదారుడు సామానులపద్దుకుంటున్నాడు గదిలో. ఓయ్ - ఓయ్ అంటూ విశ్వం వానిని సమీపించేడు. వాడు విశ్వాన్ని అనుమానంగా, ప్రశ్నార్థకంగా చూచేడు - రెండు కమలాపళ్ళియ్యి అని డిర్తగా జేబులోనుండి పావులాతీసి ఒల్లమీదపడవేసేడు. దుకాణదారా పావులాను - చాలీచాలని దీపపువెలుగులో పరీక్షించి పరీక్షించి - "వద్దు బాబూ! నా కీపావులా చెల్లదు" శ్రుతిపడ్డాడు విశ్వం. 'ఏదీ?' అని ఆపావులా అందుకొని తాను పరీక్షించడం మొదలెట్టేడు. దడదడా కొట్టు సర్దీసుకుని దుకాణదారు దీపమార్చేశాడు. విశ్వం నిర్విణ్ణులయి నిలచిపోయాడు. ఈనిరర్థకత వానిలో ఆకలిని కదిపింది - ఆకలికేస్తూంది. ఏమిటి తినడం? ఎక్కడా ఏమీ దొరికే ఉపాయంలేదు. "ఆకలి! ఆకలి! ఇంతా అయితే ఆకలి నన్నేంచేస్తుంది! ఏమీ చెయ్యలేదు. దానికి లొంగుతే అది మనలకే మ్రింగుతుంది. అల్పవిషయాల నటుండమనాలి." అనుకున్నాడు. రెండడుగులు పెట్టేడు. "ఔను" కడుపు నిండా నీళ్ళుత్రాగీస్తే ఆకలిచస్తుంది. అంటూ ఆచేరువనున్న కొళాయికట్టడాన్ని సమీపించేడు. కొళాయి మీదనొక్కాడు 'గుంయి' మని హోరుపెట్టిం దాగొట్టాం. "అయ్యో! మరచిపోయాను. రాత్రులు కొళాయిండవు. ఇంతకీశీతకాలం దాహమంటే నాకే నవ్వువస్తూంది. ఆకలిమరచిపోవడానికి నీరుత్రాగాలనుకున్నానుగాని నిజంగా నీరుజరూరు లేనేలేదు. చిన్న పోవడం ఎందుకూ?" అనుకుని అలా తిరుగా రోడ్డు మీదనుండి నడిచిపోతున్నాడు. "కాలు పోటుపెడుతూంది. ఈ అరుగుమీద కూర్చుంటే కొంచెం ఉపశమిస్తుందేమో!" అనుకుని అక్కడ యింటి పెద్ద అరుగు మీదికెళ్లేడు. "బాగుంది అరుగు తెల్లగా, నున్నగా

కాని పాడుముండాకాలం - చుగ్రమంటూంది నేలం
టులే. కొంతనే పలాగుంటుంది. మనశరీరం వేడితగులే
చలువా గిలువా ఎగిరిపోతుంది. ” చలికిలపడ్డా డా
అరుగుమీద. “బాబూరా వేమయినాడో! పాడుముండా
పావులా చెల్లిందికాదుగదా! బాబూరావెందుకూ? ”
అరుగంతా కలయజూచి “ఎక్కడ సాగోరితే నిద్రపట్టి
పోతుంది. నిద్ర సుఖమెరగదు. కళ్ళు మొయ్యా నిద్రవస్తే
ఆకలిమాత్రం ఎవడుగుర్తిస్తాడు? ” మెల్లగా ఆ అరుగు
ధూళిదులుపుకొని పడుక్కున్నాడు. ఒడలుజల్లుమంది
ఆ చల్లదనానికి. గుండెలోనుండి కుదుపువచ్చింది. లేచి
కూర్చున్నాడు. గూడకట్టువిప్పే నేలనుపరచి చెడ్డీతో
పడుక్కున్నాడు. అంతవరకూ బట్టలోనున్న కాళ్ళ
క్రిందిభాగాలలోనుండి చలిరేగింది. మడుచుకొని పడు
క్కున్నాడు, చలిశిగ్గలేను. లేచికూర్చున్నాడు. మొల
కట్టుపంచ తలమీదనుండి కప్పుకున్నాడు. కొంచెం చలి
తగ్గినట్టనిపించింది. “ఏంతగ్గవం - చలిచేరరాకుండా
దానివాకిట్లో ఇలాగు కావలి కూర్చోవాలి కాబోలు! ”
అరుగందుక స్తంభానికిచేరబడి అదోలాగు మాచేడు.
ఎదురుగా అరుగుమీదికే ఒకమూయబడ్డ ద్వారం కనుపిం
చింది. వీధికొట్టంటారు దాన్ని. అది కాళీగానే
ఉంటుంది. ఎప్పుడో అవసరంపడితే ఆయింటివాళ్ళు
వాడుకుంటారు. దిగ్గనలేచి ఆతలుపుగొళ్ళెం తీసేడు
విశ్వం. - చీకటిని చించుకొని గది పరీక్షించేడు. నిర్మ
లంగా ఉన్నట్టే ఉంది. నైర్మల్యంమాట దేవుడెరుగును,
వెచ్చగాఉంది. “ఆ! బాగుంది. - చలి రాధతగ్గి నిద్ర
పడితే అన్ని బాధలూ తగ్గితివి. ముసుగుపంచ నేలను
పరచుకొని, కాలిక్రేలికట్టు తడిమి సరిచూచుకుని,
పడుక్కున్నాడు బ్రతుగుజీవుడా అనుకొని. వానికి
కూర్చుపడుతూంది తెలివివస్తుంది. తలుపు చేరపెట్టు
కున్నాడు. చలిగాలి వీస్తుంది. కన్నులు బరువుగా
విప్పేడు. ఎదుట దీపపువలుగు కనిపించింది. ఒక వితం
తువు ముసిలిది దీపంచేతపట్టుకొని వచ్చింది. ఆమె
కొట్లోకి చూచి,

“ఎవడో ఉన్నాడే కామదూ ఇందులోను”
అంది.

చిన్నబోయేడు విశ్వం. దిగ్గనలేచి యీవ.కు
వచ్చేడు. ఎవరు నాయనా నువ్వు, ఇందులో చూరేవు?
ఐశ్వ. బాగున్నావు డొంకలాతలా నువ్వును” మెట్లు
దిగేశాడు విశ్వం. ఎటేనా పోదామనుకున్నాడు. ఆ
మాత్రం వెచ్చదనం మరిగిన వాని శరీరం చలికి మరింత
గడగడలాడుతుంది. అక్కడింకా మసలులే ఆయింటి
వాళ్ళు అనుమానిస్తారు. గూడకట్టు పంచ తిరుగా తల
మీదనుండి ముసుగుపెట్టుకొని ఓరఓరలనుబట్టి నడిచి
వస్తున్నాడు. ఎటువెళ్ళవం? ఎంతరాత్రి అయిందో.
ఏసందడీలేదు వీధిలో. నడచిపోదామన్నాకాళ్ళురావు.
కడుపుబాధిస్తుంది - కాలిక్రేలు సలుపుతూం. చలికి
శరీరం కొంకనవోతుంది అపై నింకా రోషం తల
చూపుతూనే ఉంది. ఇంతచలిలోనూ నెత్తుటిఉడుకు!
“నాకేమిటి? ఎక్కడికిపోయినా పోతాను. ఇవో
లక్ష్యమా? తుపానుపెట్టి నన్ను తృణంలాగు తూల్చేసి
నా పిట్టలా గెగురుతానుగాని పిరికిదనం మొలకెత్త
నిస్తానూ?” నిజంగా పిరికిదనం వానిహృదయాన అంకు
రిస్తుంది. ఆందోళన సజీవంగా సంచలిస్తుంది. అపార్థం
చేసికొంటున్నాడు. నిరాశా, నీరసంకూడా వాని కను
చగులయి ఆవలాయీవలా కదలుతున్నాయి. అలక్ష్యం,
శౌర్యం ముందంజవేస్తున్నాయి. తనలో తనయినా
ఒప్పుకోనొల్లని ఒకవిధమయిన దైన్యం అప్పుడే ఆవహిం
చింది. వానిని దిగలాగడం మొదలెట్టింది.

క్రేలు రువ్వురువ్వుమరి నూదులతో పొడిచినట్టు
పోటుపెడుతూంది. అడుగులు ఊచి వేస్తున్నాడు. ఎంచే
తోగాని ఈడ్గిలపడుతున్నాయి అడుగులు. “ఔను!
ఎందుకిలావెళ్ళవం? ఎక్కడికు? ననుకకుపోతేనే నయం.
ఈపాటికి బాబూరావు ఇంటికి వచ్చేఉంటాడు. అటు
పోతేనే మంచిది. ఇంకా జామురాత్రికిపైగా ఉంటుంది
కాబోలు. ఎక్కడో ఒకచోట తలదాచుకోవాలి.
కాదు మిగిలినరాత్రిగడపాలి” “కొన్ని అడుగులు పెట్టేడు?
ఆలోచన మారి అలానిలచేడు. బాబూరావుంటే మాత్రం?
వాడివీధితిలు పోవ్యాసఘట్టం. ఎవరు తీస్తారు. మనకేక
వాడికే వినబడుతుందా ఏమిటి? ఇరుగుపొరుగువాళ్ళులేచి
నన్నునుమానంచడం, విసుక్కోడం ఇదేమిగులు

ఇంతకూ వాడుంటాడో, ఉండడో? ఏలా వృథా ప్రయత్నం?" అలా అనుకుంటూ రోడ్డుప్రక్కనున్న యింట్లన్నీ కన్నులీంతేసిగా విప్పి చూస్తున్నాడు అడుగులు ముందరించేయి. ఆనిదానంలో చోటుకనబడ దెక్కదాను. "సత్రానికిపోలేనో! అయ్యో! ఎంత తెలివితక్కువ! ఇంతసేపూ నా కీడుపాపం స్ఫురణకేవచ్చింది కాదు. అం అందరిసాక్షాతు. అడ్డేవాళ్ళూ, పామ్మనే వాళ్ళూ, అధికారం నెరవేవాళ్ళూ ఉండరుగదా!" మెడ్డులోనే మెలకువచూపెతనా మరుకుగా అటు నుండి ఇటుతిరిగి పరిఅడుగులకుపైగా నడచి, "అన్నట్టు అక్కడ కావలిగా ఉంటామ నాను నేను కరదేశ్మడ నంటే నమ్మి చోటుపెడతాడా? అనుమానించి అందరినీ లేపి చూపుతాడేమోనన్ను" అలా నిలబడిపోయాడు. ఏంచెయ్యడం అన్న ఆంతరంగిక ప్రశ్నకూడా శబ్దించలే దాహిహాప్రదేశంలో. ఊహేలేని ఎడారిలాగు శూన్యతే ఆవరించింది వానిమనస్సుకు క్షణకాలం. కిగ్రు మని కీమశబ్దం రేగింది చేరువగా. నిద్రపేల్కొన్న పైనిక

దశంలాగా ఊహావీధి కల్లోలమయింది. కళవళపాటు యుద్ధభేరిలాగు నివదిస్తూంది వానిచెవులలో. భీతి ప్రాకిం దాహృదయావళిలోకి. దానిని సూచించుట కా శిశుబ్రవికాసమయంలో వాని గుండె దడదడలాగింది. జారిపోతుండేమో నన్నట్టు ఆరచేత గుండెనదుము కొన్నాడు. గట్టిగా అకారణభయంతో "అదేమిటి చెప్పా" అని ఆలోచించేడు. ఏమయితే ఏంచేయ గలను? ఎందుకూ ఆ ఆలోచన? సంకుశ్చకు దృక్కులు సాగిం చుచేడు. జాడేమీ దొరకలేదు. పట్టమాత కాబోలు. ఇంకా రాత్రి ఎక్కువగాఉంది కాబోలు. నిలబడేమాస్తున్నాడు అన్నివిధాలూ. నీడలాగా కొసకునుపందిం దేదోకదుల్తా. ముఖ్యుడే ఇద్దరు కాబోలు. ఇటీవస్తున్నారేమో. సమీపిస్తున్నారు. బారెషదూరంలో ఉన్నారు. జోడుకాళ్ళచప్పుకు వినబడుతుంది. పోలీసువాళ్ళు. 'వి'లు'వేసి కలుసు కున్నారు. విశ్వాన్ని సమీపిస్తున్నారు. విశ్వ మేం చేస్తాడు?

ఆంధ్రవాఙ్మయ సూచిక

(ముద్రితముద్రితగ్రంథముల పట్టికలు)

ఈ పుస్తకమున ౧౯౨౭-వ సంవత్సరము చివరవరకు అచ్చయిన తెలుగుపుస్తకముల పట్టిక ఒకటి, ఆ పుస్తకములను వ్రాసినవారి పట్టిక ఒకటి, విషయమునుబట్టి విభాగించి ఆయా విభాగములక్రింద వచ్చిన పుస్తకముల పట్టికలు, ఇంకా కాకినాడ ఆంధ్ర సాహిత్య పరిషత్తు లైబ్రరీలోను, లంజాపూరు సరస్వతీ లైబ్రరీలోను, చెన్నపురమున ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోను ఉండే వ్రాతపుస్తకములలో ఇప్పటికి అచ్చుకాకుండ ఉన్న తెలుగుపుస్తకముల పట్టికలును, ప్రత్యేకము ఆకాంక్షిగా ఉన్నవి. ఆంధ్రవాఙ్మయవిమర్శనరూపమయిన ప్రకాశకులపేరిక ౧౦౮ పుటల పరిమితి గలది యీపుస్తకమున ఉన్నది.

తెలుగుభాషలో పుట్టిన పుస్తకములను, వానిలో, ఈపుస్తకము ముగియునప్పటికి అచ్చయినవానిని, కానివానిని తెలిసికొనుటకు ఈ సూచిక చాల ఉపయోగకరము.

భారతీయైత పుస్తకము, పుటలు ౬౨౦, మంచికాగితములు. వెల రు. ౧-౦-౦ ఎంత్రమే.

మీనేడరు, ఆంధ్ర గ్రంథమాల, నెం. 7, లంజాపూరు సెట్టివీధి, మద్రాసు.

తెలుగుటాకీ వ్యాపారము క్రొత్త పరిస్థితులు

ఏ. వి. సీతారామయ్య

తెలుగుటాకీల నిర్మాణవిధాన మెంత అవకతవక లతో కూడుకొనియున్నదో కొంతకాలము క్రిందట వ్రాసియున్నాను. కార్యాంతరమున నేను ఇటీవల కలకత్తా బొంబాయి నగరములు పోయినపుడు మన తెలుగుటాకీలు తయారుచేయుటలో వ్యాపార దృష్టిని మరికొన్ని విచిత్రములైన విషయములు బహులపడినవి. అవి తెలిసికొనినపుడు ప్రతి ఆంధ్రునికిని విచారము కలుగకమానదు. అవి వినుటకు హాస్యకరములుగా నున్నప్పటికిని వాటివలన తుట్ట తుదకు మన సినిమాపరిశ్రమకు, మనకు సంభవించు స్వము అపారమని కొంచెము మారదృష్టితో ఆలోచించు ప్రతివారికిని స్ఫురించగలదు. వీటిని బయలుపెట్టుటలో గల నా ఉద్దేశము ఆ విధముగా అవమానకరములైన అనుభవములను పొందుచున్న తోటి తెలుగుఫిలింవర్తకులను హేళనచేయుటగాక రాబోవు వర్తకులకు హెచ్చరికగా నుండగలదను నమ్మకమే.

తెలుగుటాకీలు తయారుచేయుటకు ప్రయత్నించు ఫిలింవర్తకు లనేకులు ఇప్పుడు కలకత్తా వీధులలో తరుచు కనిపించుతుంటారు. వీరిలో చాలమంది తెలుగు వారే. కాని కొందరు ఇతర రాష్ట్రీయులుగూడ మన వారిని కొందరిని దగ్గరకు తీసి ప్రయత్నములు చేయుచుండువారు.

స్వంతముగా ఫిలిములు తీయువారిలో కొన్ని రకములవా రున్నారు. ఇందులో కొందరు ఫిలింపరిశ్రమను గురించి బొత్తిగా ఏమియు తెలియక ధనము మాత్రము పూర్తిగా గలిగి అదివరకే జీవితములో అనుచరులుగా నున్నవారి సలహాలమీదను, సహాయముతోడను ఫిలిం తీయుటకు సమకట్టువారు. ఈ మాదిరి ఫిలిము తీయబడు కాలములోనే స్టూడియోలోని సాంకేతిక (Technical) శాఖలవారి హేళనకు గురియై

తయారగుచుండును. వారును 'తెలుగుదేశములోని అభిరుచికి ఈ విధముగానే తయారుకావలయును కాబోలు' ననుకొని ఆశ్చర్యపడుచుండురు. లేక వారిలో నెవరైన తెలించి మన ప్రాప్రయిబరునుగాని, తెలుగువాడైన యెడల డైరెక్టరునుగాని అడిగినయెడల 'మా దేశంలో ఈ విధంగా వుంటేనే ఫిలిం చలామణీ అవుతుంది.' అని వీరు జవాబివ్వడం కూడా కద్దు. ఆ ఫిలిం చివరకు తయారైన తరువాత ప్రజల హేళనకు పాత్రమై కళాదృష్టితోనే కాక అర్థికంగా గూడ అపజయంపొంది పెట్టుబడిదారుని ఇన్ సాలెన్స్ న్నీకి ఈడ్చుచున్నది.

రెండవరకముగా తయారగునవి. కొంతవట్టు పెట్టుబడిదారు, మిగిలినది స్టూడియోవారు కలిపి తయారు చేసేది ఈవిధానంలో ఏ ఒకటిరెండు స్టూడియోల వారో తప్ప ప్రతిస్టూడియోవారూ సాధారణంగా విపరీతమైన అంచనా (Estimate) వేసి తెలుగు వాడినెత్తిన వేసే రుద్దటానికి ప్రయత్నిస్తారు. స్వంతంగా తీసుకుంటే ఘూమారు రూ 30,000 లు ఖరీదయే ఫిలిం స్టూడియోవారితో కలిసితీయడానికి పూనుకొగానే, స్టూడియోవారు దానికే ఘూమారు రు. 1,00,000 లు అంచనావేస్తారు. ఎంత తెలివితేటలలో మాట్లాడినా అనేక 'అయిటము' వేసి హడలగొట్టి 'ఇవన్నీ ఎందుకయ్యా' అంటే 'అవన్నీ వుంటేనే గాని మాకు తృప్తి కరంగా వుండదు ఫిలిం' అని అంటారు. స్వంతంగా తీసుకోవడంకంటే జాయింటుగా తీస్తే చాలా బాధ్యత తగ్గుతుందనీ, స్టూడియోవారు ఎక్కువపట్టుదలతో పని జేస్తారనీ అనుకొని కొంద రిట్లా మోసపోయి అవస్థల పాలవుతున్నారు. నమ్మకంగా పనిజేస్తే ఇది లాభదాయకమే గాని దీనిలో స్టూడియోవారి మోసం ఎక్కువగా వుంటుంది. ముఖ్యంగా తెలుగు ప్రాప్రయిబరుయొక్క ఆజ్ఞానం ఆధారంగా, మనంగనక విష

యం గ్రహించి వారిని అడిగినామా అసలు మనకూ వారికీ ఎగ్రిమెంటే వుండదు. ఈపద్ధతిలో ఇంకో చిత్రం.

కలకత్తాలోని ఇటీవలి తెలుగు ప్రొడక్షన్ లో వచ్చిన ఇంకో చిత్రం ఏమిటంటే, జాయింటుగా ఫిలిం తయారుచేయడానికి పూనుకొన్నపుడు 'రా ఫిలిం' (Raw Film) ఖర్చు విధిగా తెలుగువాడే భరించాలి. అసలు అది స్టూడియో ఖర్చుకింద వచ్చి వారే భరించే వారు. ఇప్పుడు డిడేమిటయ్యా అని అడిగితే ఫిలిం లో ఎక్కువ 'రిటేకు'లు (Retakes) అనగా పాడయి పోవడంవలన తీసినదే తిరిగీ తీయవలసి రావడం - తీయవలసి వస్తుందనే దృఢవిశ్వాసం కారణం అంటారు. దానివలన బోలెడంత ఖర్చు. తెలుగుఫిలిం తీసేసమయంలో ఎక్కువ 'రిటేకులు' వస్తాయని వారి అనుభవమట! అసలు పెట్టుమీద ఏదైనా ప్రమాదమువలన దప్ప 'రిటేకు' చేయవలసినదైందంటే దానికి కారకులైనవారి కది చాల అవమానకరంగా వుంటుంది. ఒకనటుడి భావప్రకటనగాని, ఒకపాటగాని, లేక ఏ యితర శబ్దోచ్ఛారణగాని మరల తీయవలసినదైందంటే అది ఆనటుడికి చాల అవమానకరము. ఫిలిం యొక్క బాగుకుగాను రెండుమూడు రకములుగా తీసుకొనవచ్చును. కాని దానికి నటుడియొక్కగాని, ఏ సాంకేతిక శాఖవానియొక్కగాని నిర్లక్ష్యత, తెలివితక్కువ దనములు కారణములు కారాదు. ఒకప్రసిద్ధ తెలుగుటాకీలోని ఒక ప్రసిద్ధతెలుగునటుడు తనకు డైరెక్టరుకంటే ఎక్కువ తెలియునను గర్వముతో తన పాత్రధారణలో అవసరమైనప్పటికిని గడ్డముపెట్టుకొన నిరాకరించగా, ఆవిధముగనే ఆతనితో ఒకసీనంతయు తయారుచేయబడి తెరమీద చూచుకొని బాగుండుకపోవడంవలన ఆనటుడి కోర్కెమీదనే ఆతనికి గడ్డముతగిలించి ఆ సీనంతా తిరిగి తయారుచేయవలసినదైందట! వచనము నైతము సరిగా చెప్పలేని మరియొక నటశిఖామణి తనకు సంగీతము బొత్తిగారాదని తెలిసియు, తోటివారునూ డైరెక్టరునూ వద్దనుచున్ననూ వినక ఒకేపద్యమును ఆరుమారులు తీయవలసినదైందట! కథనైతము

సరిగా తెలియక, ఫిలింపరిశ్రమయందు దీర్ఘకాలము నుంచి పనిచేయుచుండుటవలన కలిగిన 'అనుభవము' తోడుగా, మంచిదైననూ నటకులతో సంప్రదించుట అవమానకరముగా దలచి ఫిలిం తయారుచేసి, తిరిగీ కథ అంతటికినీ అక్కడక్కడ కొన్ని 'రిటేకులు'ను తగిలించిన గాని ఫిలిం పనికిరానట్లు చేసిన డైరెక్టరు గలడట! అందువలన 'రా ఫిలిం' నకు ఎక్కువ డబ్బు ఖర్చుచేయవలసినదైందట! ఒక స్టూడియో మేనేజరు ఉదాహరణగా రెండు తెలుగుఫిలిములను సూదించి నాటికి మరల 'రిటేకులు' తీయవలసినదైందట! స్వదేశమునకు పోయిన నటులను వారుకొరిన పిఠాచార్యుల వరములనిచ్చి వారిని తీసికొనివచ్చి బోలెడంత డబ్బు ఖర్చుచేసి ఫిలిములను పూర్తిచేయవలసిరావడం వగైరా పురాణమంతా చెప్పినాడు. మరి యటువంటివారివలన 'రిటేకులు'తత్కారణముగా అమిత ధనవ్యయము కలుగుచున్నందున 'జాయింటు ప్రొడక్షన్ లో' 'రా ఫిలిం' ఖర్చు మాత్రం విధిగా తెలుగువాడారాడే పెట్టుకొనాలని వాళ్లు కోరడంలో తప్పేమున్నది? ఇది తెలుగు ఫిలిం వర్తకులకే కాక తెలుగునటులకు డైరెక్టరులకుగూడ మిక్కిలి అవమానకరమైన విషయము.

మరోవిషయం :

ఒక సంవత్సరమునకుముందు రూ. 3,000 ల కంటే ఎక్కువ విలువచేయని ఒక నటవర్గానికి (Troop) రాను పోను రైలుఖర్చులు మినహా తక్కిన ఖర్చులు యావత్తూ భరించి ఫిలిం తయారుచేసి లాభములలో 20% యిచ్చిన ఒక ఫిలింకంపెనీ యిప్పుడు ముమారు రూ. 11,000 లుకు తక్కువ లేకుండా విలువచేయగల ట్రూపునకు స్టూడియో ఖర్చులు మాత్రమే తాము భరించి లాభములలో 20% మాత్రమే యిచ్చుటకు సిద్ధపడినారు. కారణము మన నటులు కలకత్తా ఫిలిం వ్యాపారస్థులవద్ద తమవిలువను ఆవిధంగా కోల్పోయినారు. ఏదారువేల రూపాయలకు సమస్త ఖర్చులు భరించి నటవర్గాన్ని సరఫరాచేసేందుకు సిద్ధపడుతున్న కంట్రాక్టరులు నటులు తయారవుతున్నారు. ఆవిధంగా ఇటీవల ఒక కలకత్తా ఫిలిం కంపెనీకి ఒక

మార్గశీర్షమాసము]

ఫిలిమునకుగాను, నట నటీ మణులను రానూ పోనూ రైలుఖర్చులు అక్కడ కలకత్తాలో ఫిలిం తయారైన దాకా భోజనవసతులూ భరిస్తూ ఒక తెలుగుకంట్రాక్టరు రూ ౬,౦౦౦ లకు వొప్పకున్నాడు! చిట్టచివరకుగాని తెలియ దాతనికి అందుగల లాభనష్టములు! దీనివలన మన తెలుగువారు నష్టపడి కష్టపడి అన్యరాష్ట్రీయులకు సంపాదించి యివ్వడమగుచున్నది !!!

ఒక కొత్త ప్రమాదం

డబ్బంతా పెట్టగలమని అనుకొని న్యాయపరమలో దిగినతరువాత డబ్బు నేకరించుకొనలేక కలకత్తా పెట్టుబడిదారుల చేతిలో పడి నలిగిపోతున్న తెలుగు సినిమా వర్తకులు-ఒక కొత్తరకం వారు-తయారవుతున్నారు. ఇటువంటినారిని పసిపట్టితెచ్చుకు కలకత్తా పెట్టుబడిదారులు మన రాష్ట్రములో కార్యాయములన తెరచి, మనవారినే కొందరిని ఏజంటుగా నియమించి అమాయికులూ, అజ్ఞానలూ అయిన మన కొద్ది పెట్టుబడిదారులను ఊరము కేయదున్నారు ఫిలింవర్తకు డొకడు ఫిలిమును గురించి యడ్వర్టైజుమెంటయినను ప్రారంభించకమునుపే ఆకార్యాయముతాలూకు ఏజంటు విషయము ఆమాకీతీసి అనాహూతులుగానే వచ్చి - వాళ్లు మన తెలుగువాళ్లేగాబట్టి - 'సగం మేంకూడా పెట్టుబడి పెడతాం. మమ్మల్ని గూడా వాడారు లనుగా చేస్తుకొండి' అని కోరగానే దానికి తెలుగువాడు సంతోషంగా వొప్పకోవడం జరుగుతుంది. అవిధంగా సాలెకూడులో ఈగ జొరబడినట్లు వారి చేతిలో పడిపోతాడు. ట్రూపంతా కలకత్తాచేరగనే వా రోడైరెక్టరుకు తగిలిస్తారు. వాడు మనగుంపునంతా నోరుమూయించగలవాడై వుంటాడు. కారణం మన గుంపులోనుండేదంతా నాటుజనమే గాబట్టి, ఇద్దగు వాడూదారులను కలిపినది తెలుగువాడైనప్పటికీ వాడు వారి ఏజంటుగా వుంటాడుగాబట్టి. ఫిలిం మొదలెట్టగనే - రిహార్సల్స్ జరుగుతుంటాయి ప్రతికోవా - వారితో లాలాచీగావుండే ఆడైరెక్టరు ఆనటుడు పనికిరాదనీ, ఈనటి పనికిరాదనీ పని ఆపుల చేస్తాడు దానితో తెలుగు ప్రాప్రయులకు విసుగుకలిగి చేతి నంతవరకు పట్టుదలకొరకు నిర్బుచ్చేసి తుదకు అంతా కలకత్తావాడిచేతులో వదిలివేసి ఇంటికిరావడం జరుగు

తెలుగుటాకీ న్యాయపరమ-కొత్త పరిస్థితులు

తున్నది. ఇట్టికార్యాలయాలను మన రాష్ట్రంలో పాతుకుబోకముందే తెలుగు సినిమా పారిశ్రామికులు లేవనెత్తాలి. లేకపోతే మన పెట్టుబడిదారులు అనేకులు వారిచేతిలోపడి నాశనమౌతారు.

ట్రూపుకు కలకత్తాగాని, బొంబాయిగాని తీసి కొనిపోకముందే లెనతోనున్నవారి మంచిచెడ్డలు విచారించుకొని, అక్కడ వుండవలసిన కాలమునకు వలయు సంత ధనమును నేకరించుకొని ఆయా శాఖలకు తగిన ప్రవీణులను నియమించుకొని-ఇది చాలా ముఖ్యము - ప్రొడక్షను విషయం బాగా తెలిసినవాడ్ని ఒకడ్ని మేనేజరుగా పెట్టుకొని బయలుదేరాలి. లేకపోతే చాలా యిబ్బందులు పడాల్సి వస్తుంది. ముఖ్యంగా 'బాయింట్'గా తీయుచున్న పరిశిషులలో ఉదాహరణగా ఇటీవల కలకత్తాలోని ఒక తెలుగు ట్రూపునకు జరిగిన అనుభవాలు : తెలుగుటాకీ నోకదానిని తీయడానికి మన తెలుగువాడొకాయన ఫిలింపరిశ్రమ విషయం బొత్తిగా తెలియని కొందరు అనుచరులను సంబంధించుకొని, ఒక కలకత్తా పెట్టుబడిదారుతో అతని ఏజంటువలన భాగస్థుడుగా చేరి, కలకత్తా పెట్టుబడిదారు తీసికొనిపోయినాడు. వారు పనికిరారు, వీరు పనికిరారు అని బెంగాలీ భాగస్థుడంటుంటే కొత్త కొత్త నటులకొరకు డబ్బు తగలేసుకుంటూ తెలుగుదేశమంతా తిరగడం మొదలెట్టాడు. ఈ విధంగా మూడునెలలకాలం పనిలేకుండా ఏబది మందిగల ఆ పెట్టు కలకత్తాలో తింటూ మార్చున్నారు. నెంటు సరియైన నటులను ఎన్నగలవారా లేరు. బెంగాలీ డైరెక్టరు యిచ్చవచ్చినట్లు వారు పనికిరారు వీరు పనికిరారు అంటూంటే 'ఎందుకు పనికిరారు?' అని అడగడానికి తగ్గ శాస్త్రజ్ఞానం దమ్ముగలవారా లేరు. అంతా కలకత్తా చూచినట్లువుతుందనీ, స్టూడియోలలో పని నేర్చుకోవచ్చుననీ పోయిన ఉత్సాహమాత్రులైన యువజన సంఘం. ఇంక ప్రాప్రయులరని పిలువబడే తెలుగు వాడూదారుడు డబ్బులేక కష్టపడలేక తీసుకువెళ్లిన నటులమీద గంతులేసి వారికి తిండి సరిగా పెట్టక వారికి క్వవలసిన డబ్బు యివ్వక వారిని పైగా నానామాటలూ అని బెదిరించుచుంటే వారు కలకత్తా పోలీసువారి సహాయంతో లాడ్జిబయటపడి రైలుఖర్చులు లేక నగలూ నాణ్యాలూ తాకట్టుపెట్టుకొని అప్టకష్టాలతో కొంపలా

చేరుకుంటున్నారు. కలకత్తా చేరి మూడునెలలు దాటి నా ఫిలిం ఆరవవంతయినా తగూరుగాక యింకా ప్రధాన నటులకొరకు వెదకుకొంటూ, వున్నవారు వెదికిపోయి దావాలువేస్తుంటే వారికి జవాబులుయిచ్చుకుంటూ అవతలి బెంగాలీవాటాదారుడి దూకుడుకు తల వొగ్గుతూ తగూరుచేసే ఫిలిం ఎట్లా తయారవుతుంది? డబ్బు రమ్మంటే ఎట్లా వస్తుంది?

వెనుక ఎప్పుడో మూడునాలుగు సంవత్సరాలకింద పరరాష్ట్రపు సినిమాపెట్టుబడిదారులచేతులలో అప్తకష్టాలు పడినామని ఘోషించిన నటుల అనుభవాలు తిరిగి యీనాటికి మననటులు మన పెట్టుబడిదారుల చేతులలోనే అనుభవించుచున్నారంటే అది ఆంధ్ర వ్యాపారస్థులకు తీరని అవమానము. ఫిలిమునకు ఒకడే డబ్బుపెట్టలేని పరిస్థితులలో సాధ్యమైనంతవరకు మన వాళ్లే నలుగురుచేరి కంపెనీ పెట్టుకోవడం మంచిదిగాని, వెంట పరిశ్రమ తెలిసినవారు లేక, పరిశ్రమలో నిగ్గులే లిన, అన్యరాష్ట్రీయులతో చేరిన అవస్థలపాలుగాక తప్పదు.

ఇప్పుడు కలకత్తాలో మనతెలుగువాళ్లు ముఖ్యంగా ఏ ఫిలిం పరిశ్రమవలనైతే గొప్పగా చూడబడినారో ఆ ఫిలింపరిశ్రమవలననే యి తహీనంగా చూడబడుతున్నారు. కలకత్తా స్టూడియోలో మనవాళ్లంటే ఆర్థికంగానేగాక కళావిషయకంగా కూడ వొట్టిచచ్చు పెద్దనుకూలే నమ్మకం వారికి బాగా కుదిరిపోయింది. కలకత్తాలోని ఫిలిం పారిశ్రామికులలో అగ్రస్థానంలో నున్న ఒక స్టూడియోస్వంతదారుతో ముచ్చటిస్తుండగా మా తెలుగువారిని గురించి ఈ పరిశ్రమలో మీ అభిప్రాయం ఏమిటంటే, ఆయన ఏమిమాట్లాడుకుంటా ఒక పెద్దరిజిస్టరు తీసి చూపించాడు. ఆశ్చర్యపరిపోయాను. రెండుసంవత్సరాలక్రింద ఆయన స్టూడియోలో తయారు చేయబడిన ఒక తెలుగుఫిలిము తాలూకు యింకా ఆయనకు రూ ౧౬,౫౦౦ లు యివ్వాలన్నప్పుడు మన తెలుగు ఫిలిం వర్తకులు. బొంబాయిలో యిటీవల తీయబడిన ఒక తెలుగుటాకీలోని నటులను గురించి ఆ కంపెనీలోనే పనిచేయుచున్న ఒక నటీమణిని ప్రశ్నిస్తే ఆమె చెప్పినమాటలు: “ఆ టూపంతా చాల తక్కువ మొత్తానికి పనిచేయటానికి వొప్పుకున్నారు.

కథరాసిన ఆయనకు భోజనంపెట్టి సిగరెట్ డబ్బాలు యిచ్చేట్టు మరతట. మితా నటులు ఏ యిద్దరు ముగ్గురో దక్క తక్కినవారు భోజనవసతులతోనే తృప్తి పడి నటించడానికి వచ్చిన ఉత్సాహమాత్రులు. పాపం! ఒక్కొక్కరిలో పాతికమంది వొప్పున రెండుగురులలో కాలక్షేపం చేశారు విదారునెలలు. రైలుఖర్చులు లేక యిబ్బందులు పడుతూ యింకా యిక్కడేవున్నారు కొందరు.” !!!

ఇట్లానే పరిస్థితులు కొన్నిదినాలు సాగితే చక్కని ఈవ్యాపారము అన్యరాష్ట్రీయుల చేతిలోపడి పోతుందని మన నొకమారు మన సినిమాపారిశ్రామిక ప్రముఖులను హెచ్చరించుచున్నాను.

ఇందువలన;

౧. తగినంత ధనములేనిదే ఎవరునూ ఫిలిము తీయడానికి పూనుకోరాదు.

౨. ఒకరికి శక్తిచాలక నలుగురు కలసి చేయదలచుకుంటే తెలుగువారే కలసిచేయడం మంచిది. ఈ పరిశ్రమకు చెందిన అన్యరాష్ట్రీయులతో కలవడం మంత మంచిదిగాదు.

౩. ధనం సమకూరిన తరువాత ఆయాశాఖలలో ప్రవీణులను నియమించాలిగాని నాలుగుమారులు స్టూడియోలు చూచివచ్చాం గదా అని గాని, నాలుగు టెక్నికల్ మాటలు నేర్చాం గదా అని గాని, సర్వము తెలిసినవారిమాదిరి తామే చేయబూనుకొంటే అనవసరంగా బోలెడు ధనవ్యయం జరుగుతుంది. మన తెలుగు టాకీలలో కొన్ని నిజానికి రూ ౪౦,౦౦౦ ల కంటే ఎక్కువ విలువచేయించి గూడ రూ ౧,౦౦౦,౦౦౦ ల కంటే ఎక్కువఖర్చు గావడానికి కారణమయిదే.

౪. మనరాష్ట్రంలో ఫిలింవెర్రీ విపరీతంగా వ్యాపించి అనేకమంది ధనవంతులైన యువకులను ముందుకు దూకిస్తుందని గ్రహించి అటువంటివారిని పట్టి ‘భాగస్థుల’ను వంకతోచేరి వారిని నాశనము చేయుచున్న అన్యరాష్ట్రీయుల కార్యాలయములను మనరాష్ట్రమునుండి సాగ్యమైనంత త్వరలో లేవగొట్టాలి.

అప్పుడుగాని మనపరిశ్రమ బాగుపడదు.

మీ గదతరకలు

దంపుళ్ల బియ్యమా?

దేశంలో యెక్కడ విన్నా దంపుళ్ల బియ్యపు ప్రచారం వినిపడుతోంది.

మెల్లి మెల్లిగా పాకుతూనూ వుంది.

రాకీ కూడా బాగానే తగులుతోంది.

వందలకొద్దీ బస్తాలు తయారు చేయించే సాపు కార్లు బయలుదేరుతున్నారు.

ప్రతీ బజారులోనూ సరుకున్నా దొరుకుతూ వుంది.

“మేము దంపుళ్ల బియ్యమే వండకుంటున్నాం” అని చెప్పకోవడం గొప్పగా భావించేవారు ముందుకు వస్తున్నారు.

ఇన్నాళ్లు లేనిది, రోగులకు దంపుళ్ల బియ్యమే వండించి పెట్టించే ఆలోపతీడాక్టర్లు కూడా కనపడుతున్నారు.

సరేసరీ, కాంగ్రెస్సువారు దంపుళ్ల బియ్యపు ప్రచారం తమ కార్యక్రమంలో సహాయనిరాకరణం కంటేనూ ప్రధాన మైన దని చెబుతున్నారు.

మొత్తంమీద దంపుళ్ల బియ్యం మళ్లీ వొకజెలుకు జలిశేబట్టున్నాయి.

బాగానే వుంది.

“చేనేది తప్పు” అని రలుసుకోవడం చాలా మంచిదే.

తప్పు వొప్పుకోవడంకూడా మరీమరీ మంచిదే.

తప్పుపని మానెయ్యడానికి ప్రయత్నం చెయ్యడంలో చాలా విశేషమే వుంది.

కాని,

తప్పున్నది విడిచిపెట్టాటప్పుడు, బాగా — స్వయంగా విచారణచేసి, అసలు మంచిదేదో దానికోసం ప్రయత్నించక మధ్యేమధ్యే పానీయాలకోసం యెగబాకడం పివేకం కాదు.

నిజానికి, వరిబియ్యంలో సత్తువ పెక్కువ అని మనకి పూర్తిగా తెలుసు

అందులోనూ మరబియ్యం “వోర్మితుక్కు” అని కూడా బాగా తెలుసు.

తవుటితో కూడివున్న చేబియ్యం పుష్టికరమైన వంటే యెవరూ కాదనడం లేదు.

కాని, వస్త్రీకాదులలో చేసిన యీవరిబియ్యం, జబ్బుపడి, జగరదీప్తి యింకా బాగాకలగక, క్రమక్రమంగా అన్నహితపు కలిగించుకునే రోగులకూ, రోగముక్తులకూ పశ్యంగా పెట్టవలసిన వస్తువు అని ఆయుర్వేదం చెబుతూ వుంది.

మనంకూడా కొంచెం విచారణ చెయ్యగలిగితే, వరి అన్నం, తవుడుపోని బియ్యంతో తయారుచెయ్యబడ్డ దయినా ప్రాణాలు నిలిపివుంచడానికి మాత్రమే చాలింది; కాని నరాలకు బింకం కలిగించ గలిగించ కాదని చక్కగా తెలుస్తుంది.

“మరి, జపానువారు వరిఅన్నమే తింటున్నారు కారూ?” “వారు మనతో పోల్చడానికి వీలులేనంతటి వజ్రశరీరులై వున్నారు కారూ?” “వారి కలాంటి విశిష్టత కలిగిస్తూవున్నది చేబియ్యంతో తయారయిన వరి అన్నమేకాదా?” అంటే కాదనను.

అయితే, వారు వాడే చేబియ్యం మిల్లులో ఏయూరైనవి కావని, మన దంపుళ్ల బియ్యపు ప్రచారకులు, ఇంతవరకూ నిదర్శనాలు చూపించలేదు.

పైగా వారి ప్రవక్త, జీవహింస తప్పని యెంత నిషేధించి వున్నా, వారు, మత్స్యమాంసాలు పూర్తిగా తింటున్నారు.

“మనలోమాత్రం ఏబ్రాహ్మలో, ఏవైశ్యలో, మరెవరో కొద్దిమంది తప్ప తతిమ్మా అందరూ మత్స్య మాంసాలు తింటున్నారే కారూ?” “వారు జపానీయులంతటి బలశాలురు కారే?” అంటే, మనవారికి భోజనవిషయంలో జపానువారి కున్నంత వివేచన యేదీ?

అసలు ఆద్యక్షేనా యేదీ?

ఈభౌతికశరీరం ప్రపంచం అంతటిలోనూ అత్యుత్తమ మైన దని జపానీయులకు బాగా తెలుసు.

ఇది లేకపోతే మరేమీ లేదని వారికి పూర్తిగా తెలుసు.

మనవారి కిలాంటి భావా లేవీ?

పోనీ, మనలోపాటు యీవరిబియ్యమే తింటూ వున్న మాహమ్మదీయుల యెదట మత్స్యమాంసాలు పూటుగానే వాడుతూవున్న మనవాళ్లు అన్నివిధాలా తీసికట్టుగా వుంటున్నారే?

భిన్నసిద్ధాంతాలవారిదాకా యెందుకూ?

ఒక్కమాస్తరు వరిబియ్యమే తింటూవున్న అరవలహా, మ.కీ పిండశక్తి విషయంలో అంతలేడా యెందుకు కనపడుతూవుందీ?

ఇంతకీ:

వరిఅన్నమే తినవలసివస్తే, తవును పోకుండా చూసుకోవాలంటే మాత్రం వొప్పకుంటాను.

కాని మన ఆంధ్రుల ముఖ్యాహారం వరి అన్నం మట్టుకు కాదు.

పూర్వకాలపు తెనుగువారు “మాది శూరజాతి” అని జబ్బ చెరుదుకు నిలవ లిగినప్పుడు— కోటలు కట్టి తెనుగుజెండా యెగరవెయ్యగలిగినప్పుడు — సామ్రాజ్యాలు నిర్మించి పరరాజుల మణిస్థగిత కిరీటాలు పాదపీఠాలుగా వాడుకోగలిగినప్పుడు—అటు కన్యాకుమారి దాకానూ, ఇటు మగధదాకానూ తెనుగుపెత్తనం

సాగించగలిగినప్పుడు—తురకలను పాలిమేర అవతల నిలవగొట్ట గలిగినప్పుడు ఈచప్పచప్పని వరిఅన్నం తిని యెరగరు.

“తెనుగుగడ్డ” వరి అంతటి చచ్చు ఆహారపదార్థాలు మాత్రమే పండించే చవుటిపర కానేకాదు.

అయితే:

“గోధుమపంట యెప్పుడూ యిక్కడ లేదు కాదూ?” అంటే నిజమే.

కాని, గోధుమలు లేనందుకు మనం విచారించ నక్కరలేదు.

“మాకు గోధుమలు పంపించండి బాబూ” అని మనం యేవుత్తరాదివాళ్లనీ ప్రాధేయపడ నక్కరాలేదు

గోధుమఅన్నం మనకి కొన్ని యిబ్బందులు కలిగిస్తుంది.

ఇక్కడి ప్రకృతికి అది యెంతమాత్రమూ అనుగుణ మయినది కాదు.

ఇంచేతనే ఆపంట యిక్కడ లేకపోయింది.

పోగా, మనఆంధ్రుల ప్రధానాహారంజొన్నన్నం.

జొన్నన్ననూ, వేయించిన కందిపల్వా, కంద కూర, దోసకాయపచ్చడి, ఆవకాయ ఊరుగాయా గుమ్మడికాయ ధప్పళమూ, గొంగూర పులనూ, ఆపైని గేదె పెరుగూ—ఇవీ మన తెనుగుజాతి భోజనపదార్థాలు.

చోడి అంబలి మనకి ధాతుసామ్యం చెడకుండా పోషించే పానీయం.

నేలిగారెలు తెనుగుజాతి గడించుకున్న గొప్ప వృష్యయోగం.

ఈవస్తువుల యెదట—తవును పోకుండానే వండుగాక, దంపుల్లబియ్యంతో తయారుచెయ్యగడ్డదే అనుగాక, వరిఅన్నం అంటే పశువులు తొక్కిసిన చెత్త కాదూ?

అయితే:

ఇవాళ జొన్నన్నం తినడం అంటే మోటుగా అనాగరికంగా కనపడుతుంది.

కాలం ముందుకు వెడుతూవుంటే మనం వెనక్కి వెళ్లడంలాగ వుంటుంది.

అసలు, జొన్నన్నంతిని జీర్ణించుకోవడంకూడా యిప్పుడు కష్టమే.

కాని నిన్నటిదాకా జొన్నన్నమే తిన్న వృద్ధులు—ఇప్పటికిన్నీ తింటూనే వున్నవారు లేకపోలేదు.

వారిలో అవై, డబ్బెళ్ళయేళ్లవాళ్లతో సరిగా, దంపళ్ల బియ్యపు అన్నమే తింటూవున్న యిప్పటి పాతికేళ్లవాళ్లు పనిచెయ్యలేరు.

నడవలేరు. నుంచోలేరు. కూచోలేరు. పడుకోనూ లేరు.

తినాలేరు తినకుండానూ వుండలేరు.

పైగా, వారు టాకాయించి మాట్లాడితే, వీరు మక్కునా నోటా రక్తం కక్కుమంటారు.

మహారాష్ట్రలలో యిప్పటికీ జొన్నరొట్టెవాడకం యెక్కువ.

తత్ఫలితంగా వారిలో జబ్బుపుష్టికలం రెక్కువ.

ఉడుముసట్టు పట్టేవారున్నూ యెక్కువే.

నవనాగరికతలో — నాజాకుతనంలో అమెరికావారియెడట మన లెక్కా పత్రమూ లేదు.

శ్రతీ విషయంలోనూ వాటికి సున్నితం ప్రధానం.

కాని, వారు జొన్నరొట్టెలు తింటారు. మొక్కజొన్నరొట్టెలు కూడా తింటారు. దంపళ్ల (వరి) బియ్యం వారు పశువులకున్నూ పెట్టరు.

అన్నట్టు, జొన్నకుడితి తాగిన పశువులు ఎక్కువ పాలు ఇస్తాయి.

ఆపాలలో నీడ్డు ఎక్కువగా వుంటుంది.

అవి చాలా బలం కలిగిస్తాయి.

ఆపాల గుచ్చే వేరు.

ఇలాగ, యెటు చూసినా జొన్నలు మిన్నగా వున్నాయి.

కాని, మన పరిశోధకుల దృష్టి, మన దంపళ్ల బియ్యపు ప్రచారకుల బుద్ధి అంతచరమా చూరలేను.

మరబియ్యపు అన్నం తింటూవున్న యిప్పటి వాళ్లకంటే మిల్లుబియ్యం — అసలు మిస్ట్ యెగగని వెనకటి తరంవాళ్లు దృఢంగా వుండివుండవలసిన వారికి కనపడింది.

అంటే కాని,

వెనకటి తరంవారి ఆదార్థ్యం గంపళ్ల బియ్యపు అన్నం తినడంవల్ల కాక, జొన్నన్నం తిన్నవారి రక్తం వారి శరీరంలో యథాయాపంతో ప్రవహించడంవల్లనే కలిగిందని వారికి తోచలేదు.

జొన్నన్నం తిన్నవారి తరాలు దూరం దూరం అయిపోతూ వుండడంవల్లా, వడపోతిమీద వడపోత తగలడంవల్లా ఆరక్తం బిగి విరిగిపోయి యిప్పటివాళ్లిలా పిండిబొమ్మలుగా తయారవుతున్నారే; గాని, మనకి యీపుట్టిమనక కేవలమూ మరబియ్యంవల్లనే వచ్చింది కా దని వారికి తట్టలేదు.

వరిబియ్యం మేనా మాగాణిపంటకంటే మెట్టపంట శ్రేష్ట మనికుడా వారికి తెలవలేదు.

దీన్ని పట్టి చూస్తే:

ఈ దంపళ్లబియ్యపు ప్రచారం మన ప్రచారకులకు పరోపద్రష్ట పాండిత్యం కాని స్వయంభువు కానే కాదు.

కొంచెం పరకాయించగలిగితే:

వరిపంట మన భూమిని పాడుచేస్తోంది.

వరిఅన్నం మన జీవితాలు శుష్కింపచేస్తోంది.

వరిపంట ప్రబలాక ఆత్మశక్తి క్షీణించి, మన బాతికి భావదాస్యం పట్టుకుంది.

చివరికి, ఈదంపళ్లబియ్యపు ప్రచారం కూడా మనకు భావదాస్యంగానే పరిణమించింది.

జొన్న అన్నం విడిచిపెట్టి - మైగా వరిఅన్నం
తినడం మొదలుపెట్టడంకల్ల తెనుగువాడికి రక్తం విరిగి
పోయి, నరాల పట్టు తప్పిపోయి, కళ్లు చీకట్లు కమ్మి,
బతుకు భార మయిపోవడం కూడా తెలవని స్థితి సంభ
వించింది.

ఈస్థితిలో దంపళ్ల బియ్యపు ప్రచారం చాలా
గొప్పది గానే కనపడుతుంది.

కాని అది, సిగరెట్టు మానేసి బీడీ కాల్చడం
వంటిది.

దానివల్ల జాతి పురెక్కదు.

అసలు, ఈపాటికి మనం మన ప్రత్యేకతను
గుర్తించుకోవాలి.

ఏకాగ్రత, దీక్ష అలవర్చుకోవాలి.

ఆత్మవిశ్వాసం సంఘటించుకుని, ఆత్మగౌరవం
గడించుకోవాలి.

పూచీ అనేది చూపించడం అలవాటు చేసుకో
వాలి. మన తెనుగువాడంటే మనమే నిర్లక్ష్యంగా
చూడడం మానెయ్యాలి.

వెకిలితనం విడిచిపెట్టెయ్యాలి.

అన్నిటికంటే ముఖ్యం, మన భోజనపదార్థాలు
మార్చుకోవాలి.

భోజనపద్ధతులలో కూడా మార్పులు తెచ్చి
పెట్టుకోవాలి.

అప్పుడు గాని మన చక్రిత మల్లీ ప్రారంభం
కాదు.

—కాస్త్రి

ఆంధ్రపత్రిక

ఈశ్వర నామ సం॥ పంచాంగము

100-కి రూ. 3/-

1000-కి రూ. 22/8/-

(క ర్చు లు ప్ర త్యే క ము)

వెయ్యి ప్రతులు ఒకే దఫా కొనువారి నామధేయము ముఖపత్రమునందు
ఉచితముగా ప్రకటింపబడును.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము, మదరాసు.

వైవస్వత పురాణాన్ని పరిమళపరిచి కృతాంతాభిరమమున ముద్రయిన కలకాండము
(ప్రకాశనాగారపురాని తిలకాపుర ప్రాశస్త్యమున)

854B

మేదరసార్గం

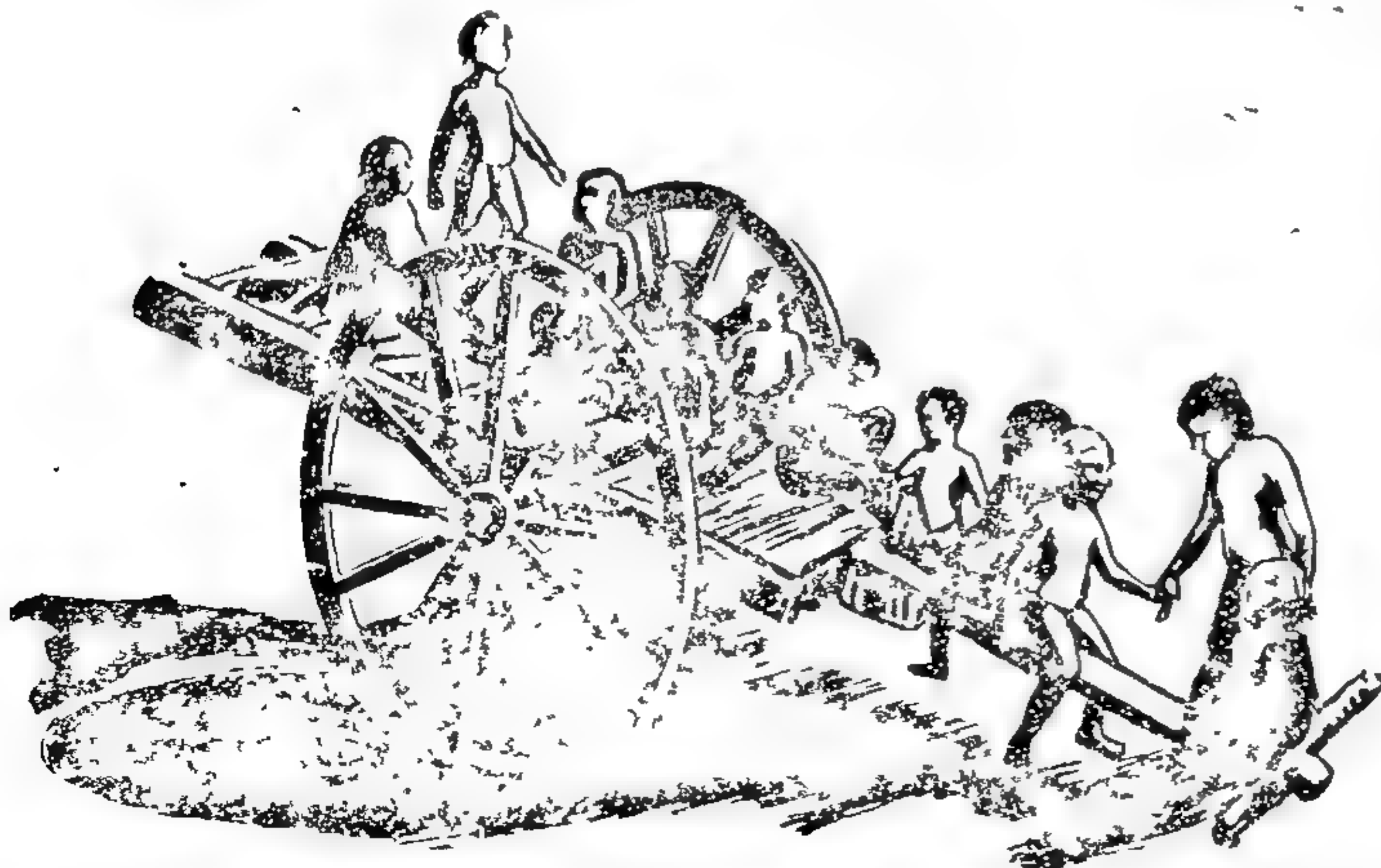
కవికొండల వేంకటరావు

ప్రేమ అనేది చిన్నప్పట్నుంచీ ప్రవర్ధమాన
మాకుంటూ తుదకు వివాహంగా
పరిణమించేది భాగ్యవంతుల్లోకన్న బీదల్లోనే
ఎక్కువ అని అనిపించక మానదు, విన్నవా
ళ్లందరికీ, మేదరగూడెంలో చెప్పకునే ఆ
వాళ్ల ప్రణయగాథనుబట్టి.

మేదకోర్ల పోతన్న చిన్నగుంటిగా
పున్నప్ప డేం జరిగిందిటా? — నా డాక గుడి
సెలో ఆరుగుమీద కూర్చుని చూస్తూన్నా
ట్ట. ఎదూరుగుండా కి వెళ్లిడిస్థలం వుంది.
ఆస్థలంలో ఓ పాత పాడయిపోయిన బండి
వుంది. ఆబండిమీద కెక్కి సుమారు ఓఇరవై
మంది అంతపిల్లం ఇంకపిల్లం ఆడ మగ వివక్షత
లేకుండా కూర్చుని ఆడుకుంటూవున్నారు.
కొందఱు కాడిమీద, కొందఱు వెను
మొసాన్ని, కొందఱు మధ్యను మొత్తంమీద

అందఱూ బండి తేలిపోకుండా జాగ్రత్తపడ్డారు.
కాని వాళ్లల్లా ఆడుకుంటూంటే ఓ పెద్దవాడు
గబుక్కున దూరాన్నుంచి “ఓరి! మీయిల్లు
వల్ల కాడుగాను. పడి పోతారు. ఆ బండి
ఎక్కాచూ?” అని ఆంజనేయుల్లాగు గెంతి
వాళ్లను పట్టుకోబోయేడు. ఆపాళంగా బండి
మీదన్న పిల్లలందరికీ డుపెత్తింది. అంద
ఱూ కూడా కొందఱు బిక్కమొగాల్తో,
కొందఱు వెక్కువెక్కువ పప్పుల్తో, కొందఱు
బెదురుచూపుల్తో ఇలాగ్గాడరుగుచ్చుకున్నారు.

ఆ భయపెట్టే మనిషి, అమాంతంగా
వాళ్లల్లో ఓచిన్నగుంటని రెండుచేతులా ఎత్తి
పట్టేడు. దూరాన్నించి పోతన్న చూస్తూ
వున్నాడు. చూస్తూవున్న పోతన్న నింకా
చూడన్నట్టు గుడిసెలో లోతట్టునుండి
వెనుల్లపేళ్లు చీల్చుకుంటూవున్న ఓముసిల్లి
“ఒరేవు! పోతన్నోయి! పెన్దా
న్ని వాడెత్తుకుపోతున్నాడురో”
అంది. పోతన్నకు పట్టరాని
దుఃఖం వచ్చేసింది. నిజంగా
ఎంతే పోతన్నకూ ఆగుంట
కూపెళ్లికాలేదు ఏమీకాలేదు.
అసలు వాళ్లద్దరికీ పెన్ద అచ్చ
తుందో లేదో. ఊరికే వావి

“ఆబండిమీదకెక్కి సుమారు ఓఇరవై మందికూర్చుని ఆడుకుంటూవున్నారు.” కంది ముసిల్లి.

“కన్నమ్మ ఓహపు తపికెను పురికొస
పోస్తావుంది. పోకన్న ఓవిసనకర అల్లుతూ
వున్నాడు.”

ముసిలిదాని మాట విన్నాడుకమోసు
ఆంజనేయులుమనిషి - ఆవెంటనే తా నెత్తు
కున్నపిల్లని తీసుకొచ్చి పోతన్న నెత్తిమీద
కూర్చోపెట్టి “నీపెర్రాం నాకెందుకురా?
నీపెర్రాం నాకెందుకురా?” అని వాడి నెత్తి
మీద కూర్చోపెట్టినట్టు కూర్చోపెట్టి కిందకు
జారి తాను మాయమైపోయాడు. చిక్క
మొగ్గాల్తోనూ, ఏడుపుమొగ్గాల్తోనూ పున్న
పిల్లకాయలంతా వెనక్కు చూస్తూ ఆ ఆంజ
నేయులుమనిషిచేష్టకు పకపకా పకాపకా
నవ్వినాడు. వాళ్లన్నమాటేమిటి? గూడెం
యావనమ్మందీ ఆవినోదంలో పాల్గొన్నారు.

పోతన్న అన్నపైగుంటడు తన నెత్తెక్కి
దిగిన గుంటను చూచేడు. ఆగుంటల్ని

దూరాన్నుంచి “ఒలేవు! సీయిల్లు మాసి
పోను. ఆడినెత్తెక్కి కూకునేకన్న ఇక్కడ
కూకుని యీపేళ్లు మణిసిపెడితేం? అణాడబ్బు
లోస్తయికాదే బుట్టకి?” అని కూకేసింది.
గుంట పాతపోయింది. గుంటవెనకాతలే
పోతన్న చూపులు చెమ్మగిల్లాయి.

గుంటకు ఎనిమిదే ఖంటాయి. పోత
న్నకు - మతేమన్నా - పండ్రెండే ఖంటాయి.

ఆపొద్దు మొగలూ పోతన్న తన ప్రణయ
గాథకు పునాదివేయడం. గుంటపే రెవరా
అని ఆలోచించేవాడు దాన్ని పిలిచేవారి
నోటెంట. పిల్లతండ్రి ఎవరా అని తిలకించే
వాడు దాన్ని బజారుకు తీసుకెళ్లే మగా
డొంక. పిల్ల నవ్వొలికిస్తూంటే ఇక పోతన్న

రూపం
తబిబైబై
పోయి
ది! గబ
గ బా
వెళ్లి “ఒ
లే పు!

కన్నమ్మా!” అని కాపులించుకు
ఎత్తి కుదేసేవాడు. ఒళ్లంతా
సలిపేసేవాడు.

కన్నమ్మకు తొమ్మిదే
ళ్లొచ్చాయి పోతన్నకు మతే
మన్నాడ మూడేళ్లొచ్చాయి.

పై బడ్డ ఏడాదిలో
చూసేంటంటే — ఆ మే
దరగూడెంలో వాల్లదొడ్డికి మహాజత అని
అనుకునేవారు పిల్లలంతా. పెద్దవాళ్లున్నా
అనుకునేవారు, “ఇఖి వాల్లదొడ్డికి పెళ్లి తప్పని
సరిగా చేస్తేనే యీ ప్రపంచంలో ఈడూ
జోడూ అనేడదానికి సార్థకం” అని.

గుంటకి పదేళ్లొచ్చాయి. గుంటడికి
మతేమన్నా పద్నాలుగేళ్లు వచ్చాయి.

ఈయేడాదిలో చూసేంటంటే — పోత
న్నకూ, కన్నమ్మకూ పెళ్లిందని అప్టాదశ
వర్షాల్లోను పట్నమంతా మోగిపోయింది.
కన్నమ్మమెళ్లో పుస్తెమెలుపు, పోతన్న కళ్లలో
నిదానంగా నీడట్టుకు నిల్చిపోయింది.

పోతన్న కోర్కెరవైయే యేళ్లొచ్చాయి.
కన్నమ్మ కోడదారే యేళ్లొచ్చాయి. కన్నమ్మ

అత్తింటి కొచ్చి. పోతన్నతో సరాసరి
కూచుని, పేడుతీయ్యడం, అంచుకొయ్యడం,
వెనక్ల మొయ్యడం, వడపదయ్యడం, ఇలాంటి
కుంవ్వుత్తిషనుల్లో మునిగింది.

మనువుచనువుకొద్దీ, ఓరోజున వీరి
దగ్గరసా ఆరుబయట కూర్చున్నారు పోతన్నా
కన్నమ్మా యిద్దరూను. కన్నమ్మ రీచూపు
తడికెను పుట్టాస పోస్తూవుంది. పోతన్న
ఓవినక కర్ర అల్లుతూవున్నాడు.

ఆసమయంలో వాళ్ల చుట్టూవున్న జగళ్లు
ఎలావుందో ముందుగా ఆకలిచి, తరువాతను
వాళ్ల ఆంతరంగికప్రస్థితి యోజిస్తే ఎటువంటి
వానికైనా బోధపడుతుంది. ఈజగత్తు మిథ్య
అనీ, మిథ్యేకాదు అసలే లేదని, అక్కడున్న
దల్లా పోతన్నా కన్నమ్మా ఇద్దరే అసలీ బోధ
పడుతుంది.

నిజంగా చుట్టూవున్న పెంటపోగుల
ఫొలి, కసాయిమకాణంమీదుగా ఎగిరినచ్చే
గిద్దయూల, గుడారోళ్ల కుక్కమొలుగు,
గుడిసెలయిలుకు, ఇవేమిన్నీ వాళ్ల మన
స్సుల్లో మననం గొల్పడంలేదు. వాళ్ల మన
స్సుల్లో పనిచేస్తూవున్న దొకానొక ప్రేమ
తరంగము! చిన్ననాటి వాళ్లయొక్క యొకా
నొక కల! — ఆకలవెలుగునే మెలకువగొనే
వాళ్లదైన యొకానొక నిదురపోగు.

కన్నమ్మ అంది పోతన్నతో — “ఈ
యేళ్ల సవినక కర్ర ఎవరిచేతుల్లో పడి మెట్టిసి

పోతుందో?” అని. పోతన్న “మహారాజులు గారు పురమాయించేరే ఇది. ఆయనే వినరుకుంటారుట దీంతో” అన్నాడు. కన్నమ్మ పెంటనే అది “అబ్బో! అబ్బో! ఆకూంత విసినికగ్రకే నీ పంత కులుకు కులికిపోతే నే నెంత కులికేదిరా యీచూపుతడిక్కి! ఇది మహారాణిగారు పురమాయించేరు. ఆవిడ దీని వెనకాతంకి నాట్యమాడతారంట” అంది.

సంతోషాశ్రులు ఇద్దరికీ వెల్లివిరిసిపోయి నాయి పైసల్లాపంతో. ఇద్దరూ వారివారి చేతల్ని అమ్మజూపడానికి ప్రయాణమయి నారు.

ఆరోజు చాలా ఉక్కుగావుంది. అంజనీ ప్రియుడు మఱోతూరి ఏడుగుడియలు ఉగ్గ బట్టడం ఆరోజునే అన్నట్లు మిక్కిలీ ముక్కి పోతూవుంది జగత్తు అంతా.

మహారాజావారూ, మహారాణిగారూ ఇద్దరూ కోటగోడలమధ్యన వుండి అను కుంటూవున్నారు.

మహారాజావారు “ఇంకా పురమాయించిన విననకర్ర రాలేదేమిరా?” అని. మహారాణిగారు “ఈగోడ తీసివేసి యిక్కడోచూపుతడికె కట్టించినా బాగుండీది. రవ్వంత యూపిరాడేదేమో?” అని.

ఎంతకూ మేదరవాల్లవల్లూ విననకర్ర గాని, చూపుతడికెగాని తీసుకుని వచ్చిన

జాడ కనపడలేదు. అందుమీద సేవకుల్ని పిలిచి, మహారాజావారు వెల్లి కనుక్కొని ఆమేదరవాల్లను తెక్కలు విసిరికట్టి తీసుకు రమ్మన్నారు.

సేవకులు కోటలోంచి వీధిలో కొచ్చి మేదరవాల్లు వస్తున్నారేమోనని చూచేరు. మేదరపోతన్న, తా నానాడు మహారాజులుం గారికోసం అల్లి మహారాజులుంగారికోసం తీసుకువస్తూవున్న విననకర్ర చేతపుచ్చుకుని తానే విసురుకుంటూ వీధంట నడుస్తూ, కోట కూడా దాటి అవతలవీధి కెక్కిడకో పోతూ వున్నాడు.

అందుమీద సేవకులు మేదరపోతన్నను కూకేశారు. కాని పోతన్న వెనక్కు తిరిగి చూడడం. వాని నడకే పరుగులాగుంది. చేతిలోని విననకర్రతో తన వొల్లు విసురు కుంటూ పోతూవున్నాడు. వెనకచూపు లేనేలేదు వాని కళ్లల్లో. పోతన్న పెళ్లాం కన్నమ్మ అయినట్టయినా చూపుతడిక నెత్తి నెట్టుకుని ఒకటేనడక ఒకటేనడక ఊరావలి ఒబ్బండలంకేసి. తన సీడను మాత్రం తనతోకూడా రమ్మన్నట్టే సంజ్ఞా మాత్రంగా మునివేళ్ల పూమట్టెల్ని నవ్వుడి గావిస్తూంది.

సేవకులు వెల్లి ఆరెండువంతలూ గెండు మహాసమన్యల్లాగు రాజదంపతులకు విన్న వించారు. రాజదంపతులు ఆమేదరవాల్ల వెట్టి యెట్టిదో గ్రహించుదామని, మేదరిగి,

నానాదేశ సందర్శనము

‘గ్రహ’ వీక్షణము

5. జర్మనీ

యూరపుఖండము మొత్తమునకు జర్మనీ పరిశుభ్రతలో నగ్రతాంబూలమునకు హక్కు గడించుకొన్నది. తీరై నరూపము, నీటియినశరీరము జన్మనులకొక యపూర్వమైన అందమును సమకూర్చుచుండును. వారి గృహములునైతము తుడిచిన యద్దమలవలె శుభ్రముగ నుండును. గృహిణుల కార్యములలో గృహపరిష్కృతి ప్రముఖమైనది. జర్మనులైతలలో ప్రయాణికుల నిమిత్తము పబ్బుల, తువాళ్లు వదిలపరచియుంతురు. శుభ్రతలో వారి జాగ్రత్త అంత మేరమీరినది.

వారి రెండవనియమము క్రమపద్ధతి. దేశమునకు, కాలమునకు, వ్యక్తునకు అది మారుపడదు. విహారనములందును కాలిబాటలలోనే ఒకక్రమముననే పారాడవలయును. పచ్చికవరపులపై నడచుడుట తిప్ప.

ప్రకృతిసౌందర్యవాంఛ బ్రటిషువారి కున్నంత జర్మనులకు లేదు. కాని మందులు మాకులు మొదలగు వాని ప్రకటనపత్రములతో కట్టకముల, వీధులు, బజారుల అందమును రూపుమాపుట వా రోర్చరు. వాస్తవికమున వారి కభివృద్ధి నము తక్కువ. బెర్లిను అంత రమణీయమైన నగరమేమియు కాదు. కాని ప్రకటనపత్రములకు మాత్రమందు బ్రటనులోవలె స్థానము ముతిరామూ లేదు. వాణిజ్యదృష్టి, పరకుల నమ్మకొనవలయుననునాత్రము వారి కున్నవేకాని వ్యాపారసరి వారికి పరిచితము కాని విద్య.

జాతీయక్రమశిక్షణకు, సంసిద్ధతకును జర్మనులు ప్రథమస్థానము నొసగెదరు. వీనికి తరువాతనే వ్యాపారము. జర్మనీకొరకు వ్యాపారము!

పెక్కు వర్తకసంస్థలు తమ విదేశీయ వాణిజ్య ఋణములను ఎప్పటికప్పుడు విడుదల చేయుచుండును.

అది యొక మంచి వ్యాపారసరి. సందేశములేగు. విదేశములందు గల పరపతిని ఆ సంస్థలవారు కోలుపోవ నిచ్చుగింపరు. కాని ఆ విడుదల ఆయావాటి మారకపు విలువ నిర్ణయముల ప్రకారము జరుగుచుండును. వ్యక్తలవలెనే సంస్థలను క్రమశిక్షణకు లొంగితిరవలసినదే.

జర్మనీ పాతమార్కు విలువను తగ్గించి, క్షుణ్ణజనములకు వ్యయపాలు చేసినప్పుడు కూడ ప్రజలలో గగ్గోలు పుట్టలేదు. ‘ఇది యేటి వ్యాయ’మని నోరు మెదపినవాడు లేదు. జర్మనీకొరకు నష్టమునకును తలల్పాని తీవలయును.

ఏ పనికి పూనుకొన్నను పరిపూర్ణముగ చేసి ముగించునేర్పుతో జర్మనులకు కొరతలేదు. పరిపూర్ణత యననది జర్మనుల ఆదర్శము.

పాండిత్యమునగాని, పాశోధనలోగాని జర్మనీ వెనుకాడలేదు. పండితులు, పరిశోధకులు అక్కడ జేనవేలు గలరు. కాని శోధకులు అందు తక్కువ. పలువురు మూర్తిభవించిన విజ్ఞానస్వస్వము లున్నారు. కాని తమకు తెలిసినవిషయముల నితరులకు బోధనకగు నేర్పు మాత్రము వారికి లేదు.

అధికారులకుగాని, అనధికారులకుగాని ఆదరణీయమైనది విషయసమగ్రజ్ఞానము. మిశిమిడిజ్ఞానము- నూటికి నలువది మార్కులవంటిది- జర్మనులలో నొక లెక్కకు రాదు. పరీక్షలోకూడ నిదే పద్ధతి. గంగర లో రషియను సైన్యమును మార్కొన్నప్పుడు హిందెబర్గు ఆ సమరాంగణ ప్రాంతమందలి యొక్కొక్కపాదను విలేవారీగా నెరిగియుండెనట.

ఉద్యోగులు పరిపూర్ణమైన విషయజ్ఞానము కలిగి యుండునట్లు శిక్షింపబడుదురు. ఏదో తెలుసునన్నచో చాలదు; వారు నికరమైన తెలివిడి కలిగియుండవల

యును. ఈ నియమమునే తక్కిన అన్ని విషయములం గూడ వారు పాటించుదురు. నియమబద్ధత, విధేయత వారి ప్రాముఖ్యములు. అవి వారికి 'వేదచోదితమైన' ధర్మములు.

కర్మాగారముల ప్రణాళికలంగును, యంత్రసామగ్రి సమాధరణమునను, కాయకష్టమును తగ్గించుట యందును, ప్రమాణీకరణమునను జర్మములు అహమహమికతో నుడుకుచుందురు. యాంతికశక్తికి కాయకష్టము నాహుతిచేయుటకును వారు వెనుకాడరు. జర్మనీలో నిక ద్యోగగణము ప్రబలుట కిదియు నొక హేతువు కాక పోను.

జర్మనీలో వీరారాధన ప్రబలము; కాని సానుభూతి తక్కువ. ఫ్రాన్స్, ఇంగ్లండులవలె జర్మనీ యుద్ధము కారణముగా దుఃఖపడలేదు. యుద్ధమున నాత్మార్పణముకావించిన వీరులకై యది శరితిశించలేదుగాని వారి ధైర్యసాహసముల కది మురిసినది.

కుటుంబానుబంధము జర్మనులలో మిగుల శ్రవణ సాపాత్రముగ నుండును. భర్త - తండ్రి కుటుంబమున కంతకు పెద్ద; సర్వాధికారి. కుటుంబముయొక్క క్రమశిక్షణ యతని యదుపుటజ్జలలో నుండును. అతని మాట వేదవాక్కు, శాసనము. ఈ సర్వాధికారము కను సన్నలచేమాత్రమేకాని హింసాపద్ధతుల కందు బోక్సముండనేరదు. భార్యలను కొట్టుట అక్కడస్వప్నమందును ఎరుగరానిది. త్రొగుడు జర్మనులలో చాల పరిమితము. జర్మనుల జీవనము మొత్తముమీద ఆడంబర మెరుగనిది; సామాన్యమైనది మితవ్యయము వారి కాలంబనము.

బాలకులకు విద్యచేర్చుట, వ్యాఘామశిక్షణ నొసగుట తలిదండ్రుల ప్రథమవిధి. బాలికల గవ్యములు గృహనిర్వహణ కృషియు గావున వారి విషయమున తలిదండ్రులొకరింత యుపేక్షవహించినను తొందరలేదు. కాని బాలకుల విషయమున నేమిరుపాటు సహింపరానిది. ఇంగ్లండులో సయిత మింతటి నిర్బంధము కానరాదు.

పాశకాలలలో నుపాధ్యాయులుగూడ బాలకుల విద్యవిషయమున దగ్గుదాక్షిణ్యముల కాస్పద వీరయరు. వారి విద్యావిధానములు చాల పాంశికగానుండి మగలుగొప్పుచుండును వారి సాంకేతికవిద్యాశిక్షణ ఒరవడి కాదగినది.

విద్యాగంధములేని కాయకష్ట మాధునిక ప్రపంచమున కక్కరకుమారిన దని జర్మనులు నిక్కచ్చిగ నెరుగుదురు. యాంతికశక్తికములయు, తిరుపయోగ, సాధనములయు శిక్షణ జర్మనువిద్యార్థులకు పాశకాలు అహంతతో నొసగును.

జర్మనులలో దీగ కేశపాశములు గాయకుల హక్కు. ఇతరులు వాని నేరగించుదురు. సామాన్యముగ నక్కడ అందరివి పట్టిపోతే. కొందరుకొందరు సన్యాశిరమును తోపింపజేయునంతటి తీరున వెంగుకలను కత్తిరించుకొందురు. వారి శిరములను చూచినంతన అప్పుడే జెయిల్లనుండి విడుదలయివచ్చిన ఖైదీల శిరములు జ్ఞప్తికి వచ్చును. జర్మనులు తమ శిరస్త్రములను ప్రక్కల కొరగచేసికాక నడినెత్తిని ధరించుదురు. చొక్కాయల అనుగుగుండీలు తీసియుంచుట జర్మనులలో గొప్పతప్పిదము.

జర్మనులవ్రాతలు మిగుల నిడుదలు. విషయములను యథాశక్తిగ, మరుగువరచక వివరించుట కీదైర్ఘ్యమును వారవలంబించుచుండుట యుక్తముగనేయున్నది. అవ్రాతలలోను నిడుదలకు సమాసపదములు మరింత ప్రాముఖ్యమును బడయుచున్నవి.

జర్మనులువారు కొరదగినది, విద్యుక్తమైనది, పరమార్థతః సాధింపదగినది శారీరక, మానసికపృష్టిగల తనయులను దేశమునకు ప్రసాదించి, దానిని బలవత్తరము చేయుట. గృహకార్యములు స్వయముగ నిర్వహించుట వారు పవిత్రధర్మముగ భావింతురు. ఈధర్మనిర్వహణమునకై వారికి గృహకార్యముల ప్రశ్నేశిక్షణ యొసగబడుచున్నది. ఈపవిత్రధర్మమును నిర్వహించుటకు జర్మను యువకులు కుతుకపడుచుందురు.

పంచదార పరిశ్రమ

నాడు—నేడు

గూడూరు వెంకటాచలం

పంచదార పరిశ్రమ చరిత్ర చక్కనికథ. ఈకథ బాగుండకపోతే కథకుని లోపమేగాని చరిత్ర లోపం కాదు. ఈకథలోని అంశాలు ప్రత్యేక పదాలు, శ్రమనిస్తాయి. కాని భారతపరిశ్రమల నిమిత్తాన్నితాలు చూచినపుడు ఆశ్రమ తుంతవ్యం.

పంచదారఉపయోగించని రోజులేదు. అయినా అయిదారేళ్లక్రిందటివరకు దానినిగురించి ఆలోచించ లేదు. అనాదికాలంనుంచి వస్తున్నమాంద్యంలో మరిచి పోయాము. రెండుమూడేళ్ల క్రిందబనుంచి ఆంధ్రుల ఆదరం ఎక్కువయింది. టారిఫ్ బోర్డులు పంచదారకమి టీలు వచ్చి, రాజాశ్రయం, రక్షణకల్పితర్వాత పంచ దారకు పలుకుబడి రపతి ఎక్కువయింది. మనరాజ ధానిలో అయిదేళ్లక్రితం పంచదార ఫ్యాక్టరీలు కేవలం నాలుగుమాత్రమే ఉన్నాయి. ౧౯౩౩ ఆఖరుకి ౧౩ అయినవి. ఇంకా కొత్తవి బయలుదేరడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ఈపరిశ్రమ, గతమూ, ప్రస్తుతంకూడ ప్రోత్సహకరంగానేఉన్నవి. కాని ౧౯౩౪ ఏప్రిల్ నందు షుష్టరుగారు ప్రకాశించిన అదనపుపన్ను, విదేశ పుపంచదారమీద అదనపురక్షణసుంకము తీసిపార జేయడం చూస్తే భవిష్యత్తుంత్ప్రోత్సహకరముగా లేదు. అయినా దేశీయుల ఉత్సాహకార్యకలాకాశ లంతో ఇవన్ని గడిచిపోయి తదితరదేశములతో తుల తూగుతూ ఉండవచ్చును.

ఇతిహాసము

పంచదార మనదేశము ౨౦౦౦ సంవత్సరముల క్రితముకూడా ఉన్నటుల నిదర్శనములు కన్పించు చున్నవి. శబ్దచిహ్నముగా 'శర్కర' అని సంస్కృత ములో, 'శక్కర' అని ప్రాకృతంలోను అనాది

ప్రయోగము లున్నవి. వైదిక ధర్మములలో అనేక స్థానాల్లో శర్కర ఉపయోగమును వివరించినారు. క్రి. వె. ౬౨౭ ౬౪౦ టాయిపంగ్ అను చైనాచక్రవర్తి కొంతమంది విద్యార్థులను చెరుకుపంటను పరిశ్రమను పరిశీలించుటకు బీహారు పంపినాడు. మొత్తముమీద చెరుకుపంట పరి శ్రమకూడ ౧౯ వ శతాబ్దారంభమువరకును బాగుగానే వృద్ధిపొందినది. అప్పుడు భారతదేశము ఇతరదేశములకు కూడ ఎగుమతి చేయుచుండెడిది ౧౯ వ శతాబ్దాంత్య మందు భారతదేశపు పంచదారకు విలువ బాగుగా ఎక్కివయిచది. అప్పుడు ఈష్టుఇండియాకంపెనీవారు ఈ అదమ్యైకాని పంచదారను ఇక్కడ చవుకగాకొని ఇంగ్లండునందు లాభమునకు అమ్ముకొనుచుండెడివారు. ౧౭౯౧ నందు నాల్గుసళ్లల పంచదారను బెంగాలునుండి ఎగుమతిచేసినారు. ఆపంచదారను బీశెగ కి రు ౨-౫ ౬ మొ|| రు ౪-౩-౬ వరకు విక్రయించిరి. ఈ బేరములో కంపెనీవారికి మొత్తముమీద నూటికి ౬-౦-౦ లాభము గిట్టుబాటుయినది. తరువాత మనదేశమునుండి పంచదార ఎగుమతులు బాగుగా వృద్ధిపొందినవి. ౧౮౪౬ లో మన దేశమునుండి ౨౦౦౦౦౦ పుట్ల పంచదారను ఎగుమతి చేసినారు. అజీజ్ పూరు, గోరఖ్ పూరులందు ఫ్యాక్టరీలు స్థాపించినారు. ౧౮౬౫ లో మద్రాసురాజధానియందు ప్యారీ, బిన్నీ కంపెనీలవారు పంచదార ఫ్యాక్టరీలను స్థాపించినారు. ఈ సమయమున ఇంగ్లండు స్వేచ్ఛా వర్తకనీతికి గడంగినది. దీవులయందు బానిసలను బాధించి వారికి కూలిలేకుండచేసి తయారుచేసిన పంచదార ఇంగ్లండులోనికి ఎగుమతి అగుటప్రారంభమయింది. మన దేశములో కూలిఇచ్చి పనిచేయించుటవలన దీవులనుండి వచ్చిన పంచదార అంతచవుకగా గిట్టుబాటుకాలేదు. అందుచేత పరిశ్రమ క్రమేణ తీణించుట మొదలిడినది.

దిగుమతి పన్నులు

ప్రతి దేశమందును ఆదేశపు పరిశ్రమలను రక్షించుటకై దిగుమతిపన్నులను విధించెడిరు. దీనివలన ఆదేశ పరి శ్రమలు అభివృద్ధి చెందుటకై సావకాశము దొరుకును. మన దేశమందు ఈ రక్షణ ఎప్పుడను సరిగా లేదు. మొదటలో మన దేశములోనికి దిగుమతియగు పంచదారపన్ను నామమాత్రముగా నుండెడిది అందుచే జావా, హావాయిదీవులలోని పంచదారయంతయు ఇక్కడి కెగుమతియగుచు చెల్లిపోవుచుండెడిది. ప్రభుత్వమువారు గూడ ప్రజాందోళనము గుర్తెరింగి నెమ్మదిగా పంచదార మీద దిగుమతిపన్నును హెచ్చుచేయుచు తరువాత కేవలము రక్షణసుంకముగా ఒనగ్గిరి.

౧౮౯౪ - ౧౯౧౫ వరకు నూటికి రు ౫-౦-౦
 ౧౯౧౬ - ౧౯౨౧ మార్చివరకు ౧౦౦-కి రు ౧౦ ౦-౦
 ౧౯౨౧ - ౧౯౨౨ జూన్ వరకు ౧౦౦-కి రు ౧౫-౦-౦
 ౧౯౨౨ - ౧౯౨౫ జూన్ వరకు ౧౦౦-కి రు ౨౫-౦-౦
 ౧౯౨౫ జూన్ - ౧౯౩౦ ఫిబ్రవరి పుట్టికి ౧౯-౪-౦
 చొ (౯౦-౦-౦ టన్ను ౧-కి)
 ౧౯౩౦ ఫిబ్రవరి - ౧౯౩౧ సెప్టెంబరు పు. ౧-కి
 ౩౮-౧౩-౬ చొ. (టన్ను ౧-కి ౧౮౧-౪-౦)

పై పన్నులో ౩౦-౧౫-౨ మాత్రమే అసలైన రక్షణసుంకము. మిగిలిన ౭-౧౪-౪ అదనపురక్షణగా విధించిరి. దీనినిప్పుడు తీసివైచినారు. కనుక ఇప్పుడు విదేశపు పంచదారమీద పు ౧ కి ౩౦-౧౫-౨ రక్షణసుంకము మాత్రమే యున్నది. ౧౯౨౫ నుంచి పన్నులు విధించుచున్న పంచదార దిగుమతి అగ లేదు. దీనివలన ప్రభుత్వము వారికి కింద తెలుపబడినటుల రక్షణసుంకము వచ్చినది.

౧౯౦౦ - ౧౯౦౧ ౫౩ లక్షల రూపాయలు
 ౧౯౨౯ - ౩౦ ౮ కోట్ల ౭౦ లక్షలు
 ౩౧ - ౩౨ ౮ కోట్లు
 ౩౨ - ౩౩ ౬ కోట్ల ౮౪ లక్షలు
 ౩౩ - ౩౪ ౬ కోట్ల ౧౦ లక్షలు

ఇంత రక్షణసుంకము వచ్చుటకుగాను ఎంత పంచదార దిగుమతి అయినది ఈ క్రింది పట్టికయందు తెలుపబడినది.

సంవత్సరము	దిగుమతి అయిన పంచదార టన్నులు	కోట్లు	లక్షలు
౧౯౧౩-౧౪	౮౦౩౬౦౦	౧౪	౨౯
౨౬ ౨౭	౮౨౬,౯౦౦	౧౮	౩౬
౨౭-౨౮	౭౨౫౮౦౦	౧౪	౫౦
౨౮-౨౯	౮౬౮౮౦౦	౧౫	౮౬
౨౯-౩౦	౯౩౯౬౦౦	౧౫	౫౧
౩౦-౩౧	౯౦౧౨౦౦	౧౦	౫౪
౩౧-౩౨	౫౧౬౧౦౦	౬	౧
౩౨-౩౩	౩౬౯౫౦౦	౪	౧౨
౩౪ ఆక్టోబరు వరకు	౧౬౨౦౦౦	౧	౭౦

౩౦-౩౧ లోని రక్షణతరువాత దిగుమతులు ఎటుల తగ్గిపోయినదియు పైపట్టికవలన గోచరమగును. అయినను గత ఏప్రిల్ వరకును ఉన్న టన్ను ౧ కి ౧౮-౪-౦ రక్షణసుంకము ఎక్కువయని చెప్పుటకు వీలు లేదు. ప్రక్క పుటలోని తొలిపట్టికలో గన్పరిచినటుల విశేషములందు పంచదారమీద విధించు రక్షణసుంకమును గాంచిన ఇది తగుమాత్రమే యనిపించును.

౧౯౨౯ నాటికి ౨౭౫౦౦౦౦౦ యకరములు చెరుకుక్రింద సాగుబడిలో ఉన్నది. అనగా ప్రపంచ మంతటను చెరుకు సాగుబడియగుచున్న భూమిలో నాల్గవవంతు ఖరీదుకట్టిన ఇందులో పండినచెరుకు ౨ కోట్ల రూపాయలగుచున్నది. అయినను అప్పటికి ఏటేటా ౨౧ కోట్ల రూపాయిల పంచదార దిగుమతి అగుచున్నది.

ఈ పరిస్థితులలో బారిఫ్ బోర్డువారు ౧౯౩౧లో భారతదేశ పంచదార పరిశ్రమకు ౧౫ సం॥ రక్షణ కోరిరి. ౧౫ సంవత్సరములలో మొదటి ౭ సం॥లు టన్ను ౧-కి ౧౪౫-౦-౦ చొ॥ మిగిలిన ౮ సంవత్సరము లును టన్ను ౧-కి ౧౨౫-౦-౦ ఉండవలెనని తెల్పి యుండిరి. ప్రభుత్వమువారు ఈ సూచనల కంగీకరించి రక్షణ యొసంగిరి.

దేశము	తూకము	రేటు	వివరములు
భారతదేశము	టన్ను ౧ కి	౧౮౧-౪-౦	ఇందులో ౩౬-౪-౦ అదనపుపన్ను ౧౪౫-౦-౦ మూలమే రక్షణసుంకము. అదనపు పన్ను గత ఏప్రిలునందు రద్దుచేయబడినది.
జర్మనీ	౧౦౦ కి లోలకు (౨౦౨-౪ పౌను)	౨౮-౧౨-౬ లేక టన్ను ౧ కి ౨౮౨-౮-౦	
జకోస్లావియా	౧౦౦ కి లోలకు	౧౪-౦-౨ లేక టన్ను ౧ కి-౧౪-౦౧-౮	
ఫ్రాంసు	౧౦౦ పౌనులకు	౧౪-౦-౨ లేక టన్ను ౧ కి ౩౧౩-౮-౦	జర్మనీ, ఫ్రాన్సు, ఐరిష్ ఫ్రీ స్టేటునందలి రక్షణసుంకములను భారతదేశము సుంకములతో పోల్చి చూడుడు.
యునైటెడ్ కింగ్ డమ్	టన్ను ౧ కి	౧౨౩-౧౦-౪	
ఐరిష్ ఫ్రీ స్టేటు	టన్ను ౧ కి	౩౪౨-౧-౪	
కెనడా	టన్ను ౧ కి	౨౦౮-౧౦-౦	
ఆస్ట్రేలియా	టన్ను ౧ కి	౧౩౨ ౦-౦	
దక్షిణాఫ్రికా	టన్ను ౧ కి	౧౨౦-౫-౦	

రక్షణ ఫలితము

రక్షణవలన సద్యః ఫలితము వచ్చినదని చెప్పవచ్చును. ఘనము ౧౦౦ క్రొత్త ఫ్యాక్టరీలకు స్థాపించి

నారు. వీనిలో ఒక్కొక్కదానిలో సగటున ౬౦౦ టన్నులచేరుకు ఖర్చుచున్నది. ఫ్యాక్టరీలు మొత్తమున మనము ఏటేలా దిగుమతిచేసుకొనుచున్న పంచదార యంత్రాలయముల విలువ మాచిన బాగుగా తెలియును.

సంవత్సరము

సామాను దిగుమతిఅయినదేశములు — సామానుఖరీదు, లక్షలలో

	యునైటెడ్ కింగ్ డమ్	జర్మనీ	బెల్జియం	ఫ్రాంసు	మొత్తము
౧౯౨౮ - ౨౯	౧౬౩౦	౨౩	...	౬౧	౧౭౧౪
౨౯ - ౩౦	౮౪౯	౮	౩	౩౦	౮౯౦
౩౦ - ౩౧	౧౦౮౨	౨౩	...	౨౩౦	౧౩౬౮
౩౧ - ౩౨	౨౬౨౨	౧౧౮	౨౨	౨౨౨	౩౦౧౪
౩౨ - ౩౩	౯౧౪౮	...	...	...	౧౫౩౧౧
౩౩ - ౩౪	౧౬౬౮౯	...	...	...	౨౭౭౭౦

“త్రాగేవాడు ఇచ్చును తాళ్లపన్ను” అను సామెత యున్నది. అలాగున ఈపన్నులన్నియు కొనుగోలుదారు భరింపవలసియుండు ననుకొనెదను. కాని అట్టి ఆవసర మేమాత్రమున లేదు. ఈపన్నులవలన స్వదేశీపంచదార విదేశీపంచదారకంటె మణుగు ౧కి ౨-౦-౦

తక్కువగా దొరుకుచున్నది. అయినను మనదేశమందలి పంచదార చవుకలయి అందరికి అందుబాటులో నుండుటకు అనేకసమస్య లున్నవి.

౧. యు. పి. బీహారునందు పంచదార ఫ్యాక్టరీలు విపరీతముగా బహులుదేరినవి. మద్రాసు, బెంగాలు రాజధానలందు ఫ్యాక్టరీలు చాలా తక్కువగా నున్నవి. వివిధరాజధానుల కెగుమతిచేయుటకు రైల్వేస్టేషన్లు అనుపూలముగా నుండవలెను.

౨. పంచదార పరిశ్రమయందు ప్రస్తుతము వృథాగా పోవుచున్న మెలాసుల సుపయోగపరుపవలయును.

3. అధమము సాలుకి ఆరు నెలలయినను యంత్రాలయములు పనిచేయుటకు వీలుండునట్లుగా చెరుకుపంట యుండవలెను.

ఆధునికవిధానముల ప్రాముఖ్యత

మనదేశంలో చెరుకునుంచి బెల్లంవండడం తరతరాలబట్టి వస్తోంది. కాని ఇది అధికంగా ఆరోగ్యరీత్యా ఎంత లాభకరము అనేవిషయ మలోచించాలి. ఆరోగ్యం గురించి వాదవివాదాలు ప్రబలాయి అధికరీత్యా ఇది దేశానికి నష్టకరమని సుప్రసిద్ధ అధికవేత్తల అభిప్రాయం. దీనినే ౧౯౩౧లో పంచదార కమిటీవారు తమ నివేదిక యందు తెలియపర్చారు.

“భారతదేశమందు పండు చెరుకులో నూటికి (రసములో) ౧౨ వంతులు పంచదారఉంటుంది. ఆధునికవిధానాల గలబాదించిన నూటికి ౯౩ వంతులు తీయవచ్చు. ప్రస్తుతము బెల్లమునుంచుంచేత, నూటికి ౭ వంతులుమాత్రం తీస్తున్నారు. జావాలో నూటికి ౧౧ వంతులు సామాన్యంగా తీస్తారు”

దీనినిబట్టి చూడగా జావాలోకంటే మనము రసంలోనుంచి నాల్గువంతులు తక్కువ తీస్తున్నాము.

సంవత్సరము   బెల్లమునుండి
పంచదారతీయు
ఫ్యాక్టరీల సంఖ్య

౨౩-౨౪
౨౫
౨౬
౨౭
౩౧-౩౨
౩౩-౩౪

౨౨
౧౩
౧౯
౨౨
౧౭
౨౨

టన్నులు
౧౨౦౩౦౧
౬౮౪౫౧
౭౩౯౧౪
౧౧౨౬౭౧
౧౨౬౧౫౯
౧౬౨౦౦౦

తయారయిన
పంచదార

టన్నులు
౫౬౪౦౬
౩౫౫౯౩
౩౮౪౦౯
౫౮౦౮౮
౬౯౫౩౯
౯౧౦౦౦

౧౦౦కి ఎన్ని
వంతులు
అయినది

౪౬.౨౮
౪౯.౦౭
౫౧.౯౬
౫౧.౫౫
౫౫.౧౨
౫౬.౧౭

చెరుకునుండి బెల్లము, దానినుండి పంచదారచేయుటలో చాలావృత్తున్నది. ౧౦౦ మణుగుల చెరుకునతీసుకొని బెల్లము వండి దానిలోనుండి పంచదారతయారుచేసిన ౫౮౮ మణుగుల పంచదారవచ్చును. అనూఢమణుగుల చెరుకునుండి సరాసరి పంచదార తయారుచేసిన ౯ మణు ౪౬వంతు వచ్చును. అనగా దీనివలన ౩౮౮ మణుగుల

భారతదేశమందు చెరుకురసమునుండి తీయుచున్న పంచదార :

సంవత్సరము	నూటికివంతులు	జావాలో
౧౯౨౩ - ౨౪	౭. ౪౫%	
౧౯౩౧ - ౩౨	౮. ౮౯%	౧౧. ౯౨
౩౨ - ౩౩	౮. ౬౬%	

ప్రస్తుతము మనదేశమందు మాడ కొన్ని ఫ్యాక్టరీలలో నూటికి ౧౧ వంతులు తీయుచున్నారు. ప్రాతపద్ధతులవలన మనదేశమందు ఖుమారు ౩౦ లక్షల టన్నులబెల్లము తయారుగుచున్నది. ఈ బెల్లము కొంత బెల్లముగనే ఉపయోగపడ చున్నది. మరికొంత బెల్లము నుండిపంచదారచేయు ఫ్యాక్టరీలయందు ఉపయోగించుచున్నారు. బెల్లమునుండి పంచదారతీయుట అంత లాభదాయకము కాదు. అందువలన అట్టిఫ్యాక్టరీల సంఖ్య మిగిలినవానితో పోల్చి చూచిన తక్కువగనే యున్నది.

ఈ క్రిందిపట్టికయందు బెల్లమునుండి పంచదార తయారుచేయుచున్న ఫ్యాక్టరీలసంఖ్యయు, ఎంతబెల్లమును కరిగించినదియు, నూటికి ఎన్నివంతులు పంచదార వచ్చినదియు తెలుపబడినది.

పంచదార లాభము వచ్చుచున్నది. అందువలన చెరుకు రసమునుండి పంచదారచేయు ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య నానాటికి కృద్ధిజుగుచున్నది ఈ దిగువపట్టికలో చెరుకురసమునుండి పంచదారను తయారుచేయుచున్న ఫ్యాక్టరీల సంఖ్యయు, వారిలో తయారయిన పంచదారయు, నూటికి ఎన్నివంతులు వచ్చినదియు తెలుపబడినది.

సంవత్సరము	ఫ్యాక్టరీలసంఖ్య	తయారయిన పంచదార టన్నులు	ఎన్నివంతులు వచ్చినదియు నూటికి	జావాలో గింకి ఎన్ని వంతులు వచ్చినదియు నూటికి
౧౯౧౯-౨౦	౧౯	౨౩౩౦౦	...	...
౨౩-౨౪	౨౩	౩౮౩౧౨౪	౭.౪౫%	౧౧.౪౪%
౨౬-౨౭	౨౫	౬౨౯-౪౧	౮.౪౭%	౧౦.౮౫
౩౦-౩౧	౨౯	౧౧౯౮౫౯	౯.౦౯	౧౧.౪౩
౩౧-౩౨	౩౨	౧౫౮౫౮౧	౮.౮౯	౧౧.౯౨
౩౨-౩౩	౫౭	౨౯౦౧౭౭	౮.౬౬	...
౩౩-౩౪	౧౩౫	౭౦౦౦౦౦	౮.౯	...

చివరను ఇచ్చిన ఫ్యాక్టరీలసంఖ్యలో కొన్ని ౧౯౩౪ జనవరి ౧౫నాడు వచ్చిన భూకంపమువలన పాడయిపోయినవి. రక్షణ ఇచ్చినప్పటినుండి రోజుకి రోజూ కొత్త ఫ్యాక్టరీలు, నూతన విధానాలవలంబించడంచేత మన దేశంలో .....

పంచదార కావలసినదానికంటే ఎక్కువ తయారగుచున్నదా?

ప్రతిదేశమంగును ఉత్పత్తికిని విడుదలకను సామర్థ్యముండవలెను. లోగడ గనబరిచినటుల భారతదేశ

పంచదార పరిశ్రమ దినదినాభివృద్ధి పొందుచుండిన ఇతరదేశములందువలె మనదేశమందు కూడ పంచదార విస్తారముగా నిలువయుండిపోవు నని సూచనముండవచ్చును. ఇంపీరియల్ షుగర్ టెక్నాలజీస్టుక్రి వాస్తవంగా ౧౯౩౫ ఆఖరు మనకు కావలసినదానికంటే ౬౦౦౦ టన్నులు నిలువయుండునని అంచనా వేసియున్నారు. ఆయన అంచనా ప్రకారము దిగువపట్టికయందు మనదేశము మొత్తమునకు కావలసిన పంచదార అందులో మనదేశమందు తయారగుచున్న మొత్తమును తెలుపబడియున్నది.

పంచదార	౧౯౩౧-౩౨	౩౨-౩౩	౩౩-౩౪	౩౪-౩౫
ఖర్చుఅయిన లేక కావలసినది	౯౮౨౫౪౦ ట.	౯౪౦౦౦౦ ట.	౯౪౦౦౦ ట.	౯౪౦౦౦౦ ట.
మనదేశమందు తయారయినది	౪౭౮౦౦౦ ట.	౬౨౬౦౦౦ ట.	౮౮౬౦౦౦ ట.	౯౪౬౦౦౦
దిగుమతిఅయినది లేక మిగిలిపోయినది	౫౦౪౫౪౦ ట.	౩౧౪౦౦౦ ట.	౫౪౦౦౦ ట.	౬౦౦౦ ట.
				మిగిలిపోవును

పై అంకెలను పట్టికయినను ఈ ౬౦౦౦ టన్నులు ఎక్కువయని చెప్పటకు వీలులేదు. ౩౧-౩౨ అంకెలను బట్టి చూచిన పంచదారఖర్చు తగ్గుట కానిపించుచున్నది. మనదేశమందు పరిశ్రమ బాగుగా వృద్ధిపొంది ఖరీదు తగ్గుటతోడనే ఇంకను ఎక్కువ ఖర్చుకావచ్చును.

(౧) వర్తకమాంద్యము తగ్గినకొలదియు ఎక్కువ పంచదార ఖర్చుఅగును.

(౨) పంచదారఖరీదు తగ్గిన కొనుబడి ఎక్కువగును.

ఇందుకు నిదర్శనముగా ౧౯౨౯-౩౦ లో మణుగు ౧ కి ౯-౦-౦ అమ్మినపుడు ౧,౨౧౫,౫౮౫ టన్నులు ఖర్చుఅయినది. ౧౯౩౦-౩౧ లో మ ౧ కి ౮-౧౧-౦ అయినప్పుడు ౧౩౨౪౯౨౩ టన్నులు ఖర్చు అయినది. దీనినిబట్టి మ. ౧ కి ౦-౫-౦ తగ్గుటచే ౧౦౯౩౩౮ టన్నులు ఎక్కువ ఖర్చుఅయినది.

(3) ప్రజలు విస్తారము బెల్లము వాడుచున్నారు. కాలక్రమేణ బెల్లముంతయు పంచదారవాడుటలోనికి మారుచు.

ఈ క్రిందిపట్టిక యందు మనిషి గికి ఎన్ని పౌనుల బెల్లము, ఎన్ని పౌనులపంచదార వాడుచున్నదియు తెలియబర్చబడినది

సంవత్సరము	మనిషికి వాడిన పంచదార	మనిషికి వాడిన బెల్లము	మనిషికి మొత్తము వాడిన బెల్లము పంచదారకలిపి
౧౯౨౩-౨౪	౪౩ పౌనులు	౧౬౨ పౌనులు	౨౦౫ పౌ
౧౯౨౪-౨౫	౪౩ " "	౧౧౫ " "	౧౫౮ " "
౨౫-౨౬	౪౩ " "	౧౪౨ " "	౧౮౫ " "
౨౬-౨౭	౪౩ " "	౧౩౩ " "	౧౭౬ " "
౨౭-౨౮	౪౩ " "	౧౦౫ " "	౧౪౮ " "

పై పట్టికను చూచిన అసలుపంచదార బెల్లము వాడుటయందే వృద్ధికన్నవచ్చుచున్నది దేశము ఆర్థికస్థితి బాగుపడిన ప్రపంచముందు అన్ని దేశములలో సమానముగ మనముకూడ వాడుతాము. ప్రస్తుతము పంచదార వాడుటయందు మనదేశము వెనుకబడియున్నది. ఈ దిగువపట్టికయందు మనిషి గికి వాడుపంచదార మొత్తము తెలుపబడియున్నది.

సగటున మనిషికి వాడుచున్న పంచదార

దేశము	౨౪-౨౫	౨౫-౨౬
యూరపు		
జర్మనీ	౫౫.౮ పౌనులు	౫౫.౬ పౌనులు
జకోస్లావికా	౬౧.౧ " "	౬౦.౨ " "
ఆస్ట్రీయా	౭౨.౧ " "	౬౪.౪ " "
స్విట్జర్ లెండు	౯౩.౭ " "	౯౮.౫ " "
ఫ్రాంసు	౫౫.౩ " "	౫౭.౩ " "
బెల్జియం	౬౧.౯ " "	౬౧.౭ " "
యునైటెడ్ కింగ్ డమ్	౯౬.౮ " "	౧౦౮.౫ " "
డెన్మార్క్	౧౧౫.౭ " "	౧౧౯.౩ " "
యూరపు సగటున	౩౯.౫ " "	౪౨.౧ " "
చైనా	౪.౯ " "	౪ " "
ఇండియా	౨౦.౫ " "	౨౨.౨ " "

జపాను	౨౮.౨ పౌనులు	౨౭.౨ పౌనులు
పర్షియా	౨౪.౭ " "	౨౨ " "
ఆసియా సగటు	౧౫.౪ " "	౧౫.౯ " "
ఆఫ్రికా	౧౩ " "	౧౨.౩ " "
అమెరికా	౭౯ " "	౭౪.౯ " "
ఆస్ట్రేలియా	౧౧౧.౧ " "	౧౦౭.౮ " "
ప్రపంచం మొద సగటున	౩౦.౪ పౌనులు	౩౦.౮ పౌనులు

చెరుకుపంట

పంచదారపరిశ్రమకుగాని, బెల్లమునకుగాని, తినుటకుగాని ఏటేట ౫ కోట్ల, ౫౦ లక్షల టన్నుల చెరుకును పండించుచున్నారు. ఇందులో అధికభాగము యు. పి. యందు పండుచున్నది. సర్ టి. విజయరాఘవాచారిగారు బట్లరు పరిశోధనాలయముపట్ట ప్రదానోత్సవసందర్భమున మాట్లాడుచు మద్రాసు బొంబాయిరాజధానులందు పంటచేగుకుబక్క మీరటు, గోరఖపూరుజిల్లాలయందు పండుచున్నదని వాక్రుచ్చియున్నారు.

అయినను చెరుకుపంట ప్రోత్సహకరముగా యున్నదని చెప్పుటకు వలనుపడదు. చెరుకునందు సరియైన విత్తనములు నాటుటలేదు. స్వభావతఃపూర్వ చారపరాముణుడైన భారత్ దేశపురైత్తు నానినుషయో

గింపడు. ఈపంట అన్ని రాష్ట్రములందును సమానముగ లేదు. ఈదిగుపట్టికయందు ఏయేరాష్ట్రములందు ఎన్ని యకరములు సాగుబడిలోయున్నదియు తెలుపబడినది.

రాష్ట్రము	యకరముల సంఖ్య	మొత్తము సాగుబడిలో నూటికి వంతులు
యు. పి.	౧౭౩౧౦౦౦	౫౧.౮
పంజాబు	౪౬౭౦౦౦	౧౪.౬
బీహారుబరిస్సా	౪౧౮౦౦౦	౯.౯
బెంగాలు	౨౫౧౦౦౦	౭.౨
మద్రాసు	౧౨౦౦౦౦	౩.౬
బొంబాయి	౧౦౨౦౦౦	౩.౩

ఇగ్నడిష్పడు క్రొత్తవిత్తనముల వాడుటయందు యభివృద్ధి గాఢించుచున్నది. ౩౩-౩౪ లెఖలప్రకారము మొత్తము చెరుకుసాగుబడి సగముకుపైగా క్రొత్తవిత్తనములతో చేయుచున్నారు.

సంవత్సరము	క్రొత్తవిత్తనములచేసాగనుచున్న యకరముల సంఖ్య
౧౯౨౩-౨౪	౬౦౬౦౪
౧౯౩౦-౩౧	౮౧౭౦౯౪
౩౧-౩౨	౧౧౭౦౪౭౯
౩౨-౩౩	౧౮౧౪౩౮౮

విత్తనములు పంపింపబడుచుండు తగుజాగ్రత్త వహింపవలయును. యు. పి. వ్యయసాయశాఖవారి నివేదికప్రకారము క్షోయంబుత్తారు నెం. ౨౧౫ మామూలు పరిశీతులయందు బాగుగనే యుండును. కాని దీనికి తెలుగు వచ్చిన ఏమాత్రమును నిలుబడజాలదు. తెగుశ్శధాటికాగు లకు నెం|| రు|| ౨౦౦-౨౪౪ బాగుగ యుండును. దేశవాళీవిత్తనములనయ ౧-కి ౧౩ బంజులగుండిన క్షోయంబుత్తారు విత్తనములచే ౩౬ బంజులవరకు పండుచున్నది.

మనరాష్ట్రముందు ౧౯౩౨-౩౩ లెఖలప్రకారము లక్షలకరములుచెరుకు సాగుచున్నది. ఇక్కడ ఉష్ణము ౨౦-౨౬ డిగ్రీ సెంట్రిగ్రేడుయందును. అందుచేత క్షోయం

బుత్తారు విత్తనములు బాగుగకానేమో! (?) అయినను కృషిజిల్లాయందు క్షోయంబుత్తారువాడివచోట ౪౦ బంజులుకూడ అయినది. టారిఫ్ బోర్డునారి లెఖలప్రకారము చెరుకు మ ౧-కి ౦-౭-౦ మొదలు ౦-౧౨-౦ వరకు ఖర్చుచున్నది కాని ప్రస్తుతము ౦-౪-౦ మొ|| ౦-౬-౦ వరకు గిట్టుబాటుగుచున్నది.

పండినచెరుకంతయు అనేకవిధముల యుపయోగించుచున్నాము.

౧. మామూలురసమునుండి పంచదార తయారు చేయుట

౨. బెల్లముచేయుట

౩. గ్రామాదులందు బెల్లపుపాకము, ముతకపంచదారచేయుట

౪. విత్తనములకు

౫. వట్టిచెరుకునే ఉపయోగించుట

పై విధముల ఎంతెంతచెరుకు ఏటేట ఉపయోగింపబడుచున్నదో క్రిందిపట్టికయందు గనబడవలసినది.

సంవత్సరము	ఫ్యాక్టరీలలో ఉపయోగించినది	బెల్లమునుండి పంచదార చేయుటకు	క్రొత్తవిత్తనములందు ముతక పంచదారకు	ఊరికే నసులుటకు	బెల్లముగా ఉపయోగించుటకు	మొత్తము
	టన్నులు	టన్నులు	టన్నులు	టన్నులు	టన్నులు	టన్నులు
౨౩-౨౪	౫౧౪౦౦౦	౧౨౦౩౦౦౦	౪౦౦౦౦౦	౫౩౦౦౦౦౦	౨౭౪౪౦౦౦	౩౮౪౫౦౦౦౦
౨౫	౪౩౪౦౦౦	౬౮౫౦౦౦	౪౦౦౦౦౦౦	౫౧౨౦౦౦౦	౧౯౬౨౭౦౦౦	౨౯౩౬౬౦౦౦
౩౦	౧౩౧౭౦౦౦	౫౭౭౦౦౦	౪౦౦౦౦౦౦	౫౨౫౦౦౦౦	౨౪౬౩౬౦౦౦	౩౫౭౮౦౦౦౦
౩౧	౧౭౮౩౦౦౦	౧౨౬౨౦౦౦	౫౦౦౦౦౦౦	౫౪౦౦౦౦౦	౨౯౮౭౧౦౦౦	౪౩౩౧౬౦౦౦
౩౨-౩౩	౩౩౫౦౦౦౦	౧౬౨౦౦౦౦	౫౦౦౦౦౦౦	౫౫౦౦౦౦౦	౩౪౫౯౫౦౦౦	౫౦౦౦౦౦౦౦

చెరుకు పంటనుబట్టియే ఆయా రాజధానులందు ఘ్యాక్టరీలు వృద్ధిపొందుచున్నవి. ఈ దిగువపట్టికయందు ఆయా రాజధానులందు పనిచేయుచున్న ఘ్యాక్టరీలసంఖ్య తెలుపబడినది.

రాజధాని చేరు పనిచేయుచున్న ఘ్యాక్టరీలసంఖ్య
౧౯౩౧-౩౨ ౩౨-౩౩ ౩౩-౩౪ ౩౪-౩౫

యు. పి.	౧౪	౩౩	౭౦	౫౦
బీహారు, బిరీస్సా	౧౨	౧౯	౩౪	౩౭
పంజాబు	౧	౧	౯	౧౨
మద్రాసు	౨	౨	౧౧	౧౩
బొంబాయి	౧	౧	౮	౧౦
బెంగాలు	-	-	౨	౬
బర్మా	౧	౧	౮	౧౦

పంటయం దభివృద్ధి, పరిశ్రమయం దభివృద్ధి గాంచిన ఇదంతయు రక్షణ ఫలితమని వేరు చెప్పవలసి లేదు. ౧౦-౭-౧౯౩౩ సిమ్లాలో జరిగిన షుగర్ కాన్ఫరెన్సునందు అన్ని రాష్ట్రముల ప్రతినిధులును రెండు సంవత్సరముల రక్షణవలన ఊహితమైన ధివృద్ధి బొందినదని తెల్పిరి. మనరాష్ట్రప్రతినిధి యగు పరిశ్రమాధికారి మద్రాసు రాజధానియందలి పరిశ్రమల పూర్వోత్తరముల నుగ్గడించుచు మనరాష్ట్రమందు సంవత్సరమునకు లక్ష టన్నులు ఖర్చుగుచున్నదనియు, అందులో ౫౫ వేల

టన్నులు దిగుమతి అగుచున్నదనియు, ఈ దిగుమతి ఆగి పోవువరకు రక్షణ లాభముపొందినదని చెప్పటకు వీలు లేదనియుననెను.

ఘ్యాక్టరీదారులకు, చెరుకు పండించు రైతులకు గల పరస్పర సంబంధము

౧౯౩౩ జూలైలో సిమ్లాలో జరిగిన షుగర్ కాన్ఫరెన్సునందే ఈ విషయమై గూడ చర్చ జరిగినది. రైతుల రక్షణకై చెరుకుధరను నిర్ణయించు చట్టము ఒకటి యుండివలెనను ఉపపాదనవచ్చినది. కాని చాలామంది దీనికంగీకరింపలేదు. ప్రస్తుతమొసగుచున్న ధరలు బాగుగ నేయున్నవనిరి. ఇంపీరియల్ షుగర్ టెక్నాలజిస్టు క్రివాస్టవగారి సలహా బాగుగా యున్నది. ఆయన సలహా ప్రకారము ఒక మణుగు చెరుకునుండి తయారగు పంచదార ఖరీదులో సగము రైతుకియ్యవలెను. దీనినిబట్టి ఆరైతు చెరుకులో పంచదార ఎంతెక్కువగా నుండిన అంత ధరవచ్చును. దీనినిబట్టి రైతు నుంచి విత్తనముల నుపయోగించి తన చెరుకులో పంచదార నెక్కువచేయు ప్రయత్నించును. ఈ పంచదార మొత్తమును ప్రభుత్వమువారు నిర్ణయించవలెను. ఉదాహరణమునిమిత్తము ఈక్రింది పట్టికయందు చెరుకురసములో నూటికిగల పంచదారము బట్టి అప్పుడుగల పంచదారబజారుధర కనుగుణముగా మణుగు ౧ కి చెరుకుధర నిర్ణయించబడినది.

పంచదార ధర

మ. ౧ కి

మణుగు చెరుకునుండి తీయగల్గిన చెరుకును బట్టి చెరుకుధర మ. ౧ కి

పంచదార నూటికి	౧౦౦ కి గ్రా. ౭౫	౯ వంతులు	౯. ౨౫ వంతు	౯. ౫ వంతు
గ్రా. ౫ మ. అయిన	వంతున అయిన	అయిన	౭౫ అయిన	౭౫ అయిన
రు. అ. పై.	రు. అ. పై.	రు. అ. పై.	రు. అ. పై.	రు. అ. పై.
౮-౦-౦ అయిన	౦-౫-౬	౦-౫-౭	౦-౫-౯	౦-౫-౧౦
౮-౮-౦	౦-౫-౯	౦-౫-౧౦	౦-౬-౧	౦-౬-౨
౯-౦-౦	౦-౬-౧	౦-౬-౨	౦-౬-౩	౦-౬-౪
౯-౮-౦	౦-౬-౨	౦-౬-౩	౦-౬-౪	౦-౬-౫
౧౦-౦-౦	౦-౬-౩	౦-౬-౪	౦-౬-౫	౦-౬-౬

మొదటలో టారిఫ్ బోర్డువారు పంచదార తయారుచేయుటకు, ౮-౩-౩ అగుననియు తర్వాత ౬-౧౦-౯ కు తగ్గుననియు అంచనా వేసిరి. నూటికి రు. ౧౦-౦-౦ లాభము వేసినను మ. ౧ కి ౯-౫-౯ మొదట లోను, తర్వాత ౬-౧౦-౫ గా. ఆమ్మవచ్చునని అంచనావేసిరి. కాని వీరు అంచనావేసినప్పుడు మొలా సులమీద మ. ౧ కి ౦-౧౦-౮ చొ. బాగానే చెరుకు పిప్పిమీద మ. ౧ కి ౦-౬-౯ రాకచ్చుననుకొనిరి. కాని ఇప్పుడు మొలాసులమీద దమ్మిడి అయినను గిట్టుబాటు అగుటలేదు. అందుచేత టారిఫ్ బోర్డువారి అంచనా ప్రకారము మ. ౧ కి ౮-౧౧-౧౧ మొదటలోను తర్వాత ౬-౧-౬ ఖరీదు అగుచున్నది.

కాని యధార్థస్థితి గమనించిన మ. ౧ కి ౬-౦-౦ మొదలు ౬-౫-౦ గిట్టుబాటుగుచున్నది. ఆమ్మకపు ధర ౮-౮-౦ యున్నది. ఈపరిస్థితులలో రైతులకు చెరుకు నకు మణుగు ౧ కి ౦-౬-౦ చొ. ఇచ్చుచున్నారు. దీనివలన రైతున కేమియు నష్టములేదు. పరిశ్రమబాగుగాలేనప్పుడు రైతునకు మణుగు ౧ కి ౦-౧-౬ లేక ౦-౨-౦ మాత్రమే దొరుకుచుండెను. ౧౯౩౪ జనవరి ౪ వ తారీఖున పాట్నాలో జరిగిన షుగరుకాన్ఫరెన్సునందు బీహారువ్యవసాయ శాఖాధికారి మ. ౧ కి ౬౦౦, లేక ౮౦౦ మణుగుల చెరుకు తయారగుననియు, దీనికిగాను రైతుకు మ. ౧ కి రు. ౧౨౫ లేక ౧౫౦ ఖర్చుఅగును. అందువలన రైతుకు మణుగు ౧ కి చెరుకు ౦-౨-౦ లేక ౦-౨-౬ ఖర్చు అగుచున్నది. ఇప్పుడు మ. ౧ కి ౦-౬-౦ దొరుకుచున్న మొత్తముమీద రు. ౧౫౦ మొదలు ౨౦౦ వరకు లాభము వచ్చుచున్నది.

జానాయందు చెరుకుపండించురైతులే ఫ్యాక్టరీల యందు వాటాదార్లు అయియున్నారు. ఈపద్ధతినే ప్రస్తుతము కృష్ణాజిల్లాయందుస్థాపించిన ఫ్యాక్టరీలయందు అనుసరించియున్నారు. ప్రతివాటాకును కొన్ని ఎకరములు చెరుకుసాగు ఉండవలయును. దీనివలన నాల్గు లాభము లున్నవి.

౧. ఫ్యాక్టరీయందు అధికలాభమునకై మంచి విత్తనము వేసిన చెరుకునందు పంచదార వృద్ధిచేయును.

౨. సరియైనకాలమునందు ఫ్యాక్టరీకి చెరుకు అందుబాటులో యుండును.

౩. ఫ్యాక్టరీల పోటీవలన చెరుకుకు ఎక్కువ వెల నీయవలసిన యవసరముండదు.

౪. ఫ్యాక్టరీలాభమే తనలాభముగ రైతు గ్రహించును.

కాని ప్రస్తుతము కృష్ణాజిల్లాచెరుకుపంటవిషయము ఆర్థిక ముగలాభదాయకముగాదేమోఅనిసంశయముప్రబలుతోంది. దీనికి ముఖ్యంగా ఫ్యాక్టరీదారులు, ప్రభుత్వమువారి సహాయముతో ప్రస్తుతము యు. పి. బీహారుకున్న కేసుకంట్రోలుఆక్టును అమలులోనికి తెచ్చిన బాగుండును. ఫ్యాక్టరీదారులు రైతులకు చెరుకువిత్తనముల సప్లయచేయుటలో ఈదిగువ విషయములను గమనించవలెను.

౧. ఫ్యాక్టరీయజమానులు రైతులందరకు ఒకే నెంబరు విత్తనమునివ్వక వివిధనెంబర్ల విత్తనమును ఇవ్వాలి. ఇది ముఖ్యము. ఆయానెంబర్లు పంటకు వచ్చు కాలమును గుర్తించి ఇవ్వవలెను. కోయలబత్తూరు విత్తనములు ఏడునెలలు మొదలుకొని పదుకొండు నెలల వరకు పంటకువచ్చేవి ఉన్నాయి. తక్కువ కాలంలో పంటకు వచ్చువానియందు చెరుకు తక్కువగా పండును. అయినప్పటికి దీనివలన ఫ్యాక్టరీ త్వరగా పని ప్రారంభించడానికి వీలవుతుంది. అందుచేత తక్కువ కాలముల పంటకువచ్చు చెరుకును పండించు రయితులకు చెరుకుకు కొంచెము ఎక్కువధర ఇచ్చినవారికి ఆనెంబరును పండించుటకు ఉత్సాహకరంగా ఉంటుంది.

౨. చెరుకుపండించు రైతులందరకును ఆఫ్యాక్టరీ అందుబాటులో నున్నవారందరికిని చెరుకు మ. ౧ కి ౦-౫-౬ కంట్రోలు ఆక్టుప్రకారం గ్యారంటీచెయ్యాలి.

౩. రైతుకుగాని, ఫ్యాక్టరీదార్లకు గాని నష్టము గాకుండునటులు ఒకచెరుకుపరిశీలకుని (Cane superi-

ntendent) నియమించాలి. ఈ పరిశీలకుడు రిఫ్రెక్టోమీటరు అనుయంత్రముద్వారా ఆయారైతుల పొలములందు చెరుకును పరిశీలించుచు నష్టముగాకుండగ కోయదగిన సచుయమును వారికి తెల్పుచు దానినిబట్టి వారిచెరుకుకు ఫ్యాక్టరీయందు అదకుకు వినుదలయునట్లు చూడాలి. అనగా ఈచెరుకు పరిశీలకుడు రైతులకు ఫ్యాక్టరీదారులకు మధ్యవర్తిగా ఉంటాడు. ఇది జేబులో ఇమిడిపోవు చిన్నయంత్రము. దీనిని ఎక్కడికైనను తీసుకొనిపోయి చిన్నచెరుకుకుక్కను దానిలో పెట్టిపిండిన ఆరసమునందుగల పంచదారయు దాని స్వచ్ఛతయు గూడ తెలియచేస్తుంది. దీనివలనను చెరుకుకోయదగిన యదను పొడయిపోవునచుయం తెలుస్తుంది.

క. ప్రస్తుతము వృథాగాపోవుచున్న మొలాసులను రోడ్లు వేయుటయందు (బెంగళూరులో ఉపయోగించియున్నారు) ఉపయోగించవలయును. లేనిచో పొలములో వేసినను నర్రజనిరి బాగుగా వృద్ధిపరిచి ఎరువుగా పనిచేయును. దీని విషయమై నీలరత్న ధరగారు చాలా పరిశోధనచేసి మొలాసులను పొలములందు వేసిన అగ్రము నూటికి అయివారు వంతులయిన వృద్ధి అవుతుంది.

పరిశోధనావశ్యకత

౧౯౩౫ మార్చిలో సప్రూకమిటీఎదుట రాక్టరు సిగ్నిన్ బాధమ్మగారు సాక్ష్యమిచ్చుచు “౧౧ కోట్ల ౨ లక్షలు జనాభాగల యునైటెడుస్టేట్సునందు ౩౦౦౦ పరిశోధనాలయములుగలవు. ౩౫ కోట్లుగల భారతదేశమందు అందులో మూడవవంతున లే”వని చెప్పియుండిరి. పంట, పరిశ్రమ, పరిశోధనకు ఆత్యంత సన్నిహిత సంబంధము గలదు. పరిశోధనతో అనుగుణ్యముసాగుబడి, పరిశ్రమయండిన దేశము వృద్ధిలోనికివచ్చును.

టారిఫ్ బోర్డువారు చెరుకుపరిశోధనకై ఏటేటా ౧౦ లక్షలు ఖర్చుపెట్టవలెనని చెప్పిరి. ౮౬ వేల యకరములు సాగుబడియందున్న జావాయందు

పాసయిర్ బీము పరిశోధనాలయమునకు ౧౪ లక్షలు ఖర్చుపెట్టుచున్నారు. ౨ లక్షల ౭౫ వేలయక

రములు సాగుబడియందున్నచోట ౧౦ లక్షలు పరిశోధనకై ఖర్చుపెట్టుట విచారకరము.

నోయల్ డియర్ గారు జావాయందుజరుగుచున్నటుల భారతదేశమందుగూడ చెరుకునందు ఈ దిగువవిధముల జరుగవలెనని నూచించిరి.

౧. చెరుకుసాగుబడి.

౨. చెరుకుతెగుళ్లు.

౩. పరిశ్రమ విధానములు.

౪. ఆర్థికపరిశోధన.

వ్యయసాయము:—|మందర భూమిస్వభావము బాగుగా పరిశోధింపవలయును. దానినిబట్టి దానికివలయు ఎరువులు నిర్ణయింపవలయును. చెరుకునందు కొత్తవిత్తనముల తయారుచేయుచుండవలయును. భూమి, వాతావరణములబట్టి విత్తనముల నిర్ణయించవలయును.

చెరుకు తెగుళ్లు:—తెగుళ్లను కలుగజేయు నూత్న జీవుల జీవితచరిత్రను సమగ్రముగా పరిశోధించి వలయు నివారణములకని పెట్టవలయును. భూమి ఆతెగుళ్లను ఎంతవరకు దోహదముచేయుచో పరిశీలించవలయును. ఆ రోగము ఆభూమియందు అంతకు పూర్వమున్నదో ఎంతకాలమునుండియున్నదో చూడవలయును. వీనినిబట్టి దున్నుట, రాసాయనికము, నీటిపారుదలనిర్ణయింపవలయును.

పరిశ్రమయందు పరిశోధన:—పరిశ్రమయందు నూత్నవిధానము లచుసరించుటకై ప్రత్యేక మొక ఫ్యాక్టరీయందు పరిశోధన సలుపవలయును. ఆ ఫ్యాక్టరీఖర్చు ఫ్యాక్టరీలసంఘమో, ప్రభుత్వమో భరింపవలయును. మిగిలిన ఫ్యాక్టరీలన్నియు ఆపరిశోధన ఫలితములబట్టి మార్పులు కలుగజేయుచుండవలయును.

ఆర్థిక పరిశోధన:—సాగుబడి ఆర్థికముగా ఉండవలయును. మనదేశమందు సగటున య. ౧ కి ౧౩ టన్నులచెరుకు పండుచున్నది. దీనిలోనుండి నూటికి ౯ వంతులు పంచదారవచ్చును. జావాయందు చూచిన య. ౧.కి ౫౦ టన్నులచెరుకు అగును. దీనిలో నూటికి

౧౨వంతులు పంచదార తయారగును. అనగా జావా యందు మ. ౧.కి ౬ టన్నులు పంచదార అగుచున్నది. మనదేశమందు ౧౬ టన్నులు అగును. హవాయిదీవులందు ౭ లేక ౮ టన్నులకూడ తయారగుచున్నది. రైతు పంటనూ, పరిశ్రమను వృద్ధిచేసిన పంచదార ధరల్లో అందరకు అందుబాటులో ఉండును. రైతుకు య. ౧ కి ౪౦ టన్నులు చెరుకు అయిన మ. ౧కి ౦-౨-౦ చొ. ఇచ్చినను ౧౭౦-౦-౦ వచ్చును. అప్పుడు నూటికి ౧౦ వంతులు పంచదార తీయగల్గిన మ॥ ౧కి ౪-౮-౦ గిట్టు బాటుయగును. దీనికంతయు పరిశోధన సలుపవలయును. ఇందులకై ప్రభుత్వమువారు ఖర్చుపెట్టు పది లక్షలుచాలవు. గత ఏప్రిలునందు విధించిన ఎక్సైజువలన వచ్చు ౧౪౭ లక్షలలో నాల్గవంతు ౩౭ లక్షలైన ఖర్చుపెట్టుట వాంఛనీయము.

మొలాసులను, బాగాసి నుపయోగించుట

గానుగలనుండి వచ్చిన పిప్పియు సెంట్రీఫ్యూ గల్ యంత్రములనుంచి వచ్చిన మొలాసులను సరిగా నుపయోగించుటలేదు. వీనినుండి ఎంతెక్కువ మూల్యము రాబట్టిన పరిశ్రమకు అంతలాభముగా యుండును.

మొలాసుల ఉపయోగము:— సెంట్రీఫ్యూగలు యంత్రములలోనికి వచ్చిన చెరుకు రసములో ౯వంతులు పంచదారయు ౪ వంతులు మొలాసులునుండును. మొదట లో దీనిని కొంత ఎరువుక్రింద చవుకబారు పంచదార తానలలోనికి ఉపయోగించినను ఇప్పుడు మిగిలిపోయిన మొలాసులన్నిటికి ఉపయోగము కనుబడుటలేదు.

మిగిలిపోయిన మొలాసులు

౧౯౩౦-౩౧	౨౬౯౦౦౦ టన్నులు
౩౧-౩౨	౩౬౬౦౦౦ ,,
౩౩-౩౪	౫౦౦౦౦౦ ,,

వీనిని అనేకవిధముల నుపయోగింపవచ్చును.

౧. మెథిలేటెడ్ స్పిరిటును తయారుచేయుట
౨. పశువులమేత
౩. ఈష్టు తయారుచేయుట
౪. ఎరువులు

౫. రోడ్లమీదవేయుట

౬. పంచదారతోనలు తయారుచేయుట

౭. ఇంధనముగా వాడుట

౮. పెట్రోలునందు కలిపివాడుటకు ఆల్కహోలు తయారుచేయుట

౧. మెథిలేటెడ్ స్పిరిటుతయారుచేయు:— మనము ప్రతిసంవత్సరమును దాదాపు ౧౦ లక్షల గ్యాలన్ల స్పిరిటును దిగుచుతి చేసుకొనుచున్నాము.

౧౯౩౧ ౩౨	౧౦౫౨౪౦౦	గ్యాలన్లు
౩౨-౩౩	౮౫౬౮౦౦౦	గ్యాలన్లు

విదేశములందు పంచదారపరిశ్రమ లాభమునకై మోటారుకారులందు వాడు పెట్రోలునందు నూటికి కొన్నివంతులు చొ॥ స్పిరిటు కలుపవలెనని శాసనమున్నది. దీనివలన దేశమందు తయారగు స్పిరిటు ఖర్చు అగును. ఈ శాసనముచే మోటారుకారులకు నష్ట మేమాత్రమును లేదు. మనదేశమందు ౧౦౦కి ౮౦ వంతులు పెట్రోలు ౨౦ వంతులు స్పిరిటు కలుపవలెనను శాసనముండిన ఉత్తరహిందూస్థానమునందు ౧౦౬౯౬౦౦౦ గ్యాలన్ల స్పిరిటు ఖర్చుగును. కాని ఉత్తరహిందూస్థానమున మిగిలిపోవు మొలాసులనుండి స్పిరిటుతీసిన ౨౩౦౦౦౦౦౦ గ్యాలన్ల స్పిరిటువచ్చును. ఉత్తర హిందూస్థానమునందు మిగిలిపోయిన ౧౩౦౦౦౦౦౦ డజ్జీణదేశమున ఖర్చుఅగును.

మొలాసులు మిగిలిపోవుటవలన వానిధర ఎట్లు పోవుచున్నదో క్రిందిపట్టికవలన గోచరమగును.

మ ౧ కి ధర	
౧౯౩౧	౧-౮-౦
౩౨	౦-౧౦-౦
౩౩	౦-౪-౦
౩౪	౦-౦-౦

ఇందులకుగాను స్పిరిటుమీదపన్నును ౧౦౦ కి ౭౬ నుండి ౨౫ చేయవలయును. అప్పుడు దిగుచుతి పూర్తిగా ఆగిపోవును. ఇందువలన ప్రభుత్వమువారికి ౭౫ వేలుమాత్రమే నష్టము కల్గును. అఖిలభారత వ్యవ

సాయ పరిశోధక సంఘమువారు ఈ విషయమై ప్రభుత్వమువారికి సిఫార్సు చేసియుండిరి. అందులకై ఆమృత సరము, కాన్పూరునందు డిస్ట్రిబ్యుండవలెననిరి. స్పిరిటు తయారుచేయుటకు కూడ ఎక్కువ ఖరీదు అవజాలదు. దీనివలన ప్రస్తుతము వృథాగా పోవుచున్న మొలాసులకు మ ౧ కి ౦-౬-౦ గిట్టుబాటుగును.

మెథిలేటెడ్ స్పిరిటు చేయుటకుగాను

గ్యాలను ౧ కి అగుఖర్చు.

మొలాసులు మ. ౧-కి ౦-౬-౦ చొ॥ గ్యాలను స్పిరిటు చేయుటకు అగుమొలాసుల ఖరీదు	౦-౪-౯
వీనినుండి స్పిరిటుచేయు పరికరములకు	౦-౨-౯.౬
పొల్లుపోవుటచే	౦-౦-౭.౭
స్పిరిటుసాంద్రత వృద్ధి చేయుటకు	౦-౧-౨
గ్యాలనుస్పిరిటు కగుఖర్చు—	౦-౯-౪.౩

ఎట్లుచూచినను గ్యాలను ౧ కి ౦-౧౧-౦ కంటె ఎక్కువ కాజాలను.

చెరుకుపిప్పి, లేక బాగాసి నుపయోగించుట:—

సామాను	౧౯౩౧-౩౨	ఖరీదు	౧౯౩౨-౩౩	ఖరీదు రూపాయలు
	తూకము		తూకము	
	టన్నులలో	రూపాయలు	టన్నులలో	
ప్యాకింగుపేకరు	౧౦౨౪౧	౩౧౩౧౦౧౬	౧౬౨౪౪	౪౫౩౫౧౦౦
ప్రాత వార్తా పత్రికలు	౪౧౮౬౬	౩౪౫౧౬౦౮	౪౭౩౬౯	౪౨౩౮౫౮౪
అట్టలు	౧౦౨౪౪	౧౪౯౮౩౮౪	౧౫౮౪౫	౨౦౯౩౯౦౫

భార్గవాగారు డెహ్రాడూన్ ఇబ్లీ పరిశోధనాలయమునందు పరిశీలించి బాగాసి కాగితపరిశ్రమయందుపయోగించిన టన్ను ౧-కి ౭ లేక ౮ రూపాయలు గిట్టుబాటుఅగునని నిర్ణయించిరి. సరళమైన రైల్వే రేట్లతో కాగిత యంత్రాలయములకు టన్ను ౧-కి ౧౨-౦-౦ లకు దొరుకును. దీనివలన ఉభయములకు లాభము గిల్లును.

పంచదార పరిశ్రమ - ఇతరదేశాల్లో

ప్రతిదేశమునందును ఆదేశమునకు కావలసిన పంచదారకంటె ఎక్కువ తయారుచేయుచున్నారు. దీనివల్లకవుపోటీ హెచ్చయిపోయినది. ప్రక్కపట్టికయందు

ప్రస్తుతము బాగాసిని బాయిలరునంగు బొగ్గుకు బదులుగా వాడుచున్నారు. ౧౨ టన్నుల బాగాసి ౧ టన్ను బొగ్గుతో సమానముగా నుపయోగించును. ప్రస్తుతం బొగ్గుధరల బట్టిచూచిన టన్ను ౧ కి ౨-౦-౦ కంటె ఎక్కువ గిట్టుటలేదు. అందుచేత ఇట్లుపయోగించు టంర లాభకరముకాదు.

౨. కాగితపరిశ్రమయందు బాగాసిని బాగుగా నుపయోగింపవచ్చును. బాగాసియందు ౧౦౦ కి ౪౦ మొదలు ౫౦వరకు కాగితముల చేయుట కుపయోగించు సెట్ట్యులోజు ఉన్నది. ఇందులో ౨౦ వంతులు తీసినను మతక కాగితములు తయారుచేయవచ్చును.

౩. కృత్రిమపువ్వును తయారుచేయుట.

౪. ప్యాకింగుకాగితము అట్టలను తయారు చేయవచ్చును. యునైటెడ్ స్టేట్సునందు ప్యాకింగు కాగితము తయారుచేయుటకు క్యూబానుండి బాగాసిని దిగుమతి చేసుకొనెదరు. మనము ప్రతిసంవత్సరము దిగుమతి చేసుకొను ప్యాకింగుపేపరు, అట్టలు వానిఖరీదు ఈ కింది పట్టికయందు తెలుపబడినది.

సంవత్సరము	తయారైన పంచదార టన్నులు	ఖర్చుఅయిన పంచదార టన్నులు	మిగిలిపోయిన పంచదార టన్నులు
౧౯౨౪-౨౫	౨౪౯౨౫౦౦౦	౨౩౨౫౬౦౦౦	౧౬౬౯౦౦౦
౨౫-౨౬	౨౬౦౪౪౦౦౦	౨౪౭౧౨౦౦౦	౧౧౩౩౨౦౦౦
౨౬-౨౭	౨౮౪౭౧౦౦౦	౨౭౦౧౫౦౦౦	౧౧౪౫౬౦౦౦
౨౮-౨౯	౩౦౩౧౩౦౨౦౦౦	౨౭౫౭౩౦౦౦	౨౭౭౪౦౦౦
౩౦-౩౧	౩౧౩౧౩౦౨౦౦౦	౨౭౫౭౩౦౦౦	౨౭౭౪౦౦౦
౩౧-౩౨	౩౧౩౧౩౦౨౦౦౦	౨౭౫౭౩౦౦౦	౨౭౭౪౦౦౦
౩౨-౩౩	౩౧౩౧౩౦౨౦౦౦	౨౭౫౭౩౦౦౦	౨౭౭౪౦౦౦

ఈ విధముగా ఏడాదికేడాది మిగిలిపోవుటవలన ధరలుపడిపోయి నష్టముకలుగుచుండుటచే ౧౯౩౧ మే ౯-న తారీఖున ప్రపంచమందు పంచదారతయారు చేయు తొమ్మిదిముఖ్యదేశములు కూడి కొంతమొత్తము కంటే ఎక్కువ తయారుచేయకూడదని నిర్ణయముచేసుకొనినవి. కాని జావా, క్యూబా యంత్రాలయధికారులు ఈ ఎగ్రిమెంటుప్రకారము నడుచుకొనలేదు.

జావాయందు ౧౯౨౪ మొదలుకొని ౧౯౩౨ వరకు ౧౭౯ ఫ్యాక్టరీలు పనిచేసినవి. ౧౯౩౩లో మన పరిశ్రమ వృద్ధిచెందుటచేనేమి, పంచదార మిగిలిపోవుటచేనేమి ౯౯ మాత్రమే పనిచేసినవి. ౧౯౩౪లో కంమాత్రమే పనిచేయగల్గినవి. ఇటులనే చెరుకుసాగు బడిలో యున్న యకరముల సంఖ్యకూడ పడిపోయినది.

౧౯౨౪-౪౨౪౯౪౨ యకరములు

౧౯౩౩-౨౦౯౦౦౦ ,,

౩౪-౮౬౦౦౦ ,,

ఇప్పటికిని జావా ౨౫౦౦౦౦ టన్నుల పంచదార ౨౫ సంవత్సరములలో ఎసుమతి చేయవచ్చునని అంచనావేసినారు.

జావాయందు పరిశ్రమ వృద్ధియగుటకు అనేక కారణము లున్నవి. జావాజనాభా ౩౫౦౦౦౦౦౦, వైశాల్యము ౫౦౦౦౦ చదరపుమైళ్లు. కూలి చవుకగా ఉండును. చెరుకుసాగు, పంచదారపరిశ్రమ ఒకేసంస్థ చేతిక్రింద ఉండును. జావా, క్యూబాలయందు చెరుకు రసము తీయుకాలము కొంచెమెక్కువగా నుండును.

దేశము	రసము తీయుకాలము
క్యూబా	జనవరి మొదలు జూలై వరకు
జావా	మే—నవంబరు
సేబాలు	మే—డిసెంబరు
ఇండియా	అక్టోబరు—ఏప్రిల్.

అక్కడ సాగునం దవలంబించిన నూతనవిధానములచే యకరము ౧కి తయారుచెరుకు, అందుండి వచ్చు పంచదారకూడ ఎక్కువగా నుండును.

దేశము	య ౧కి తయారగు చెరుకు	య ౧కి పంచదార	చెరుకు పంటకు కావలసిన కాలము
జావా	౪౫ టన్నులు	౫.౫ టన్నులు	౧౧-౧౫ మాసములు
హవాయి	౪౫ ,,	౫.౫ ,,	౧౮-౨౪ ,,
క్యూబా	౨౦ ,,	౨ ,,	౨ సంవత్సరములు
ఫిలిప్పైన్స్	౨౦ ,,	౨ ,,	౧౧-౧౪ మాసములు
దక్షిణఆఫ్రికా	౨౦ ,,	౨ ,,	౨ సంవత్సరములు
భారత దేశము	౧౬ ,,	౧.౨౫ ,,	౧ సంవత్సరము

జావా, హవాయి దీవులందు ఫ్యాక్టరీ ౧కి ఏడాదికి ౧౮౦౦౦ టన్నుల పంచదార తయారగును. మనదేశమందు ౭౫౦౦ టన్నులు తయారగును. ఇదికూడ అన్ని ఫ్యాక్టరీలయందు తయారుకాజాలదు. చాలా ఫ్యాక్టరీలు ౫౦౦౦ టన్నులకంటే తక్కువ తయారు చేయును.

తదితర దేశములందు ౧ టన్ను పంచదారచేయుటకు ఘూమరు ౮౫ టన్నులచెరుకుకంటే ఎక్కువ యక్కరలేదు కాని మనదేశమునందు ౧౧౫ టన్నుల వరకు. కావలయును. దీనివలన ఖరీదు ఎక్కువగుచున్నది.

దేశము	౧ టన్ను పంచదార చేయుటకు కావలసిన చెరుకు	అంత చెరుకు నుపయోగించు ఫ్యాక్టరీల సంఖ్య
క్యూబా	౮౫ టన్నులు	౮౦
హవాయి	౮౫ టన్నులు	అన్నియుకూడ
జావా	౮౫ టన్నులు	చాలామట్టుకు
కీన్సన్ లాండు	౭౫ టన్నులు	మొత్తముమీద అన్నియు
ఇండియా	౧౧౫ టన్నులు	౫౭

దీనికితోడు స్వదేశపంచదార అనిన భారతీయుల నిరసన ఉదాసీనతగూడ హెచ్చుగా యున్నది. జావా పంచదార మ ౧-కి ౧౦-౪-౦ కలకత్తా మార్కెట్టు ధర అయిఉన్నది. ఇందులో ౮-౮-౦ అసలు ఖరీదు. ఇదేరకము స్వదేశపంచదార మ ౧-కి ౭-౪-౦ మే. ౭-౧౦-౦ వరకు అమ్ముచున్నది. దీనివలన ఘనము ౨౦౦౦౦౦౦౦౦ అయిన భారతదేశపరిశ్రమకు నష్టము వాటిల్లుచున్నది. ఫ్యాక్టరీలు ఎక్కువయిపోయినందున పోటీఎక్కువగానుండి చాలాతక్కువధరలకు అమ్ముచున్నారు. అందులకుగాను ఒక కేంద్రవిక్రయసంఘము నిర్మించి దానిద్వారా ఫ్యాక్టరీలవాటాల ననుసరించి అమ్ముమండిన అంత చవుకగా అమ్మవలసినయవసర ముండదు. జావాయందుగూడ ఇదేపద్ధతి నవలంబించి యున్నారు.

రైల్వే సౌకర్యములు

పరిశ్రమల బాగోసులు రైల్వేలపై ఆధారపడి యున్నవి. విదేశపరిశ్రమ లంత లాభకరముగా నుండుటకు విదేశపు రైల్వేలేకారణము. రైల్వేరైలు చాలాచిత్రముగాయుండును. దేశమందు ఒకపట్టణమునుండి మరియొక పట్టణముకంటె రేవుపట్టణమునకు చవుకగానుండును. ఇటులే ముడిసరుకులు, తయారయిన సరకుల రేట్లయందుగూడ తారతమ్యముండును. యు. పి. నుండి మద్రాసునకు ఎగుమతి చేయవలయుననిన మ. ౧ కి ౧-౮-౦రేటు ఇవ్వవలెను. జావానుండి మద్రాసుకు గాని, బొంబాయికి ఓడకేవు మ. ౧ కి నాలుగు లేక అయిదు అణాలుండును. స్వదేశీపంచదార విదేశపంచదారకంటె తక్కువగా అమ్ముచున్నది. ఈపరిస్థితులలో నూటికి ౧౫వంతులు రైల్వేచార్జి ఇచ్చుట చాలాకష్టము. దీనివిషయమై టారిఫ్ బోర్డువారు అనేక సలహా లొసంగి యుండిరి. ఇవి ఆచరణలోనికి వచ్చి రైల్వేసౌకర్యము లేర్పడువరకు పరిశ్రమల భవిష్యత్తు బాగుండదు.

పులిమిద పుట్ర

ఏవిధముగా చూచినను భారతదేశ పంచదార పరిశ్రమ విదేశపంచదారపరిశ్రమతో పోటీ చేయజాలదు. రక్షణవచ్చిన తర్వాత కొంచెము తలఎత్తుటకు వీలైనది. పరిశ్రమ సర్వతోముఖంగా వృద్ధి పొందుతోంది. ౧౫ వత్సరములవరకును రక్షణకలదని ధనికులు

పెట్టుబడి పెట్టివారు. కాని ౧౯౩౪ ఏప్రిల్ నందు పంచదారమీద మ. ౧ కి ౦-౧౫-౪౨ ఎక్సైజుద్యూటీ విధించినారు. ౧౯౩౧లో టారిఫ్ బోర్డువారు రక్షణయొసంగినప్పుడు మొలాసులనుండి మ. ౧ కి ౦-౧౦-౮ వచ్చునని లెఖించుచిరి. ఇప్పుడు వానినుండి ఒకదమ్మిక్కి అయినను తిరిగివచ్చుటలేదు. దేశీయుల ఉదాసీనతవలనగాని జావాపంచదారకంటె స్వదేశీపంచదార ౧-౮-౦ లేక ౧-౧౨-౦రేటు వగా అమ్ముచున్నను దిగుమతి పూర్తిగా ఆగిపోలేదు. ఈపరిస్థితులలో ఈఎక్సైజుద్యూటీచే జావాపంచదారకు స్వదేశీ పంచదారకు అయిదారణాలు తారతమ్యముయిన జావాపంచదారనే కొనెదరు.

ఇందుకుతోడుగా ప్రభుత్వమువారు విదేశపంచదారమీద గే ౧౦౦కి ౨౫ అనగా మ. ౧ కి ౧-౭౦ అదనపుపన్నును తొలగించిరి. దీనివలన విదేశవర్తకులకు దిగుమతిచేయుటకు మంచి సౌకర్యమేర్పడినది. ఈ అదనపు పన్నువల్లనే గతరెండు సంవత్సరములలో పరిశ్రమ యభివృద్ధికి వచ్చినది. దీనివలన జావాపంచదార ఖరీదు ఎక్కువయి దిగుమతి నాపుచుండెను. ఈ అదనపు పన్ను తీసివేయుటచే ౧౦౦లక్షల చెరుకు రైతులకు తీరని నష్టము వాటిల్లినది.

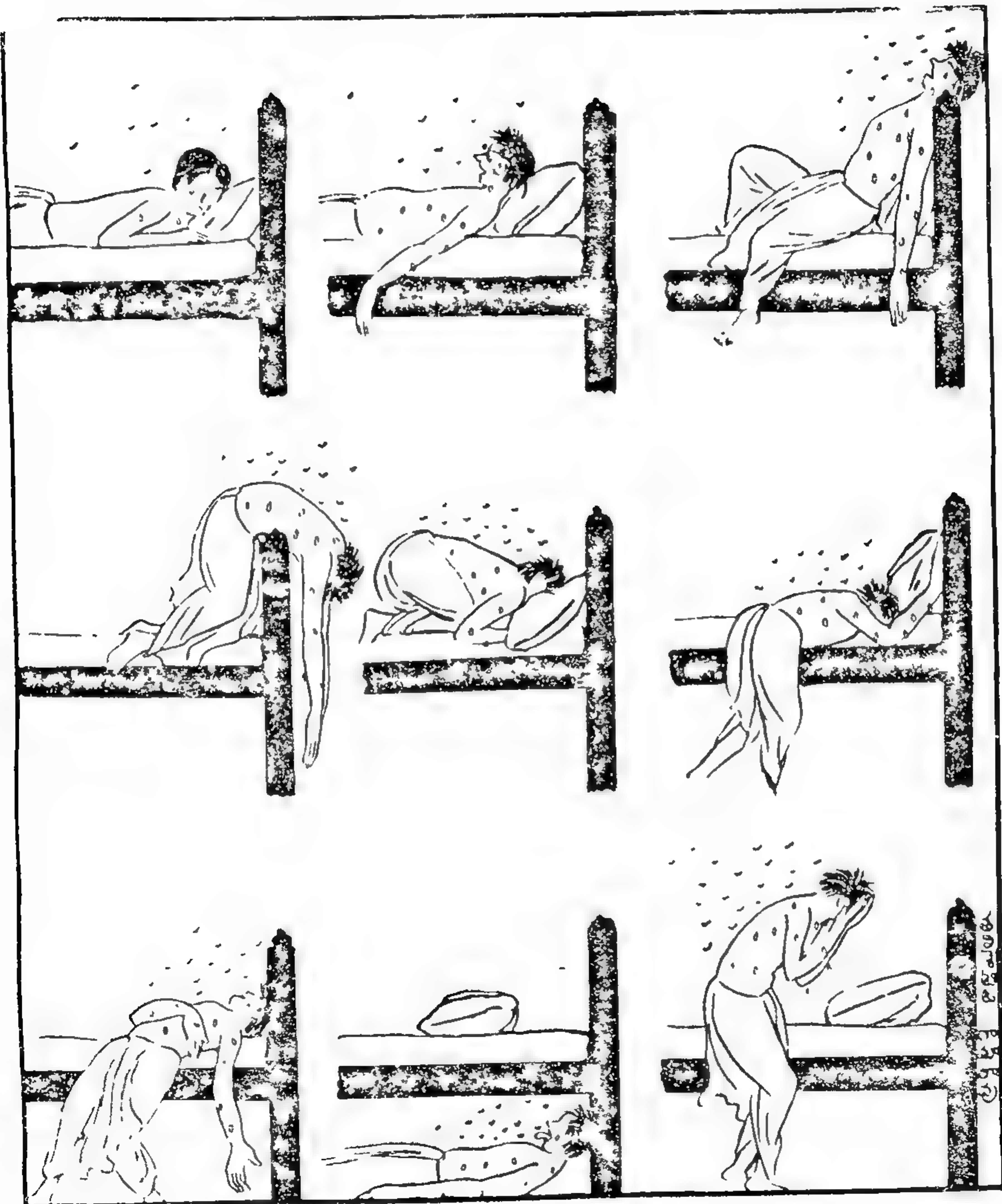
ప్రభుత్వమువారి అంచనాప్రకారము మొలాసుల మీద ఏమియు రాకుండుట గుర్తించి పంచదార ఖరీదు ఎక్కువగుచుండుట గమనింపవలెను. ఏపరిశ్రమయు ప్రభుత్వమువారి సహాయము, సానుభూతి లేనిదే వృద్ధి పొందజాలదు. కాన ప్రభుత్వమువారు ఎక్సైజుద్యూటీని రద్దుచేసి విదేశపంచదారమీద అదనపుపన్నును విధించి దేశీయపరిశ్రమకు చేయూత నొసంగవలెను.

ఇందులకు తోడ్పడిన వాఙ్మయము

1. Cane Sugar by Noel Dear.
2. Sugar Industry in U.P. by R.D. Agrawal.
3. Past , Present, Future Sugar Industry M. P. Gandhi.
4. Agricultural Journal of India, Vol. X & XI, 1916.
5. Sugar Committee Report 1931.
6. Agricultural Reports of U.P. and Madras
7. Other dailies & Journals. [Goots.

వసంతరిశ—మన్మథ (అనగా చోమల, ఉక్క) బాధ

ద్యాకులచిత్రములు

దర్పము-ద్యాకు వెండికొడుకు

అనువూనము-‘పూనను’జాతివాడు

879A

ప్రకృతిదృశ్యము (బోర్నియోలో నదులకు తెక్క లేదు)

ఝాకుల త్రాటివంతెన

ఝాకుదంపతులు

పుట్టెలతంతు-రాత్రి ఉత్సవము

ఝాకులు దోనెనడుపుచున్నారు

సాయుధుడగు ఈనాటి ఝాకు యువకుడు

నామహారాష్ట్రయాత్ర

2

జొన్నలగడ్డ సత్యనారాయణమూర్తి

స్థితినిస్వస్థము మాతృదేవి మధురభాషణమట్లు
వినవచ్చెను. గిరిశిఖరమునెక్కువపుడు నేబడిన యా
తనను కాంచియే, కనికరముపెంపున నదీమతల్లి నన్ను
చెంతకు చేరబిలిచిన ట్లుహించితిని. ప్రేవులు తెగునట్లు,
ఒడలును గుండజేసికొనునట్లు, గుండెరక్తమును పిండు
కొనునట్లు, పంచప్రాణములను చెదరగొట్టినట్లు నాకి
చారుణారోహణమున * ప్రవర్తించిన నాకు కొండకొన
జేరినంతన నూతనశక్తిని, నవజీవనమును నాకొసగినది
ఆయమ్మ యాదరోక్తియే! ఆహ! తల్లియనురాగ మెంత
మహత్తరమైనది! † దుస్సహవేదనమందు కన్న బిడ్డను

కాంచినపుడు తన నిసుంగును కాచుటకై, దానికి సుఖ
శాంతులు చేకూర్చుటకై పరమపరితోషమున కన్న
కడుపు ఎన్నెన్నిమాటు లాత్మార్పణ మొనరించుకొను
టకు దలపడదు.

చల్లనితల్లి గోదావరి పొత్తిళ్లలోనే పెరుగు
భాగ్యము నా కొదవెను. ‡ గౌతమీవసిష్ఠ శాఖలనడచు,
చక్కనైన కాలువ (ఇంచుండియే ఆరుమైళ్ళుకడచిన
వెనుక లొల్లనుండి అమలాపురము, గన్నవరము, వానపల్లి
దిశలకు మూడుకాల్యలు వెల్వడును) తీరమున మాయూరు
(పేరవరము) ఉన్నది. ఈ యుగీశాఖ లేడుపాయలై

* భారత దేశభక్తులందు నేను శమంతకమై కాంతిలు జవహర్‌లాలునకు కొండలెక్కుటందును, వనము
లందు మసలుటందును ఎంతో యభిలాషకలదు. ఆతని పల్కులను పరికింపుడు:

“.....And I dream of the day when I shall wonder about the Himalayas and cross
them to reach that lake (Manasa Sarovar) and mountain (Kailas) of my desire.....
The journey is always worth the making even though the end may not be in sight

‘Yea, in my mind these mountains rise,

Their perils dyed with evening's rose; And still my ghost sits at my eyes

And thirsts for their untroubled snows.

—Walter de la Mare

(Vide Pandit Jawaharlal Nehru's Autobiography, Page 88)

† మహాకవు లీ యనురాగమును బహుభంగుల గీర్తించిరి. షేక్స్పీయరు మహాకవియొక్క “The
Tragedy of Coriolanus” లోను, ఆతని యడుగుజాడలంటి సారస్వతక్షేత్రమున మసలిన ద్విశేంద్రుని
“చంద్రగుప్త” లోను మాతృప్రణయ మహత్త్వమును గాంతుము. అందలి మాత Volunnia; ఇందలి కన్న
తల్లి మర (Vide: Act V; Scene 3, Act I; Scene 3. ‘The Tragedy of Coriolanus’
నే నాంధ్రీకరించిన ‘చంద్రగుప్త’లోని అవ యంకమునందలి యైదవ అంగమును చూడుడు.)

‡ తాను బాలకుడైయుండ దననెచ్చెలులు కొండలు కూడని తెన్నులందు దనను కొండొకవడి నిలిపిన
యుదంతమును తెలుపుచు, మానవునకు జగదీశు డొక్కడే నిక్కంపు నేస్తకాదు కాగలడని తన “యాతృకథ”
యందు గాంధీశీ తెలుపుకొనినారు. విశ్రస్థానము నాక్రమించుటకు భగవానుడే యర్హుడగుచో, తలిదండ్రుల
తావలమున చేరుట మఱి నేలుమానవమాత్రుల తలమా? రుక్మిణి పేర్కొనిన పురాణదంపతులేకదా మాతాపిత
రులు కాగలరు! అమ్మనెనుక నయ్య దివంగతుడైనంతన నాకు జననీజనకు లైనవారీదంపతులే! నా చుట్టములు
వీరే! విజ్ఞానదాహముతో పొగులువాడను గావున గంగాగోదావరీమతల్లులు నాకమ్మలైరి.

సాగరమున గలియును. వీనియందు కవిస్వప్నములు పోలు దీవులున్నవి. భారతావనిలోని నదీగతుల వర్షింజిని పరికింపుడు. ఇట్లువిస్తరిల్లి, ఇంతసింగారమున రంగారిన ధునీగతి నింకెందును గానరు. కనువిందొన రించు కోనసీమ కీడైన సీమ మఱుందును లేదు. ఎనలేని హాయిలున కళ్యాణము నిచటిప్రకృతివిభవము నాడును నేడునుకూడ రసప్రసవంతుల గనుచుండెను. వీనినిగ్రోలి, గోదావరీపీచికలయం దీదులాడి నాడు నన్నయాదులు, నేడు వసురాయాదులు కవిత్వజులైరి. మన కొకరాష్ట్రము గాని, మహానగరముగాని లేకుండుటచే భారతయాత్రీకులు మననేలను జూడరారు. కావున తెలుగునేలగాని ఈసాంపు నన్యరాష్ట్రీయు లంతగా నెఱుగరు.

గోదావరీగర్భమందలి లంకలు నూతనసృష్టియట్లు పొడగట్టును. పర్ణశాలనుండి సాగరమువఱకుగల దీవులందు శైశవమందే మసలితిని. రామపదాంకితములై, శాంతి నిలయములై ఆత్మకు పుట్టిండ్ల ట్టివి శోభిలుచుండును. పచ్చలు రాశిరాసులై అందు వెలయుచుండెనని తోపక మానదు. వెండిపాడిపోలు ఇసుకతిన్నె లెన్నో మాయూరి చేరువ నున్నవి. ఒకప్పు డివి నాయాటచోటులు. దుర దృష్టములతోపాటు ఎన్నోయదృష్టములు నాకు ప్రాప్తిం చినవి. తోడిబుడుతలగూడి రమ్యదృశ్యములందు శైశవ లినీమతల్లిమోల శైశవమున గడపుట నాయదృష్టములలో

మిన్నయనుకొందును. లంక మొక్కలందు, పుచ్చపాడు లందు, ఎత్తుమంచెలందు, ఒత్తుచేలందు, పెడిపైరులందు, పచ్చికపానుపులందు రేబవళ్లు కడపి, పిట్టపలుకు లను మనసున బట్టించుకొని, నైశవాతూలముల మధుకణములను జాలువార్చు కర్షకగీతములకు సెవు లొగ్గిన ప్రశాంతసమయమందే నావిద్యార్థి జీవన మారం భమైనది. నాహృదయ ఫలకమున జిజ్ఞాసాంకురమును నాటినది శ్యామలసస్య పరివృతయై, సుంపిరియై, సహృ దయయై, నిర్మలభావ పూరితయైన గోదావరీజన యిత్రయే!

జ్ఞానము సలిలములీ ప్రసించునదని మన తత్త్వ శాస్త్రము తెలుపుచున్నది. వెల్లువ నిత్యకృత్యములకు పనికివచ్చు నీరు కాని వేలుకొదని ఇతరదేశీయు లన వచ్చును. కాని భారతీయులు దానిని జ్ఞానపూరమనిరి. నదులకుటగలగదా భారతవిజ్ఞానము పొంగిపొరలినది! భారతసభ్యత రమ్యాద్యానమట్లు పెంపొరినది! మన కవులు తమతలపులను నదీమతలులనుండి కైకొనుటే గాక, తమకావ్య వ్యక్తులకు గూడ వానిదాపునందే వసింపజేసిరి. రామాయణ భారతాది పురాణములను పరి కింపుడు. గంగా గోదావరీ తమసానదులు వానియందు ఆక్కసెల్లెండట్లుతోచి, వనములందును, కొండలందును వరలి వాహినీపతిం జేరుకొనును.* యమునాతరంగిణియే

* వాల్మీకి రామాయణమున నిందందు దోచు ఈ స్లోకములను పరికింపుడు:

“గంగాయాశ్చాపి సంతారం భరద్వాజస్య దర్శనం, భరద్వాజాభ్యనుజ్ఞానా చ్చిత్రకూటస్య దర్శనమ్.
తతః పంచవతీం గత్వా రామః సౌమిత్రి మబ్రవీత్, ఇయం గోదావరీ రమ్యా చక్రవాకోపశోభితా.
స ముహూర్తం గతే తస్మి ద్వేకలోకం మనిస్తదా, జగామ తమసాతీరం జాహ్నువ్యా స్త్యవిదూరతః
సతు తీరం సమాసాద్య తమసాయా మహామునిః, శిష్య మాహ సిథం పార్శ్వే దృష్ట్వా తీర్థ మకర్దమమ్.
అకర్దమ మిదం తీర్థం భరద్వాజ నిశామయ, రమణీయం ప్రసన్నాంబు సన్మనుష్యమనో యథా.
స్యస్యతాం కలశస్తాత! దీయతాం వల్కలం మమ, ఇదమేవావగాహిష్యే తమసాతీర్థ ముత్తమమ్.
స శిష్యహస్తా దాదాయ వల్కలం నియతేంద్రియః, విచచారహ పశ్యం స్త త్వర్వతో విపులం వనమ్.
సోఽభిషేకం తతః కృత్వా తీర్థే తస్మి న్యథావిధి, తమేవ చింతయ స్మర్థ ముపావర్తతవై మునిః.
అగస్త్యదర్శనంచైవ జటాయో రభిసంగమమ్, పంచవట్వాశ్చ గమనం శూర్పణఖ్యాశ్చ దర్శనమ్.
కబంధదర్శనం చైవ పంపాయాశ్చాపి దర్శనమ్, శబర్యా దర్శనం చైవ హనుమద్దర్శనం తథా.
ఋశ్యమూకస్య గమనం సుగ్రీవేణ సమాగమమ్, ప్రతిష్ఠ వనమేవాథ మధూనాం హరణంతథా,
పంగమంచ సముద్రేణ్ శశనోశ్చ బంధనమ్.

భక్తిప్రసాదమే భాగవతమున మానసగోచరమగును! ఈ మూడుపురాణములును ముగురమ్మలై, భారత మహావిజ్ఞానమును గనినవి! వీనిజన్మస్థలము పాతములందులేదు.

పాతములందు మనసుసంపాదించు విత్తమెంత? “గ్రంథములు గ్రంథు” లనువాడు రామకృష్ణ పరమహంస. వ్యాసవాల్మీకులు గ్రంథములనే నమలి మ్రొగి, మేడలందును, మిడ్డలందును, మఱుగోగోడల నడుమ విద్వే నందియుండినచో, గొండలందే వారి ప్రజ్ఞాప్రతిభలడగి యుండెడివి. ఆమహాకవుల మనసులు “చెన్నగు నదీపులినసీమల దాగిలిమూతలాడి” ఆనందభరితములై కవితాధారలు గుమ్మరించినవి. నదీధారలు కవితాధారలకు కన్నతల్లులని యెఱింగియే గోదావరీజలబిందువులను క్రోలినవారు కైతలో నందవేసినచేతులయ్యెదరని కొందఱు అందురు.

నదీధారలో భావధారను కాంచునది జిజ్ఞాసాగర్భితమైన దృష్టి. కళారాధనకు తప్పనిసరిగ ఆక్కరైన

ది యీచూడ్కియే! జిజ్ఞాసకుతోడు భక్తిప్రణయము లిందు గాపుర ముండును. హృదయము నాకర్షించు వస్తువున భావవ్రతుడు వీనినిగాంచును. రామనామము నక్ష, భక్తినిధికై మారుతి రతనపురాలను ముక్కముక్కలు చేయలేదా? వెనిస్రాళ్లలో రస్కిన్ మహాశయుడు భావఖండముల నేటుకొనలేదా? వానిని పాతకలోకమునకు పంచి యాయలేదా? * భారత దృష్టాంతముపై కన్నిడి గ్రంథరచనమునకు గడంగిన (క్వారైలు, ఎమర్సను లిట్లని తెలుపుకొనిరి.) తనగురువువలె నీత డిట్టి దృష్టి నందినాడు.

భారతీయునిదృష్టి సూర్యకిరణము బోలునది. మయూఖమునకు గల జిజ్ఞాస ఎంత యద్భుతమైనది! జ్ఞానమునకై జగములు తన్నుద్దేశించి, గాయత్రి జపించుచుండ నిది సుఖస్వప్నములట్లు సూనముల సమీపమున జేరి గిలిగింతలచే, ముద్దులచే వానినిలేపి, పక్కున నవ్వించి, ముల్లోకములను నిండింపజాలు ప్రణయపరిమళము

ప్రతారంచ సముద్రస్య రాత్రౌ లంకావరోధనమ్, శృంగిబేరపురే సూతం గంగా కూలే వ్యసర్జయత్.

కోసలో నామ ముదిత స్స్థితో జనపదో నుహాన్, నివిష్ట స్సరయూతీరే ప్రభూతధనధాన్యవాన్.

సాహితీయనుడు, మఱేకళయనుడు, భక్తియనుడు ఆత్మసముద్భవమనుచుండును. ఆత్మకు కబళము కాజాలు దివ్యభావము ప్రకృతియందు, ముఖ్యముగ తరంగిణులందు ఉండును. నీటివెల్లువను “లోక పావనీ” యని ఆవేశే పూరితహృదయుడై సంబోధించి భారతీయుడు దానిమ్రొల సాగిలపడదా? భారతీయుని ప్రకృతినిగుఱుతించియే నివేదితాసోదరి నయాగరాజలపాతములు భారతావనియందుంచుచో నవి పుణ్యతీర్థములట్లు గణింపబడియుండుననియు, వానిదాపున వెన్నో గుళ్లును, గోపురములను లేచెడివనియు పలికినది. నదియందుగుంకులిడిన మహూర్తముండే భారతీయుడు నిజాత్మచేపూతభావప్రసాదమున మనస్కలువేయించును. రసతరంగిణియైన కవిరచనమునలనుకును, తరంగిణికిని గల సంబంధమెట్టిదో తెలిపితిని. భక్తప్రవరుల జీవనములను, రచనపరికించితిమేని ఎన్నెన్నో ఝురీమతల్లులను గాంతుము. కావ్యకర్త కావ్యపాత్రను సరితీరమున నిలుపుటకు ముచ్చటపడులాగున, భక్తవరేణ్యుడు తనయిలువేలుపును నైవలినీకులమున నిలుపుటకై ఎంతో యుబలాటముచూపుచుండును. తాము యాత్రికులై, జగదీశుని యాత్రికుడని ప్రస్తుతింతురు. బహుళదృష్టాంతములను కేర్పొనుట కింకా తావులేదు. శ్రీజయదేవకృతగీతగోవిందకావ్యములోని కొలది పంక్తులనుమాత్ర మిందుదాహరింతును:

“స్ఫురదతిముక్తలతాపరిరంభణమకుళిత పులకితమాతే, బృందావనవిపినే పరిసరపరిగత యమునాజల పూతే.” “శ్లో. యమునాతీరవానీరసగుంజే మందమాస్థితమ్, ప్రాహ ప్రేమభరోద్భాంతం మాధవం రాధికాసఖీ.” “ధీరసమీరే యమునాతీరే వసతి వసే వసమాలీ.”

* మహారచయిత రస్కిన్ వ్రాసిన The st-ones of Venice (౧౮౫౧-౪) కుద్దేశించియే కదా ఆతనియాచార్యుడు క్వారైలు “Most true and excellent sermon in stones” అని ప్రశంసాపూర్వకముగ పలికినాడు!

నుండి బుడుంగున ప్రసవహృదయమున మునింగి, మరంద రత్నాకరమునుండి జ్ఞానరత్నములను ప్రోగొనరించు కొనదా? తన యేడురంగులతో తక్కింతుచు చిరుతర గలపై నుట్టుతలగుచు, మర్త్యలోకము నుండి ఎంతెంతో భావసామగ్రిని మోచుకొని దివి భూమియందు చేరవేసికొనదా? భారతీయుని దృష్టి ఆలలందును, కుసుమకేసరములందును, తీవలందును, తెమ్మెరలందును, కొండచరియలందును చొచ్చి ఎంతేనివిజ్ఞానము నందినది! అంబరచుండ్కిమహాద్రులను, విమల సరిల్లలామలను, శుభ్ర కాసారములను, గభీరసింధువులను గ్రంథపుటలుగావించు కొనినది! జ్ఞానసంభరితమైన రవిమయూఖ విశాలవిశ్వమున నద్భుతకాంతిని కలువడించులీల, విజ్ఞానపూరముతో తొలుకాడు భారతదృష్టి విశ్వవలయమున నపూర్వతేజమును గుమ్మరించినది.

జగదీశునకు సవ్యసాచి నిమిత్తమైనట్లు ఈశ్వర శక్తిసమన్వితమైన ప్రకృతికి మహాదుద్దేశములను యుగముల కెఱిగించుటకై దృష్టిసమన్వితమైన మానవుడు నిమిత్తమైనాడు. ఇట్లు నిమిత్తమాత్రులైనవారిలో ముఖ్యులు ఋషులును, కవులును, ప్రవక్తలును. ప్రకృతిలో తొలితావునం దిననదియం దీభాగోపాసకులు

జగద్భాత్రుని గాంచి చేతులుమొగిదిరి. ఈయమ్మను నేవిం చుటకు, ఆత్మహృదయములందు జ్ఞానవాహినిని బ్రవహింప జేసికొనుటకు వారు యాత్రసలిపిరి! నదిపుట్టినచోటుచేరి “ఉద్భటాచలమూర్ఖోపలకోటి”యందు గగనచుంబి భావములను గాంచిరి! ప్రకృతియందలి పరంజ్యోతికి ప్రణమిల్లిరి! యాత్రికుడన మునుష్యువనియెఱిగి, జ్ఞానసంపాదనము ఆత్మశక్తివృద్ధికని, ముక్తికని గ్రహించి, విజ్ఞానార్జనమునకై తపస్సుచేసి జీవవము సార్థకముజేసికొనవలెనని పిన్నతనమునుండి మక్కువపడుచునేయుంటిని. యాత్రసాగించుచునేయుంటిని. ఐహికధన సంపాదనలో మనసును ప్రవేశింపనీయక జగదీశును నన్ను పథికుని గావించినాడు. చిటుతనమందే నా యాస్తిని దూరముగ నెట్టివేసినాడు. ఎందుండియో నిష్ప్రసరసులు దెచ్చి నా చిన్నిగుండెయం దుంచినాడు. గుండెయం దీయగ్ని రగులుచుండుటచేతనే పదునాల్గవయేటనే యడలెటుగక, దాని ధూమవేగము ననుసరించి దూరయాత్ర నారంభించితిని. ఐహిక భూతి నాజిజ్ఞాసానలముపైబను జలపాతమగుచో, నా కది వలదని వేయిదేవుళ్లకు మ్రొక్కుకొందును. నాయాత్రకు * భంగముదెచ్చుపరిస్థితులు (అవిపచ్చనివైనను) నన్ను మార్కొనకుండుగాక! నా

* విజ్ఞానార్జనమునకు యాత్ర అక్కరైనదని భారతీయులుగుర్తించిననెనుక సన్యజీయులును గ్రహించిరి. మెగస్తీస్, ఫాహియాన్, ఇబ్నెటూటా, హ్యూన్ సేంగు మన్నగుపథికు లన్యజీమలనుండి మనదేశమున కరుదెంచి, ఎన్నెన్నోకవ్వములకు శిరమలొగ్గి విశేషవిజ్ఞానమంది దాని నుద్బంధములందు జేర్చిరి. ఈయంశమునే జవహరుపండితుడు ఇటీవల ప్రకటించబడిన తనయాంగ్లగ్రంథమున నిట్లుల్లేఖించెను :

“Thirteen hundred years ago there came a great traveller from China to India in search of wisdom and knowledge. His name was Hiuen Tsang and over the deserts and mountains of the north he came, braving many dangers, facing and overcoming many obstacles, so great was his thirst for knowledge. And he spent many years in India learning himself and teaching others especially at the great university of Nalanda, which existed then near the city that was called Pataliputra and is now known as Patna. Hiuen Tsang became very learned himself and he was given the title of “Master of the Law”—the Law of the Buddha—and he journeyed all over India and saw and studied the people that lived in this great country in those far off days. Later he wrote a book of his travels” Vide: ‘First letter to Indira’, page 156; ‘India and the world’ by Pandit Jawaharlal Nehru.

మహారాష్ట్రయాత్ర నాజీవనయాత్రలో నొకఘట్టము మాత్రమే! గోదావరీజన్మస్థలమున మానసాంజలిని నింపు కొనుటకే నాటి సంధ్యాసమయమున దానిదేస బర్హిసితిని. మూర్తీభవించిన వారిధారయై నాయాశ్రమము కొండ కొనపై కట్టెమట తోచినదికావుననే నూతనశక్తినింది తిని. నాడు నాతపసు పండిన దుకొంటిని. తపసుపండి నపుడేకదా సంతప్తచిత్తము నందినమునకు ప్రతిచిత్తము కాగలను! మానసగోచరమైన భావపూర మత్సహా స్రవంతుల నుప్పొంగించుచు! ఉత్సాహానందములు నవశీ వన సామగ్రులు. నవభావము నవశీవనప్రదాయునికాదా?

గోదావరిపుట్టినచోటున నలుకట్టులందు జోడు లట్లు నిలిచిన నాలుగు ఉదుంబరవృక్షములు కలవు. పర్వత శిఖరమునుండి ఈవలికి నీరుబుకుచుండును. కొండనుండి జలధార సరాసరిగ క్రిందికి పాటుట గానము. కైలపార్శ్వమున నందందు ధారలు వెడలు చుంట జాతుము. ఒక్కొక్కచో నది గుప్తమైయుండును. ధారవెడలుతావులలో నిందును అందును రాతిత్వోపై గపకును. పుట్టినచోటున కించుక దిగువను కుళావర్త తటాకమునకంటె మిగుల జిన్నదియైన చెరువు కలదు. గోదావరి నీరందుజొచ్చి, అందుండి తరువాలి మజిలీ కరుగుచుండును. బ్రహ్మగిరిమీదను, త్రిమంబకమునకు దిగువను, గుప్తమైయుండి ఆటుమైల్లమారమున నదీరూప మున తోచిన తావలమందుచు, నాసికమున్న గుప్తదేశము లందును గోదావరిని పుంఖానుపుంఖముగ పరిశీలించితిని. ఈ యీ చోటులం దీశ్వర విగ్రహమును, గోదావరి జనయిత్ర విగ్రహమును, మఱికొన్ని మూర్తులను నిలిపి పూజారులు యాత్రికుల కడనుండి వైకమును పిండు చుండురు!

నాటి సాయంసమయమున కడవడిగ మదుంబర వృక్షములనడుము జేరి, ఆవేశపూరిత హృదయుడనై జన యిత్రీ జన్మస్థలమున సాగిలపడీతిని. అవిరళమై, అనంత మైన యాశీస్సై ఉదకము నాగిరమున బడినది. దావా నల గుప్పెబడిన అమృతవృష్టివలె, తీవ్రవేదనముతో వ్రయ్యలగుకలపై సలిలధార పడినంతన నాయుల్లము

చల్లనైనది. అప్పటి నాయానంద మెట్టిదో మాటలతో తెలుపజాలను. జన్మస్థానమునుండి కదలిపోయిరపిరప మనుష్యస్వర్గనంది సలిలము కొంత మలినమగును. దాని నై సర్గిగుణమునకు కొంత భంగపాటు కలిగితి రును. పుట్టినట్టిచోటులోనో? సహజప్రతిభ, సహజ శక్తి, సహజగుణము, సహజమహత్త్వము అందే కదా వ్యక్తమగును! ఇవి యాత్మకు సోకినపుడు దిగ్యభాష యందే అది తన యానందమును వ్యక్తపరుపగలదు. తలపై తల్లి ఆశ్రయమున చిల్కరించిన సలిల మిట్టిదని యెట్లు తెలుపుదును? చల్లవలె చల్లనైన నీరందునా? పన్నీరువానయందునా? చందనవృష్టి యందునా? అత్తరు చిల్కరింత యందునా? అమృతధార యందునా? ప్రణయసేచనమే యందునా? ఈయుపమ లన్నియుగూడినచు, అత్తటి నాహృదయమున జరించిన ఉత్తాల భావతరంగముల నుచితరీతి బ్రకాశమొనరించిన వని తలపను. తగుతెలుగున నాత్మప్రకాశమందని భావము రచయితమనసున కంటేని నెరులు కలిగించుచు.

భువనముల్పొంటిని నిండింపజాలు భావమును వజ్రపుమన్నపోలు చిన్నిమాట తన బొజ్జయందు దిముడ్చు కొనుచో సాహితీవిరుత్తలమున నది చంద్రవంకవలె లేజరిల్లుచు. ఆచర్యభాషాలంకారము అవతారపూరుషుని బోలునది. బ్రహ్మాండమున నిండియుండు జగదీశు గోపాలు డైనాడని యెఱుగుభుము. ముగ్గురలో నీరందు జన్మించెనని ప్రాచీనసాహితీ తెలుపుచున్నది. ఈసాహితీ లోని ప్రత్యక్షరము భావభరితమైనది. భావమాహాత్మ్య మును వ్యక్తీకరింపుమాటకే ఇందుచోటున్నది. 'ముగ్గుర' పదమునే అవతారమహత్త్వము నిహితమై యున్నది. అనంతమైన పాలవెల్లిని మగించినంతన గొంత మిగడ లేలుచుగదా! దుగ్ధసింధువులోని గుణములన్నియు మిగడ తరికయం దడగియున్నవికదా! అనంతవిశ్వము నావ రించుకొనియున్న సర్వేశుడు ఆత్మమగ్ధనముగావించుకొని నాడు కావున ముగ్గురలో నీశ్వరమహత్త్వమంతయు కృష్ణరూపమున మిగడయైతోచినది! ఈశ్వరశక్తి

లన్నియు ఒక్క కృష్ణావతారమన విజృంభించినవి.* మద్దుకృష్ణుని ఉదరమున పనునాలుగు భువనములు నిహితమైయుంట గొల్లతల్లి కన్గొనెను. కృష్ణునిబోలు అలంకారమును, యశోదబోలు పతితయును గోచరించి నపుడు సాహితీవసుమతి గోకుల కెనయై దివిషద్వర్గము నకు లీలాభూమి కాజాలును. అనంతభావము స్వయం భువు బోలు భాషాలంకారమున నాత్మప్రకాశము నందును. కవి దివ్యపురుషుడు కావున ఆతనిచువసు కనిన యలంకారము దివ్యశక్తికలది. అవతారమందలి ఈశ్వర మహిమను గుర్తింపజాలని నరుడు తోచుతెటి శుద్ధ, బుద్ధ, నిత్య, సచ్చిదానందఘనస్వరూపము కాకమానె విశ్వరూప సందర్శన మక్కఱును. గ్రహణసాధ్యముగాని దృశ్యము సమ్ముఖమున చూపట్టినపుడే నరుడు దాని మహత్త్వము గుర్తించినాడు. దివ్యశక్తి సమన్వితాలంకారసృష్టికై తడయవలసివచ్చినపుడును, ఇట్టి యలంకారములోని భావబ్రహ్మాండము నాత్మహృది జిక్కబట్టజాలు పతిత గోచరింపనపుడును విషయగ్రహణమునకు తోడుపడు నది ప్రత్యక్షానుభవమే! పరానభవమున, పరభావ మును ఆత్మసమ్ముఖమున ప్రత్యక్షమొనరించు ప్రవక్త పగిది అలంకారము నాశ్రయించి భావభిక్షునందుట కంటే, స్వీయానుభవమున విషయమును హృదయంగమ మొనరించుకొనుట ఘనతరవిషయము. బ్రహ్మగిరి శిఖర మున, చల్లనితిల్లి యక్కున నుత్తమాంగము నొగ్గినపుడు నాయుల్లమందిన హాయి యెట్టిదో గ్రహింప నభిలషించు సోదరులు నావలె కడుకష్టమున బ్రహ్మగిరి నెక్కి శైవ లినీమాతహృదయమున, నామె జనించిన తావలమున శిరములాడ్డితీయవలెను.

పవిత్రాంబుధారలం దట్టే కొంతనేపు కలనునిది, తనివార తానమాచరించి, భావపూరితశీతలవారిని కడు పారద్రాగి, కనులుమూసి మనసును హాయిలో మంచి,

పదపడి పశ్చిమదిశను పరికించితిని. అస్తంగతుడగు నాది త్యుకు నన్నుజూచి పక్కున నవ్వుచుండెను! రాశిరాసు లైన కెంపులుతెచ్చి, గుండజేసి, దివ్యతోయము గలిపి, ఆపూర్వమైన వసంతమును గావించి, జగత్కల్యాణ మహోత్సవమని కాబోలు నగుమోమున వసుమతీసధువు పై చిల్కరించుచుండెను! రంగురంగుల ముగ్గులు దివిభువి నొప్పుచు, కవిహృదయముబోలు కల్యాణమండపమున కగ్గలంపు నిగ్గుగూర్చుచుండెను! సప్తద్యుతిసందీప్తము లైన జలదములు మహోత్సవమును చూడవచ్చిన ముత్తై దువుల ట్లగపడుచుండెను!

బ్రహ్మగిరికి కొంతమారమున నెత్తయినకొండ మలొండు కలదు. కవలలట్లున్న భూధరములవడుము తాత్వికునిమనసుబోలు లోతులోయ యున్నది. రాజ దంపతులకుఱగల నెందరెందటో వందిమాగధులు నిలుచు లీల జోడుకొండలచుట్టు నెన్నెన్నియో గుట్టలు చాల మారమువఱకు వరుసగ నిలిచియుండెను. లోయనిండ తొణుకు రంగారుబంగారు నెలుగుకొండయంచులకుండి యవ్వలి కల్లనల్లన తుంపురులై రాలుచుండెను! కొటికొటి కాంతిబిందువులతో తొలుకాడు నుపత్యక్ ప్రకృతివహూ టికై యేర్పడిన దివ్యహ్రదచుట్లు తోచెను! కవిమాన సమున రివ్వుమను భావపరంపరలట్లు శైలసామ్రాజ్యమున యథేచ్ఛగ శకుంతసంతకు లెగయుచు, హృదయములు విప్పి మధుపూరమును లోయలోకి గుమ్మరించుచుండెను! పట్టకుత్తుకలనుండి జలజలగాలు గణయతులు హృద్య మైనప్రత్యమై ప్రకృతివీనులకు విందుచేయుచుండెను! హేమవర్షము బోలుసూర్యలోకమున తానమాడుతరుగ సాలములును, గగనచుంబిమహాద్రుమములును, కన్ను గుట్టు చెంగులువ కేదారములును, పైడిపూలనీను కుంజవాటికలును వికిరకవులయాశ్రమములగుడు భాస మానభావస్థగిత మహాకావ్యములకైవడి కానుపించు

* మన వ్యరూపమున విజృంభించిన ఈశ్వరశక్తికి క్రైస్తవులు Son of man, Son of God అనువాక్కులతో దృష్టాంతీకరించుచుందురు. వీరు చూపుప్రత్యక్ష దృష్టాంతము ఏనుసంయమి. రామునియందు మనుష్యశక్తి అధికము; కృష్ణునియందు దీశ్వరశక్తి మెండు. రాముడు కన్నీళ్లొడ్చిన సమయములు, పలవించినముహూర్తములు ఉన్నవి. వీనికి కృష్ణావతారమున తావులేదు. తా నీశ్వరుడని విశ్వరూప సందర్శనమున కృష్ణుడురూఢిచేసినాడు. నరు నకు 'భగవద్గీత'నిచ్చినాడు. శ్రీరాముని Son of Man అని, శ్రీకృష్ణుని Son of God అని తెలుపనగును.

చుండెను! క్రేవల నల్లనల్లన నల్లాడు కమ్మతెమ్మెరలు ఇల్లాలి గుసగుసలవలె నల్లమును సోకుచు నందు కడలేని హాయిని వెలాయించుచుండెను! ప్రణయినీ సంశ్లేషము చాడున శైలహృది నంటి, అందు బులకలులేపు పరిమళము, ప్రఫుల్లహృదబ్జమునుండి గుప్పన నప్పొంగు భావమట్లు, అదృశ్యమయ్యు అనంతమైన ఈశ్వరకరుణ కరణి పచ్చనిమన స్యాంతరంగమున నెన్నెన్నో యానంద స్వప్నములను సృష్టించుచుండెను! ఆదర్శశిక్షణమున, ఆత్మనుతినుపు పద్ధతు మానవు డందవలసిన దిట్టి దృశ్యములందే! ఇట్టి ప్రశాంతతరుణములందే! ఇట్టి పవిత్ర మహూర్తములందే! ఇట్టి విశ్రాంతిసమయములందే!*

ఉసులుల నూడవెలుగు ఉపద్రవములును, గుండెలను గుండజేయు అపాయములును, మనసును చీల్చి చెఱడాడు యాతనలును, కడుపున కోసి నడలు చింతలును నాటి సంధ్యాదృశ్యమును చూచినంతనే ఎండగెగిసినవో! వనుమతి నెడనెడ దోచు రోతను, ఋష్య క్రియలందు పుట్టుకంపును, దొంకయట్లు నలువలకులందు నే డల్లుకొనియున్న ప్రపంచమును మనసులు తట్టు నపుడు “అయ్యో! పృథ్వియంతయు క్రుళ్లుగోతిలో దిగబడినదే!” అని యారాటమన క్రుంగిపోనా? ప్రస్తుతము ఐరోపాఖండమునుండి నెడలువిషవాయువులును, దుధిర స్రవంతలును భయమును, గుప్పను, దుఃఖమును లేపుట లేదా? పలువురువిద్యాధికులే, పలుకుబడిపడసిన యదృష్ట వంతులే చెడుచెయిదములకు దలపడుటజూచినపుడు అంత రంగమున గార్చిచ్చు రగులుటలేదా? “మమవ్యహృద యమును నే డేలునది పికాచమా? హా:నక్రియలే, దురంత వధలే నేను రాసక్రీడ లైనవా?” యని దూపిల్లుచుం

దుముగదా!† కాని, — కాని గభీరనిరాశయందు మనసుదొరలుచుండ వేడిగాడ్పులట్లు నిట్టూర్పులు హృదయవీధియందు చెలరేగుచుండ, అగ్ని వృష్టివలె బాన్వకణములు రాలుచుండ, తప్తశలాకవలె శరీరము రవులుచుండ, నేలగులు నిసుగును అక్కునజేర్చు అమ్మ వలె, నేదో యద్భుతశక్తి మానవహృదయమును క్రేమ సంశ్లేషమున జొనిపి, కనులుతుడిచి, నెవులందు మధుర సాంత్యము వోయుచున్నది! ఈశక్తి శంఖచక్రములు ధరించి ప్రశ్నోక్షముకాదు. అపరంజిలతికలు పోలు రవి మరీచులందు, రజతపలీలమున కెనయైన జ్యోత్స్న యందు, ఉద్వేగముగ నుప్పొంగు సౌరభమందు, దశదిశల నింపు మాధుర్యమందు అపుడపుడు చెవులబడు మంచిమాటలందు, కనలదోచు సాంపుదేతయందు, వెలుగురేకలుపోయి తలపులందు విరాజిల్లుచుండును! ఈ శక్తికేతననే నిరాకాంధకారము పటాపంచ లగును. “వసంతసమయమున నిందందు ప్రస్ఫుటించు పలు విభ్రాంతనానములపగిది సదాశయములు వనుతిలో కుసు మించి, హృదయము నానందసౌరభముచే నింపును! గాఢ సంతమసమునగూడ చక్కనిచుక్కలు మిన్నపై లేజ రిల్లవా? ఎట్టికాళరాత్రియైనను, చక్కెరగోలీలని చుక్కలను దిగమ్రొంగజాలునా? చీకటికొట్టునగూడ నెందుం డియో గురువాక్కువలె క్షీణాలోకము జొచ్చి మనసున నాశము లేపుచుండదా? అజాండమనంటు అంధకారము నొక్కొకపు డొక్కచిన్న మెఱపు చీల్చివేయదా? జగతి నేలునది ఆలోకముగాని అంధకారము కాదు. అనంత కాలమున ననంతజీవితమై వర్ధిల్లునది సౌందర్యముగాని కుత్సితముకాదు. విజయకేతన మెత్తువాడు జగదీశుడు

* నేటిజపాన్ మహాకవివాక్కులను గమనింపుడు:

“I wonder if the very soul of a man of high character, does not exhaust itself in that one word—leisure. He whose hours exist only on the face of a clock is a worldling, a philistine, an earthworm. What a joy it is to feast on leisure!” “Vide: My Ideal Home” By one Noguchi, Professory of English Literature, Keis Gijuku Univer-sity, Tokyo.

† మేఘా ఆన్ నాల్డ్ మాట లెట్టివో చూడుడు:

“And we are here, as on a darkling plain, Swept with confused alarms of struggle and flight, Where ignorant armies clash by night.

గాని పితాచమకాదు. ప్రతిభాపాణింశమను మ్రోగించునవి ఉత్తమాశయములుగాని దురూహలుగావు. నిరాశను వీపెక్కి స్వారిచేయనీయకుడు. సహనకవచము దాలిచి శాంతిమంత్రమును జపింపుడు. ఆళారక్తాభను తప్పకచూతురుజుడీ! ఇహజీవనము తుచ్ఛమైనది కాదు. మహత్తరజీవనమున కది అక్కరైనసోపానము. జగతిని జూచి 'ఇనీ!' యనకుడు. ఈశ్వరసామ్రాజ్యమున కది ప్రధానద్వారము. పంకిలమమీద మనసును రాలనీయరాదు. సహృదయుని అంతరంగమును, గగనలక్ష్మీ సుందరాననమును, ప్రకృతిమహిళ ప్రశాంతహృదయమును, కాలకుని మద్దుమోమును చూచి మరియు" డని ఈ యదృశ్యాధ్యాత్మికశక్తి పలుమాలు మనకు ప్రబోధించుచునేయుండును. వెతకిన, కం పెందుండదు? గాలించిన రొచ్చు కానంబడదా? ఉన్నదానిని లేదనుట ఎంతదోషమో, లేనిదాని నున్నదనుటయు నంతదోషమే! అనుమానమును, అడలును, ఆసహ్యమును ఇలువేలుపులు చేసికొనువారికి పూజామందిరమున గూడ పితాచగణము ప్రత్యక్షమగును! ఇతడు మెచ్చగలది, చూచి యానందించునది జగతిలో నేమియునుండదు. పూవును చూచి "ఈచోటు పవిత్రవంతమైన దని పలికి ముకుళితహస్తాడై ఒకప్పుడు ఎవరైనా మహాశయండు సుమనస్సుఖమున నిలిచినాడు! పూవుపై కన్నవేయక క్రిందిపేడలో చూడ్కిజొప్పించువాడు మనుష్యరూపమున నున్న పురుగుండును. మనుష్యచరిత్రను గనిపెట్టుటకు వీండ్రను, పూండ్రను గడపనక్కరలేదు. కొలదినిమనములు వ్యక్తిచేంత నిలిచినచాలును. మాటలందును, చేతలందును పరిమళమును వెలారింపగలవాడు మూర్తిభవిం

చినస్వర్గము. నిరంతర చూషణమందును, దురంతదుర్విమర్శనమందును రొచ్చులో పడిన పందివలె పొరలాడువాడు యాపుదాల్చిన నరకమని నొక్కిచెప్పవచ్చును.

సహృదయులు ప్రకృతి నాశ్రయించి, సదాశయ ద్యుతినిగాంచి, దిశ్యడింభకమలట్లు మహత్తర భావములను ప్రసాదించుటల్లియని దానికి ప్రణమిల్లుదురు. ఈసహృదయులెవరు? కవులును, ఋషులును, ఆచార్యులును, ప్రవక్తలును, గుణవంతులును గారా? వీరందఱును యాత్రిమలే? వీరు ముక్తిదూతలని కూడ నిరూపింతును. సత్యవ్రతులై, సౌందర్యోపాసకులై, భావపిపాసులై, మహాజిజ్ఞాసువులై వీరు యాత్ర సజ్జనురు; తపమాచరింతురు.

మనుష్యసంఘమునకును, మహారణ్యములకును, మహోన్నతపర్వతములకును ప్రాచీనకాలమున దిగ్గటి చుట్టటిక ముండెడిది. మానవులను వదిలి కొండలందును, బిలములందును ముక్కులుమూసికొని ఆత్మముక్తికై భారత మానులు తరించెడిరనియు, సంఘనేవనించునైన వీరెటుగ రనియు పలువురన చుందురు. మన కవిబుఘలును, ఆచార్యులును చేసిన, నేడును చేయుచున్న మానవనేషను వసుమతియందు మతెవ్వరును చేయలేదని ఋజువుచేయగలను. రవ్యప్రకృతియందుండియుండి, దానిని మనుష్య హృదయమున బ్రవేశపెట్టినవారు వారే! వీరికతననేకుడర శిఖరములపై నత్పన్నమైన భావధుని, స్వార్థదరులందు నక్కియుండక బహుయుగములనంగి జాలువారుచు, బహుళమానవమానస కేదారములను దనువుచున్నది; భావభరితములైన వీరిప్రబోధములు ప్రజల నిత్యజీవనము లం దింకిపోయినవి. * వీరిరచనములును, వీరి జీవనవిధాన

* వీరి శిష్యుని నదులందును, దరులందును, రాగరంజితనభమందును, వనములందును (భారతసాహిత్యంలో ప్రతిపుటయందును నివి గోచరించుచునేయుండును.) విలొకించుటచే, నీశ్వరభావ సమద్భవగంభీరాశయము లన్నిటిగూడ నందే కాంచిరి. ఈవాక్కులను విలొకింపుడు:

"Think of the form of your Ishtam(Ideal) as smiling and full of bliss.....Imagine that everything is shining through its lustre.....Ihtam pervades land and water hills and dales, sky and stars—everything" (Vide "Spiritual Teaching"—Page 8. by Swamy Brahmananda)

మును, వీరి యుద్ధోధనములును గలసి భారవిజ్ఞానమై అన్యసీమలందుగూడ స్వాగతమందెను. కొండసింగారమున, కాంతారసంతానములందు, గరుకులములలో, ప్రశాంతాశ్రమములందు జనించిన విజ్ఞానమును మారసీమలు, భావియుగములకును అందించిన పరార్థశీవులు వీరు. వీరికిని వీరియుద్దేశనిద్దికిని నడుమ నెన్నోకంటకములు, ఎన్నోసంకటములు నిలిచినవి. సంకల్పసిద్ధికై నడుము గట్టిన యోధులు కావున నిచ్చాశక్తి, దృఢ నిశ్చయములు, సహనశాంతులు మన్నగు గురుగుణములను డిమయాత్రయందలవఱుచుకొనిరి కావున వెనుకంజవేయక, వీరికతన నశక్తి నంది విక్రమసింహులై గమ్యస్థానము దెస నడచిపోయిరి. శంకరరామానుజ, రామానంద వల్లభాచార్య, మధ్వాచార్య, శ్రీచైతన్యప్రభృతిమహాయాత్రికు లాశ్రమస్థానములనుండి భావనిధూతినిగొని, క్లిష్టపథములగుండా కదలిపోయి మానవలోకము నుద్ధరించిరి. వీరి ప్రత్యేకజీవనములను పుంఖానుపుంఖముగ పరిశీలించితి

మేని ఎన్నేని దృష్టాంతములు చేజిక్కును. లంబినీ వ మ, జేతవనము, అనాధపిండికురి ఆరామము, బోధగ్రుమము, పూతనీరాజనాపురి, సారనాథవనము బుద్ధజీవనమందలి ప్రధానస్థలములు! దేవదత్తప్రభృతు లీతని యాయువుదీయ నుద్యమించిరి. తనయిక్కట్టులను నెట్టివేసి తథాగతుడు నిర్వాణమహత్త్వమును ప్రజలకు దోపిడించినాడు. ఈతడు చేసిన సాంఘిక నేపథ్యము చేసినాడు? మహావీరుడు? మహారణ్యములందు దుంపగీంకదెబ్బలకు వెన్నోగియే కృతకృత్యుడైనాడు! కబీరు దాసు భారతవంశికుడని చెప్పికొనినాడు! శృష్టియంతయునొక్కకుటుంబమనియు, దీని యధినాథుడు? గదీ? డవియు వదించి ప్రజల నాతనిమోల జేర్చుటకై మహాయాత్రికుడు మహాస్ముగ కావించినకృషి ఎట్టిదో ఎటుగమా?

కవియును ఈయాత్రికుల కర్తవ్యముగానివా డనియే కదా తెలిపియుంటిని. * తక్కుంగల పశుకుల స్థితడును

"The water of the Ganges is verily the holiest of all waters it fulfils one's desire and is a help to realising the Ishtam" Brahmananda.

"The water of the Ganges, the holy prasadam of Jagannath and the sacred dust of Brindavan are verily Brahman in reality" Ramakrishna Paramahansa.

పంచవటికడ పాడుచు నాత్మసౌధియుండు రామకృష్ణ (రమహంస మగురవీణా నాదమును వినుచుండువాడు!

"To bring the idea of vastness within, one should see the Himalayas or the ocean or gaze at the sky" (Vide: Brahmananda Swamij's "Spiritual Teaching" page 234.)

* ఏదేశమున నేకాలమున నున్నవించిననేని కవులందఱును యాత్రికులే! వీరిభాషలు, రాజకీయార్థిక సమస్యలు వేలువేటై యుండవచ్చును. వీరి ప్రధానోద్దేశములందు పొరపొచ్చెములు లేవు. వీరందఱును సత్యక్రతులే! సౌందర్యోపాసకులే! వహదాశయముల నారాధించువారే! వ్యాసహోమరులును, వాల్మీకి సోఫోక్లిసులును, భట్టబాణగటేలును, కాళిదాసు షేక్స్పియరులును, భారవిడాంటేలును, భవభూతిషిల్లగులును, భాను ఛాసరులును, బిల్హణ స్పెన్సరులును, మల్లాణ టెన్సి సనులును, సుబంధుబ్రౌనింగులును, మాఘు బైరెక్టులును, మరారి షెల్లీలును, శివభద్రవర్ద్దన్వర్త్తులును, సామిల్లిస్కాట్లును, చోరకీట్సులును, మయూర బెక్జాన్ సములును, దండిద్రౌపదులును అన్నదమ్ములే. తనపాత్రలందలి కొండొకయాత్రికు నుద్దేశించి రాంటే మహాకవి తెలిపిన ఈముడుపు లాతనికే చెల్లును.

"He had gone through almost all the parts to which this language (Italian) extends, a pilgrim almost a beggar. (See also the reference which Dante makes to his own exile at Verona and else where in Paradise XVII 58-60)

వసుంధరను చీకటినుండి, చింతనుండి, నెగులునుండి, దిగులునుండి, విషవాయువునుండి, గభీర కలుషమునుండి కాపాడును.

కళ, మతము, తాత్వికశక్తి, మనుష్యజీవనము దాశరథులట్లు కలసినపుడే జగతియందీశ్వరసామ్రాజ్యము నెలకొనును. ఇట్టికలయిక నేడు గోచరించుట లేదు. కావున ప్రకృతియందలి మహత్త్వము నేడు మనుష్యచరిత్రను సోకుట లేదు కావున, మహాయాత్రికులైన కవులును, ప్రవక్తలును, తాత్వికులును, ఆచార్యులును గాక, సామరీకసామగ్రిసృష్టికై తోడ్పడు ధౌతక శాస్త్రజ్ఞులే నేడు పాడనూపుచుండుటచే, అధునాతన నాగరకత చింతనిష్ఠులును క్రక్కుచుండుటచే, ఆత్మశక్తి యడగి పశుబలము హెచ్చుచుండుటచే, రక్కసివలె స్వార్థము పెచ్చిల్లుచుండుటచే నేటివసుమతికి దుర్దాంతదుస్థితి పట్టినది. ప్రపంచము నీమర్గతీనుండి యుద్ధరింపగలవారు యువకులు. మహత్తరమైన ఈ క్రియను నెఱపుటకై వీరు తగుశక్తి నందవలెను. దీనిని పడయుటకుమున్ను వీరెన్నేని కళోరపరీక్షల నెదుర్కొనవలెను. వీనియందు గెలుపునందినంతన, - నూతన బలమునందినంతన, మహోన్నత కర్తవ్యశిఖరమున గాలూనినంతన అంతరంగ మానందస్థావితమైనంతన గను వింకొనరించు దృశ్యము, మహాదాశయప్రదీప్తకాల

వియత్తలము వీరిపురోభాగమున దోచుట తగ్గదు. నాటి సాయంసమయమున, బ్రహ్మగిరిశిఖరమున, దాశరథులు పోలు ఉదుంబరవృక్షములనడచు, విజ్ఞానశైవలినీజన్మ స్థానమున కనదురుప్రకృతిమోల ననిమేషలోచనుడనై చేతులుమొగిచి నిలిచిన మహూర్తమున నే బడసిన పాత మిదియే!

నూర్యడస్తమించిన కొంతనేపటికి సంజకం జాయ అదృశ్యమయ్యెను. ఆత్మజీవనమునుండి భాగ్యరేఖలు జలజలరాలినపుడు, చేటు మాకలగదు ప్రవేశింప వైశాచికనృశ్యము సలుపులీల, కారుచీకటు లచ్చో జొరబడవోడగెను. నిమిషములో బ్రహ్మగిరియంతయు అంధకారబంధురమైనది. ఎట్టిఘనుడైనను, ఎంతబలశాలియైనను, సమయసమయములందు లెక్కలేని నేనులకు నిజజీవనము నొడ్డవలసినదే! పుణ్యనదిని గని, గగనము నంటునంతటియున్నది నందిన బ్రహ్మగిరికూడ నాటి కిధి నీసమయమున గాఢతమసమునకు తలయొగ్గవలసినవచ్చెను. రక్కసిమోమువలె భయంకరమైనవిభావరితో కాలము గడపు టెట్లు? సమీపమునగాని, కొంతదూరమునగాని ఏదేనియాలయమో, పర్ణశాలయో గోచరించిన సంతసించి యుండును. అట్టిదేమీ కనబడలేదు. నాలుగుచెట్లనడుము, తల్లి పుట్టినతావులోనే రజనిగడప నిశ్చయింపితిని. ఇరులందు నిందందు మసలిన, నేదేని ముసలము వచ్చునని

నైతికవిభూతిని సృజింప లేఖి బూనిన కార్లయులును, మానసకృషియందెన్నో యేండ్లుకడసిన ఆర్నాల్లులు, మతమహత్త్వమును గుడిగోపురమట్లు నిలువబెట్టి గంకణము కట్టుకొనిన న్యూమేనును, కళోపాసనమందును, సంఘ సముద్ధరణమందును మనసుంచిన రస్కిన్ మహాశయులును నిజజీవనము నొక్కొక మహాగ్రంథము గావించుకొనిన యాత్రికులే! వీరిబృందమున చేరజాలనివారుకవులేకారు. ఇంచుక కృషినిలిపినచో ప్రతిమానవుడును పద్య మల్లజాలును. కాని పద్యమనగ వితయా? గుడియన దేవుడా? శరీరమన మతమ్యుడా? పద్యమును గుడియును శరీరమును బాహ్యవరణములే! లేతమల్లెయందు గభీరసారభసింధు నిహితమై యుండునట్లు, తుషారకణమున మిహిర మండల మడగియుండునట్లు, చిన్ని పద్మమున, ముద్దుగొలుపుగద్యయందు భావబ్రహ్మాండమును దళొక్కొత్తింపగలవాడే కవి. ఆత్మప్రతిభను గుఱుతించి, జగతిలోని కీశ్వరునిచే పుత్రైంపబడిన రాయబారిని యెఱిగి, బాహ్యప్రకృతికిని, మనుష్యప్రకృతికిని గల వియ్య మెట్టిదో, అం దెంతనెయ్యమున్నదో వివరించి నిహితభావములను వ్యక్తీకరించుచు వసుమతియందు నవజీవనసృష్టి గావించువా డీతడు. పైన నుల్లేఖింపబడిన అద్భుతశక్తి ఆచార్యుని హృదయమున ట్లితని యెడందనుకూడ చక్కనైన తులసికోటను గావించి అందు దివ్యదీపికను వెలిగించును. ఇందలి మణికాంతులనే ఈతని రచనమందును, జీవనమందును, ఈతడు మసలు సంఘమందును విలోకించి ఆనందింతుము; నూతనబలమంది, లోనిపశువును కట్టుత్రాళ్లతోబంధించి, నిజజీవనములందు విజయధ్వజమును నిలుపజాలుదుము.

యూహించి అందే చతికిలబడితిని. రాత్రి అపు డేడుగంటలుమాత్ర మయ్యెను. కడపవలసినకాలము తక్కువకాదు. వచ్చివచ్చి కారుచీకటులందు తల మార్చుట మంచిపని కా లేదేమోయనుకొంటిని. హృద యమందు తలయెత్తిన తీవ్రవాంఛయే నన్నచటికి బర బర యాడ్చుకొని వచ్చినదికదా! ఈవాంఛ నరికట్టు టకు నాకు శక్యము కాలేదు. 'మొండిసాహసము' నకు దలపడితిని. దీర్ఘ యోచనమువలె 'మొండి సాహసము' కూడదని యూహింతుము. కాని మహాద్భుతములను మాటలనట్లు మాఘనగైకొని కాలము నడచుచుండ, నాయద్భుతములను చేబట్టవలెననిన మొండిచొరవ యక్కరై యుండునని అపుడపుడు తలపోయుచుండును. దీర్ఘ యోచనము మనుజుని నిలదిన తావునందే నిలిపి, రాతిబండ జేసివేయును! మొండిచొరవ వానిని ఘోర విపత్తులందు గూలద్రోయును! విపత్తులందు బడమేని, మనమందు అనుభవమెంతి? సంపాదించు పరిజ్ఞాన మెంతి? నిదురించిన ముశ్యశక్తులు ఆపదలవలననే, సమ్మెటపోటున నువ్వెత్తుగ నుటుకు అగ్గినెరసులవలె లేచును! వెన్ననుండి వేటకాడు వాడితూపులు వదలుచు, తలుముకొని వచ్చుటచే గదా కురంగము జనోపేతముగ పర్వెత్తి, తనపరుగున నాత్మకత్తిని గుర్తించి నది! మానవుని సహనసామర్థ్యములు విజృంభించవలెననిన, మనుష్యులం దొకండు మనుష్యుడు కావలెననిన, అత డాపదలకై తపించవలెనని నొక్కిచెప్పదును. ఆవాహనముచేసినను ఆపదలు ప్రత్యక్షము గానియెడల, నడుముగట్టి తానే వానిని వెతకుకొనుచుపోయి కదనమున డీకొనుమని సవాలు చేయవలెను.* ఆపదలందు లంఘించునలవాటును వైశవమందే, జేబులో నిండైన బండి

సున్నను నిలుపుకొని పశారాస్త్రేమనులో దిగిన ముహూర్తమునుండి యలవటుచుకొంటిని.

చెల్లనడుము జేరుకొంటినిగాని నిద్దురపట్టించు కొనుట అనర్థకహేతువగునేమో యనుకొంటిని. కనులు మూసిన నెట్టియపాయము తలపైవ్రాలునో! నలుతట్టులందును విద్రోహిమానసమట్లు దట్టమైన యడవి చూపట్టుచుండెను! అందెన్ని సూతుకమ్మగములున్నవో! ఏపులియో మీద నెగిరిపడి, నిదురించునన్ను నిముసములో నువర గోళమున ప్రవేశపెట్టుననిన అతిశయోక్తి కాబాలము. కాని, మేలుకొంచిన మాత్రమేమి? గర్జించుచు మృత్యువు పైబడిన నేమిచేతును? వన్యపశువుతో పోరుటకు సంసిద్ధుడనై యుండలేదు. చేత నేయాయుగమును లేదు. తుదకు గజ్జయైనలేదు. క్రూరమృగము మార్కొని నచో "హర! హరా!!" యని దానికి కబళ మైతీశవలసినదే! కటికిచీకటిలో, కొండనేలయం దెచ్చటికి పరుగెత్తుదును? పరుగెత్తినను, మఱొకజంతువు నోటి లోనికే! మృగముఖిగహ్వరముగాకమానె, ఏలోయలోనో గుభాలునగూలబడి, గుండనై పాతాళమున రాలుదునని యెటుగుదును. నదీమతల్లి మంజులరవమున అవంతిగీతిక నాలాపించుచునే యున్నది. కడుపు చలువ గల జలధార కనిన గీతికాధారకరుణాధారయై నామననను సోకుచునేయున్నది. ఆధార నాకు నూతనపాతమును గఱపినది. భయంకరసమయమందైనను, ఘాడుకొనుచు, అవిచలీతచిత్తయై తల్లి తనపనిని తాను చూచుకొనుచున్నది! కట్టెదుట పెద్దజోదులట్లు ఇక్కట్టులు నిలిచినను, అంతర్వాహినియైన సరస్వతిని పోలు శాంత భావము నంతరంగమున ప్రవింపనిమ్మనియు, దానితో తన నెయ్యంపుతియ్యనిపాటను సహకరింతుననియు గంగా

* నే డీ యంశమును గుర్తించిన పాశ్చాత్యుడు మసాలీనీ! నే డీతడు సభ్యజగతి కెంతో యెగ్గుచేసినాడు. అబినీనియసుల యెడల దుండగమనకు గడంగినాడు. కాని, యితడు అద్భుతమైన ఇచ్చాకత్తి నలవటుచు కొనిన క్యక్తియని, ఆపదలందు భయరహితుడై మసలువాడని, స్వీయనీమత్తై ఎన్నెన్ని యత్యాచారములు చేసినను స్వార్థము నారాధింపలేదని, తనకైగాని, తనవారికైగాని ఈతడు హంసతూలీకలను తల్పముజేసికొనలేదని, నిరంతర విలాసమున బొరలాడక తనరైతులతో కూలివాండ్రతో గలసి శ్రమించువాడని యెటుగుదుము. "Live dangerously" అనువాక్కు వీనిMotto. పిల్లిపిల్లలనట్లేతడు సింహడింభకములను పెనుచువాడు!

భవాని * ఆదరపూర్వకముగ తెలుపుచున్నదని గ్రహించితిని. అవ్వల ఘోరఝంఝానిలము విజృంభించుచున్నను, హృదయమందలి శాంతిని మానవుడు గోల్పడరాదను ప్రధానపాతము భగవద్గీతయందు కలదు. (Vide: Swamy Saradananda's Bengalee Commentary on the Geeta) కొండనంటుకెరటాలతో నెగిరిపడు కడలికడుపున ననంతశాంతి విరాజిల్లుచుండును గదా! ప్రకృతినుండి పాతములను గ్రహించుటెట్లో పాతకులకు తెలుపనేతెలిపితిని.

“కానవావానిగంగాభవాని” యనియు, “ననుజాచి హోరనియేడ్చు గంగాభవానితో”డనియు బలిజేడ్చి లక్ష్మీకాంతంగారు మనసమందలి చంద్రమతిచే పలికించినారు. † ననుజాచి, మందాకినీ మతల్లి మఱితమంజులముగ గీతికాలాపనము చేయుచు, నా గుండెనుండి దుడుకును దూరీకృత మొనరింకచు నందు పరితోషమును నింకింప యత్నించుచున్నదని యూహించితిని. కావున గీతికాలారమనకు భక్తిలూర్వకముగ మానసాంజలి నొడ్డితిని.

* గోదావరికి గంగయనరూపాంతర ముండుట లోకప్రసిద్ధము. పోతరాజు పలుమాలు గోదావరిని గంగ యని సంబోధించినాడు.

† ఈ పల్కులందలి Pathetic fallacy కడుంగడుబక్కనైనది. కవి, ఈయలంకారమును కడుకష్టముతో నైనను వదలుకొని, చక్కనితాత్వికభావము నిందుంచిన బాగుండెడిది. అమరకాంతల అంగలూర్పుమాడ కల స్వనము గలదైయుండునుగదా! అంగును దివిజగల్గొలిసి, విశ్వేశ్వరసాన్నిధ్యమున జేయై హోరుననేడ్చిదను భావమునుగాక “బిడ్డా! అనె! తత్వగుళంగుండి కడలివచ్చుచున్నాడు. ఇక నదిరములో సాక్షాత్కరింప గలదు. నీయక్కట్టుల నీశ్వశానవాటికయందు బూడ్చివేయునుజువూ!” యనుభావమును (నిక్కముగ నామె కడ గండ్రందే కడలేతెరుకదా!) కవి ఇందు జొనిపియుండవలసినది. ఇట్టిభావము చంద్రమతిహృదయమునకును, ప్రేక్షకుల యెడందలకును గొంత యూరలు గల్పెడిది. రాబోవుదానిని నాటకకర్త చెప్పినేసినయెడల Dramatic effect నకు చేలుపువచ్చుట నిజమే! కాని, ఇన్నిమాటల నుచ్చరింపక “మారప్పస్తిగల లోకపావని వాకొనిన భావశ్చిత్తవాక్క”ని యూహించుటకు చోటొసగుదిన్నిమాట నాత డందుచొప్పించియుండిన, తననాటక రజులను Idealism, optimism చే తగ్గొత్తించియుండువాడు. ఏకావ్యమునకైనను, ఏవీవకమునకైనను వన్నెదెచ్చున పీఠెందుశక్తులే! వీనినంతరంగమున నిడికొనినవ్యక్తులే ధృతిసహితులై భయకష్టములతోపోరిరి ఈ యంశమును గణింపకపోవుటచే మనకవులు మాటిమాటికి మహావీరులచే గోలపెట్టించిరి. కూరులందుకూరులై, తోటితోటిఘోరారిష్టములను చెండాడినవారడుగడగున గడవలకొలది కన్నీగోడ్చిరని తలపజెల్లదు. గుండెయలను వట్టి నీటిబిగ్గు చేసికొనినచో వారి యసిఫారావ్రతనిన్నకు, సత్యాన్వేషణదీక్షకు తిప్పక భంగము వాటిల్లి యుండెడిది. ప్రేక్షకుల హృదయములను కదలించుట నాటకకర్త పని. కావున విషాదమును పూటెక్కించిన గాని పనికెల్లగని మనకవు లూహించియుండురు. వాఁగిపారలు దుఃఖముపై, పాలకడలిపై తేలియాడు దేవ దేవునివలె, మణికాంతు లేను ఆకాద్యుతిలేదని ఆదర్శకవులు తెలుపగలరా?

కడచిన నిశీఢమందును, నాడును పడిన మోరాను వలనను, బొంబాయి విడిచినదాది ఆహారనిద్రల నెలుగక పోవుటచేతను, మేనువాల్చవలెనను బుద్ధి పుట్టినను ఒరగక కొయ్యవలె గూర్చుని అజాంఘముతో నన్ను గుటుక్కున దిగమ్రుంగిన అంధకారము నబ్బురపాటున నవలోకించుచు యోచనామగ్నుడనై యుంటిని.

చీకటి పడినంతనే ఏవోపురుగులు ఎడతెగని రీతి గూయదొడగినవి. పాలములం దిట్టిస్వనిని చాలమాలులు వినియుంటిని. కొంతనేపటి కిది ఆగిపోయినది. ఆగినపుడే అంతకుమున్నటిశబ్ద ముండెనను అంశము మనసున తట్టినది. చెవికి నలవాటైన రవమును పాటింప మనియు, అది యాగినపుడే యది యుండెడివని గ్రహించుమనియుగదా మనశ్శాస్త్రము తెలుపుచున్నది! ఏదేని వన్యమృగమో, అలూర్వశీవమో నాడెస వచ్చునేమో యని యూహించుచు నలుతట్టులను పరికించుచుంటిని. ఎందుండిమో అపు డెవరో పకపకనవ్విన శబ్దము హఠాత్తుగ చెవిబళినది! ఉలికిపడితిని! గుండెలు దడదడలాడినవి! అంగు మునుష్యసంచారమేలేదు. ఆకబ్బ మెట్లు

వచ్చెనో ఊహింపజాలనైతిని. దొంగ లెవరైన నందు పొందియుందు రనుటకు ఎట్టిఅవకాశములేదు. కలవారి ఇండ్లను కొల్లగొట్టువారికి జోగులుండు నెలవున నేమి లభించును? అం దేవైనపిశాచము లున్నవని యోచింతునా? దయ్యములను గుఱించిన వింతవింతకథ లెన్నో జ్ఞప్తికివచ్చినవి. కోటిపల్లి కాల్యయొడ్డున నొకప్పు డొక చెంచుయాడుది చనిపోయి, భూతమై అచ్చటి చెట్టును పట్టియుండి, ఏమరుపాటున నెవ్వరైన రాత్రులందు అచటినుండి పోవునపుడు “తవ్వలమ్మతవ్వలా!” అని యాచుచు వారిని అడలగొట్టుచుండెడిదట! అట్టిదయ్య మేదైన నవ్వచుండెనేమో! కాని, కడుంగడు పవిత్రమై, దేవతల క్రీడాంగణమై, ఋషికంఠీరవులయాటపట్టయిన అచ్చోటున పిశాచము లెట్లు చేరజాలునని తలపోసితిని. “బొంబాయినుండి బహుప్రయాసతో వచ్చినది ఈ భయంకర నిశీధమున, నీఘోరారణ్యమున, నీ నిర్మానుష్యప్రదేశమున, నీ భీషణాంధకారమున నేక్రూర జంతువుగొంతుకలోనో నీకుత్తుకను చొప్పించుటకా?” యని ఎవ్వరో నాయంతరంగమున నట్లు నవ్వరేమో యనుకొంటిని. ఐదునిమిషములు కడచెను. మరల పక పకమునవచ్చు చెవులబడినది! అది నాయూహా కాదని గ్రహించితిని. అదేమో యెఱుగవలెనని మక్కువ పడితిని. పరిసరమున పరికింపవలె ననుకొంటిని. చేతిలో టార్పిలైతైననులేదు. అగ్గి కెట్టి నెంటునుండవలసిన అవసరమునా కెన్న నులేదు. చీకటిలో తడుముకొనుచు మసలినయెడల ముప్పువచ్చునేమో! కావున ఆ “నవ్వు ఎవ్వరినైనను సరే” యనుకొని కిక్కురుమనకుండ

చెట్టునకానుకొని కొవ్వనై కూర్చుంటిని. అదూరమున గలలోయలో అపుడేదో మంట కానుపించినది! వియోగిరైన నందు అశ్రమమేర్పాటుకొని వసించుచుండెనేమోయని యూహించితిని. మున్యాశ్రమ మొకటి అందున్నదని యెఱిగితినేని, చీకటి పడకమున్న తొలత నం దరిగియుందునేమో! కాని లోయ మిగుల లోతైనదగుటచే, దానిని చేరుట కష్టమేయని గ్రహించితిని. మరలిపోవునపుడు ఋషికుటీరమును చూడవచ్చుననుకొంటిని. మంటదావున మునిప్రవరుడుగాని, శిష్యులుగాని అగపడుదురేమో అనుకొని ఆశ్చర్యపడి బద్ధమొనరించియుంటిని. ఇంతలో నాజ్వాల యదృశ్యమైనది. కొంతనేపటికి మంట మఱికొంతదూరమున కానుపించినది! ఇట్లే మఱికొన్నిమంట లగపడి అదృశ్యము కాకొచ్చినవి! పాపికొండలలో* రాత్రులందు మంటలు లేచు టెఱుగుదును. వనము దగ్గమగుచుండ లేచినజ్వాల లవియని స్పష్టముగ దెలియును. దాగరమూతలాగు నేటి మంటలో? అవి కొఱవిదయ్యములని యూహించుటకు నామనసొప్పలేదు. ఏమైననేమి? చూడ్కుల నచ్చేరు పాటున నాదిక్కునందే నిలిపియుంచితిని. ఈపర్యాయము కొండనేలయందు కొంతదూరమున శబ్దముతోకూడ చెను మంట యెగ నెను ఖాండవదహనదృశ్యము మరల ప్రదర్శింపబడునేమో యనుకొంటిని. శబ్దసహితమైనజ్వాల! కైల శీతలమునకు ఋక్కులుచ్చరించు ఋషీంద్రు డెవ్వరైన నిప్పంటించుచుండెనా? నెలకురులో నేదోయులుకుచు, వలయముగ పరుగెత్తుచున్నట్లు తోచెను. అది వనస్యముగ మో, కొండలందు మసలు కోయవాడో, అడవిమని

* తూరుపుకనుమలలో నివి మిగుల నెత్తైనవి. ఇవి శ్రీరామగిరికి కొంతదూర మీవల నున్నవి. ఇచటి గోదావరి మిగులలోతై మొసళ్లతో నిండియుండును. కొండలనడుమనుండి నీదియం దాట్లుమెళ్లవలకు నావపోవలెను. శ్రీరామనవమినా డయోధ్యను చూచినట్లు భద్రాచలమును పర్ణశాలను జూచుటకై గంగాలో నాఇంటర్ మీడియట్ పరీక్షలకుమందు ఆత్మేత్రములకరిగితిని. పాపికొండలందలి వింతదృశ్యముల నపుడు విలోకించితిని. ఈపయనమును గుఱించిన ఉదంతమును చదువరులు మఱొకచో గాంతురు.

షియో, అపూర్వమైన మతేజీవమో గుర్తించుట నాకు విహరించుచుండుటచే, నామ్రోల, - నామీద నిలిచి
సాధ్యము కాలేదు. వింతకు, బీతుకు నాకరమైన చిందులుత్రొక్కు నేమో యని పరక్షణమందే యడల
నాదృశ్య మెట్టిదైనను దూరమందే గోచరించుటచే గాని జొచ్చితిని. నాలో నేను దండకముల నేకరువుబెట్టుకొన
వలన నా కెట్టియొగ్గకలుగదని ధైర్యమానియుంటిని. సాగితిని. మరల పకపకమనునవ్వు! దూరమున నీ
కాని అది పర్వతప్రదేశమున చిత్తిమువచ్చినవొప్పున రెలుంగు! నైశ్చల్యస్థులను చంపనెంచిన గర్జనము!

చిరకాలమునుండి బాధించుచున్న మూత్రవ్యాధులకును శగ(గనేరియా)వ్యాధికిని క్రొత్తగాకనిపెట్టుబడినదివ్యాషధము గో నో కిల్లర్ (రిజిష్టరు)

కుత్రిమములు చూచి
మోసపోకుడు. "కోడి"
మార్కు గమనింపుడు.

ఈ మూషధము ఇంగ్లీషుమందులను దేశీయదేశాధిపతులను పుచ్చుకొనినను
గుణముకలుగనియెడలను, యింజక్షనులవలనను వాక్సినులవలననుగూడ లాభము లేక
పోయినయెడలను కడపటిప్రయత్నముగా మా గోనోకిల్లరునుగూడ పుచ్చుకొని
చూడుడు. పెక్కు యేండ్లనుండియున్నను లేక క్రొత్తగా కలిగినను వీరకము శగ
సంకటమైనను మరెట్టి మూత్రవ్యాధులనైనను స్త్రీలకైనను పురుషులకైనను గోనో
కిల్లరు తప్పక కుదుర్చును. మూత్రము ఝాఝాగా వెడలును. మూత్రముపోవుచున్న
పుడు కలుగుమంట తగ్గిపోవును. మూత్రనాళమునందలివాపుతీసిపోవును. శగవ్యాధి

(గోనోకోక్కు)వలన మూత్రమేబొట్టుగా పడుట, మేహరోగమువలన మూత్రద్వారమునుండిపోవు తెలుపు, మూత్ర
ద్వారముయొక్కవాపు, మూత్రద్వారముయొక్కచుట్టువుండు పోకయొక్కవాపు, మూత్రాశయముయొక్కవాపు
లేక మూత్రతిత్తియొక్కవాపు, నరములజబ్బు, మున్నగువ్యాధులన్నియును స్త్రీలకును పురుషులకునుగూడ గోనో
కిల్లరువలన కుదురును. వీర్యము(సేమను)పోవుట, మూత్రపావులు మున్నగువనిగూడ దీనివలన కుదురును. ఖరీదు
50 మాత్రలుగల సీసారు. 3-0-0. కుత్రిమములు చూచి భ్రమజేందవలదు. మా పుంజుమార్కు గమనింపుడు.
పి. పి. చార్జి ప్రత్యేకము. అడ్రసు: డాక్టరు డి. యస్. జస్సానీ, గిర్గాం బాక్ రోడ్డు, బొంబాయి 4.

Dr. D. N. JASANI, Girgaon Back Road, Bombay 4.
Madras Agents:- DADHA & Co., 52, Nainiappa Naick St., P. T. Madras

స్వర్గీయ ప్రేమచందు

శ్రీ గీరాజు రామారావు

మొన్న అట్టొబ్బయ్య రావ తేదీన ముంపీ ప్రేమచందు స్వర్గస్థుడయ్యెను. ఈవార్త సాహిత్యోపాసకుల కల్లరకును దుఃఖనామకము.

ప్రేమచందునకు తలదండ్రులు పెట్టిన యసార్థక నామము ధనపతిగాయి. అత డతనికీనితముగో నీనా మున సార్థకము కావనియే కాబోలు ప్రేమచందు అని

మార్పుకొనెను. అతడు కాశీకి ౫ మైళ్ల దూరమున మాడ్వ అనుగ్రామములో ౧౮౮౧-వ సంవత్సరమున జన్మించెను. అతడు కామస్థకులజుడు. అతనితల్లి ఎల్ల ప్పాడు రోగపీడితురాలై యుండి యతనినిన్నతనముననే మరణించెను. అతనితండ్రి పోస్ట్మెన్ యిలాకానాకరు. నెల్లకు అంధూపాయలు జీతముతో పనిచేయుచుండెను.

ప్రేమచందుకు ౧౫వయేటనే వివాహము జరిగెను. వివాహమైన ఒక్క సంవత్సరములో నతని తండ్రియు మరణించెను. తండ్రి నిలువచేసిన కొద్ది రూప్యము లాతనియంత్యక్రియలకు సరిపోయెను. సంసార భారము ప్రేమచందుపై బడెను. అప్పటి కతడు ౧౬ సంవత్సరములవాడు. భార్యయు, సవతితల్లియు, సహితమ్మగోదరు అతనిపై ఆధారపడియుండిరి.

పదునారవ సంవత్సరమున మెట్రిక్యులేషన్ కాశీలో కీర్త్యు కాశీలో చదువుచుండెను. అతని తెలివితేటలకు మెచ్చికొని కాశీజివారు ఉచితవేతనము నిచ్చిరి. కానియతడు సంసారభార మెట్లుతప్పించు కొన గలక? పిల్లలకు చదువుచెప్పినెలకయిదురూపాయలు సంపాదించి ఇంటికింద ఖర్చు పెట్టుచుండెను. రూపాయకు ౧౦ శేర్ల చొప్పున జొన్నలుకొని వానితో కాలము గడుపుచుండెను. ప్రతిదినము ౫ మైళ్లు నడచివచ్చిపోవు చుండువాడు. ఇట్లు కష్టపడి మెట్రిక్యులేషను పరీక్షలో రెండవతరగతిలో నుత్తీర్ణుడయ్యెను.

అతనికి విద్యాభిలాష మెందు. ఎఫ్. ఎ. చదువ దిలంచెనుకాని ఆర్థికదర్బర సాగనీయలేదు. ఉచితవేతన మునకై ప్రయత్నించెను. రెండవతరగతిలో నుత్తీర్ణులైన వారి కది లభింపదు. ఆదినములలోనే హిందూవిశ్వ విద్యాలయము స్థాపింపబడెను. ప్రేమచందు క్రిస్టి పాలుగారిని కలిసికొని ప్రార్థించెను. కాని అతడు లెక్కలలో ఎక్కువ తెలివిగలవాడు కాదు. అందువలన ఉచితవేతనము దొరకలేదు. ఇంక చదువుమానినేయక తప్పినదికా దనికీ. దానికితోడు జ్వరము. పాప మతనికష్టములు వ్రాయనలవికాదు. కాశీలో నొకవకీలు కడ కేగి వానిపిల్లలకు చదువుచెప్పమననియు, ౫ రూపాయి లిమ్మనియు ప్రార్థించెను. వకీ లందులకు

సమ్మతించి, అతడు ఉండుటకు ఒకగదిహూడ నిచ్చెను. ౫ రూపాయలలో మూడు ఇంటికిపంపి రెండురూపాయలతో తాను స్వయంపాకము పెట్టుకొనెను.

అతడలయి బ్రీకిపోగుచదువ నారంభించినదిప్పుడే. నవలలన్నియు బూర్తిచేసెను. ఉర్దూనవలలు, తదితర గ్రంథములు పూర్తిగా పఠించెను. ఉర్దూలో పండితుడయ్యెను. కాని ధనసంపాదనముమాత్రము వెనుకబడెను. ఊరిలో నష్టాలు పెరిగిపోయెను. తిరుట కాహారము దొరకుటలేదు. పాపము కొన్నిదినములు నానబోసినతనగలు తిని యుండెను. ఇంతలో నింటికిబోదలచెను. ఉత్తచేతులతో నెట్లుపోగలడు? తనయొద్దనున్న చక్రవర్తి కృతఅంక గణితపుస్తకమునమ్మి ఒకరూపాయి సంపాదించెను.

పుస్తకమునమ్మనపుడు ఒక హైస్కూలు ప్రధానోపాధ్యాయుడతనిజూచెను. అతని దీనస్థితికి బాలి పొంది ౧౦ రూపాయల జీతముతో తనస్కూలులో ఉపాధ్యాయుడుగా కుదిరించెను. అచ్చట ఉపాధ్యాయుడుగానుండి ప్రేమచందు బి.ఎ. పరీక్షయందు తీర్ణుడయ్యెను. బి. ఎ. పరీక్ష అయిపిమ్మట గవర్నమెంటు ఉద్యోగముదొరకెను.

అప్పటికితనికి ఇరవదిసంవత్సరములు దాటెను. అప్పుడే ఉర్దూలో కథలు వ్రాయనారంభించెను. ౧౯౧౪ వరకును ఉర్దూలోనే వ్రాయుచు ఓదప హిందీలో వ్రాయ మొదలిడెను. ఉర్దూలో తనకథలకు 'వ్యాసకర్తినవాబురాయి' అని వ్రాసుకొనెడివాడు.

ప్రేమచందు రెండుభావలలోను పరిపూర్ణపాండిత్యము గలవాడు. త్రికరణశద్ధిగా సరస్వతిని ఉపాసించి ప్రాణములగోలుపోయిన మహాపురుషులలో నీతడొకడు. అతను మరణశయ్యపైనుండియు "బాబూ! ఏమియాలోచించుచున్నా"రని ఒకమిత్రుడు ప్రశ్నించినప్పుడు "సాహిత్యముయొక్క భావిదశను గూర్చి" (౭ వ తేదీన) అని బదులొసంగెను.

ప్రేమచందుకథలు ప్రప్రథమమున జమానాలను ఉర్దూపత్రికలో ప్రచురింపబడుచుండెను. అతడు మొద

టప్రాసిన పురుషాగ్రంథము వరనాన్. చివరప్రాసిన గ్రంథము గోదాన్. ఈ రెండుదానములననుమతం లేనన్నిగ్రంథములను హిందీమాతకు దానముచేసెను.

ఆతనికి హమీర్పురిలో డెప్యూటీ ఇన్స్పెక్టరు ఆఫ్ స్కూల్స్ ఉద్యోగము కుదిరెను. దుర్భాగ్యవశమున నాపదవిలో నతనియాలోగ్యము చెడిపోయెను. వెంటనే దానినుండి విరమించుకొని ఒకగవర్నమెంటు పాఠశాలలో ఉపాధ్యాయుడుగా ప్రవేశించెను.

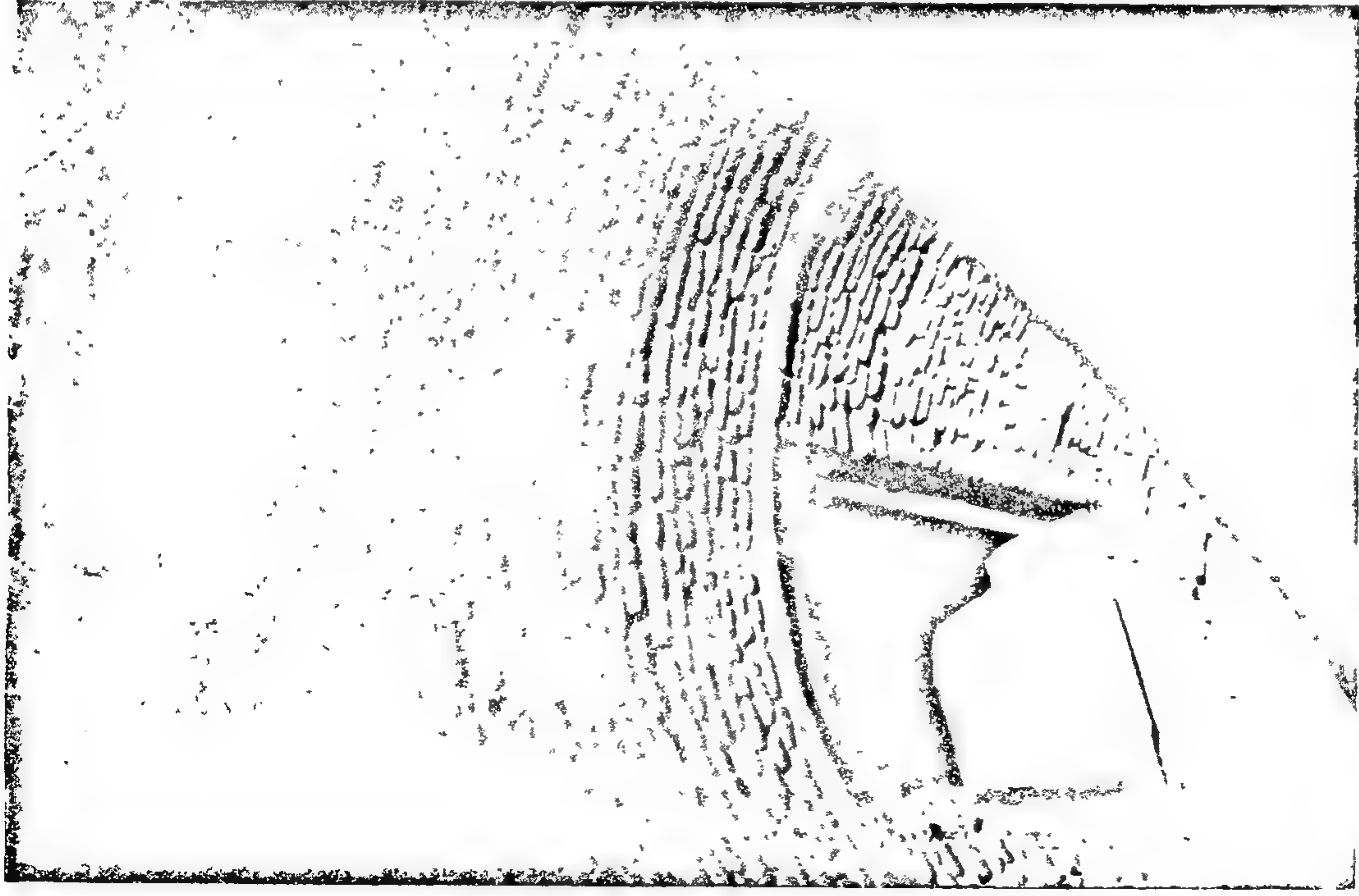
౧౯౨౦ వ సంవత్సరములో సహాయునిరాకరణోద్యమము ప్రారంభమయ్యెను. అప్పుడతను గోరఖపూరు లోనుండెను. వెంటనే తనపనికి రాజీనామాయించి కాన్పూరులో మార్వాడీవిద్యాలయమునకు హెడ్మాస్టరుగా జేరెను. ఈ పరిస్థితులలో నతనిభార్య చనిపోయెను. అతడనేకపర్యాయములు పట్టువడెనుకాని శిక్ష ననుభవించలేదు.

ఆదినములలో నున్న మాసపత్రిక సరస్వతి. ఆ పత్రిక యభివృద్ధికితని కథలు కారణమని చెప్పకతప్పదు. నవలాకిశోరి ప్రెస్సువారి మాధురీమాసపత్రికలో నియమ పూర్వకముగా కథలుపడుచుండెను. కొంతకాలమునకు ఇతడు దానిసంపాదకవర్గములో పనిచేసి సంపాదకుడయ్యెను. స్వాతంత్ర్యోచ్చలవాడెంతకాలము ఒకరిక్రింద బని చేయగలడు? ఆయుద్యోగమునువిడచి 'జాగరణ' అని స్వయముగానొకపత్రికను నడుపింపప్రారంభించెను.

ప్రేమచందు సాహిత్యనేవ ఇప్పటినుండియే దృఢమయ్యెను. ప్రేమచందునకు వర్ణ నాశక్తి యత్యున్నతము. మానవప్రకృతిని, మనోభావములకు వెల్లడించుటలో నితనికి అపారణశక్తికలదు. భాష భావగర్భితమై సులభశైలిలో నుండును. కేవలము మనోవిమోదమునకై రచించిన కథయొక్కటియు నతనిగ్రంథములలో కనుపింపదు. పాశ్చాత్యకథాసాహిత్యము నీతడనుకరించెను కాని భారతప్రాచీన సంస్కృతినిమాత్రము మరచి పోలేదు.

"మానవజీవితమే కథ-మానవుడే కథానాయకుడు" అని యతని వాదము. భీదరికము, నిశ్చలప్రేమ,

ఆగ్రా కోటలో యాదభాయి నగళ్ళలోని సూరియొక్క లోపలి
వైపు. దీనిలోపలికి దిగుటకు ఏడు భిన్నమార్గములూ కలవు

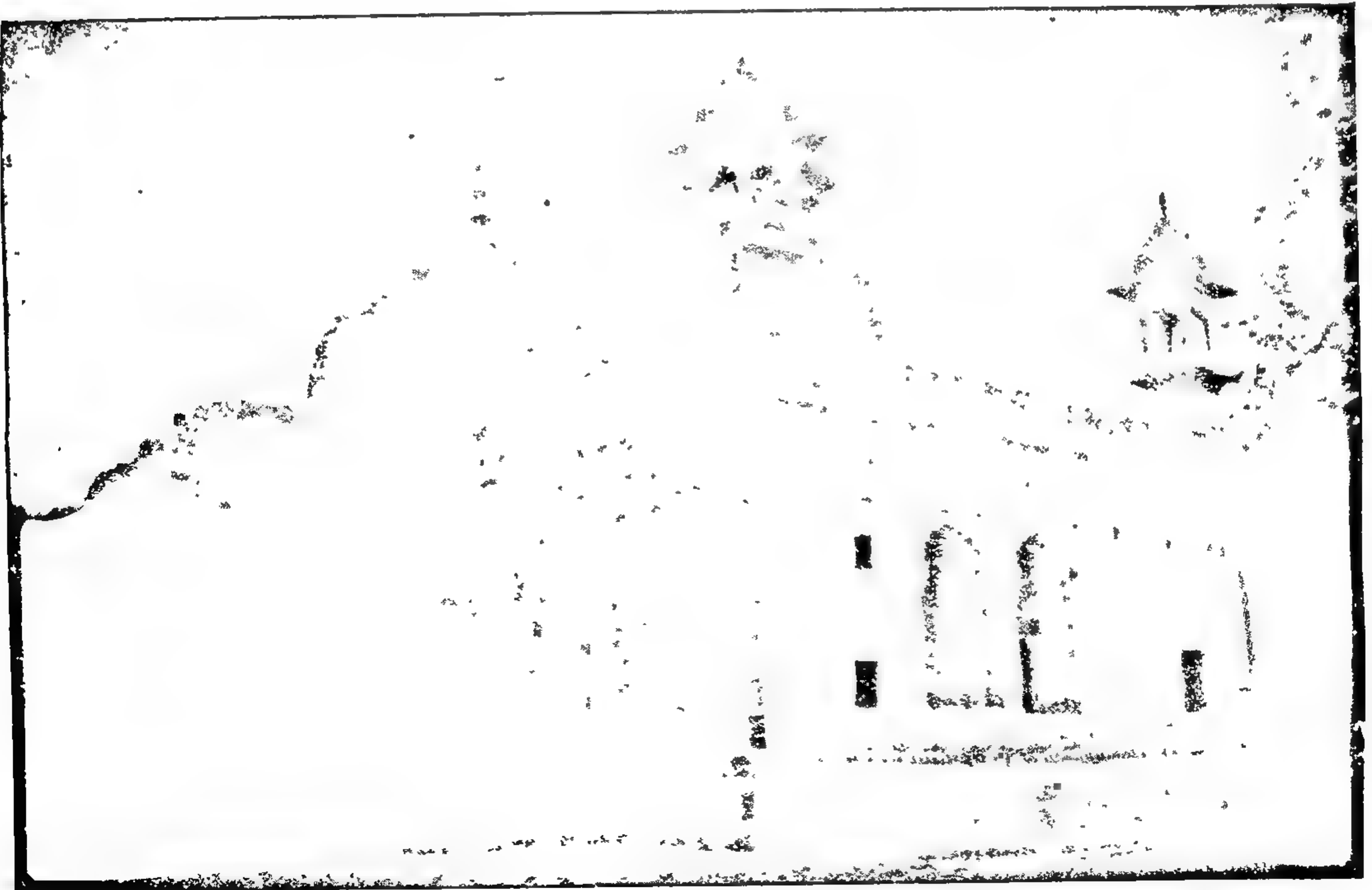
పాట్నాలో నున్న ధాన్యపు కణజము. ౧౯౮౬లో కట్టబడినది.
T. M. P. R.

కాశీలో బ్రహ్మమందిరము

T. M. P. R.

ఔరంగజేబుకాలమున నిర్మించిన హుస్సేన్ సాదత్ షాహీ మసీదు, కాశీ

సహానుభూతి యీమాడువిషయము లాతనికి ప్రేయతరములు. “పూర్వకాలపు కాకి పిచ్చుక కథలు, ఆధ్యాత్మిక గాథలు, దయ్యములకథలు మనోవికాసమును గల్పింపజాలవు. జీవనసంగ్రామమునకు సంబంధించిన విషయములు, జీవితములోని కఠినసమస్యలు- ఇవియే మానవులకు శిక్షనోసంగగలవు” అని యత డెన్నియోసాక్షులు పలికియుండెను.

అతను రచించిన ‘నేవాసదన్’, ‘కర్మభూమి’ యను గ్రంథములు తెలియనివారుండరు. ‘నేవాసదన్’, ‘మజ్జిమ’ యనునవలలు సినీమాతీయబడినవి. ప్రేమచందు స్వయముగా వానిని డైరెక్టుచేసెను.

అతను వ్రాసిన యుత్తమగ్రంథములు ‘ప్రేమాశ్రమ’, ‘రంగభూమి’, ‘కాయాపలట్’, ‘ప్రతిజ్ఞ’, ‘గబన్’ మొదలైనవి. ‘కర్మభూమి’ నవలకు హిందూస్థానీ ఎకాడమి వారతనికి ౫౦౦ రూపాయలు బహుమాన మొసగిరి. కథలసంగ్రహములలో ముఖ్యములు ‘ప్రేమప్రసూన్’, ‘సప్తసుమన్’, ‘ప్రేమద్వాదశి’, ‘ప్రేమపూర్ణిమ’, ‘మానససరోవర్’ ఇత్యాదులు. అతనికిగలు కొన్నివందలుండెను. అనేకపుస్తకములనేకపర్యాయములు సంస్కరింపబడెను. చాలపుస్తకములు గుజరాతీ, మరాఠీ, జాపానీ, ఇంగ్లీషు భాషలలోనికి తర్జుమా చేయబడినవి. చాలకథలు ఆంగ్రములోని కనువాదము చేయబడినవి; చేయబడుచున్నవి. దీనినిబట్టి ప్రేమచందు రచనలకెంతగౌరవముకలదో తెలుపవచ్చును.

“మానవతత్వమును తెలిసికొనుటయే గొప్పవిద్య” అని యతని యభిప్రాయము. తత్వహీనమైనకథ పాఠకులమనసున కుత్తేజమును కల్పింపదు. సుండిరభావములు మొలకలెత్తవు అని యతనియుద్దేశ్యము.

ప్రేమచందు ఆదర్శవాది. ఆవాదమే అతివిగ్రంథములలో కనుపించును. సమాజము మానవుల వాస్తవికచిత్రణలో నతడు సమర్థుడు. ఆదర్శవాదము, యథార్థవాదము రెండును కలసి యతనిరచనలో కనుపించును.

ప్రేమచందు సంస్కరణవాది. ప్రథమభార్య చనిపోయినపిమ్మట విఆతడుగవావివాహము చేసికొనెను.

ఈ యాదర్శములతో ప్రేమచందు సాహిత్యము ప్రారంభమయ్యెను. ఈయాదర్శములప్రకారము వ్రాసినవారు చాలతిన్నవ. హిందీసాహిత్యమున కతడు క్రొత్తపద్ధతిని దెచ్చిపెట్టెను. అత నింత అల్పవయస్సులోనే ఉర్దూహిందీలలో నుత్తమసాహిత్యగ్రంథములను వ్రాసి భారతీయ సాహిత్య భాండాగారమును నింపెను. అతనంతటితో తృప్తిపడలేదు. టూల్స్టాయికథలను హిందీలోని కనువాదమొనర్చి హిందీవాఙ్మయమున లేని కొరతదీర్చెను. మహాత్మా షేక్సాదీ కవిజీవితమును హిందీలో వ్రాసెను. ‘కర్బలా’, ‘సంగ్రామ్’, ‘ప్రేమ్కీ వేదీ’ అను నాటకములు వ్రాసి నాటకరచనా చాతుర్యమును జూపెను. అందులకే అతనికి “ఉపన్యాస (నవలా) సమ్రాట్టు” బిరుదము లభించెను.

క్రొత్తగా కథలు వ్రాయువారి నతను ప్రోత్సహించుచుండెను. క్రొత్తగా వ్రాయువారికి క్రొత్తభావములు వచ్చునట! కథలో తప్పులున్న దిద్ది పంపుచుండెను.

ప్రేమచందు “హంస” అను పత్రికను స్వయముగా ప్రచురించుచుండెను. రెండుసంవత్సరముల క్రింద నది అఖిలభారతీయ సాహిత్యపరిషత్తువారి యాజమాన్యమునకు తీసికొనబడెను. అప్పుడతను సంయుక్త సంపాదకుడుగా నుండెను. గవర్నమెంటువారికి ధరావతు కట్టవలసిన కారణమున నది ఇప్పు డాపివేయబడెను. ప్రేమచందున కీబెదిరింపు మొదటిది కాదు. ధైర్యముతో మొన్న ఆగస్టుసంచికకూడ ప్రకటించెను. “హంస”ను పాలించునాడే “హంస”ను విడనాడెను.

హిందూస్థానీ భారతజాతీయభాషగా నుండివలెననియు, హిందీ, ఉర్దూలిపులు ఇష్టమువచ్చినట్లు ఉపయోగింపవచ్చుననియు నతని సమ్మతిని తెలిపెను. ఉర్దూహిందీ లిపిచర్చను తగ్గించుటకు మధ్యకాలీనముస్లింసంస్కృతి నొకదానిని స్థాపించి పాటుపడెను.

అతనిభార్య శివరాణీదేవి. “మేరీ హృదయ” అనగా “నాహృదయ”మని యామె కథాసంగ్రహమొకటి ప్రచురించెను. ఆమె రెండుసార్లు జాతీయోద్యమమున శిక్షకూడ ననభవించెను. ఈమె కీస్వాతంత్ర్యము నిచ్చినది ప్రేమచందే.

ప్రేమచంద్రు ఎన్నడును కథకు ౧౫ లేక ౨౦ రూపాయలనుమించి సుపాదించలేకపోయెను. కాగ్గాన మిచ్చినని రాకన్నచో వారితో కలహించువాడుకాడు. నిరభిమానము కలవాడు. కపటము లేనివాడు. ఎల్లప్పుడును చిరునవ్వుమోము కలిమిడికలవాడు. వాదవివాదములలో నెంతసులభముగా 7లచునో యంత సులభముగా చెప్పినదిగ్రహించుటయు గలదు.

ప్రేమచంద్రు బెంగాలులోని శరశ్చంద్రచటో పాధ్యాయునకును, ఆంధ్రదేశములో కంఠుకూరి వీరేశలింగంపంతులు, పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహంపంతులు గార్లకు తీసిపోడు. కొంచెమించుమించుగా పానుగంటి లక్ష్మీనరసింహంగారి పోలికే! ప్రేమచంద్రు బీదరికమునకు తగినట్లుగనే యుండును. వేషభూషణముతో డాంబికమును చూపడు. నెమ్మదిగా మాట్లాడును.

ప్రేమచంద్రు తన జీవితమును సాహిత్యమునకు, సమాజమునకు, రాష్ట్రాన్ని తిక్కారకే వినియోగపరచెను.

కొంతవరకు సఫలుడయ్యెను. అతడు సామాజిక సంస్కర్త ధృఢమైన రాష్ట్రీయతావాది కాని తనవాదములను తనసాహిత్యము మూలముననే ప్రచారముచేసెను. ప్రేమచంద్రు చివరవరకు సాహిత్యసమ్మేళనమునకు అధ్యక్షుడుగా నుండకపోవుటయే కడు విచారమైన విషయము. అత డధ్యక్షుడై యుండినచో సాహిత్యస్వరూప మిప్పుడెట్లుండెడిచో! అతడు విదేశములలో జన్మించినచో కోటిశ్వుగు డైయుండునకదా! కాని యత డెన్నడును తనదీక్షితికి చింతమగ్నుడైయుండలేదు. ధనము గడింపలేదని యతనికి విచారములేదు. హిందీలోకమునకు ప్రసాదించిన గ్రంథరాజములే యతనిధనము. ఆధనమునకు వినాశములేదు. ధనపతిరాయి స్వర్గమున కరిగెను. ప్రేమచంద్రు చిరంజీవి.

ప్రేమచంద్రున కిద్దగు కుమారులు, ఒక కుమార్తెయు గలరు. పెద్దకుమారుడు బి. ఎ. చదువుచున్నాడు. ఈయనమును సహించుటకై వారికి భగవంతుడు ధైర్యమొసగుగాక!

ఉపన్యాససమాట్టు ముంషీ ప్రేమచంద్రు ఆత్మశాంతికైత్రీ సంవత్సరము ప్రేమచంద్రు దినము అని పండుగలు జరుపబడుగాక!

భారతదేశపు రైళ్లు

గో. వెం. కృష్ణరావు

భారతదేశమందు రైల్వే పాలనను చాల లసత్పూరితముగ నున్నది. భారతీయులు అనేకకోట్ల ధనము రైల్వేపైబిచ్చు పెట్టినను వానివలన ఎట్టి సౌకర్యములును చేకూరకపోవుటయేగాక చాలనష్టము సంభవించుచున్నది.

౧౯౦౫వ సంవత్సరమునకు పూర్వము రైల్వే పాలనము ఇంకిలీ ప్రభుత్వమువారి వర్తకశాఖలో నొకటిగా నుండెడిది. మొదటి రైల్వేబోర్డులో ముగ్గురు సభ్యులు ఉండెడివారు. వారు ఇంకిలీ ప్రభుత్వము వారి వర్తకశాఖకు లోబడి రైల్వే పాలనను కొనసాగించిరి. కాని యీపద్ధతి తృప్తికరముగ నుండక పోవుటచే ౧౯౦౮వ సంవత్సరమున రైల్వేకు ప్రత్యేక డిపార్టుమెంటు ఏర్పాటు చేయబడెను. ఆడిపార్టుమెంటు అధ్యక్షుడు సర్వాధికారములు చలాయించును, అతనివలన రాజప్రతినిధితో మాట్లాడుటకు హక్కు కల్గియుండెను. ఎంత ప్రత్యేక సంస్థగానున్నను రైల్వే బోర్డు ఇంకను ఇండియా ప్రభుత్వపు వర్తకశాఖ మంత్రిఅధికారమందే యున్నది.

౧౯౨౧వ సంవత్సరముందు యాక్వీట్టు కమిటీ శిఫార్సులప్రకారము రైల్వేబోర్డు అధ్యక్షుని "ఛీఫ్ కమిషనరు ఆఫ్ రైల్వేస్" అని పిలుచుటకు, ఆర్థికముగా సలహాలిచ్చుటకు కమిషనరు నొకని నియమించుటకును నిశ్చయించిరి. ప్రస్తుతమున్న బోర్డు రాజ్యాంగ మిదియే.

ఛీఫ్ కమిషనరే ప్రభుత్వమువారికి రైల్వేపరిపాలనా కార్యదర్శిగ పనిచేయును. రైల్వే పాలనానూత్రములను, టెక్నికల్ విషయముల నిర్ధారణ గావించుటయును ఛీఫ్ కమిషనరే నిశ్చయించును. ఇప్పుడు బోర్డుగా ౫గురు, డైరెక్టరు, టెక్నికల్ ఆఫీసరు, కార్యదర్శి, డిప్యూటీ కార్యదర్శి గలరు. పరిస్థితుల ననుసరించి బోర్డు

సభ్యుల సంఖ్యను హెచ్చించుట, తగ్గించుట ప్రభుత్వము వారు నిర్ణయించెదరు.

భారతదేశమందు ౪౨, ౯౬౧ మైళ్ల పొడవుగల రైలుమార్గములు గలవు. రైల్వేపై ౮, ౭౭, ౨౫, ౧౧, ౦౦౦ రూప్యములు వ్యయము చేయబడెను. ప్రతిసంవత్సరము దాదాపు ౯౬ కోట్ల రూప్యముల ఆదాయము వచ్చును. మిగిలినధనము రైల్వేపై వెచ్చించిన మూలధనమునకు వడ్డీ నిచ్చుటకే యగుచున్నది.

సంవత్సరమునకు ౫౦ కోట్లమంది రైల్వేను ఉపయోగించుచున్నారు. ౭ కోట్ల టన్నుల బరువుగల సామానులను రైల్వే మోయుచున్నవి. ౭౩౦, ౨౧౯ మంది యువ్వోగులు గలరు. వీరిలో ౪, ౫౧౬ మంది యూరోపియన్లును, ౧౩, ౫౪౨ మంది ఆంగ్లోహైండివులును, ౫౧౯, ౮౧౯ మంది హిందువులును, ౧౫౭, ౭౧౪ మంది మహమ్మదీయులును, ౩౪, ౬౨౬ మంది తదితరులును ఉన్నారు. వీరికి సంవత్సరమునకు ౩౧ కోట్ల రూప్యములు జీతములక్రింద ఇవ్వబడును.

౧౯౨౮ వ సంవత్సరమువరకు రైల్వే వలన ౫౮ కోట్ల రూప్యముల నష్టమువచ్చెను. ఈ నష్టమునంతను భారతప్రభుత్వమువారు తమ ఆదాయమునుండి యిచ్చుకొనిరి. అటుతరువాత కొన్ని సంవత్సరములవరకు రైల్వే లాభకరముగనే ఉండెను. కాని గడచిన యేడు సంవత్సరములనుండి యీ రైల్వే వలన మనకు మరల నష్టము వచ్చుచున్నది. మన కెంత నష్టమువచ్చినదో యీ క్రిందిపట్టికవలన స్పష్టపడును:

౧౯౩౦-౩౧	౬౨౪ లక్షలు
౧౯౩౧-౩౨	౯౮౬
౧౯౩౨-౩౩	౧, ౦౮౦
౧౯౩౩-౩౪	౭౯౩
౧౯౩౪-౩౫	౫౦౬

౧౯౩౫-౩౬

౪౫౪

౧౯౩౬-౩౭ (మదింపువేయబడెను) ౩౪౪

ఈ నష్టములను డిప్రీసియేషను ఫండు (Depreciation Fund) నుండి చాలవరకు భర్తీచేసిరి. రిజర్వు ఫండును ఇదివరకే ఖర్చుపెట్టిరి. రైల్వేలను మనకు ఇంకను కొంతకాలము నష్టమువచ్చుట నిశ్చయమని చెప్పవచ్చును.

ఇప్పుడు భారతదేశమందు నాల్గవరకు రైలు మార్గములు కలవు. అవేవన:

(౧) ప్రభుత్వమువారే స్వయముగా నడపు రైలుమార్గములు. వీనిని స్టేట్ రైల్వేలుందురు. (ఉ. ఈస్టిండియా రైలుమార్గము)

(౨) ప్రభుత్వమువారు కొన్ని రైలుమార్గములకు భామందులయినప్పటికిని, కంపెనీలు ఆ రైలుమార్గముల పాలనము కొనసాగించుచున్నవి. (ఉ. బెంగాలు నాగపూరు రైలుమార్గము; మద్రాసు ఆంధ్ర దక్షిణ మహారాష్ట్ర రైలుమార్గము)

(౩) కంపెనీవారే స్వయముగా నడపు రైలుమార్గములు. (ఉ. బెంగాలు నార్తవెస్ట్ రైలుమార్గము)

(౪) సంస్థానాధీశుల పాలనయందున్న రైలు మార్గములు (ఉ. నైజాము స్టేట్ రైలుమార్గము.)

యాక్వర్టుకమిటీసూచనల ననుసరించి భారత ప్రభుత్వమువారే అన్ని రైలుమార్గములను తమ వశము చేసికొన నిశ్చయించిరి. ౧౯౫౦ వ సంవత్సరమునకు అన్ని రైలుమార్గములును భారత ప్రభుత్వమువారి వశమును. అన్ని రైలుమార్గములును కేంద్ర ప్రభుత్వమువారి స్వాధీన మయినచో సక్రమపరిపాలనకు అవకాశ మేర్పడుటయే గాక వానివలన వచ్చు లాభములను దేశీయులే పొందుటకు వీలుకల్గును. రాబోవు నూతన రాజ్యాంగము క్రింద ఏర్పడనున్న ప్రత్యేక సమాహార-రైల్వేబోర్డు వారు రైలుమార్గముల నన్నిటిని తమ వశముజేసికొని, నిష్పాక్షికముగా పాలించుట ధర్మము.

ఎంత లాభమువచ్చినను రైల్వేపై వ్యయముచేసిన మూలధనమును దాని వడ్డీలను తీర్చుటకే యగుచున్నది.

రైల్వేపాలనము వర్తకసూత్రముల ననుసరించి జరుగక పోవుట ప్రథమ లోపమని చెప్పవలె. రైల్వేబోర్డులో ఆదాయమును, ఖర్చును సరిసమానము చేయుటకు పద్ధతులు దోచక రైల్వేబోర్డువారు ఖర్చునే తగ్గించి, వచ్చు ఆదాయముతో సంతృప్తిపడుటకు ప్రయత్నించుచున్నారు. దూరదృష్టిగల వర్తకుడు ఆదాయము నెట్లు వృద్ధి చేసికొనెదమా యని మార్గముల నన్వేషించునేగాని వచ్చురాబడితో తృప్తిపడి, దానికి తగినట్లు ఖర్చులను సర్దుకొనడు.

రైల్వేబోర్డు పాలనలో చాల లోపములు కలవు. వానిలో కొన్నిటిని వివరింతును.

(౧) రైల్వేబోర్డువారికి సలహాల నిచ్చుటకు ఇంగ్లండులో ఇంజనీర్లు ఉన్నారు. వారికి బోర్డువారు కొంత వేతనమిచ్చెదరు.

౧౯౩౦ వ సంవత్సరమందు నార్తవెస్ట్ రైలు మార్గమునకు రెండు డీసెల్ ఎలెక్ట్రిక్ ఇంజనులను కొన్ని లక్షలరూప్యములు ఖర్చుచేసి తెప్పించిరి. కరాచీలో ఆరెండు ఇంజనులు స్టీమరు దీనినపుడు పత్రికలలో వానివివరములను ప్రచురించిరి. కాని వానిని ఇంతవరకెచ్చటను ఉపయోగించుటలేదు. ఎందుచేత?

సామాన్యముగా ఇంగ్లండునుండి తెప్పించు సాధనములను అచ్చటనే పరిశీలించి, వాని బాగోగులను ఇంగ్లండులో నున్న బోర్డువారి ఇంజనీరు సలహాదారులు నిర్ణయించిన తరువాతనే వానిని భారతదేశమునకు తెప్పించెదరు ఇది సలహాదారుల ధర్మమని చెప్పవక్కరలేదు. సలహాదారులే ఇంజనులను పరిశీలించిరా, లేదా? ఆమెరికా, జర్మనీ, ఫ్రాన్సు దేశాలలో తయారుజేసిన డీసెల్ ఇంజనులు బాగుగ పని చేయుచున్నవి. ఇప్పుడిప్పుడే వీనిని ఇంగ్లండులో తయారుచేయుచున్నారు. సరియగు అనభవములేని కంపెనీలు తయారు చేసిన ఇంజనులను మన రైల్వేబోర్డువారు కొన్నారా?

రైల్వేబోర్డు సలహాదారులు తమ విద్యుక్తధర్మమును సరిగ నిర్వహింపనపుడు వారికి వేలకొలది రూప్యములు జీతమిచ్చి, వారి నేల నుంచుకొనవలయును? డీసెల్

యింజనులు సరిగా పరిశీలించని యిట్టి సలహాదారుల కిచ్చుడబ్బు కేవలము చండుగని చెప్పవలె.

(2) బొంబాయిరాష్ట్రమందు తాతాకంపెనీవారు కల్యాణ్ ప్రేమను వద్ద పెద్ద విద్యుచ్ఛక్తి యంత్రాలయము స్థాపించి, బొంబాయికి చుట్టుప్రక్కల ప్రదేశములకు విద్యుచ్ఛక్తి సరఫరా చేయుచున్నారు. తాతాకంపెనీ వారు బొంబాయియందున్న గ్రేటుఇండియన్ పెనిన్ సులర్ రైలుమార్గమునకు రైల్వేనడపులకు విద్యుచ్ఛక్తిని చాల తక్కువరేటుకు ఇచ్చెదమని చెప్పినను, బోర్డు వారు వినక, అనేకకోట్ల రూప్యములు ఖర్చుచేసి, ప్రత్యేక యంత్రాలయమును స్థాపించుకొనిరి. ఇప్పుడు వారు తయారుచేసుకొను విద్యుచ్ఛక్తిరేటు తాతాకంపెనీ వారిచ్చెదమన్నరేటుకన్న హెచ్చుచున్నట్లు స్పష్టపడినది. బోర్డువా డిట్టి ప్రాస్పెక్టివ్ కరమగు పనిచేయుటలో ఉద్దేశమేమి?

(3) రైల్వేబోర్డువారు కూడ తమ ధర్మములను చురుకుగా నిర్వహించుట లేదు. ఇప్పటికి బోర్డువారికి అనేకమంది నిపుణులు కొన్ని నివేదికలను సమర్పించిరి. వానిని ఇంతవరకు బోర్డువారు పరిశీలించలేదు. ఆ నివేదికలలో గావించిన నూతనలపై తమ యభిప్రాయములనైన వెలిబుచ్చలేదు.

౧౯౨౨ వ సంవత్సరమందు రైల్వేవిషయములో గొప్పనిపుణుడని ప్రసిద్ధిగన్న సర్ ఆర్ థర్ డికిన్సన్ గారు మన రైల్వేపాలనను పరిశీలించి, ఒక నివేదిక బోర్డు వారి కర్పించెను. ఆ నివేదికగతి యంతవరకు లేలలేదు.

పోశుకమిటీవారు ఈస్టు బెంగాలు, ఈస్టిండియా రైలుమార్గములను కలిపివేయవలసినదని సూచించుచు నొక నివేదిక సమర్పించిరి. వారిసూచనను బోర్డువారింత వరకు అంగీకరింపలేదు.

(౪) అన్నిటికన్న రైల్వేపాలనలో బోర్డువారు గావించిన ముఖ్య లోపము ఉద్యోగుల విషయమందు జరిగినదని చెప్పవలెను. అనేక స్థలములందు స్వల్ప వేతనములుగల యుద్యోగులను, నాకరులను తీసివేసి, పెద్దజీతములుగల యుద్యోగులపై వెచ్చించినారు. తక్కువ

జీతములు గలవారిని తగ్గించి, పెద్దయుద్యోగుల కేల యుంచవలసివచ్చినది? ఖర్చులను తగ్గించుకొనవలసిన పెద్దయుద్యోగులను తీసివేయుటకు వీలులేదా?

స్వల్పజీతములుగల యుద్యోగులను కొందరిని తీసి వేసియు, మిగిలినవారి జీతములను తగ్గించియు బోర్డు వారు డిర్దాక్షిణ్యముగ ప్రవర్తించుచుచే రైల్వేపాలనము సంకుచిత మగుచున్నది. నాకరులలో, కార్మికులలో అసంతృప్తి హెచ్చుచున్నది. కడచిన పదిసంవత్సరము లందు రైల్వేపాలనలో జరిగిన మార్పులను పరిశీలించిన ఈ నిజము ఎల్లరకు సుగ్రాహ్యమగును.

౧౯౨౨ వ సం॥ ఆగస్టునెలలో అదై లేకుండ వసతిగృహములను బోర్డువారు తమ యుద్యోగులకు ఇచ్చుటకు నిరాకరించినారు. ఈవిధముగ స్వల్ప ఉద్యోగుల జీతములలో నూటికి పదోవంతు తగ్గించినారు. ఇట్టి అక్రమపుపని యేకారణము జూపకుండ చేయుట విచారకరము. తమ నాకరులను తాము నిర్దేశించిన స్థలములందు నివసింపనుని నిర్బంధించినపుడు బోర్డువారు గృహసౌకర్యములను శిల్పింపకపోవుట అర్థరహితము.

రైల్వేకలన నష్టమువచ్చుచున్నది గనుక రైల్వేను నడుపుటకగు ఖర్చులను తగ్గించుకొనవలసియున్నదని బోర్డువారు సాకుచెప్పుట పరిపాటియైనది. భారతదేశమందు రైల్వేను వర్తకదృష్టితో నడపకపోవుటచే నష్టము వచ్చుటలో ఆశ్చర్య మేమియు లేదు. ప్రభుత్వమువారును, సైనికాధికారులును రైల్వేను తక్కువ రేట్ల నిచ్చి తమ స్వంతపక్షల కుపయోగించుకొనుచున్నారు. వర్తకాభివృద్ధికని సామానులు మోయు విషయమందు వర్తకులను ప్రోత్సహించుటకు తిక్కువ రేట్లు ఏర్పరుపబడెను. వ్యక్తుల సదుపాయములకు రేట్లలో కొన్నిలాభములు చూపబడెను. అదేకాకుండ రైలుఇంజనులకు కావలసిన రాక్షసిబొగ్గు కని సంవత్సరమునకు ౧౨ లక్షల రూప్యములు నష్టము వచ్చుచున్నను బోర్డువారు కొన్ని గనులను తమ యధీన

మందుంచుకొని త్రవ్వించుచున్నారు. ఇక రైళ్లు లాభ దాయకముగ నెట్లుండును?

రైళ్లలో పనిచేయు కార్మికుల సమస్య రాను రాను బహు క్లిష్ట మగుచున్నది. కడదిన పని సంవత్సరములలో ఒకలక్షకుపైగా కార్మికులను పనులనుండి తొలగించిరి. నూటికి ౧౫ మందిని తగ్గించినట్లు తెలియుచున్నది.

పని లేకపోవుటచే కార్మికులను తగ్గించకలసి వచ్చినదని బోర్డువారు చెప్పవచ్చు. పూర్వము సంవత్సరమునకు ౧౦౦ కోట్ల రూప్యముల ఆదాయము వచ్చెడిది. ఇప్పుడో ౯౦కోట్ల రూప్యములు వచ్చును. ఆదాయము నూటికి ౧౦వవంతు తగ్గినప్పుడు, కార్మికులను నూటికి ౧౫వవంతు తగ్గించి, మిగిలినవారిని యెక్కువ పని చేయమని నిర్బంధించుట న్యాయమా, ధర్మమా?

పెద్దజీతములుగల యుద్యోగములూ, భారతీయుల కిచ్చు లేదు. స్వల్ప జీతములుగల యుద్యోగములందు శిర్చుతగ్గింపుకని ఉన్నవారిని కొంతమందిని తీసివేయుచున్నారు. ఇప్పటికి స్వల్పఉద్యోగుల జీతములలో నూటికి ౨౫వవంతు తగ్గింపుచేసిరి.

ఉద్యోగులకిచ్చు జీతములను పరిశీలించు— పాయింట్సునుకు నెలకు ౧౪ రూప్యములు జీతమిచ్చెదరు. ఎండియైనన, వానయైనన, ఉరుములు ఉరిమినను, మెరుపులు మెరిసినను, పిడుగులు పడుచున్నను లెక్కజేయకుండ పాయింట్సునుకు బహు జాగరూకతతో తన ధర్మమును నిర్వహించును. విమాత్రము అజాగ్రత్త కన్పించినను రైలువారికి నష్టము వచ్చుటయేగాక అనేకవేల ప్రజలకు ప్రాణ ధన నష్టములు సంభవించును. ఇట్టి గొప్పబాధ్యతగల మనిషికి నెలకు ౧౪ రూప్యములూ జీతము?

స్త్రీమనుష్యులకు నెలకు ౬౦ రూప్యములు జీతమిచ్చెదరు టికెట్టు, లగేజీ, గూడ్సు గుమాస్తాలకు స్త్రీమనుష్యులకున్న తక్కువజీతము. ఎక్కువ బాధ్యతగల్గి, తమధర్మములను ఎట్టిలోపములు లేకుండ నిర్వహించు ఇట్టి యుద్యోగుల కింత స్వల్పజీతము రిచ్చిన

యెడల ఇంక వారు తదితర పద్ధతుల నవలంబించి యెక్కువ ధనము సంపాదించుటకు ప్రయత్నించుచున్నారని నేనాలోపించేసిన ప్రయోజనమేమి?

రైల్వే అధికారుల జీతములూ! ఫీఫ్తకమిషనరుకు నెలకు ౫,౦౦౦ రూప్యములు; సెంట్రల్ కు ఒక్కొక్కరికి నెలకు ౪,౦౦౦ రూప్యములు; ఏజంట్లకు నెలకు ౩,౦౦౦ రూప్యములు జీతము లిచ్చుచున్నారు. రాబడి తగ్గనని స్వల్ప ఉద్యోగుల జీతములనే తగ్గించి కాని పెద్దాధికారుల జీతముల నట్లేయుంచిరి. వారిజీతములను తగ్గించిన మోసము హెచ్చయి రైళ్ల పరిపాలనము మంత కుంటువడునని ప్రభుత్వ పక్షీయులు వాదించెదరు. కాని స్వల్పయుద్యోగుల జీతములను తగ్గించిన మోసము హెచ్చుకాదా? స్వల్పయుద్యోగులు గావించు మోసమును పెద్ద అధికారులు కనుగొనుచున్నారా?

టికెట్టు లేకుండ కొందరు వ్యక్తులు ప్రయాణముచేయును; సామానులను సరిగ తూకము చేయకుండుట; స్వల్ప ఉద్యోగుల జీతములు హెచ్చుట; కార్మికులకు సౌకర్యములేర్పరచుట; వర్తకము కుంటువడుట; అన్యదేశములు జాతీయ స్వసంకల్పతకొరకు కృషి సల్పుట; మోటారుపోటీ - వీనివలన మనకు నష్టము వచ్చుచున్నదని రైల్వేమెంబరు తెల్పెను

టికెట్టు లేకుండ కొందరు ప్రయాణము చేయుచున్నమాట నిజమే. కాని అట్టి ప్రయాణీకులను శిక్షించినంత మాత్రమున కొన్నిలక్షల రూప్యములు ఆదాయము వచ్చునని అంచనావేయుట అవ్యక్తము. టికెట్టు లేని ప్రయాణీకులను శిక్షించుటవలన రైళ్లలో ప్రజలు క్రిక్కిరిసి మార్పుండుట తగ్గునని చెప్పవచ్చు. అదేకాక సామానులను సరిగ తూకమువేయుట లేదనిన స్వల్ప జీతము లిచ్చుట మూలమున కల్లు ఫలితమని గ్రహింపవలెను. టికెట్టులేకుండ గావించు ప్రయాణముల సంతవరకు రూపుమాపవచ్చునో అంతవరకే యీ లోపమును కూడ సవరించుటకు వీలగును.

స్వల్పయుద్యోగుల జీతముల హెచ్చించుటకు గాని, కార్మికులకు సౌకర్యముల నేర్పరచుటకు గాని

యిప్పటికి కం లక్షల రూప్యములకంటె హెచ్చు ఖర్చు పెట్టలేదు. ఇట్టి కమిషన వారి నూచనలను ఇంతవరకు ప్రభుత్వమువారు కార్యరూపము నాల్పునట్లు చేయ లేదు. ఈ సందర్భములో ఇంకను హెచ్చు ఖర్చు పెట్టుటకు ప్రభుత్వమువారు సంసిద్ధులగుట న్యాయము.

ప్రపంచమందంతటను వర్తకము కుంటువడుటచే రైల్వే మూలమున నష్టము వచ్చుచున్నదిని రైల్వేమెంబరు చెప్పటలో అతిశయోక్తి యేమియులేదు. వర్తకాభివృద్ధి పెంపొందినపుడే రైల్వే ఆదాయముకూడ వృద్ధి యగును. ప్రపంచమందు ఆర్థికమాంద్యము తగ్గి, వర్తకము అభివృద్ధి పొందుట కింక కొంతకాలముపట్టును. కాని ఒకానొక ఒడంబడికవలన రైల్వే ఆదాయము చాల వరకు తగ్గించని ప్రభుత్వమువారు గ్రహించుట భాగ్యము. నూనెబిత్తులవలన నూటికి 33 వ శాతమున, ప్రత్తివలన నూటికి ౧౮ వ వంతును ఆదాయము పడిపోయెను. ఎందుచేసినన, మనము ఒకానొక ఒడంబడిక ఒప్పుకొనుటచే అన్యదేశములవారు మన యెగుమతులను చాలవరకు నిషేధించిరి. అంగ్లాప్రామాజ్యములను దేశములవారా, మన ముడివస్తువులను ఎక్కువగా కొనలేదు. వస్తువుల రవాణా స్తంభించుటచే రైల్వే ఆదాయము తగ్గినది. అంతయుగాక, అన్యదేశములవారు జాతీయ స్వసంపన్నత కొర కనేకప్రయత్నముల గావించుచున్నారు. అందుచే మన ముడివస్తువులను కొను దేశముల సంఖ్య రాను రాను తగ్గుచున్నది.

మోటారుపోటీవలన వచ్చు నష్టమును ఆపువల జేయుటకు భారతప్రభుత్వమువారు రెండుసంధిల సంయుక్త సహజేశము నొకటి గావించి, వివాదసమస్యల నన్నిటిని చర్చించి, పరస్పర సహకారము చేసికొనుటకు కొన్ని నూచనల గావించిరి. కేంద్రమందును, రాష్ట్రములందును సలహాదారుల సంఘములను నెలకొల్పిరి. ఇక మోటారుపోటీ రైల్వే కుండదని చెప్పవచ్చు.

ఈసంవత్సరము రైల్వే పాలనము మరింత అధ్వాన్నస్థితికి వచ్చునను నూచనలు కన్పడుచున్నవి. కొన్ని

రైలుమార్గములలో ఉద్యోగుల సంఖ్య హెచ్చుగుచున్నదని ౪,౦౦౦మందిని పనినుండి తొలగించుటకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఒకవైపు ఉద్యోగుల తగ్గించుటకు ప్రయత్నములు : రెండోవైపు నూతనోద్యోగుల కొరకు ప్రకటనలు. నార్తువెట్టు రైల్వేవారికి కంమంద ప్రేమనుమాప్తరు, 3౦ మంది వర్తక గ్రూపులోను. 2౩ గురు చదువుకున్న క్లీకర్లు కావలెనని ప్రకటించిరి. ఉన్న యుద్యోగులను తీసివేయకుండ, వారికే అపనులు నేర్పి ఆస్థానములలో వారి నేల నియమింపరాదు?

ప్యాసు నియమములను పునర్విమర్శించెదరా ! ప్యాసునియమములవలన రైల్వే కెట్టి నష్టము వచ్చుటలేదని చెట్టి కమిటీమందు ఛీఫ్ కమిషనరు ఒప్పుకొనినను ఇంకను మార్పుచేయుట కేలనో ప్రయత్నించుట?

అదిగాక చాలకాలమునుండియున్న యుద్యోగుల జీతములను కూడ తగ్గించి, 3 కోట్ల రూప్యములు ఆదాయము చేయవలెనని బోర్డువారు ప్రయత్నించు చున్నారు!

ఇట్టి ఎత్తులవలన రైల్వే పాలనము చక్కగా జరుగునని తలంచుట కెట్టి. కార్మికులలో, ఉద్యోగులలో అసంతృప్తి హెచ్చయి, రైల్వేవలన మరింత నష్టమే సంభవించును. లోపము లెచ్చటగలవో వానిని సవరింపక, వర్తకనూత్రముల ననుసరించి రైల్వే పాలనను కొనసాగింపక, రైల్వేబోర్డువారు నిరంకుశముగ తమ యిష్టము వచ్చినట్లు ప్రవర్తించిన దేశమునకు చాల నష్టము కల్గజేసినవారగుదురు. ఇంతకు భారతదేశమును ఆర్థికముగ దోపిడి చేయవలయునను అభిప్రాయము రైల్వేబోర్డువారి కున్నంతకాలము రైల్వేసమస్య చక్కబడదు. ఈ నూత్నమును భారత జాతీయ వాదులు గ్రహించి, రైల్వేబోర్డువారి చర్యలను నిరసించి, రైల్వేబోర్డులో భారతదేశప్రతినిధుల నధికసంఖ్యాకులుగ నియమించుటకు ఆందోళనము గావించుట అత్యవసరము.

“ అన్ ! మీ సౌందర్యమూ ! ”

‘పొగడదండ’

బులుసు వేంకటరమణయ్య

‘కవిరాజుకంకంబుఁ గౌఁగిలించెను గదా
పురవీధి నెదురెండ బొగడదండ’

అను శ్రీనాథుని చాటుపద్య భాగములోని ‘పొగడదండ’నుగూర్చి యీ నడుమ చాల అభిప్రాయ భేదములు వెలువడినవి. మువ్వరు పండితు లీ పదమును జర్పించుచు ‘ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక’లో వ్యాసములను ప్రకటించిరి. వా రందఱును ‘ఎదురెండబొగడదండ’ అను పాఠమును గ్రహించి చర్చలను సాగింపఁ దొడగిరి.

౧ పయి పద్యములోని యవశిష్ట పాదత్రయము నందును ‘నల్లగుండూ, వెదురుగొడియ, నిగళయుగము’ అని శిక్షా (అవమాన) సాధనము లుండుటచే మొదటిపాదమున గౌరవాపాదకముగు ‘పొగడదండ’ వేర్కొనుట పాసఁగదని యెంచి శ్రీ బంధారు తమ్మయ్యగారు ‘పొగడదండ’ను ‘పొరకదండ’గా మార్పుట యుచితమనిరి. పొరకదండ యనఁగా గడ్డిపరకదండ గాలికి ఎగిరివచ్చిన గడ్డిపరక (చెత్త) శ్రీ నాథుని మెడపయి పడి దండవలె నుండెనని వారు సమన్వయించిరి. శ్రీ వడ్డాది సుబ్బారాయునిగారు కూడ ‘పొరకదండ’యని యుండుటయే యుచితమని తమతో చెప్పినట్లు శ్రీ తమ్మయ్యగారు వ్రాసినారు. [ఆం. సా. ప.పత్రిక సంపు. ౨౪ సంవి. ౪ పుట ౧౩౪.]

౨. “పొరకదండ” అను పాఠము వాడుకలో లేదనియు, దండనార్థముల మెడగో పూలమాలవేయుట యాచారమగుటచే “పొగడదండ” మాడ అవమానసూచకమనియు శ్రీ కొత్తిపల్లి సూర్యరావుగారు వ్రాసినారు. పై అభిప్రాయమును సమర్థించు ప్రమాణాంతరమును తిమ్మగవి “శేషధర్మముల”లోని

“బురదగుంటలోఁ ద్రొబ్బియుఁ బొగడదండ
చుట్టి.....”

అనుదానిని వారువాహరించినారు. పయిస్థలము లోని “పొగడదండ”ను “పూలదండ”గా మార్చినను ఏ అభ్యంతరము కలుకడుగాన “పూలదండ” అని యనుకొనుటయే యుచితమని వారి తలంపు.

[సంపు. ౨౫ సంవి. ౨]

౩. శ్రీ వెంపరాల నూర్యనారాయణశాస్త్రి గారు పై అభిప్రాయములలో దేనితోను ఏకీభవింపక “పొగడదండ” అను పాఠమునే గ్రహించి, అది సర్వ సాధారణముగు పొగడదండకంటె విలక్షణమును, “శిక్షించుట కుపయుక్తమగు సాధనము” నగు “పొగడదండ” యై యుండునని వ్రాసిరి. “పొగడదండ” “శిక్షాసాధన” మనుటకు ప్రమాణములుగ శ్రీ శాస్త్రిలుగారు “రామాభ్యుదయము” లోని భాగములను ఇచ్చి యున్నారు. అవి-

అలరువిలుకానితో డిప్పుఁ
డెలమి న్నా పొగడదండ యి; మ్మివై తే
వలరాజు నాన మీతిన
వెలదీ నినుఁ బొగడదండ వేయింపుఁజుమి.”
[రామా. ప్రథమా-౧౯౬]

“మెడకు మీఁగాలికిఁ బుడమికిఁ గొననేయుఁ
బొగడదండలతోడఁ బొలియువారు.”
[రామా. అష్టమా. ౧౬]

అనునవి. వీనిలో మొదటిపద్యమున “నినుఁ బొగడదండ వేయింపుఁజుమి!” అనుచోట “శిక్షించు”నను అర్థమనియు, కాన “పొరకదండ” అని మార్పు వీలు లేదనియు, యమక ప్రచురమైన రామాభ్యుదయమున అది అసంగతమనియు వారి అభిప్రాయము. రెండవ పద్యమునభిప్రాయమును శ్రీ శాస్త్రిలుగారు “ఆకాశముననుండి యింద్రజిత్తు భూమిపైనున్న వానరులను బాణములచేఁ గొట్టుచున్నాఁడు. ఒక బాణమే మెడకును మీఁగాలికిని గ్రుచ్చుకొని భూమిలో నాటుకొనిపోవుచున్నదట. అట్లు మెడకును మీఁగాలికిని గలిపి కట్టి నట్లుండుట “పొగడదండ” యను శిక్ష వేసినట్లున్నది అని భావము” అని వివరించినారు.

‘దీనికలఁగ బొగడదండ యన నిగళయుగము, వెదురుగొడియ మున్నగు శిక్షాసాధనములలో నొకటి కాని యన్యము కాదనియు, మెడకును, మీఁగాలికిని గదలకుండ నంటగట్టెడు త్రాడో యిరుపగొలుసో మఱొకటో యై యుండుననియు’ శ్రీ శాస్త్రిలుగారి అభిప్రాయము. [సంపుటము ౨౫. సంవి. ౩.]

పయి మూసింటిలో శ్రీ సూర్యనారాయణ శాస్త్రిలుగారి వాదమే యాదరణీయము. 'పొగడ దండ'ను 'పొరకదండ'గా మార్చ వీలులేనటులే 'పూల దండ' యని అనుటకును వీలుకాదు. అందులకు 'పరమ యోగి విలాసము'లోని యీ ద్విపదభాగ మాధారము:

'మఱి సహస్ర స్తంభ మంటపంబునకు
నఱిముఱి నేతెంచి యచ్చట నిలిచి
యిడుమకట్టున వేడియొండలో మిగుల
జశియ వీఁపులమీదఁ జాపరా లెత్తి
పొగడదండలు వైచి పోనీక యెదుట
బెగడఁ దిట్టుచు నడ్డ పెట్టినవారి
నరసి యిదేమొకో యని యధికారి
పరివారజనులఁ దప్పక విలోకించి'

[చతుర్థాశ్వాసము, పు. 3-౨౪.]

పై కథాభాగము విప్రనారాయణచరిత్రములో నిది. శ్రీ రంగనగరమున దేవాలయమునందలి బంగరు గిన్నె తస్కరాపహృత మయినదని యర్చకులవలన విని, వారే యీ పనిచేసియుందురని నిశ్చయించి అధికారి వారలను దండించుట అందలి ప్రకరణము. కావున ఇది "శిక్షాసాధనమే" కావలెను. మఱియు 'శిక్ష వేయుట' కొంత వైచుట మొదలగువానివలెనే తమిళ 'పొగడదండ వైచుట (వేయుట)' అనియే ప్రబంధము లందలి ప్రయోగములు కొనవచ్చుచున్నవి.

పూలదండ అవమానసూచకముగ ఉపనామ్యుల కంతము నలంకరించునట్లే వర్ణించుట సర్వసామాన్యము. కాని అందరికిని పొగడదండయే అలంకారము కావలె నని నియమములేదు. ఉపలబ్ధ ప్రబంధోదాహరణము లన్నింటియందును కనబడుచున్నది ఒక్క "పొగడ దండ"యే! నిందితులమెడల నలంకరించునవి స్తంభము లును, ప్రాయశముగ రక్తములు నగు "గన్నేరు" మొదలగు పూవుల దండలు కాని పొగడదండలు కావు. సంస్కృతనాటకములందు సాధారణముగ "పూలమాల"లే (పుష్పవిశేషములఁజెప్పక) గ్రహింపఁబడినవి.

శ్రీ సూర్యనారాయణ శాస్త్రిలుగారి సమన్వయము చాలవఱకు సముచితము. కాని వారనుకొనినట్లు దండన సాధనము 'పొగడదండ' కాదు. అది 'బొగడ దండ.' బొగడ లనఁగా పల్లెరు మొదలగు కాయలవలె

మండ మర్బుబడిన ఇనుపకాయలు. వానిచేఁ దయారు చేయఁబడిన దండ 'బొగడదండ.' పయిరీతి ఇనుప కాయల కూర్పు గృహ రామాదుల ఆవరణములకు ఉపయోగింపఁబడుట నేఁడును మనము చూచుచున్నాము. కావున 'బొగడదండ' దండనసాధన మగుట కేమూలంకమును లేదు. శ్రీ నాథుని ప్రయోగములో ఎట్టి అసాంగత్యమును ఉండదు మఱొక సంగతి! పయి బొగడల వంటివే చిన్న పువ్వులు కలవు. వానికి 'బొగడ పువ్వు'లని పేరు. అని సాధారణముగ ఎఱుఱు. తెలుపు రంగులలో నుండును. వాని దళములు కఠినములయి స్పృశింప దుర్బలములయి ఉండును. ఇనుపబొగడలను బట్టి పూవు కుఁగాని, పూవులనుబట్టి యినుపకాయలకుఁ గాని పేరు కలిగి యుండవచ్చును.

ప్రబంధము లన్నింటియందును 'బొగడదండ' అనియే యుండవలెను లేఖకులును, పరిశోధకులును కొండలు 'బొగడదండ' అన నేమియో అర్థముచేసికొనక గ్రుతమునకుఁ బరముగ నందు 'బకారము'ను సాగ్యముగ గ్రహించి, తత్పూర్వము ఖండాఖండబిందువులను నిలుప మొదలిడి! కళకుఁ బరము 'బకారము'ను నిద్ధమగు పరమముగ దిద్ద సాహసిందిరి! పరికిల్పించినచో ఇయ్యది సిద్ధసరిశమగును కాని జేతొందు కాదు.

పయిరీతిని 'పొగడదండ'ను 'బొగడదండ'గా మార్చినచో ఉదాహృత ప్రబంధపద్యభాగములలో కుదురుబాటున కెట్టి ఆటంకమును కలుగదు. "...నా పొగడదండ యిమ్మొనైతే, వలరాజునాన నొడిన నెఱి! నినుఁ బొగడదండ వేయింతు'నను స్థలమున 'నినుఁ బొగడదండ' అనుచో శ్లేష యుండుటచే (ఒక యర్థమున 'నీచేఁ దప్పక పొగడదండ వేయింతుననియు, మఱియొకయర్థమున నీమెడలో బొగడదండ వేయింతుననియు అర్థము.) 'శ్లేషే సఖండ నిబిందో' కుత్రచి న్మేళనం మఱిమ్' అను నియమము ననుసరించి సాంగత్యము కలుగుచున్నది. ఇటు 'బొగడదండ'యను శబ్దమున 'నిను బొగడదండ' అనునపుడు ... నిర్బిందుకమనియు, 'పొగడదండ'అను శబ్దమున 'నినుబొగడదండ' అనుచోట సబిందుకమనియు తెలియవలెను.

కావున ఇంతవఱకును 'పొగడదండ'గా వ్యవహరింపఁబడుచున్న పదము 'బొగడదండ' అను దండనసాధన మని నిశ్చయించుట ఉచితము.

“కృష్ణదేవరాయల పోలిపాడు శాసనము”

(సవరణ)

జి. వి. చలపతినాయుడు

భారతి ౧౯౩౬ జూలై నెల ౨౦వరకు వైశిష్టికతో శ్రీయుత డా. పుట్టపర్తి శ్రీనివాసాచార్యులుగారు “పోలిపాడు” గ్రామము యొక్క శాసనమును గురించి వ్రాయుచు, చతుస్సీమహద్దులను ఈ క్రిందివిధముగా సమర్థించిరి:—

రెండవరేకు; రెండవప్రక్క

శ్లోకం. ౬౨-౩ నూనవే | చంద్రగిర్యాఖారాజ్యస్తం కల్మిహస్తి సీమగం | * వెం

౬౩ దోడగ్రామతిః ప్రాచ్యం పోతుగుంటచ్చ దక్షిణం | పశ్చిమం పరతశ్చాపి సగుటోరో రథోత్తరం || *
అత్రభాగాప్రథం జ్ఞాతంభక్త్యా

౬౬ త్మనాన్ మహీసురైః | కృష్ణరాయపురం చతిప్రతినామాపశోభితం || *

గ్రామం మనోహరం పోలిపాటినామాన ముత్తమం *

సర్వమాన్య

౬౮ చతుస్సీమా సంయుక్తంచ సమంతతః” * * * *

శాసనమునందలి స్థలములు (౬౮ వ వేజి)

“దానమొసంగబడిన గ్రామము చంద్రగిరి రాజ్యమందలి పోలిపాడని స్పష్టముగ తెలియుచున్నది కాని ఈ గ్రామ మేసీమయందలిదో లిపికారుడు విశదముగ వ్రాయలేదు. కల్మిహస్తి అని యున్నట్లు గాన్పించుచున్నందున బహుళః కాశహస్తియేమో యని తోచుచున్నది. ఈ పోలిపాడు గ్రామము వెండోడు గ్రామమునకు తూర్పునకు, పోతుగుంటకు దక్షిణమునను, పరకు పశ్చిమమునను, సగుటోరునకు ఉత్తరమునను ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది. ఈ గ్రామములన్నియు ఇప్పటి నెల్లూరుజిల్లా రాఘోరు, గూడూరు తాలూకాలును, వెంకటగిరి డివిజనును కలియు భాగమునం దున్నవి. ఈ శాసనమునందలి పోలిపాడు, వెండోడు గ్రామములు ఇప్పటి గూడూరు తాలూకాయందలి పోలిపాడు, వెండోడు గ్రామములే. ఇవి రెండును గూడూరు తాలూకాయందు వైర్యతిభాగమున నున్నవి. పోతుగుంటయిప్పటి రాఘోరు తాలూకాయందు ఆగ్నేయ దిగ్భాగమున

నున్న పోలేగుంట, లేక పాతగుంట కావచ్చును. సగుటోరు అని మన శాసనమున నున్న గ్రామమునే నేడు సగుటూరుని వ్యవహరించుచున్నారు. ఇది వెంకటగిరి తాలూకా ఈశాన్యభాగమునం దున్నది. ఈ గ్రామము లన్నియు ఒకటికొకటి దగ్గరగ నున్నందున మన శాసనమునందలి పేర్లకును ఇప్పటి పేర్లకును ఎక్కువవ్యత్యాసము గాన్పించనందునను, నేడు గాన్పించుచున్న పై గ్రామములే శాసనమునందు జెప్పిన గ్రామములని నమ్ముటకు వీలున్నది. ఇక సందేహోస్పదముగనున్న గ్రామ మొక్కటియే. ఇది పరయని పై శాసనమున వ్రాయబడినది. కాని ఎట్టి అని వ్రాయుటకే పొరబాటున లిపికారుడు పరయని వ్రాసెననియు, గూడూరు తాలూకాయందలి యేరూరు గ్రామమే ఈ ఎట్టి గ్రామ మనియు నా యభిప్రాయము. యేరూరు గ్రామముగూడ రెక్కిన ర గ్రామములకును సమీపముననే యున్నందునను, శాసనమునందు చెప్పిన సరిహద్దుల దిక్కులపేర్లు సరిగా

సరిపోవుచున్నందునను పై యూహ నిజమే యని నమ్మ వచ్చును."

లోపములు

పై ఆంధ్రీకరణమునందు "పోతుగుంటకు దక్షిణమునను, పర్రకు పశ్చిమమునను" అను రెండుపాద్యములును "పోతుగుంటను" పోలిపాడుకు వాయవ్యభాగమున సుమారు ౧౦ మైళ్లదూరములో కొండలప్రాంతమున గల "పోతేగుంట" గ్రామము గావచ్చుననియు "పర్ర"ను "యట్టి"జేసి లిపికారుని అనావశ్యముగా నిందించి "పర్రను" పోలిపాడుకు ఈశాన్యభాగమున సుమారు ౨౦ మైళ్లదూరములో సముద్రప్రాంతమున గల "యేరూరు" గ్రామము గావచ్చుననియు, ఈ గ్రామము లన్నియు సమీపమున గలవనియు సమర్థించిరి.

నిజస్థితి

ఈ పోలిపాడుగ్రామము ఇప్పుడు బ్రిటిషు గవర్నమెంటువారి లెఖలప్రకారం నెల్లూరుజిల్లా గూడూరు తాలూకాలో నెం ౫౭ రు గ్రామమై ౭౫౦-౨౭ యకరముల విస్తీర్ణముగల శ్రోత్రియగ్రామము. ఇది శ్రీయుత పెల్లేటి వీరరాఘవరెడ్డిగారి సొంతగ్రామమై వారి స్వాధీనానుభవములో నున్నది.

పోలిపాడుగ్రామము మన శాసనములోని పాద్యములకు సరిగా సరిపోవుచున్నది :—ఈ గ్రామము పెందోడుగ్రామమునకు తూర్పుభాగమున సుమారు రెండుమైళ్లదూరమున గలదు. ఈ రెండుగ్రామములకు మధ్య "ఆరిమానిపాడు", "కార్జింబేడు" అను రెండు గ్రామములు గలవు.

పోతుగుంటగ్రామమునకు దక్షిణమున సుమారు ఒకమైలుదూరమున గలదు. ఈ రెండు గ్రామములకు మధ్య "భువనగిరిపాలెం" అనుగ్రామము ఒకటిగలదు. భువనగిరిపాలెం శ్రోత్రియగ్రామము; శ్రీయుత పెల్లేటి వీరరాఘవరెడ్డిగారి సొంతగ్రామము. ఈ పోతుగుంటకు మజరాగా యుండిన వోడూరు గ్రామము ఇప్పుడు పెద్దగ్రామముగా నున్నది. "పోతుగుంట" కొద్దిగా ఇండ్లుగలిగి అయ్యవారిపాలెం శ్రోత్రియగ్రామముతో

కలిసి వీధిపాడుగా గలిగి బ్రిటిషుగవర్నమెంటువారిదై యున్నది. గవర్నమెంటువారి డైగ్లాటు రిజిస్టరు వగైరాలెఖలలో "పోతుగుంట వోడూరు" అని వ్యవహరించుచున్నారు. కాన కృష్ణరాయల శాసనకాలమునందు ఈ పోతుగుంట ఒక పెద్ద గ్రామముగా నుండి యుండవచ్చును గనుక దీనిని పాడుగా నిర్ణయించి యుదురు గాని ౧౦ మైళ్లదూరమున వాయవ్యములగల "పోతేగుంట"ను పాడుగా నిర్ణయించుటకు సాహసించి యుండరు.

పెదపర్రెగ్రామమునకు సుమారు ౪ ఫర్లాంగుల దూరమున గలదు. ఈ రెండుగ్రామములకు మధ్య పైభువనగిరిపాలెం శ్రోత్రియ గ్రామముయొక్క భూములు కొంతవరకు గలవు. ఈ గ్రామము వ్యావహారికమునందు పెదపర్రె అని వాడబడుచున్నది. రైల్వేస్టేషన్ బోర్డువారి "పెదపరియ" అని మార్పుబొందినది. కాన ఇది మనశాసనకాలమున పర్ర అని పిలువబడుచుండి ౨౦-౧౨ ౧౫౧౦ వ సంవత్సరమునకు తరువాత మరొక పర్రగ్రామము దీని ప్రక్కన ఏర్పడుటచేత దీనికి పెదపర్రె అని మార్పుకలిసియుండవచ్చును అయితే చిన్నపర్రె అని పేరుగల గ్రామ మొకటి యీ ప్రాంతములందెచ్చటను గానరాదు. బహుశః చిన్నపర్రె మన శాసనకాలమునకు తరువాత నేర్పడి, తరువాత కొలదికాలమునకే నశించియుండునేమో. ఇప్పుడు పెదపర్రె పెద్దగ్రామముగా నున్నది. ఇంత సమీపములో నున్న పెదపర్రెను వదిలి ౨౦ మైళ్ల దూరమున ఈశాన్యభాగములో గల యేరూరును పాడుగా నిర్ణయించియుండురని సమర్థించుటకు అవకాశములేదు.

సగుటూరు గ్రామమునకు ఉత్తరమున సుమారు ఆరు ఫర్లాంగుల దూరమున గలదు. ఈ రెండు గ్రామములకు మధ్య "చిల్ల మానిచేను", "గుర్రంకొండ" అను రెండు గ్రామములు గలవు. మన శాసనములో దీనిని "సగుటూరు" అని వ్రాసియున్నట్లు ఆంధ్రీకరించిరి. ఇప్పుడు దీనిని సగుటూరు అని వ్యవహరించుచున్నారు. ఇటులనే పర్ర అనుదానికి పర్రె అని మారియుండవచ్చును.

౨౮-౧౨-౧౫౧౦ వ సంవత్సరపు ఈ శాసనము నందు పాద్యులుగా నిర్ణయించిన నాలుగు గ్రామములలో పగుటూరు గ్రామము ఒక్కటిమాత్రము వెంకటగిరి జమీన్దారీలో నున్నది. తిక్కిన మూడు గ్రామములు నెల్లూరుజిల్లా గూమూరుతాలూకాలోని బ్రిటిషు గవర్న మెంటు గ్రామములు.

చరిత్రాంశములను గురించి వ్రాయునట్టివారు ఆయాప్రదేశములకు స్వయముగా వెళ్లి తమకు సందేహము గల విషయములను విచారించి తెలుసుకొని వ్రాయునట్లయిన సాధ్యమగువంతవరకు లోపములకు చోటుండదని తలచెదను.

పోలిపాడు శాసనము

(డా. పుట్ట పర్తి శ్రీనివాసాచార్యులుగారి జవాబు)

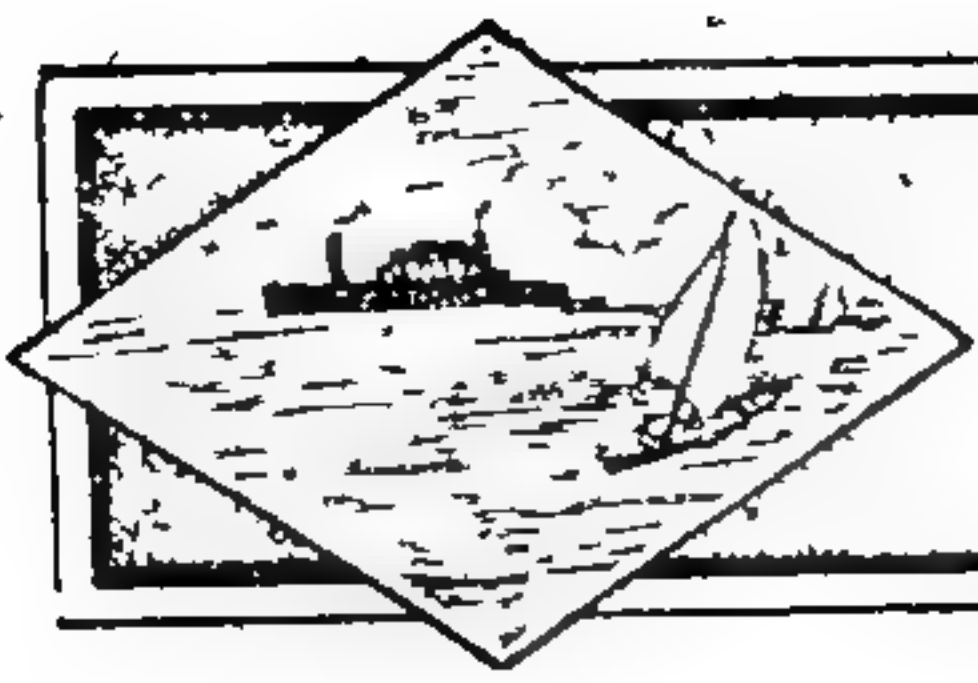
నాయడుగారు వ్రాసినవానిలో సారాంశమేమన పోలిపాడుశాసనమున దెల్పిన పరిపాదు గ్రామము లలో పోతుగుంట, పర్రయను రెండుగ్రామములు నేను పోలిపాటికి సమీపమున గానవచ్చుచున్న పోతుగుంట, పెదపరియ అనుగ్రామములు కాని నే ననుకొన్నట్లు పోలేగుంట, ఎరూరు గ్రామములు గావు అని.

నేను నాకు తెలిసినంతవరకును సర్వేమ్యాపులు (Survey maps), గ్రామలెక్కలు (Village Statistics), గెజెట్లర్లు (Gazetteers) మొదలగువానిని పరిశోధించి వ్రాసినేగాని స్వయముగా ఆయాగ్రామములకు వెళ్లి విచారించలేదు. పోతుగుంట నేను “కొద్దిగా ఇండ్లుగలిగి అయ్యవారిపాలెం శ్రోత్రియగ్రామముతో కలిసి ఉన్న”దని నాయడుగారే చెప్పియున్నారు. అట్టిచో ఇంతటిచిన్న గ్రామము నాకు సర్వేమ్యాపులలో గాని, గెజెట్లర్లలో గాని ఎట్లు కనబడగలదు? నాయడు గారు ఫలవాసులు; గాన వారి కీ గ్రామముల విషయము

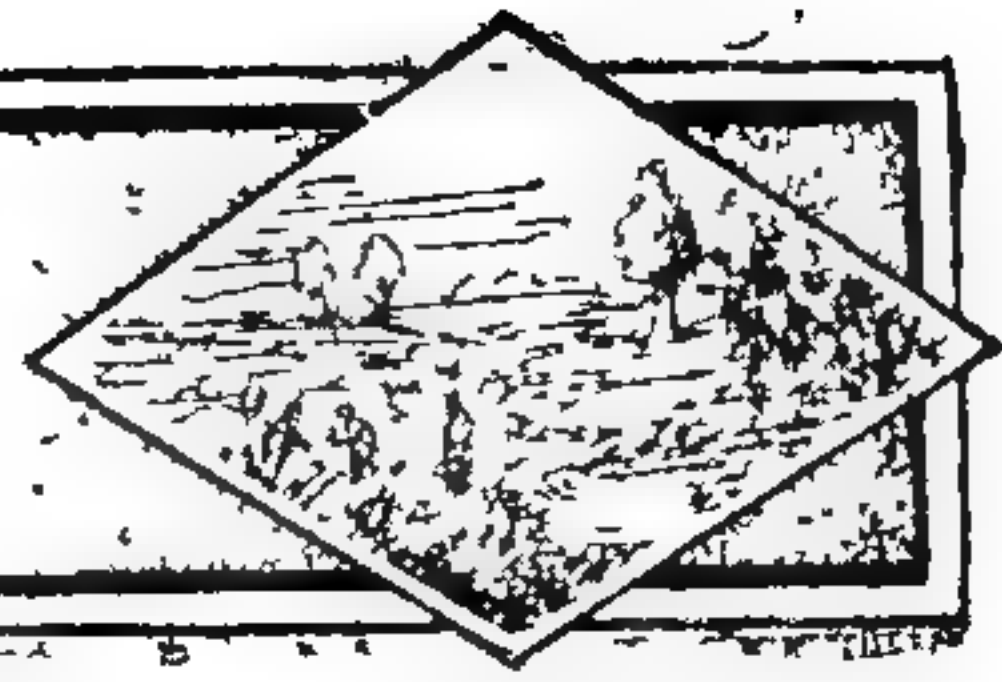
సరిగా తెలిసియే ఉండును. చరిత్రకాభివృద్ధియందు ఇంత ఉత్సాహము కలిగి చారిత్రక విద్యార్థుల కీవిధముగ సహాయముచేయుట ఎంతయు ప్రశంసార్హము. నాయడు గారికి నే నెంతయు కృతజ్ఞుడను.

కాని “చరిత్రాంశములను గురించి వ్రాయునట్టి వారు ఆయాప్రదేశములకు స్వయముగా వెళ్లి తమకు సందేహముగల విషయములను విచారించి తెలుసుకొను” వలయునని నాయడుగారు వ్రాసియున్నారు. చారిత్రక పరిశోధనకు బూనుకొనువారందరూ శ్రమంతులుగను, ధన వంతులుగను ఉండవలయు. ఇక విశ్వవిద్యాలయమువారు గాని, శ్రమంతులు విద్యావంతులు నగు జనసామాన్య ముగాని చారిత్రక పరిశోధకుల కెట్టిసహాయమును జేయ నప్పుడు ఏ శాసనమున ప్రచురింపవలసినను ఆయాప్రదేశములకు స్వయముగా వెళ్లి పరీక్షించుట కెట్లు సాధ్య మగును?

కలగూరగంప

మద్రాస్ ఐరీష్ జోలియట్ క్యూరీ

మొన్న మొన్ననే ౧౯౩౫ లో రసాయనశాస్త్ర పరిశోధనలకు నోబెల్ బహుమతిని సంపాదించిన యీ శ్రేణి యువతిని మేరీక్యూరీ కుమార్తె గుటించి కొన్ని వివరములు నవంబరు నెలగౌరతిలో ప్రకటింపబడినవి. ఈ యుత్తమవ్యక్తిని గుటించిన వివరములు మఱి కొన్ని యిప్పుడు తెలియుచున్నవి.

తల్లిదండ్రు లుభయులు వైజ్ఞానికులు. తాను వైజ్ఞానికురాలు. తన్ను చేపట్టిన యాతడును వైజ్ఞానికుడు. ఈ యనుబంధము దైవసంకల్పముకాక మఱి యేమి? ఇక నీమెవ్యక్తిత్వసంపదయా? ఎవరిని, ఏ విషయము ననుగాని పోలుటయు, అనుకరించుటయు హేయముగ తలచునంతటి బలవత్తరమయినది.

తొలిశోభలలోని యీమె శిల్పము: తల్లిదండ్రులు ప్రేమతో నప్పడప్పడు మితాయిపాట్లములను ఇచ్చుచుండు నలవాటు. ఆమె వానిని తన ఆలమరలో దాచి, తన పనులలో మునిగి వాని ప్రసంగమే మరచెడిది. కార్యదీక్షతో బాల్యచాపల మెక్కడికి పోయెడిదో! అమ్మకాయలప్పడప్పడు బిడ్డకు చిరుదిండ్ల కిచ్చెడు చిల్లరడబ్బులుగూడ అట్లే చేరిపోవలసినదే కాని యీమె వాని నేకాత్రమును ఉపయోగించిన పాపాన పోయినదికాదు. ఈమెకేమైన కావలసియున్నదా! బడికి గూడ ఇంటిపాతములను చక్కగా వ్రాసి, చదివి వేళ తప్పక— సకాలమునకు పోయెడిది. తెలివితేటలందును, వినయ విధేయతలయందును ఈమెను మించగలిగిన సహ పాతులు లేకుండిరి. చదివిన పాతములు, నేర్చుకొన్న జ్ఞానము క్రమబద్ధమయిన యీమెమనసున దిబ్బపుగ నాటుకొనిపోయెడివి.

కాయక, మానసికకష్టములనగానేమో ఈమెయెరుగదు. అధైర్యము, నిరుత్సాహము ఈమెకోశమున లేవు. “అసారే ఖలు సంసారే” అను మిథ్యావాదముకా ఈమె

మతము. ఈమెగమ్యమున కడ్డువచ్చు తొందరల నన్నిటిని ఈమె మెలకువతో తప్పించుకొననేర్చినది. అసాంకారలేశముగూడ నెరుగదుకాని ఆత్మనిశ్వాసము మాత్రమిమెకు మెండు. తాను సాధించవలచినదేదో దానిని తొందరపడక, నిరుత్సాహముచెందక ధైర్యముగ, నెమ్మదిగ సాధించునేర్చే ఈమె నింతయున్నతికి చెచ్చినది.

పట్టణవాసమన్న ఈమెకు సరిపడదు. ఆసందడి, ఆసమ్మర్దము, ఆమమ్మ-ధూళి ఈమె సాధనలకు అనుకూలపడునా? కావుననే యీమె పారిస్ పరిసరప్రదేశములం దొకయింట కాపురముపెట్టినది. నిర్మలమయిన ఆవాతావరణము, ఏకాంతమయినవాసము ఈమెపరిశోధనలకు చాల నుపకరించునని. నిరాడంబరమైన సాంసారిక జీవితమును గడపుటకు అవి అనుకూలమైనవి. అనంతమైన కార్యకలాపమునందుసయిత విశామె యెట్లో తీరికగలుగజేసికొనుచు ఈత, నీర పడవలలో విహారించుట, కొండలనెక్కుట మొదలగు దేహపరిశ్రమలందును పాల్గొనుచుండును. నేవధూషాద్యలంకరణములవంటివి తలచుటకుగూడ ఈమెకు మితిలేని విసుగు.

ఈమె, ఈమెభర్త ఇరువురు నిరంతరము సమష్టిగానే పరిశోధనలు జరుపుచుందురు. ఈ నిత్యసన్నియోగముగతన క్యూరీకి క్రమేణ మానవత్వమువైపు మనసుమొగ్గినది; గృహిణీత్వము పైకొనునురచ్చినది. తన యిరువురు పసికందులపైన మమత, అనుబంధము గాఢముగుచు వచ్చినవి. నుఖదుఃఖాతీతమైయుండిన యీవ్యక్తిలో నిష్కణిష్టకు మార్పులు గోచరింపజొచ్చినవి సమాజ విషయములందును, రాజకీయసిద్ధాంతములందును ఈమె మనసు పారజొచ్చినది. ఆ విషయములందు తన అభిప్రాయములనుగూడ కొన్నిటిని నిశ్చయించుకొన్నది. తదితిరాభిప్రాయములను డీకొనుటకు వెనుదీయుట లేదు. అభిమానావేగములను ఎరుగని క్యూరీ వాని కలవాటుపడిపోయినది.

అది కాలచక్రపు తిరుగుడు. దాని కేమి? ఈమే పరిశోధనలకు విజ్ఞానప్రపంచము తలయైనది. తల్లి నోము ఫలించినది, ఈమే ఇప్పుడు ప్రేమించికాబినెట్లు? శాస్త్ర పరిశోధనలకు అండర్ సెక్రటరీగ నున్నది.

మేరీక్యాదీ యానందమునకు మేరయుండునా?

* * *

పాలు, ఉర్లగడ్డల ఆహారగుణములు

మాంసకృత్తులు, పిండిపదార్థములు, క్రొవ్వులు మొదలగువానిని బట్టియేకాక పోషకగుణమును, బలము నిచ్చు ధర్మమును బట్టి కూడ ఆహారములు తరగతుల వారీగా విభజింపబడుచున్నవి. పుష్టిదాయకము లగు నాహారపదార్థములలో ఖనిజ సంబంధమును, విటమిను లును ఎక్కువగ నుండును. పాలు, పాలనుండి తయారైన వస్తువులు, గ్రుడ్లు, ఆకుకూరలు, పండ్లు, క్రొవ్వులు చేపలు, మాంసము మొదలైనవి అట్టివి. బలకర పదార్థముల తరగతిలో చక్కెర, మరధాన్యములు, కొన్ని క్రొవ్వులు చేరును. వానిలో కొన్నింటి పోషకగుణ మేకొద్దిగనో యుండును; కొన్నింటి అసలే యుండదు.

ధాన్యవర్గ మామొదటితరగతిలో చేరుచున్నది. వానిని నాణ్యపరచినకొలది ఆ ఉన్న కొద్ది గుణము కూడ తగ్గుచుపోవును. క్రొవ్వులుగూడ-అందునను నాణ్య పరచినవి ఈ తెగకే చేరుచున్నవి. శుద్ధపరచిన చక్కెరలో బలకరగుణ మున్నది కాని ఖనిజసంబంధమును, విటమినులును అందులో సర్వశూన్యము. చక్కెర ఎక్కువగా వ్రాడినకొలదియు ఆహారములందలి పోషకాంశములు కొరవడుచు పోవును.

మీగడ తీసినవి కాని, తీయనివి కాని- మొత్తము మీద పాలలో ఖటిక లవణములును, స్ఫురితములును, విటమిను B 2 ను ఓరిగి కలవు. B 1 కూడ వానిలో కలదు. పాలకొవ్వుగాని, మీగడగాని A విటమినును సమృద్ధిగా సమకూర్చును. గ్రుడ్లలో A, B 1, B 2, D విటమినులును, ఎక్కువగ లోహాంశమును గలవు. ఈ యాహారపదార్థములందలి మాంసకృత్తులు స్వయముగ పుష్టినిచ్చుటయేకాక ధాన్యవర్గములందును, కూర

గాయలందును గల మాంసకృత్తులు యుపయోగమునకు దోహదము నిచ్చుచున్నవి.

ఇతరాహార పదార్థములనుండియు, సూర్యాతపము నుండియు లభించెడి D విటమిను ఉపయోగములకు పాలలోని ఖటికలవణములును, స్ఫురితములును మరి కొంత ప్రాబల్యమును సమకూర్చుచున్నవి. పాలలో లోహాంశము శూన్యమే యున్నను లోహగుణములు మాత్రము నిండుగ నున్నవి. సాధారణాహారములు D విటమినును తగుమాత్రము సరఫరా చేయలేకున్నవి. అందువల్ల పోషణ ఆవసరమైనవారి భోజనమున ప్రతి నిత్యమును కొంత చేపలనూనెను చేర్చుట మంచిది. A విటమినుకును, అయొడినుకును చేపనూనెల కన్న ప్రత్యేకమైన ఆధారములు మరి లేవు. గలగండగోగము విపరీతముగ నుండు ప్రాంతములందును, సమద్రపు చేపలు లభింపని ప్రదేశములందును అయొడినును ఏ రూపములోనైనను ఉపయోగింపవలయును.

మరధాన్యములకును, చక్కెరకును అనుబంధాల శముగ ఉర్లగడ్డలకు విరివిగ వాడుట గుణకరమని పరిశోధకులు తెలుపుచున్నారు. ఉర్లగడ్డలలో C విటమిను ఎక్కువగ గలను. ధాన్యవర్గములందు సులభము గాని కాల్షియము, ఫాస్ఫోరసు కూడ అందులో ఎక్కువగనే లభించును. ధాన్యవర్గములు సమకూర్చు పరిమాణ మనకన్న ఎక్కువగనే ఉర్లగడ్డలు లోహమును, B విటమినులను సమకూర్చును.

పుష్టినిచ్చు ఆహారములను ఏ ఒకటిరెండుటితో అం వాటుచేసికొన్నను ఆరోగ్యరక్షణకు చాలును కాని ఆహారముల వైవిధ్యము ఆరోగ్యపోషణకు చాలమంచిది. మరీనాణ్యపరచిన పిండ్లను ఎక్కువగా వాడరాదు. వానికి బదులు ధాన్యవర్గమును, అన్నిటికిని మించి ఉర్లగడ్డలను వాడుట చాల మంచిది. ఎక్కువ నాణ్యపరచిన చక్కెరను గూడ తగ్గించి ఉర్లగడ్డలనే యుపయోగించుట భావ్యము.

పాలలోను, ఉర్లగడ్డలలోను అంతగా పేర్కొనదగిన గుణములేవియు లేవని నమ్ముచుండువారికి ఇటీవలి

కాస్త్ర పరిశోధనల యీ ఫలితములు చక్కని సమాధానములు కాగలవు.

* * *

ప్రాచీనభారతదేశ వైభవము-దాని పోకడ

వర్తమాన భవిష్యత్తులలో నూహింపనైన రాని వైభవము నానాడు భారతదేశ మనుభవించినది. అది యొక భూలోకస్వర్గముగ నుండెను! దానిని చూచి కన్నుగుట్టనివాడానాడు లేకపోయెను. నైతికముగనే కాదు, ఆధ్యాత్మికముగనేకాదు, వస్తుసంపత్తిలోనే కాదు నాటి మనదేశము ఎవలెని యున్నతిలోనుండి నది. ఆం దుత్పత్తియగుచుండిన పదార్థములు నాణ్యము నందును, బాళికయందును అసమానములై వెలసినవి. తక్కినదేశములు దానితో వర్తకవ్యవహారములు సాగింపబూనిన కారణ మా గొప్పదనమే ప్రాచీన-ఈజిప్టుదేశము, చాల్డియాదేశముకూడ వాణిజ్యమున భారతదేశము నాశ్రయించియుండినవని తెలియుచున్నది. నిర్మాణ కౌశలమునందును, క్రియాకలాపములందును భారతీయుల నేర్పును ఆదేశములవారు బాగుగ గ్రహింపగలిగిరి. “ఇతరత్ర ఎక్కడను లభింపని వస్తువులను భారతదేశము విక్రయమునకు సమకూర్చినది. అణిముత్యములు, వజ్రవైడూర్యాది రత్నములు, సన్నని మేలైన నారవస్త్రములు, డక్కామజిలీసులవంటి యుల్లి పొరగుడ్డలు, పట్టుబట్టలరకములు, ఇంక నెన్ననిచెప్పగలము, మరియేదేశమునందు గాంచగలగుము?”

గుజరాతు నావికవర్తకు లీ సరకులను మెల్లగ ఈజిప్టు చాల్డియాదేశములకు కొనిపోయిరి. అక్కడ వీనికి “వేడివేడి యిడ్డీల”వలె అమ్మకము జరిగెను. వేరమాడునంతటి వస్తువులా మరి! ఆతర్వాత ఘోనీషియనులు ఈ యపూర్వమైన సరకులను ఐరోపీయులకు చవిజూపిరి. నానిని చూచినంతనే వారికి ఇండియామీద మనసుపారినది. ఆ వైనము తెలుసుకొని అనియేసను యమని పారసీకులు, అరేబియనులు ఈ సరకులను గొని పోయి యైరోపీయులకమ్మి కువేరసంపదను గూర్చుకొనిరి. ఈ “వర్తకులు” పయనించుచుండిన మార్గమునందు ఎన్నియో పెద్దపెద్దపట్టణములు పుట్టినవి.

ఈ లాభసాటి వ్యాపారమును ఇతరుల నెవరినో యనుభవించనీయనేలయని దురాశ ఐరోపీయులకు కలిగినది. తామే స్వతంత్రించి దానిని నడుప ప్రయత్నములు సాగించిరి. ఈ వ్యాపారమునకు నేలమార్గము కష్టభూయిష్టమైనదని తలచి సముద్రమార్గము నొకదానిని కనిపెట్టుటకు కొలంబసును నియోగించిరి. పోర్చుగీసువారు అదేపనికై వాస్కోడగామాను పంపిరి. అతడు ౩౨ నెలలు ప్రయాసపడి ఇండియాకు దక్షిణాగ్రీకాతీరముగా నొక సముద్రమార్గమును కనుగొని తిరిగివెళ్లెను పోవునపుడు ఒక హిందూజనుండి యొక యుత్తరమునుగూడ పట్టుకొనివెళ్లెను. పోర్చుగీసువారికి బ్రహ్మానందమైనది. “ఆరాత్రి లిప్పములోని యిండ్లన్నియు దీపముల ధగద్ధగాయమానముగ వెలిగింపబడెను.” యథార్థము వారికి అద్దమునందువలె గోచరించినది. “నాగరక ప్రపంచమెరిగిన ప్రతివస్తువు, మనుష్యుని బుద్ధికిగి, చేతికిని సృష్టింపజాలిన ప్రతిపదార్థము - అది యుపయోగించుకొనదగినదైననుసరియే, కళాదృష్టితో నుంచుకొని ఆనందించదగినదైననుసరియే-ప్రపంచములో నేది యున్నను అది మొట్టమొదట భారతదేశమునందు సృష్టింపబడినదే. పరిశ్రమలందు గాని, నిర్మాణసంపదయందుగాని భారతదేశమును మించిన దేశము యూరపులోగాని, ఏషియాలోగాని మరియొకటిలేదు. అక్కడ తయారగు ఉన్ని, నూలు, పట్టు, నార-వస్త్రములు నాగరక ప్రపంచమందంతట కీర్తిని గడించినవి. ఇక నగల సంపదమాత్ర మేమితక్కువ? ఆ రకరకముల ఆభరణములకు, అపనితనమునకు సాటికలదా? ఇక-మట్టిపాత్రలు, పింగాణిసామానులు, లక్కవస్తువులు, లోహపాత్రసామగ్రి, ఇతరపరికరసంతతి వీనియందు దేశము నేనని నిలువగలదు? భారతీయశిల్పము, ఆ అందచందములకు ఆ కళాసంపదకు దాని కదియే సాటి. వాస్తుశిల్పమునకు నక్కడ కొరకకావరాదు. అక్కడ గొప్ప గొప్ప వర్తకు లున్నారు. వ్యాపారసరళిమర్మముల నెరిగినవేత్త లున్నారు. గొప్పగొప్ప బ్యాంకర్లు, ఆర్థిక సంపదగలవారు ఉన్నారు. భారతదేశము నాకా నిర్మాణమునకే కాదు ప్రపంచమంతటితోను జల, స్థల-

ఉభయమార్గములను వర్తక వాణిజ్యములను నడపుటకును అఖండఖ్యాతి గాంచినది." పరాయిదేశములవారికే మన దేశ మింతనైభవముగా కనుపించినది!

స్వానియర్థులు తాము నూతనముగ కనిపెట్టిన అమెరికాకు వెళ్లి చేరిరే కాని ఇండియాను మాత్రము వారు మరచిపోలేకపోయిరి. ఫెర్డినాండ్ మగ్లెల్లా నాయకత్వమున కొందరు పరిశోధకులు ఇండియాకు పసి ఫిక్ సముద్రమున నొకమార్గమును కనిపెట్టుటకు బయలు దేరిరి. దారిలో వారికి కొన్ని ద్వీపములు తటస్థించినవి. అవి ఇండియా యొక్క భాగములే యనియు, అందు వసించుచున్నవారే ఇండియనులనియు వారు మొదట భ్రమపడిరి. ఆ తర్వాత అవి కాదని తెలిసినది. ఫిగిప్ప యిచు ద్వీపములని వానికి పిదప నామకరణము చేసిరి. ఇండియాను నెదకు ప్రయత్నములో వారికి క్రొత్తగనే భూఖండము గొర్రెనను ఇండియాగానే వారుతలచుకొను

చుండిరి. ఈ స్వానియర్థుల యొక్కయు, పోర్చుగీసువారి యొక్కయు అడుగుజాడలనే డచ్చి, ఇంగ్లీషు, ఫ్రెంచి వారును అనుసరింపజొచ్చిరి. వారిలోవారికి మనస్తాప ములు, తగాయిదాలు మొలకెత్తినవి. అందులో విశేష మేమి? ఏకామిషలోభమునకు అట్టివి ఆశుషంగిక ఫలి తములే కదా! ఆ పోటీలలో ఇంగ్లీషువారు తక్కిన వారిని తిలదన్ని ముందుకు వచ్చిరి; ఇండియావర్తకము నందు ముప్పాతికమువీసము పాలును కబళించిరి. ఏమూలనో నామరూపములులేక అడగియున్న ఇం గ్లండు ఆదెబ్బతో 'ఏరీ నా సరివారు' అనుకొనునంతటి స్థితికి ఎగబాకినది! ఇంగ్లండు నే డేనైభవము నను భవించుచున్నదో అది యంతయు ఇండియాప్రసాదమే. ఈ సత్యమును మరుగుపరచజూచినచో నది యభిమా ప్రభావముకాక మరేమియు కానేరదు.

[మా రివ్యూ-నవంబరు]

మొండలీయము - రక్షస్సర్ప నవరణ

భారతి నవంబరు సంచికయందు ౬౦౩-వ పేజీలో "౨౯-౨-౩౬ లేదినాడు సాయంత్రము..." అని మొదలయి, "...విత్తులేయని నే నూహించెదను" అని ముగిసిన పేరాను ౬౦౪-వ పేజీలో "మొదలొని పొట్టేలిచే బొర్లింపబడిన గొట్టెకేపుట్టియుండును" అని ముగిసిన పేరాకు తర్వాత చదువుకొనవలెను. [సం. భా.]

జ్యోతి

—D. A. R.

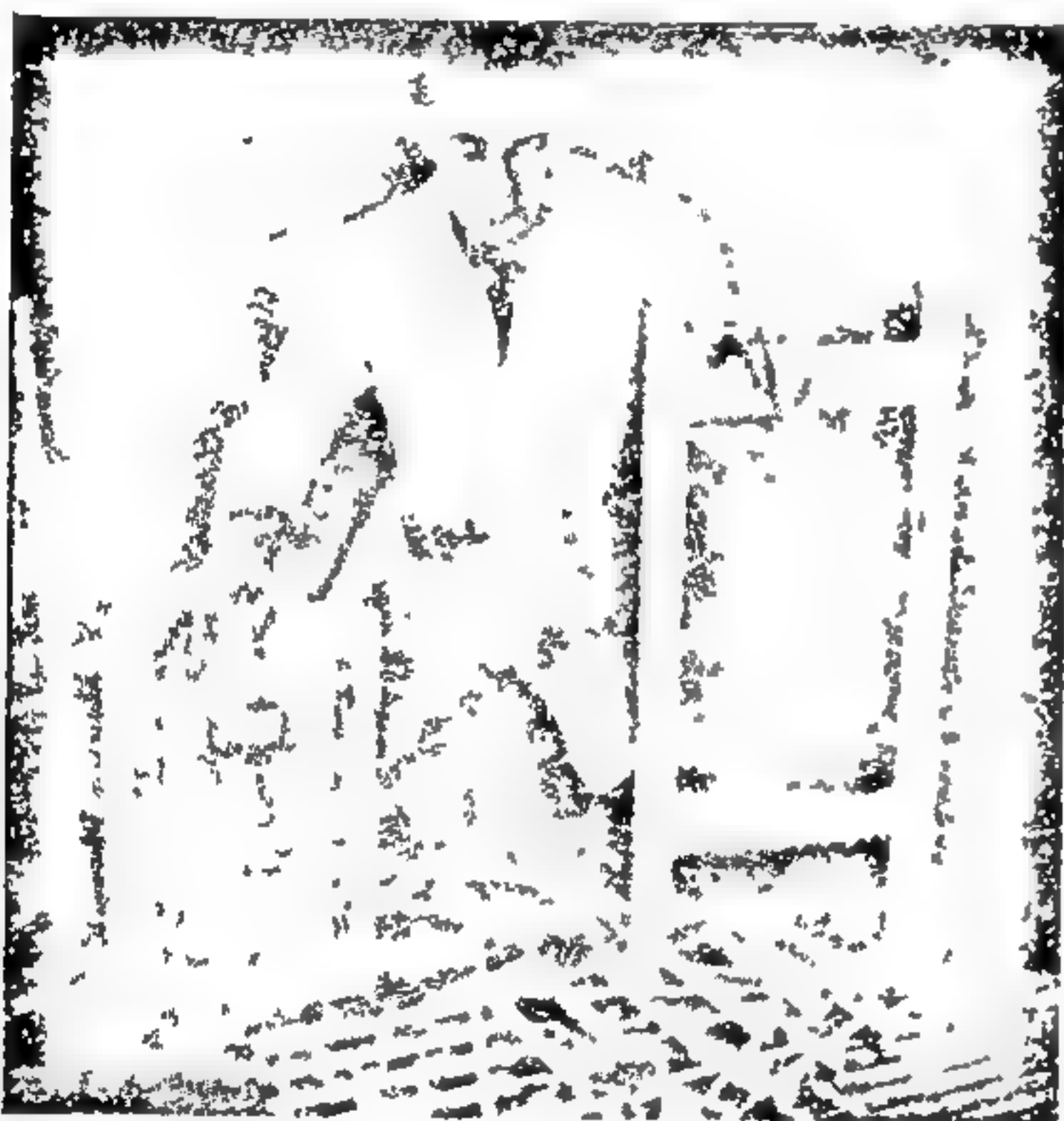

[పాపుల్స్ నెస్సునుండి]

ఇక లోహసామగ్రి త్రుప్తపట్టుదు

ఈయన యేదో రాసాయనిక 'స్నానము'ను క్రొత్తగా కనిపెట్టినాడట. ఆ ప్రక్రియతో నేలలోహ పదార్థమునైనను త్రుప్తపట్టుకొంట జేయవచ్చునట. దీనితో జేశమున కార్మికముగ నెంతో ఖర్చు తగ్గుననుటకు

సందియములేదు. మోటారుకార్ల నిర్మాతలు, లోహసామగ్రి పరిశ్రమాలయముల యజమానులు నీతనితో నీవిషయమై రాయబారములు జరుపుచున్నారు. ఆ స్నానపు ప్రక్రియ కూడ కేవలము నాలుగునిమిషాల పనియట.

ఇతడు తనయింటిలోని లోహపరికరములను భద్రపరచుకొనుచున్నాడు.

కేశవర్థని

మందు లవసరములేదు, మాకు లవసరము లేదు. నెండుకలు పెరుగుట కీ యంత్రము చాలును. ఈ టోపీని నెత్తినకెట్టుకొని నుర్చీలో కూర్చొని ఖులాసాగా కాలక్షేపము చేయుచుండవచ్చును. ఈ యంత్ర మతని జోలిలేకుండగ నే టోపీగుండా అనుక్రమముగా వాయు

పీడనమును, వాయుశూన్యతను తలకు గలుగజేయుచు నెండుకల చిగుళ్లను పోషించు రక్తనాళములను విజృంభింపజేయును. ఆస్పత్రులలో రోగుల కాళ్లపైన నెండుకలను మొలవజేయుట కుపయోగింపబడుచుండు 'గ్లాసు బూటు'లనబడు యంత్రముల విధానమే యీ యంత్రము సృష్టికి మార్గదర్శకమయినది అవిహాడ రక్తప్రసరణ

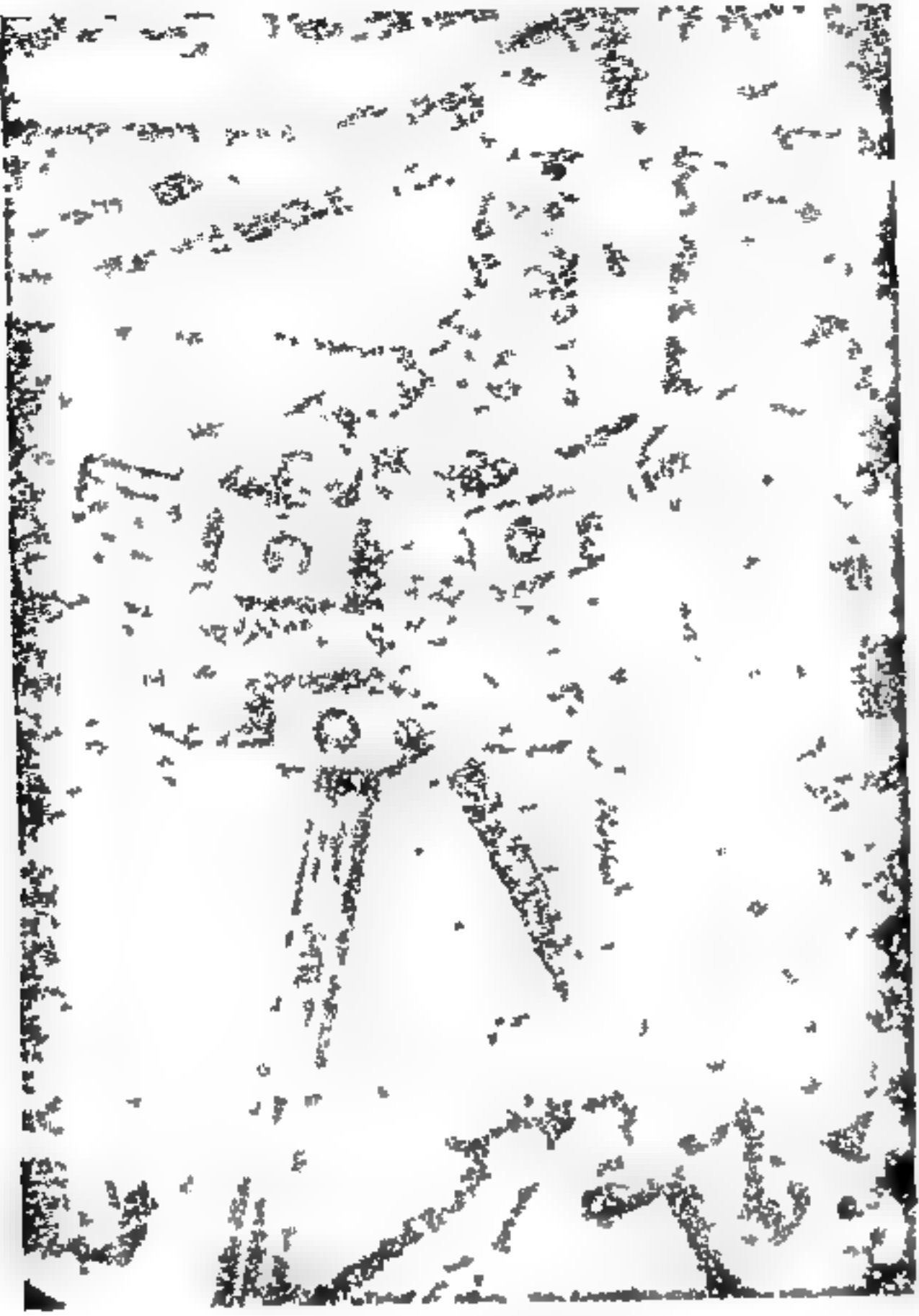
మును హెచ్చుచేయుపద్ధతినే యవలంబించు చున్నవి. బట్టలవాండ్రకు, పలుచని కేశములు గలవాండ్రకు, పొట్టి నెండుకలుగలవారికి ఇక భయములేదు. ఎట్టివారికైనను దీనిమూలమున గుబురుగ, మిసమిసలాడు నెండుకలు పెరుగును. అనేకులు దీనిని పరీక్షించిచూచినారు. సగము నకు వైగా ఫలితములను పొందినారు.

మొరుములను ఫోటోతీయు క్యామెరాలు

ఎటువంటి మెరుపులనైనను, ఎడతెరపిలేకుండ మెరయుచున్నను ఈ క్యామెరామూలతో ఫోటోలు

తీయవచ్చును, ఈ క్యామెరాలన్నియు నొకచక్రము పైన వరుసగా అమర్చబడియుండును. మెరుములు మెరయుకాలమునకు సరిగా క్యామెరాల లెన్సుల మాత్రలు తేరచిపెట్టి, చక్రము గిట్టున చేతితో త్రిప్పువలెను.

ఉన్న పున్నట్టుగ మెరుముల చిత్రములు తయారగును. చిత్రములలో ఆకాశభాగములు పడకుండనుండ రీతిని క్యామెరాలు అమర్చబడును. మెరుములను పరిశీలించుటకు ఈ క్యామెరాచక్రమాల చాల ఉపయోగపడగలదు.

కుక్కలకంఠద్వనిని మందగింపజేయవచ్చును. కుక్కలు మొరుగుచుండునప్పుడు నిద్రాభంగమగునని కొంతమందియు, చీకాకుగా నుండునని కొందరును, దాని కర్ణకకోరతకు మరి కొందరును మొత్తము

మీద అందరును వినుగుపడుదురు. ఇకమీదట ఆభయము

లేదు. కుక్కలు మొరగకపోవుగాని ఆధ్వని యుచ్చములో నుండక మంద్రములో నుండును. వాని కంఠము లందలి ధ్వనినాళముల భాగములను ఆపరేషనుచేసి కత్తి రించివేయుటవలన తారస్థాయిలో నుండుచువచ్చిన వాని ధ్వని మంద్రస్థాయిలోనికి తెచ్చుచున్నాడు. ఈ ఆపరేషనువలన కుక్కలప్రాణముల కేవిధమయిన యుపద్రవము నుండదు. మొరిగినను చెవులు బొంగురుపోకుండుటకై మాత్రమే యీ ఆపరేషను.

సైకిలుయాత్రికులకు కొన్ని సౌకర్యములు

సైకిళ్లమీద ప్రపంచమాత్ర, దేశమాత్ర చేయు వారి సంఖ్య దినదినమున కెక్కువయ్యుచున్నది. అన్న

పానములకన్న, వా రేమజిల్గోనో మాచుకొందురుగాని దుస్తులు మొదలగు వారి యుపయుక్త సామగ్రిని వెంట కొనిపోకపోయిన మధ్యలో నెవరు సమకూర్చెదరు? పెట్టెలలో పెట్టుకొని వానిని సైకిలువెనుకచక్రముపై కట్టుకొని పోవుట చాల ప్రయాసకరము. అక్కడక్కడ మజిలీలలో నాగినపుడు వారికాలక్షేపమునకు వినోదసౌకర్యములును ఉండవు. ఈ యవస్థల నెరిగిన యీ యాత్రికుడు తన సైకిలు కొక ఉపశకటికను తగిల్చి, ఒక రేడియోను కూడ అమర్చుకొనినాడు. అతని సామగ్రి యంతయు నా ఉపశకటికలో నిమిడిపోవును. వినోదకాలక్షేపమునకు, ఆయాస పరిహారమునకు రేడియో అక్కరకువచ్చును. తక్కిన యాత్రికులును ఈ పద్ధతి నేల యనుసరింపరాదు?

గోడలను చిత్రములతో నలంకరించుట

కాగితపు చిత్రముల నతికించినవో ఒకవేళ నవి చినిగిపోవచ్చును; ఊడిపోవచ్చును, కుంచెలను తీసికొని రంగులతో చిత్రించుటకు కాలము, శ్రమ మిక్కిలి యవసరము. ఇందు కొక సులభోపాయము కనిపెట్టబడినది. ఫోటోగ్రాఫులనుండి పెద్దవిచేయబడిన బింబములను గోడలమీద కావలసిన ప్రదేశములందు ప్రతిఫలింపజేసి ఆ బింబములనే స్థిరపరచు గల మార్గము వారకినది. రాతివార కలిసిన యొక రంగును మొదట గోడమీద పిచికారతో చల్లెదరు. ఆ తర్వాత బింబ గ్రాహక గుణముగల సిల్వర్ ఎములను

దానిమీద చిలుకరించెదరు. అది దానిమీద బాగుగ అనుకు కొనిపోవును. అప్పుడు చిత్రములను పెద్దవిచేయు క్యామెరాలలో కావలసిన ఫోటో నమర్చి, వెలుగును దానిగుండా

గోడమీదికి ప్రసరింపఁ గూర్చురు. చిత్రము పెద్దదిగా గోడమీద కనబడును. సిదప స్పష్టికరణ, స్థిరీకరణద్రావణములతో నా బింబమును స్థిరపరి చెదరు. దానిపైన మరలనొకలక్కలూతను, చిత్రము చెరిగిపోకుండు నుంటకు, పూనెదరు. ఈ ప్రకారముగ నెంతటి పెద్దకాలల నను కొన్ని గంటల వ్యవధితో చిత్రములతో నలంకరింపవచ్చును. ఈ చిత్రములు నిలాటి వరణమునను మాసిపోవు. ఈ వాతావిధానమునందలి పురులును, అల్లుల త్రింపబడిన యొకానొక చిత్ర స్వరూపమును ఈ చిత్రములందు గలవు.

దూరదర్శినియంత్రములను మనమే తయారుచేసికొనవచ్చును

ముగ నిర్మించినాడు. దీని నిర్మాణమునకు కొన్ని డాలర్లు మాత్రమే ఖర్చయినవి. ౨౦౦ పిల్లింగుల నలచేయు యంత్రములకన్న నిది యెంతయో బాగుగ నున్నదని యితడు అభిమానపడుచున్నాడు. ఒక 'కంబి నాకె' దీనికి గొట్టమైనది. రెండు భూతద్దములు - అందులో నొకటి చదునుపరచినది - దీనికి తెన్నులైనవి. దీని పరిమాణము ౬౦ అంగుళములు. దీనిని నిర్మించి తీరా మూడుమాసము లయినవో లేదో అప్పుడే ౧౧౦ మువచ్చి దీనితో పరిశీలనచేసి వెళ్లి నారు.

మోటారుయంత్రముల లోటుపాట్లను కనిపెట్టు సాధనము

ఈ వ్యక్తి పాపులర్ సైన్సు మాసపత్రికలో నిచ్చిన ప్రణాళికతో నీ వక్రరేఖాదూరదర్శిని స్వయం

మోటారు యంత్రములలో నేభాగములు చె పోయినవో, దడదడలాడు శబ్దములకు కారణమేమి యె కనుగొనుటకు ఈ విద్యుద్యంత్రము కనిపెట్టబడినది. ఇది

చూచుటకు వైద్యుల హృదయస్పందపరీక్షణివలెనే చిత్రము లన్నిటిలోను మిక్కిలి పెద్దది. ఈ యేనుగు యుండును. మోటారు స్పందిముల నిది జాగ్రత్తగ నిరూ

బొమ్మ ఇందులో మిక్కిలి పెద్దదిగా ఫోటో తీయబడి నది. ఎంత పెద్దదిగా తీయబడినదో ఆ ప్రక్కనేయుండు నిప్పుపుల్లల మొనలనుబట్టి యూహించుకొనవచ్చును.

పింపగలదు. ఆ స్పందినములు ఒక దండమునుండా సూక్ష్మశ్రవణికి కొనిపోబడును. అక్కడ అవగాహనకము లుండి విద్యుదాఘాతములను జనింపజేయును. వెంటనే ఆయాఘాతములు కలదిమైలకు పరుగెత్తిపోవును. ఎంతటి సూక్ష్మస్పందినములనుగాని యీ మోటారు రోగ పరీక్షణి గ్రహింపగలదు.

భారతీయుల ప్రతిభ కొక దృష్టాంతము

బొంబాయిలో నొక దంతపుపనివాడు ఏనుగు దంతముతో ఏనుగులు, గుఱ్ఱములు మొదలగు జంతువు లయు, ఇతరప్రతిమలయు బొమ్మలను హునునూత్తు మైనవాటిని తయారుచేయుచున్నాడట. ఆ బొమ్మల శిల్పవైభవము చూచుటకు మహాశక్తిగల భూతద్దములు కావలయును. తన కొశలమును ప్రపంచమునకు చాటుటకు అతడు ఈ యేనుగువంటి బొమ్మలను తయారుచేసి,

అట్టి వానిని ఒక సన్నని లోగుజ్జాతీసిన బటాణివంటి గింజలో పదిలపరచి, దంతపు మూతితో దానినిమూసి, వందలు వేలగ అట్టి బరిణాలను ఎగుమతిచేయుచున్నాడు. ఈ చిత్రమును చూడుడు. ఈ యేనుగు వాని సూక్ష్మ

తైపుయంత్రములలోని అక్షరములను శుభ్రముచేయు పరికరము

ఈ పరికరముతో మెల్లగ అక్షరములను శుద్ధి చేయవచ్చును. అక్షరములలోని కశ్యలమంతయు తొలగి

పోయి, యవి శుభ్రముగ పళపళలాడుచుండును. ఈ పరికరములోని డిమ్ము మెత్తనిపదార్థముతో చేయబడిన దగుటచే అక్షరములకు చెరుపు ఏమాత్రమును కలుగ జేరదు.

క్రొత్తరకపు నేఫ్టీ రేజరు

బ్లేడులను శుభ్రము చేయుటకు గాని, క్రొత్త బ్లేడును వేయుటకుగాని రేజరు మొత్తమును విప్పకుండ

గనే వసతి కలుగజేయుటకై యీ పద్ధతి అనుసరింపబడినది. పిడిమొన నుండు మరవలయమును త్రిప్పినచో నీరేజరుకప్పు రెండుపాయలుగ తెరచుకొనును. వలయమును మరల చెనుకకు త్రిప్పినచో నది మూసి కొనును. ఈ రేజరులో నుండు మరి యొక విశేష మేమన, దీనితో నెవ రెవరి యభిరుచి చొప్పున వారు

క్షౌరముచేసికొనుట కవకాశము కలదు. మర వలయమును గట్టిగా త్రిప్పియుంచినచో మామూలు క్షౌరమున కనుకూలముగా బ్లేడువంగియుండును. మామూలుకన్న సున్నగ

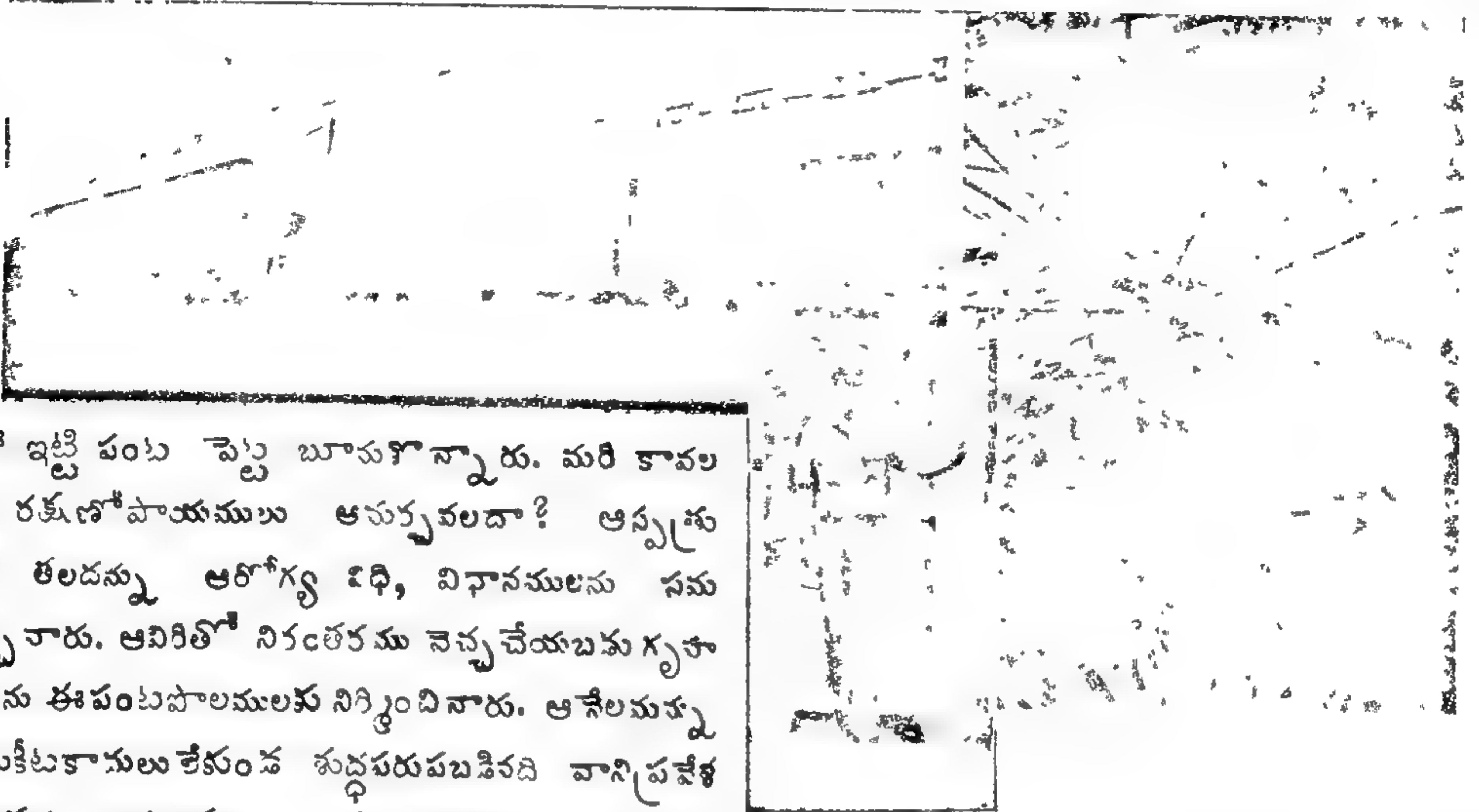

క్షౌరముచేసికొనవలయునన్న వలయమును ఒకచుట్టు
కొద్దిగ త్రిప్పవలయును. అప్పుడు బేమ వారి కనుకూల
ముగ చదునుగ నుండును.

దేశముకానిదేశమునను బొప్పాయిచెట్ల పంట
బొప్పాయిచెట్లు ఉష్ణదేశపుపంట. దానికి తెగుళ్లు,
సీదలబాధ విపరీతము. అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రము

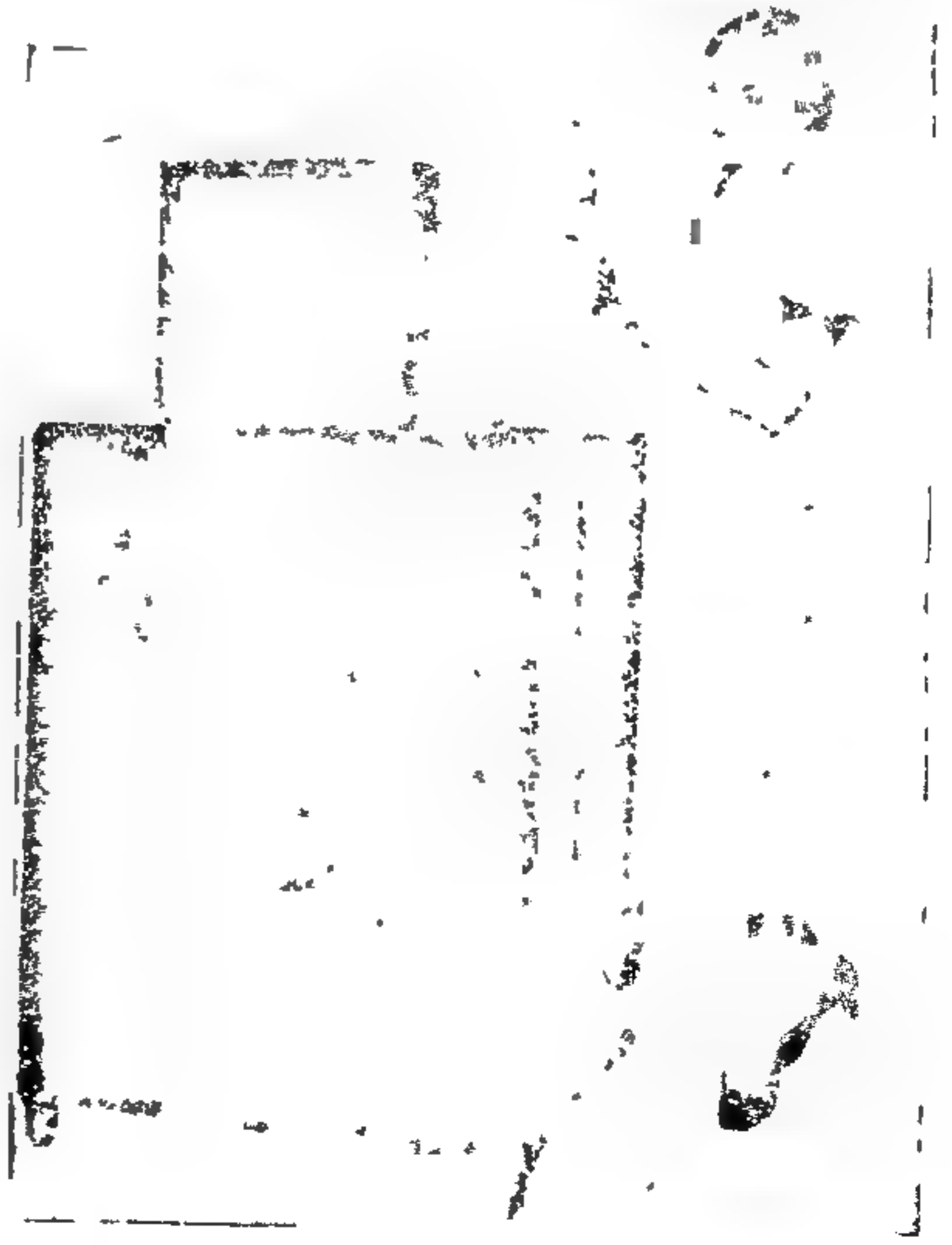
కాఫీగింజలను వేగించు విద్యుద్యంత్రము

పోయ్యిమిద వేగించి ఎక్కడ మాడిపోవునో,
వాసన యేమైపోవునో యని తల్లడిల్లు గృహిణుల యదృ
ష్టము ఫలించినది. ఈ విద్యుద్యంత్రముతో కాఫీగింజలను
బహు సులభముగా, చెడిపోవునను భయము, వాసన
పోవునను ఆత్రము అక్కరలేక వేగించుకొనవచ్చును.
పచ్చిగింజలను యంత్రముపైభాగమున నుండు అరళా

లలో ఇట్టి పంట పెట్టి బూసుకొన్నారు. మరి కావల
సిన రక్షణోపాయములు ఆచర్యవలదా? ఆస్పత్రు
లను తలదన్న ఆరోగ్య కథి, విధానములను సమ
కూర్చివారు. ఆవిరితో నిరంతరము నెచ్చచేయబడు గృహ
ములను ఈపంటపొలములకు నిర్మించినారు. ఆనేలమున్న
కృమికీటకములులేకుండ శుద్ధపరుపబడినది వానిప్రశేష
మునకును అడ్డంకులు కల్పింపబడినవి. కార్మికు
లును, మాడబచ్చినవారును ఈ వాటికలలో ప్రవేశించు
టకుముందు అంటుదోషమునునివారించు ద్రావకము
గల యొకతొట్టిలో కాళ్లుకడుగుకొనియే తీరవలయును.
గాలికిని, వెలుతురునకును కావలసిన అవకాశములు కల్పిం
పబడినవి. ఈ సౌకర్యసంపత్తితో నక్కడ ఆ చెట్లు
అతి ప్రోదిగా పెరుగుచున్నవి. పండ్లుమాడ పసిడిపసిమి,
సువాసన గలిగి, యొక్కొకటి సుమారు ౮ పానులదాక
బరువుగలిగి యుండుచున్నవి. ఒకయేడాదిప్రాయమునకే
యా చెట్లు ౨౦ అడుగుల యెత్తునగల వాటికగాజుక
ప్పులను పగిల్చిపోవునంతగా పెరుగుచుండును గావున
వనపొలకులు అప్పుడప్పుడు చెట్లకొనలను కత్తిరించివేయు
చుందురు. ఆరునెలల చెట్టే యెంతలేసి కాయలను విడి
చినదో చిత్రమున జూడనగును.

పోసి ఒక మూత పెట్టువలెను. చంటనే గింజలు మగ్గ
నుండు విద్యుచ్ఛక్తి పినములోనికి పోవును. అక్కడ నవి

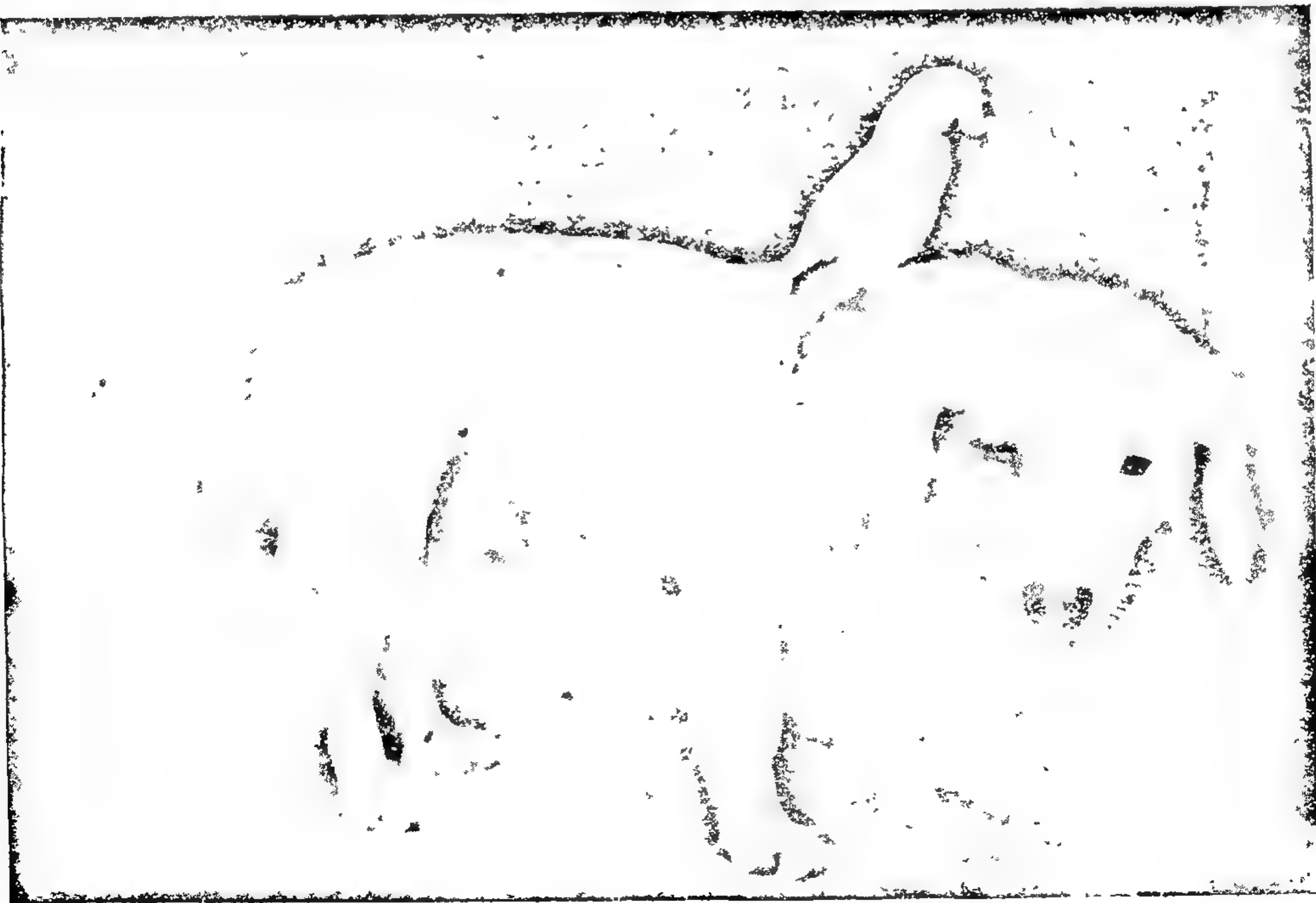
తనిచ్చగ వేసి, పుత్రపరుపబడి, చల్లపరుపబడి అడుగున నుండు సోదగులోనికి పడిపోవును. ఇక వానికి చేయ వలసిన సంస్కార మేమియు గండదు. పొడిచేయుటయే తరువాయి.

మగ తయారుచేసినాడు. పోలీసులకది చాల ఉపయోగ పడినది. ఆ శిల్పి తాను రచించిన ప్రతిమను పరీక్షించు చుండుట యిందు గాననగును.

మన గాళ్లను మన మెందుకు నమ్మకపోవలెనో తెలియుటలేదు!!

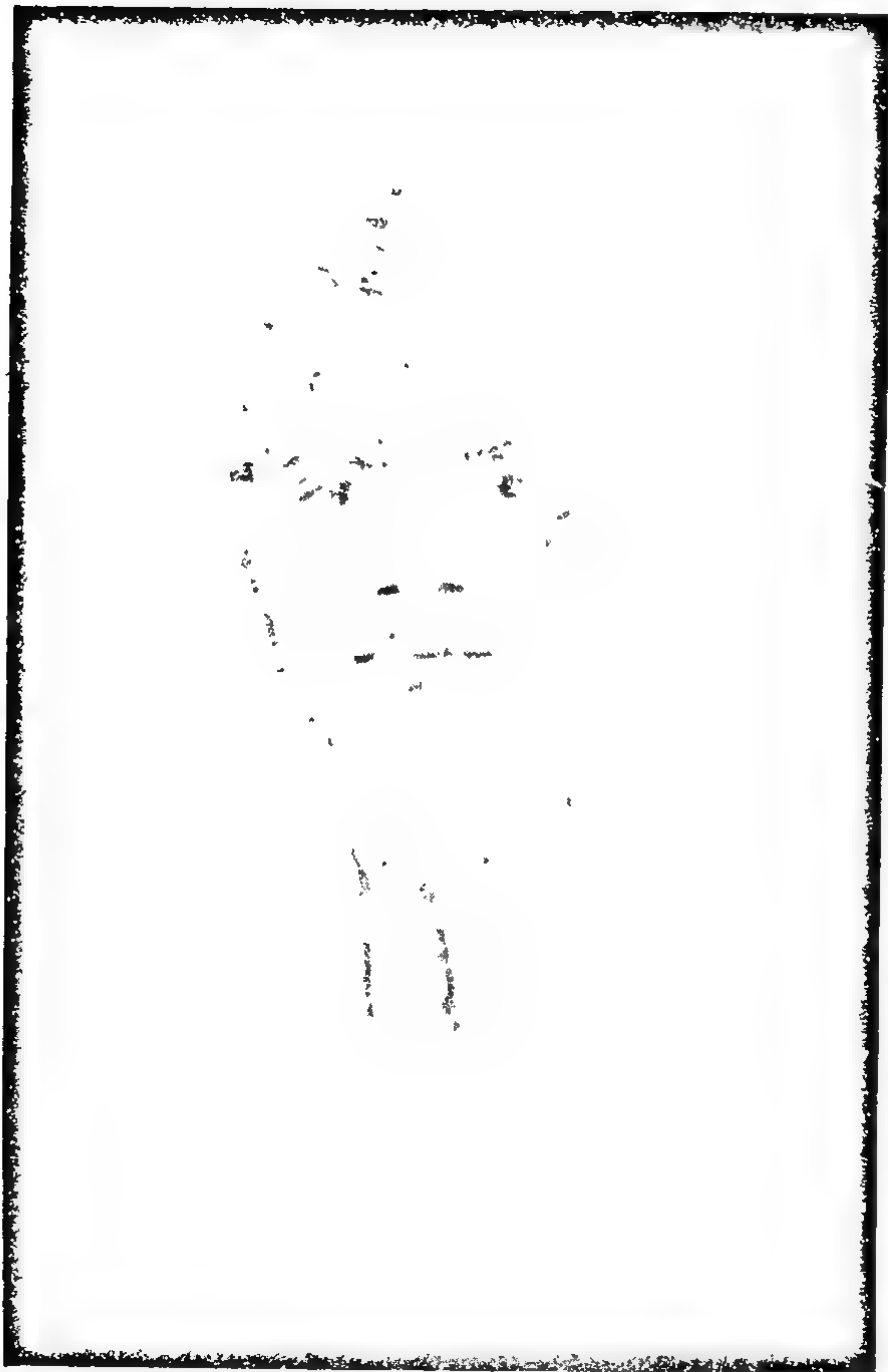
మన చిత్రకారులు కేశములనుచూచి
మానవచిత్రములను రచించిరన్న నమ్మలేదు
న్యూయార్కులో నేదో హత్య జరిగినది
కాబోలు! చితకగొట్టబడి, శకలములుగ చేయబడి,
చెల్లాచెదరుగ పశిపోయిన యొక తలముక్కలు
మాత్రము పోలీసులకు దొరకినవి వానిని వా
రొక శిల్పిచేతికిచ్చి, ఆచురిపి ప్రతిమ నూహించి తయారు
చేయమన్నాడు. ఈ శిల్పి అప్రకృష్టములుపడి ఆశకలముల
క్షణములనే పరిశీలించి పరిశీలించి, వివరకు హత్యల
చేయబడిన వ్యక్తి తలను ప్యారిసుసున్నముతో ప్రతి

ఆంధ్ర చిత్రశిల్పి శ్రీ వి. ఆర్. చిత్రగారి

జపాను పర్యటనము

వి. ఆర్. చిత్రగారు . .

ఆంధ్రచిత్రకారుడు శ్రీయుత వి. ఆర్. చిత్రగారు ౬ మాసముల జపానుయాత్రను ముగించుకుని గత ఆక్టోబరు మాసాంతమున చెన్నపురికి మరలివచ్చిరి. వీరు రవీంద్రుని విశ్వభారతీ కళాభవనమునందు ఆచార్య నందలాలబోసు శిష్యత్వమున ఆరుసంవత్సరములు గడసి, పిదప లక్ష్మోచిత్రకళా విద్యాలయమున కొంత కాలము శ్రీ అసితకుమార హల్దారుని సహాపాఠ్యా

గములై, ప్రస్తుతము (గడచిన ౭ సంవత్సరముల నుండియు) చెన్నపురి కళావిద్యాలయమున శిల్పశాఖకు (Crafts Section) అధికారిగా ఉద్యోగము చేయుచున్నారు.

అరుణోదయనీమ (Land of the rising sun) యని పేరు వహించిన జపానుదేశమున గడచిన ౬ మాసములలో వీరు అచ్చట చూడనగు సుందర నగరరాజములు, కళామందిరములు, కళాప్రదర్శనములు, చిత్రవస్తు నిర్మాణశాలలు మున్నగు ననేక విశేషములను దర్శించియున్నారు. పలువురు చిత్రకారులను దర్శించినారు. తాము నేరీరించిన విషయజ్ఞానము నంతయు చెన్నరాజధానిలోని కళాభిజ్ఞుల కొరకును, జనసామాన్యముకొరకును సంచార చిత్రవస్తు ప్రదర్శనములద్వారా ప్రచారము చేయుటకు సంకల్పించుచున్నారని తెలియుచున్నది. ఇది మిక్కిలి ముదావహముగు విషయము.

ఆంధ్రచిత్రశిల్పి శ్రీ చిత్రగారు జపాను దేశమునకుపోయిన మఖ్యోద్దేశము అచ్చటి శిల్పకాళలమును దెల్పు పింగాణీ, లక్కు, నగగు మున్నగునానితో చేయనగు చిత్రవస్తు నిర్మాణమును పరిశీలనచేయుటయు, భారతీయ చిత్రకళా విశేషమును జపానీయులకు ఉపన్యాసము మూలమున విశదముచేసి తద్వారా ఉభయ

ప్రాచ్యదేశములకును విజ్ఞాన వాణిజ్యాభివృద్ధిని, స్నేహ భావమును పెంపొందించుటయు నైయున్నది.

జపానుదేశమున వీరి పర్యటనములను, ప్రచారమును అచ్చటి పత్రికారాజములలో నెంతయు కొనియాడబడియున్నవి. నగోయాపట్టణమునందలి ధనికులలో నొకరగు జిరోజేమన్ ఇటోగారి (Jiro Joamon Ito) యింట బసచేసి శ్రీ చిత్రగారు నగోయా పిం

గాణీపస్తునిర్మాణశాలను (The Nagoya porcelain works Ltd.), నిప్పన్ పింగాణీ వస్తునిర్మాణశాలను

జపానుహాటలులో చిత్రగారు

(The Nippon porcelain works Ltd.) దర్శించి అచటి నిర్మాణవిధానములను, వాణిజ్యపద్ధతులను విపులముగా అవగాహనముచేసికొనియున్నారు. ఇంతేకాక అచటనున్న కాలములో “కరాత్సు మాస్యమిక పాతశాల” “కరాత్సు వాణిజ్యపాతశాల” మున్నగు విద్యాలయములలో “భారతీయ విజ్ఞానప్రభావము” “భారత జపానుదేశముల ప్రాచీనబాంధవ్యము” మున్నగువిషయములగూర్చి ఉపన్యాసముల నొనర్చి మెప్పుగాచిరి. జపానుదేశపు సుప్రసిద్ధచిత్ర కళాచార్యులగు టైకాన్ యొకోమా (Mr. Taikon yokome, president of the art institute of Japan), రుషి కవాబాటా (Rushi kawabata, president of Suryusha Art Society) గార్లతో కళాసంప్రదాయములు, ఆధునిక చిత్రకళావిధానములు మున్నగువిషయములను గూర్చి ప్రసంగించి జపానీయ విజ్ఞానమును గ్రహించుటయేకాక, తమయొక్కయు జపానుదేశమున గల ౬ వత్సరములనుండియు నివసించుచున్న కేరళ చిత్రకారుడు శ్రీహరి హరన్ గారియొక్కయు చిత్రములను ప్రదర్శించి జపానీయులకు కూడ భారతీయ చిత్రకళావిధానమును చవిచూపి యున్నారు. అట్టి ప్రదర్శనములలో శ్రీయుత చిత్రాగారి ‘చిత్రమాల’ యను వర్ణనిత్ర సంపుటమును, హిమాలయ ప్రకృతి దృశ్యచిత్రము

వి. ఆర్. చిత్రగారు, హరిహరనుగారు

లును జపానీయ పత్రికలలో మిక్కిలి కొనియాడబడి యున్నవి.

ప్రస్తుతము వి.ఆర్. చిత్రగారును, వారితో కూడ చెన్నపురికి విచ్చేసిన జపానీయ పత్రికావిలేఖకు డును పింగాణీ కర్మాగార ప్రతినిధియుఁగు శ్రీయుత త్సుమూరో వాటానోబ్ గారును (Mr. Tsumuro watanobe) రాబోవు క్రిష్టమస్ దినములలో చెన్నపురి నగరమున హింగూ జపానీయ చిత్రశిల్ప వస్తుప్రదర్శన

నెడమవెపునుండి శ్రీ వాటానోబుగారు, చిత్రగారు నము నొకదానిని జరుపు ప్రయత్నములో నున్నారు. ఈ ప్రదర్శనమున వీరు తమతో తెచ్చిన అనేక చిత్ర

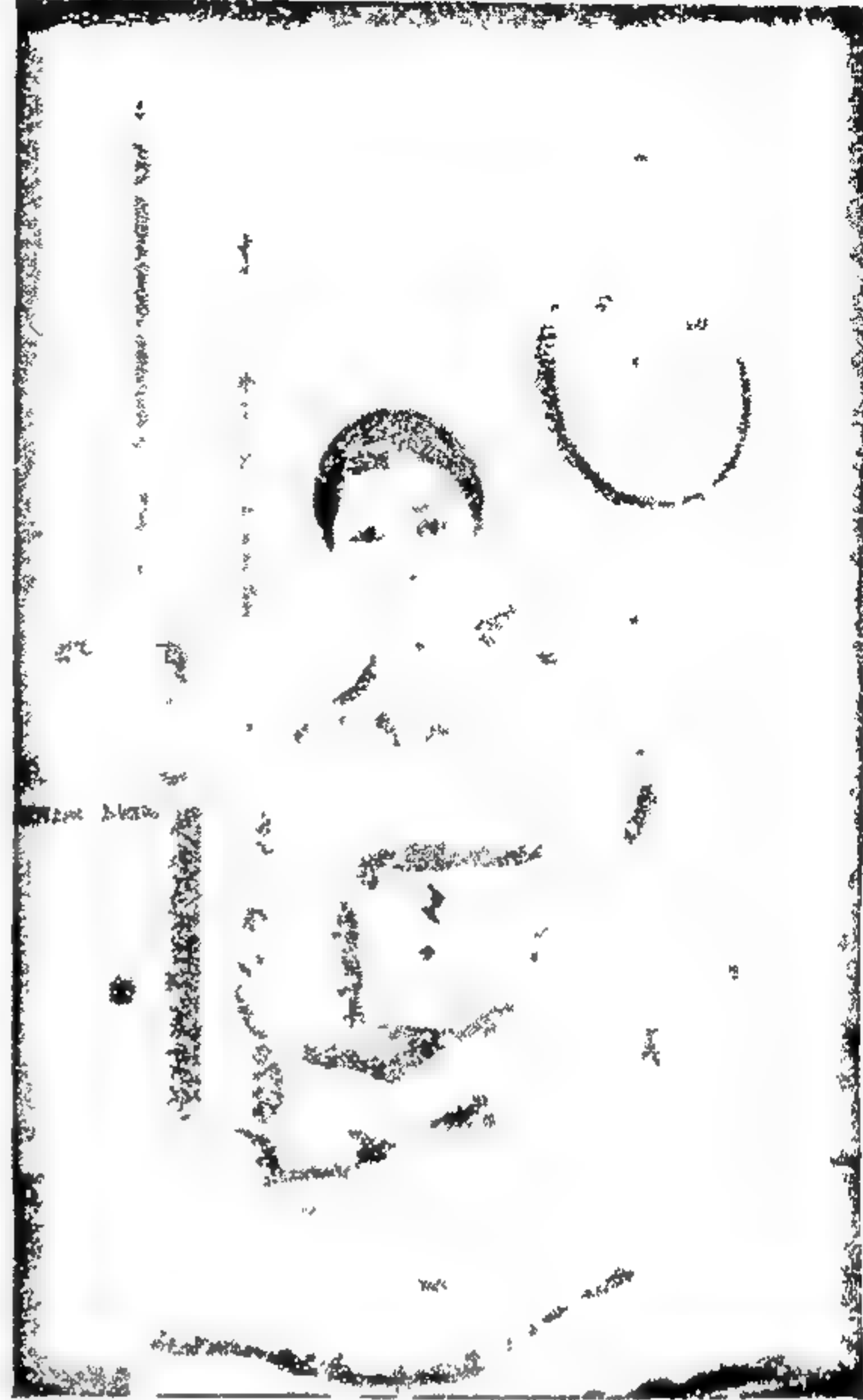
విచిత్ర జపానీసు వస్తువులను ప్రజలు దర్శించుటకు అవకాశము కలుగగలదు. ఈ ప్రదర్శనమును తీసికొని మైసూరు, తిరువాన్కూరు, కొచ్చిను రాజధానీనగరములందు కూడ శ్రీయుత వాటానోబ్ గారు సంచారము సల్పనైయున్నారు.

ఇంతేకాక శ్రీయుత వి. ఆర్. చిత్రాగారు చిత్రవస్తునిర్మాణశాస్త్ర ప్రవీణులగు వాటానోబ్ గారి సహాయమున చెన్నపురిలో నొక పింగాణీ వస్తునిర్మాణశాలను స్థాపించుటకు సంకల్పించియున్నారు. ఈ సందర్భమున వీరు చెన్నపురి గవర్నమెంటు కార్మికశాఖామంత్రి, శ్రీమంతులగు వణిక్పముఖులు, రాజధానిలోని సంస్థానాధీశులు మున్నగువారి సహాయమును పొందగలమని ఆశించుచున్నారు.

శ్రీయుత చిత్రాగారు జపానునుండి తిరిగివచ్చిన పిదప కొచ్చిను సంస్థానాధికారుల ఆదేశమున ఆ ప్రాంతములందలి ఆలయములలో గల ప్రాచీన కుడ్యచిత్రములనుగూర్చి పరిశీలనమొనర్చి, ఒక ప్రత్యేకనివేదికను (A Monogram) తయారుచేసి సంస్థానమువారికి అర్పించియున్నారు.

ఈ సుప్రసిద్ధ యువకచిత్రకారుని జన్మస్థానము విశాఖమండలము. ఆంధ్రచిత్రకారులలో వయసునచిన్న

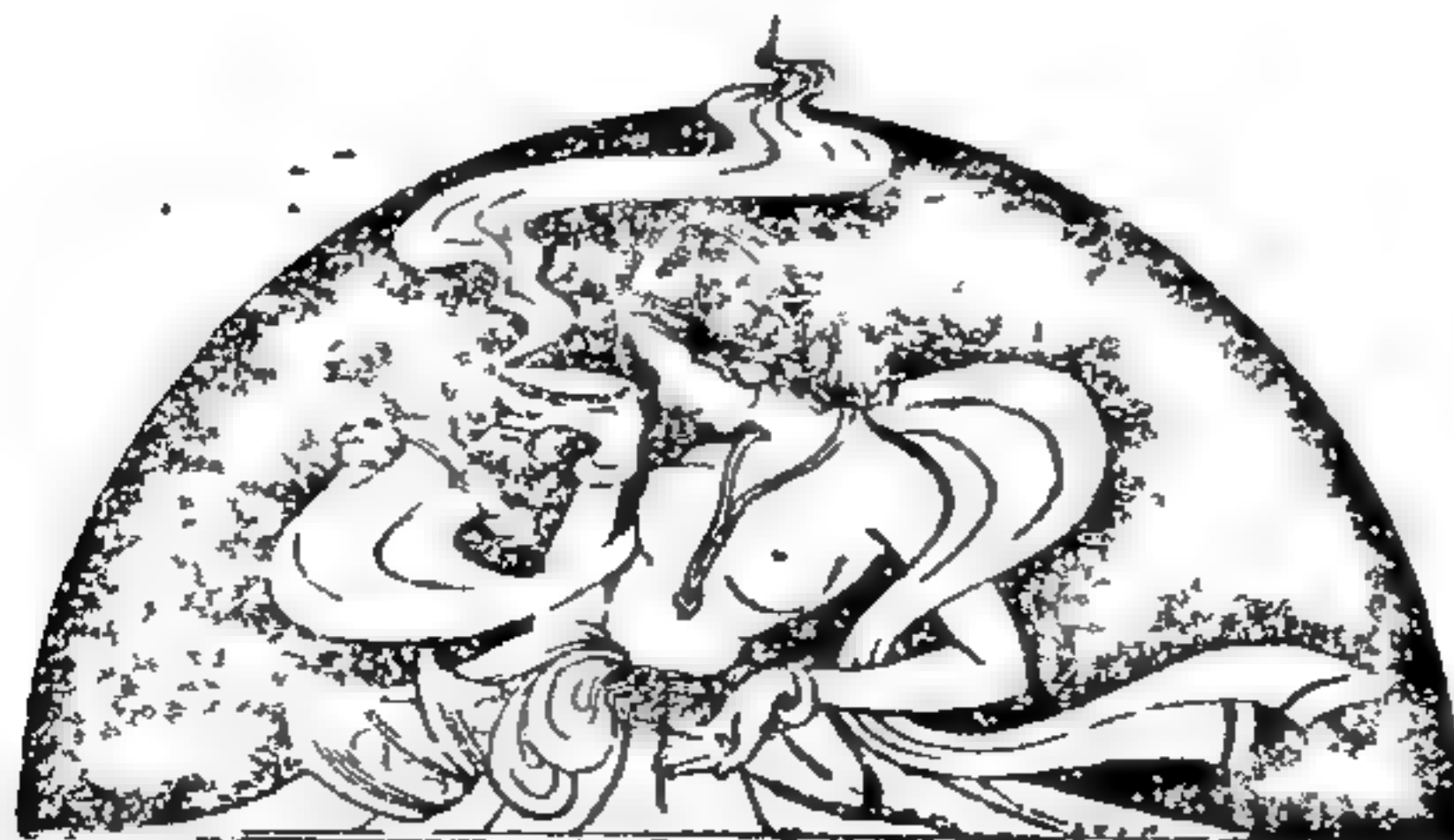
యైనను, సంచారమువల్లను, అభ్యసనమువల్లను కలిగిన అనుభవమున మిన్నయై, ఆధునిక భారతీయ చిత్రకారు

జపాను హోటలులో పనికత్తె

లలో ప్రాముఖ్యము గడించుటయును, ఇతర దేశములంగు గూడ ఆంధ్రకళాప్రభావమును ప్రసరింపజేయుటయును ఆంధ్రులెల్లరును అత్యంత ప్రమోదాభిమానముల వహించు పవలసిన విషయము.

మ. వి.

శ్రీ తిరుమల శ్రీనివాస త్రిలింగ మహావిద్యాపీఠము

అమృతానందనాథస్వామి జయంతి

ప ద్య కు సు మా ం జ లి

కవితీలక కంచనవల్లి కనకాంబ ప్రణీతము

అమృతానందగురుప్రతిష్ఠితము విద్యాపీఠ, మీ తెల్లుదే
 శమునక ధర్మముతత్త్వము నిలుపుచుండగాని, విద్వాంసులక
 శమసంపన్నుల, సత్కవింద్రుల, సమర్పణలను సత్య మ్మిట్టల్
 సుమతుల్ దీనిని బ్రోది సేయ, నదికూర్చు లోకకల్యాణముక.
 కృతయుగఖండ మిక్కలిని శ్రీఃతిపీఠము, దానియగుదు సం
 తతము గనందగుక గురులతత్త్వము, తత్త్వము, సత్కవిత్వముక
 శ్రుతివిహితప్రవర్తనము, సూరిజనాప్తవిశుద్ధకీర్తి, యా
 నతుల కుదాత్తమైన యమనస్కపదంబు, ఘటించు బోధముక.
 పాయనిభక్తితోఁ బ్రతిపాదనహాసల వెంకటేశపం
 చాయతనార్చనం బహరహంబు ముముక్షులు మంత్రయుక్తితోఁ
 జేయును రార్ద్రచిత్తముల శ్రీఃతిపీఠమునందు దీక్షతో
 న్యాయమెకాదే సద్గురులయాజ్ఞల శిష్యులు నిర్వహించుటల్.
 గురుమూర్తి ధరియించి యాహరియె మాకు దోచి భక్తాళిక్
 స్థిరకల్యాణముగూర్పఁగాఁ దగినరీతిక నిల్పె సీపీఠముక
 భరియింపందగు దీని నాంధ్రులు శుభప్రారంభసంపూర్తి, యీ
 శ్వరసంప్రాప్తియు, నాత్మత్వప్రియును విశ్వశ్రేయముగాంచఁగక.
 పూతచరిత్రుని భువనపూజ్యుని సద్గురుమూర్తి గొల్చి వి
 ఖ్యాతివిభూతి గాంచనగుఁగాని ప్రసిద్ధికి గుంపుదూరియే
 సేతలఁజేసి రోతవడి చిత్తము తత్తరమొంది గుండనా
 నే! తదధీనమీజగము లెల్లయటంచు దరించు టొప్పగుక.
 సరదాలక బరమార్థముల్ దొరకునా! శ్రద్ధాన్వితుల్ భక్తితో
 గురుదీక్షగొని సాధుసన్నిధిని వాక్కుంగట్టి యానందసం
 భరితంబైనపదంబు గన్గొనుట ధర్మం బుత్తమం బేటి కీ
 పరిహాసంబగు నుద్యమంబులు భయభ్రష్టత్వసంప్రాప్తికా?

వేత్తల్ విత్తులు వారినిల్పుకొనఁగా విజ్ఞానమున్ బండు సం
పత్తి భారతభూమికయ్యదియె దౌర్భాగ్యంబగున్ భాగ్యమా
పత్తె నయ్యదికల్గియున్ జనులు లాభభ్రాంతిలోకంబులోఁ
గత్తుల్ కత్తులు కల్పికొంచుబహుసంగ్రామాలలోఁ దూలరే.

ఇక్కడ సేమొ డిక్కునని యెక్కడపుట్టిన మొక్కలీండ్రహా
ద్యుక్కులు తూర్పుదిక్కునకుఁ ద్రిప్పికనంగన దిక్కులేనియ
ట్లక్కట పశ్చిమాననుడ వయ్యెద నేలొకొ చూడు మాంధ్రుఁడా !
దృక్కుగ నిప్పునట్టి యుపదేశము చేసిన దేశమిద్దియే.

ఎంత నవీనశాస్త్ర ముదయించిన యింతుక మాట దార్షసి
ద్ధాంతము సర్వకాలముల తత్త్వము శాస్త్ర పురాణ వేద వే
దాంతములందు నున్నది భవార్ణనతాగకమైన చిత్త ని
శ్రాంతినిఁగూర్చు నద్గులకు సద్గురు పీఠము లెల్లకాలమున్.

ధాన్యదేవతల్ గ్రహణ ధారణమున సమదృష్టి పెంచి మ
న్నారలు నాల్గువేదములు నాలుకపై నటించింపఁజేసి, క
న్నారలు మాన దీక్షులఁ గనంబడనట్టి సువస్తువెట్టులు
న్నారము నేటివార మసువారము నిల్పుటె పెద్ద భారమై.

శాస్త్రాభ్యాసము, దేవతాగురు నమస్కారంబు లేకే యన
చ్ఛాస్త్రుల్ ఛత్రము దాల్చి సిద్ధినిడు విశ్వానంబు ఖండింతు వా
క్చస్త్రంబుల్ గొని పామరుల్ కడుఁ బ్రహర్షంబంద వారింపఁగా
శాస్త్ర గానఁగరామిఁకేమి గతి కృష్ణా యోగిరాడ్భూషణా.

దేవునితోడబుట్టె మనదేశము నన్నిగమంబు లప్పు డీ
పావన భూమికిన్ దుల, బ్రభావమునం దిల లేద, పూర్ణమై
కేవల తత్త్వమున్ దెలిపె గ్రీస్తుకు వెన్న నదెన్నినాళ్లకో
లేవఁదొడంగె బాహుబల లేకమున్ మదిలేని దేశములే.

భావమునందు ముందుగఁ బ్రభావమునన్ బరిపూర్ణులై యహం
భావముమాని దేవుని సమాన విభూతినిఁగాంచి రార్యు లీ
పావన భారత వనిఁ బ్రపంచమొ నిన్న నె నిద్రలేచి న
ద్భావములేక యార్యుల నధఃకరణం బొనరించు నేఁ డహా.

రెండును రెండు నాలుగు ధర్మిని ద్రికాలములందు సత్యమం
దుండదు భేదమెందు నెపుడో వచించినవంచు నమ్మకం
బుండదు గాని శాస్త్రములనున్నది నిత్యము నిన్ననుండి యె
ల్లుడికి మారుచుండు నిపు డుజ్వలమైన నవీనశాస్త్రముల్.

సమ్మతి మ్లేచ్ఛభాషలకు ఛాందసుఁ డప్పకవీంద్రుఁడిచ్చె ము
న్నమ్మకచెల్ల యెందు వ్యవహారము హానికి జంకికాదె ప్రా
ణములు పోవునట్టి తరుణమ్మున యావనభాషల నిన్న పే
ధమ్మునరించె శాస్త్రములు ధర్మము తత్వముకాంచు బుద్ధితో.

వ్యవహారంబున కంచు నొప్పుకొన ముంపంజొచ్చెఁబో కొంపలి
ట్లవుగాదంచన కన్యభాష పరధర్మావేశముంగూర్చి, మా
ధవ సంసేవనూర్చి, లోకికపు చింతలే పేర్చి స్వేచ్ఛాసము
ద్భవదు స్తంత్రములందు దూర్చి పరమార్థంబెల్ల పోకార్చుచున్.

కొల్లఁగ నిండియున్న దెటకుం జన నేల జగాన నెల్లెడ
జల్లరదారులన్ విడిచి శ్రీ గురుసూచిత రాజమార్గమం
దల్లనఁబోవు భక్తుల కహా మునులందఱుఁ గన్నహాయి, రం
జెల్లరముం భజంత మెపు డేగునొ ప్రాణము వట్టి మాటలన్.

అన్నియునున్న రాజులకునైనఁ బ్రశాంతి మనంబులోపలన్
సున్న, సమర్థుఁడేని వగచున్ బరిశోధన లెన్ని నేసియున్
మున్న యెఱుంగలే రెటులఁ బోవునో భూతము, లెన్నిభంగులం
దున్నది బ్రహ్మ మీవు నది యొక్కడె సూ, గురుసూక్తిఁ గన్నచో.

కలుగుట దుర్లుటం బెటులొ కల్గినచోఁ బరమార్థబుద్ధి యి
క్కలి ఫలియించు శీఘ్రముగఁ గంజభవాదుల కెంత చేసినన్
గలుగని సత్ఫలంబు, క్షణకాలమునం ఘటియించు నంచుఁ బె
ద్దలు వచియించు మాట లగుఁ దారకముల్ భయవారకంబులున్.

బాలత్వంబునఁ జిత్త మచ్ఛమగుఁ గాపట్యంబు లేకుండు, మా
యాలోలంబగు నావలన్, దనువదే ప్రారంభమందల్పమై
స్థూలంబొగద యేండ్లుచన్న నటు ముందుం బూర్ణమై, తగ్గుబో
కాలంబుంజనఁ బ్రాచి పశ్చిమము నిక్కంబిప్పు వర్ధిలెడున్.

పాండక వాసుదేవులు ప్రభావవిహీనులు లోకమందుఁ బె
క్కండు కలిప్రభావమున గ్రాలుట వాస్తవ తత్త్వవేత్తతా
వాండకు జీవనంబును శుభస్థితియున్ గణపయ్యె నెట్లు కై
కొండొకొ వారు సాధుబుధ గోష్ఠిఁజూచు స్వధర్మనిష్ఠులన్.

స్థూలము సూక్ష్మముఁచు నిరుద్రోవలు ధర్మమునందు నాద్యమున్
బాలన సేయఁగాఁదగును పార్థివుఁడన్యము సాధుసేవలన్
శీలమునన్ ఘటించు గలఁ చెన్ గలిరెంటి నికేమి దిక్కు వే
దాలకు ధర్మరక్ష కవతారము శౌరి ధరింపకున్నచోన్.

పావక నన్నిభంబగు భవంబు మనంబతిచంచలం బెటే
బోవు ధనంబు సంతతియుఁ బోవును, గీర్తియుఁబోవు వెంటరా
వేవియు, వేయు నేమిటికి విజ్ఞులు తజ్ఞులు మున్ను తెల్పు పె
ద్రోవకు సాటిరావు పెజత్రోవలు పావనుజేయ జీవునిన్.

ఏమొనరింప నేమియగు నీ భరతావని మున్ను నేడు నే
మేమిట వన్నెకెక్కునవియే యెటులేనియు నిల్వఁబెట్టనొ
నేమరకుండ నాంధ్రజను లీఁరిపాటి యెఱింగి ధీరులై
సేమము గాంతు రింకఁ బరసీమలకెల్లను దామె నేతలై.

తెల్పెడు పెద్దలం గొలుచు ధీరత లేమినహంకరించి నే
డల్పులు స్వేప్తవాసనల కడ్డని యెడ్డెల దొడ్డిబెట్టి యే
కల్పములేని జల్పములఁ గంతము బొంగురువోవ నాశి వం
కల్పిత ట్నుద్రసిద్ధులను గాంచి హసించెద రెంత వింతయో.

పాడినపాపపాద వినువారికి భారమెయకానుగాకిటుల్
పాడియుఁ బంథయున్ దొలఁగుచారిని దారికిఁదీయఁగీయఁగాఁ
బాడిరి, పాడుచుండి రింక పాడెదరెందతొ సన్నబోంట్లు, కా
పాడగ సాధులన్ భవముపారముఁజేరుచు సారవాక్కులన్.

బెంగాలీయుల కాంగిలేయుల కహా విశ్వోపదేష్టప్రతి
ష్ఠంగల్పించి తదీయమార్గముల నాస్థంబట్టి యాత్మీయులు
ద్రింగోల్పోయిన ముగ్ధు లిద్దమతులై దీపింపఁ ద్రైలింగ్యభా
షం గురీశ్వరతత్త్వబోధకములన్ సద్గ్రంథముల్ వ్రాసితిన్.

అసలేకలికాలము పం-చసహస్రము లందు జరుగ సంకరమగునన్
ముసలయ్యలన్నమాటకు-దొసంగగునని నేటివారు తొడగుదురేమో.

యోషాశూద్రులకున్ బురాణము ల నెన్నోయుండ గీర్వాణమం
దీపత్తద్భవభావముందెలియలే రీ నేటివారంచు మున్
భాషన్ నన్నయభట్టనాసెను బ్రబంధం, బద్ధియున్, గ్రామ్యదు
ర్భాషాభూషుల ఘోషలో నణగె సంరక్షించువా ర్లేమిచే.

నన్నయచిన్నయల్ మొదలనన్ దుదిగఁగలగ్రంథరాజిలో
నున్నతమైసభావములె యున్నవి మొన్నను నిన్న చేడొ య
న్నన్న! యసభ్యభావము లనంతము పొత్తములందు నచ్చులై
వన్నెకునెక్కి- సత్కవుల వాక్కులనొక్కుచునున్న నక్కటా!

ఆచారం బెఱు కట్టుబాట్లు నటె త్రోయంబోల దార్షంబులన్
శ్రాచీనుల్ రసలుబ్ధులౌట నొగొ సైశంజూతురేకాక, యి
ట్లేచెత్తేవియు మోపుఁగట్టి సభ నొత్తే బేరుతోనమ్ము నీ
వాచారంభుల ప్రల్లదంబులను సైశంజాల రొక్కింతయున్.

అరయన్ బ్రహ్మమె యౌ రసంబనుచు బ్రహ్మజ్ఞానులన్నారు, దు
ర్భాషా గ్రామ్యగుతుంబులన్ ఎనగఁ గర్ణంబుల్ గడున్ నొచ్చు నీ
శ్వర! యెట్లోర్వఁగవచ్చు బ్రహ్మమె ప్రపంచం బన్మహావాక్యవి
స్ఫురణ దానిమిఁ గొంత పూసఁగనువ న్చున్ గాక చీకాకులోన్.

నావశమా పరాంబికయె నా కల మాఁడగఁజేయఁ బాయకే
నీవిధి వ్రాయుదానఁ దరమే ననుబోటికి నిట్టివో నహం
భావముపూని పల్క గురు భావములన్ నిజధర్మగీత్తుపై,
భావమునిల్చు టాంధ్రుల స్వభావముగా విధియింపు వైవమా!

ఓమితి శివమ్.

ఇంగ్లీషు - కన్నడనిఘంటువు - ఒకటవభాగము.

(A మొదలు Billow వఱకు)

పు. ౯౯. ప్రధానసంపాదకులు బి. వెంకట సార
ణప్ప; ప్రకాశకులు మైసూరు విశ్వవిద్యాలయము,
బెంగళూరు.

ఇంగ్లీషు వాఙ్మయ ప్రపంచమున నుప్రసిద్ధుడగు
జాన్సన్ (Johnson) ఇంగ్లీషు భాషనుగూర్చి క్రింది విధ
మున చెప్పియున్నాడు:

“...that it is copious without order and
energetic without rules; that wherever the
view is turned there is perplexity to be
disentangled and confusion to be regulated;
that choice is to be made out of the bound-
less variety without an established principle
of selection; adulterations are to be rejected
or received without the suffrages of writers
of classical reputation or acknowledged
authority.”

ఇట్టి ఇంగ్లీషు భాషను సాధించవలెనన్న సరి
యైన నిఘంటువులున్నగాని పీఠపడదు. సంపద్యమును
బట్టి ఒక వాక్యమునందలి పదముల కన్నిటికిని ఏదోవిధ
ముగ అర్థము కుదిరినను పదసామ్రాజ్యమును గుర్తెరుంగుట
కును, అర్థమునందలి సూక్ష్మభేదములను అవగాహనచేసి
కొనుటకును ఉత్తమనిఘంటువు అత్యవశ్యకము.
కన్నడపదములకు ఇంగ్లీషున అర్థమిచ్చు ఒక ఉత్తమ
నిఘంటువును కిట్టెల్ (Kittel) దొర చాలకాలముక్రింద
టనే రచించియున్నను ఈ నిఘంటువు కన్నడభాష
నేర్చుకొనగోరువారికి ఎక్కువగా ఉపయోగపడునేగాని
ఇంగ్లీషు నేర్చుకొనువారికి అంతగా ఉపయోగపడదు.
ఈ కొరతను దీర్చుటకే ఇట్టి నిఘంటువును రచించుటకు
మైసూరువిశ్వవిద్యాలయమువారు పూనుకొనియున్నారు.

ఈ నిఘంటురచనము కేవల మొక్కని యధీన
ముననే ఉండక, ఇందున కొక సంపాదకీయవర్గ మేర్పడి
యుండుట ఒకవిశేషమే. ముఖ్యసంపాదకులు బి. వెం
కటసారణప్పగారు. కర్ణాటక సాహిత్యపరిషత్తునకు
ఉపాధ్యక్షులుగ నున్న గుండప్పగారు, విశ్వవిద్యాల
యముననున్న ఇంగ్లీషుప్రాధేసరుగానున్న బి. ఎస్.
శ్రీ కంగయ్యగారు మొదలగువారు సంపాదకీయవర్గము
నందున్నందున ఈ నిఘంటువు తప్పక అధికప్రాముఖ్య
మును బడయగలదు.

నిఘంటురచనము కష్టసాధ్యము. కాని ఇదిరర కీ
ఎన్నియో ఇంగ్లీషు నిఘంటువు లున్నవిగాన వారి సహాయమున నొక ఇంగ్లీషు కన్నడ నిఘంటువును రచించుట
కొంతసుకంమే. కాననే ఈ నిఘంటురచనమునందు
సంపాదకీయ వర్గమువారు ఇంగ్లీషు నిఘంటువులలో
ఉత్తమమయినదగు ఆక్స్ ఫర్డు కన్సైస్ డిక్షనరీ
(Oxford concise Dictionary) పైన ఆధారపడియు
న్నారు. పదముల అర్థములను చర్చించునపుడు ఒకొ
కప్పుడు ఆక్స్ ఫర్డు కన్సైస్ డిక్షనరీని మాత్రమే కాక
షార్టర్ ఆక్స్ ఫర్డు డిక్షనరీని (Shorter Oxford
Dictionary), వెబ్స్టర్ డిక్షనరీ (Websters
Dictionary)ని కూడా పరిశోధించి అందలి విషయ
ములనుకూడా కొంతమట్టుకు ఉపయోగపరచుకొనియు
న్నారు. కాని ఆక్స్ ఫర్డు డిక్షనరీయందువలె ప్రతిపద
మును ప్రత్యేకముగ నిర్వేక ప్రధానపదముల సీర్షికక్రిం
దనే ఆపదముల నానువాచకములు మొదలగు జన్యపద
ముల నన్నిటిని చేర్చియున్నారు. ఒకొక సంపద్యమున
ఈ పద్ధతి ప్రారంభమగుట అంత అనుకూలముగ లేనట్లు
తోచుచున్నది. ఉదాహరణముగ Advisory, Adno-
minal, Abrasive అను పదములను గైకొందము.
వీనికి Advice, Adnown, Abrade అను పదము
లకును లేఖనమునంధు కొంతభేద మున్నందున ఇంగ్లీషు

భాష సంతగా ఎరుగని ప్రారంభకులకు పై పదముల నేముఖ్యపదములై క్రింద జూడవలెనో తెలియక కొంతశ్రమ కలుగవచ్చును. కాని కొన్ని సందర్భములందు మాత్రము ఈ నిఘంటువునందు ఇట్టిపదములను వేర్వేరుగానే ఇచ్చి యున్నారు. ఉదాహరణము Accidence, Accident.

కొన్ని పదముల అర్థములు సందేహమునకు ఎడ మిచ్చుచున్నవి. Anatomy అను పదమునకు క్లాసైన్ ఆకుస్పర్డు డిక్షనరీయందు “(Popular skeleton, mummy, emaciated creature” అని యుండిన ఈ నిఘంటువునందు “(యాథియాగి) అస్థిపంజర; రక్షితశవ (కళేయదం తిట్టికవ హోణ); (యాపకవాగి) జీవచ్ఛవ” అని యున్నది. “యాథియాగి” అని చెప్పుట వలన పై యర్థము సరియైనదే యని యభిప్రాయము కలుగుటకు ఆస్పదమున్నది. ఒక Emaciated creature అనిన ‘జీవచ్ఛవ’మని తర్జునాచేయుట సామ్యముని చెప్ప నలవికాదు.

కొన్ని ముఖ్యపదముల కిచ్చిన పర్యాయపదములు సర్వజనసమ్మతములు గాజాలవు. Astronomy ఖగోళ శాస్త్రమునుటకన్న జ్యోతిః శాస్త్రమునిగాని, నక్షత్ర శాస్త్రమునిగాని చెప్పిన బాగుండునేమో. Meteorology పవనశాస్త్రమునుటలో లక్షణము అవ్యాప్తివోషమునకు పాల్పడుచున్నది. Physics ను భౌతికవిజ్ఞానమునిన యెడల Geology ని భౌమవిజ్ఞానముని నీలయనరాదు? భూవిజ్ఞానమునుటలో విశేషమేమి? Archaeology ప్రాచీనవస్తు శాస్త్రముని చెప్పు వలన ప్రాముఖ్యము తయు నిర్జీవములైన ప్రాచీన వస్తుసమూహమునకే వన్పి నది గాని ఆవస్తువులను నిర్మించిన మనుష్యులకు రాలేదు.

పదముల అర్థమును సువిశదము చేయుటయేకాక వీలైనంతవరకును పర్యాయపదముల నిచ్చుటయే నిఘంటురచయితల ప్రధాన కర్తవ్యము. పదముల వివిధార్థములు వాని ప్రయోగములనుండియే కాని ఇతర విధముల బోధపడదు; కాన ఆధునిక నిఘంటువులందు ప్రతి పదముక్రిందను అనేక నాక్యములను ఉదాహరణరూపముగ నిత్తురు. ఈ యంశమునకు మాత్రము ఈ నిఘంటువునం దంత ఎక్కువ ప్రాముఖ్యము నిచ్చినట్లు గాన

రాదు. అంతేకాక క్లాసైన్ ఆకుస్పర్డు డిక్షనరీ నేడు ప్రచారములో నున్న పదములను, అర్థములను మాత్రమే విశదీకరించును. కాన దానిపై నాధారపడి యున్న ఈ కన్నడ నిఘంటువు ఇంగ్లీషునందలి ప్రాచీన పుస్తకములను చదువునప్పుడంతగా ఉపయోగపడదు. అట్టి సందర్భములందు ఇంగ్లీషునందే అర్థమునిచ్చు ఇంగ్లీషునిఘంటువును మాడవచ్చు నని సమాధానము చెప్పవచ్చును. కాని సంపూర్ణముగ నీసూత్రముపైననే యాధారముచేసి వాదింపనచో అట్టినిఘంటువు ప్రాముఖ్యమే సందేహస్పదమగును. కాన కన్నడ విశ్వవిద్యాలయమంతటివారే పూనుకొనినప్పు డిట్టికార్యము నింకను ఉత్తమముగా నెరవేర్చినచో ఎంతయో బాగుండెడిదని చదువరులకు తోచవచ్చును. ఐనను అత్యధిక వ్యయశ్రమలకు లోనై, వెల యధికముగు నిఘంటువును ప్రచురించుటకు మారు జనసామాన్యమునకు ఉపయోగపడునట్టి నిఘంటువును సరసముగ వెలకు నొసగుటకు మైనూరు విశ్వవిద్యాలయమువారు పూనుకొనియుండుట కడు ప్రశంసార్హము.

ప్రధానపాఠశాలందును, కళాశాలందునుగూడ మాతృభాషలోనే విద్యావ్యాపంగము జేయవలెనని వాదించువారు ఇట్టి నిఘంటువులు లేకున్న మాతృభాషలోనికి పుస్తకములకు తర్జునాచేయుట గుస్సాగ్యమని తగచు గమనింపరు. భౌతికరసాయనాది శాస్త్రములటుండు సామాన్యగ్రంథములకుగూడ ఇంగ్లీషునుండి మాతృభాషలోనికి తర్జునాచేయునపుడు ఎన్నియోపదములకు పర్యాయపదములు సులభముగ జ్ఞప్తికి రాక పూని నకార్యము గుస్సాగ్యమని తోపజేయును. ఈ నిఘంటుప్రచురణకు వలన కన్నడనేకస్థలకు ఇట్టివిక్కులన్నియు చాలచుట్టుకు తొలగిపోగలవు.

పుట్టనర్థి శ్రీనివాసాచార్యులు

ప్రతిభ

ఇది ‘నవ్యసాహిత్య పరిషత్తు’యన ప్రకటించే త్రైమాసిక పత్రిక.’ సంపాదకుడు, ప్రకాశకుడు: తెలికి చెల్ల పంకటరత్నం. ఉబుల్ క్రాను సైజు. ఫెదర్ వైటు

కాగితము. చక్కని అచ్చు. చందా సంవత్సరమునకు రెండు రూపాయలు. విడి సంచిక (తపాలాఖర్చులు కాక) ఎనిమిది అణాలు. వలయువారు గుంటూరిలోని నవ్యసాహిత్య పరిషత్తుకు వ్రాయవలెను.

సంపుటము ౧. సంచిక ౧. పుటలు ౧౧౬;
సంచిక ౨. పుటలు. ౧౧౭—౨౧౨.

మొదటి సంచికలో ఆంధ్ర, వాఙ్మయం-పుట్టు పూర్వోత్తరాలు, శాసనములలోని తెలుగుభాష, పద్య రచన, రాష్ట్రీతరాంధ్రులు - నవ్యసాహిత్యము, భాషా సంస్కరణము అను గద్యవ్యాసములు; 'మాపరెంటు కూతురు' అను కథ, ప్రణామము, ఆషాఢ మేఘము, ప్రణయగాథ అను పద్యవ్యాసములు; వణ్ణవతి, తువ్వాయి, గీతం, రోడ్డుపక్కన మొదలగు గేయాలు, జాబులు, గ్రంథవిమర్శనము, సంపాదకీయ విజ్ఞాపనము లును కలవు.

రెండవసంచికలో 'మువ్వగోపాలా!', కథానిక, నాలోమార్పు, భాషాప్రయోగవిధానము అను వ్యాసములు, భారతీకతకము, పశ్య, ధన్యజీవి, ధిక్, కోకిలా!, సర్వజ్ఞస్వామి, జైలులో, కృష్ణవేణి, వేగు, దివ్యదర్శనము అను పద్యవ్యాసములు, 'మాటపట్టింపు' అనేకథ, భవిష్యత్తు, నిరీక్ష, నీకల్లు, తెలుగుతోట అను గేయములు, గ్రంథవిమర్శనలు కలవు.

పై రెండుసంచికలయందును, సుప్రసిద్ధ పండిత కవులగు శ్రీ కొమాంమూరి కృష్ణమాచార్యులు, శ్రీపంచాగ్నుల ఆదినారాయణశాస్త్రి, శ్రీనోరి నరసింహ శాస్త్రి, శ్రీ చింతా దీక్షితులు, శ్రీ కుందూరి ఈశ్వరదత్తు, శ్రీగిడుగు వెంకట సీతాపతి, శ్రీ మండపాక పార్వతీశ్వరశాస్త్రి, శ్రీ వేమల సత్యనారాయణ శాస్త్రి, శ్రీ తెలికిచెర్ల వెంకటరత్నం, శ్రీ కవికొండల వెంకటరావు, శ్రీపిలకా గణపతిశాస్త్రి, శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, శ్రీ శివశంకరశాస్త్రి, శ్రీ వెంపటి నాగభూషణం, శ్రీజి. జాషువ, శ్రీ ఇంద్రకంటి హనుమచ్ఛాస్త్రి, శ్రీ బొడ్డు బాపిరాజు, శ్రీ అడివి భాపిరాజు, శ్రీ పురిపండా అప్పలస్వామి, శ్రీ మల్ల

వరపు విశ్వేశ్వరరావు, శ్రీ కొడాలి అంజనేయులు, శ్రీ కందుకూరి రామభద్రరావు మొదలగువారు రచించిన వ్యాసములు కలవు.

అంతకు బూర్వము తెలుగుమాగాణమున నెల కొల్పబడిన పరిషత్తులు, సారస్వత సమాజములు ఆఘని కాంధ్ర వాఙ్మయమునకు, సర్వజన వ్యవహారసిద్ధముగు భాషకును తగిన ఆదరమును, సోపానము ఈయని కారణమున పయివాని నుద్ధరించుటకు కొలది ఏండ్లక్రిందటనే 'నవ్యసాహిత్య పరిషత్తు' అను సభ కొండ్రు సమగ్ధులగు ఆంధ్రపండితకవుల ప్రయత్నమున వెలసినది. ఆ పరిషత్తువారి ప్రధానోద్దేశములలో ప్రతికా ప్రకటన మొకటి. దానిమూలముననే వారు తమ ఉద్దిష్ట కార్యములను నెరవేర్చు నవకాళము కలుగును. ప్రకటితములగు సంచికలలోని వ్యాసములు వారి అభిప్రాయములకు అనుగుణములై ఉద్దిష్టకార్యములను నెఱవేర్చుటకు చాలవరకు అనుకూలములయి ఉన్నవి. అందులో ప్రతికలోని ఎక్కువ పుటలను ఆక్రమించుకొని, ప్రధానములని అనుకొనదగిన వ్యాసములం గూర్చి ఇచ్చట కొంచెము వ్రాయబడును.

శ్రీ ఆదినారాయణ శాస్త్రిలుగారి 'ఆంధ్రవాఙ్మయం-పుట్టు పూర్వోత్తరాలు' అను వ్యాసమున ఆంధ్ర వాఙ్మయపు సంగ్రహ చరిత్రము, ఆఘనికాంధ్ర వాఙ్మయపు వైశిష్ట్యము, నవ్యసాహిత్య పరిభాష మొదలగు విషయములు విపులముగ చర్చింపబడినవి. ఆఘనికనాఙ్మయాభిమానులు ఆమోదించి అనుసరింపదగిన విషయము లిందు చాల కలవు.

శ్రీ నోరి నరసింహశాస్త్రిగారి 'వణ్ణవతి' అను గీతమున కథాసంవిధానముకంటె రచనాచమత్కృతి అధికము. రాజు స్వాభ్యుదయమునకై గురుపుత్రుని కాళికి బలియిచ్చుట యిందలి కథావస్తువు.

శ్రీ దీక్షితులుగారి 'తువ్వాయి' పది పాదముల చిన్న గీతిక అయినను చాల హృద్యముగ ఉన్నది.

శ్రీ కుందూరి ఈశ్వరదత్తుగారి 'శాసనములలోని తెలుగుభాష' అను వ్యాసమున వారు పరిశోధించి

కనిపెట్టిన క్రొత్త విషయములు కొన్ని వివరింపబడినవి. వారు చర్చించిన 'ఇసుప యెడ్లు' అను పదమునుగూర్చి, ప్రయోగ వైచిత్ర్యములు, వ్యాకరణ విశేషములలో కొన్నిటినిగూర్చియు కొంత అధికముగ తెలుపవలసి యున్నది. ఆ విషయము లొక ప్రత్యేక వ్యాసమున వివరింపబడును.

శ్రీ సీతాపతిగారి 'పద్యరచన' అను వ్యాసమున యతి, ప్రాసలు శబ్దాలంకారములని, కవులు తమయిచ్చ వచ్చిన ఛందస్సులను క్రొత్తగ కల్పించుకొని పద్యరచన సాగింపవచ్చునని, 'ఛందోబద్ధ మయినంతమాత్రాన వట్టి మాటలు కవిత అనిపించుకొను' అని వివరించి నారు. వారి ఉపదేశము ఉచితము. ఈ వ్యాసమున మొదటినుండియును ఛందస్సులను, యతిప్రాసలను మార్చుకొనుచుండుట ఉన్నదని విపులముగ వివరింపబడి నది.

పార్వతీశ్వరశాస్త్రిగారి 'రాష్ట్రేతరాండ్రులు- నవ్యసాహిత్యము' అనువ్యాసమున రాష్ట్రేతరాండ్రులు నవ్యసాహిత్య పరివత్తువారికి పంపిన సందేశము తెల్ప బడినది.

శ్రీ వెంకటరత్నముగారి 'భాషాసంస్కరణ ము'లో వ్యావహారికాంధ్రప్రాశస్త్యము, దాని పరమ ప్రయోజనము వ్యక్తపరుపబడినవి.

శ్రీ దీక్షితులుగారి 'సూపరెంటుమాతురు' అను చిన్నకథ ప్రతికకు ఒక అమూల్యాలంకారము.

శ్రీ కృష్ణగూచార్యులుగారి 'ప్రణయగాఢ' కథా సరిత్సాగరమునందలి, లేదా అట్టిదానియందలి కథకు పద్యానువాదము, కథ ప్రాతదే అయినను ఆచార్యులవారి కవితాశిల్పము దానికి క్రొత్తదనమునుగూర్చి నది.

శ్రీ సీతాపతిగారి 'భారతీకథకము' (అసమ గ్రము) వ్యావహారికాంధ్రప్రాశస్త్యమును తెలుపు 'భారతీ' ప్రబోధము. ఇందొకచోట శతకకర్త 'పలు కులపాండు లేక రసభంగము నేయుమఁ, బ్రాతపడ్డమాటలఁ దమ నేర్పు నూపుచు' అను తిక్కనపద్యభాగ

మునకు 'తనలోకమునకొ విసఁబడ్డపల్కులకొ బలుకుచుఁ గాదె సత్కవి ప్రబంధములెల్ల రచించు'నను భావమును వివరించిరి. కాని ప్రాతపడ్డమాటలనఁగా వ్యవహారికభ్రష్టములగు మాటలని యర్థము చెప్పటకంటె 'పూర్వపు (తనకంటె) కవులచే ఒక భావమునందు వాడబడి, తిరిగి ఆభావముందే వాడబడిన పదము'లని అర్థముచెప్పట సరసము. 'తమ నేర్పు చూపుచు' అను తదనంతరపదముపై అర్థమునకు అత్యంతానుగుణము. ఇట్టిమాటలే 'ఎరిగిలి మాటలు' అని లోకమున ప్రసిద్ధములు. శ్రీ సీతాపతి గారు కేవలము వ్యవహారికాంధ్రాభిమానులగుటచే ఆ యర్థమునే గ్రహించియుండురు.

శ్రీ నాగభూషణంగారి 'మువ్వ గోపాలా!' చక్కని విమర్శవ్యాసము. క్షేత్రయ్యను గురించిన క్రొత్త సంగతులు ఇందు కొన్ని వివరింపబడినవి.

శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారి 'ప్రభువాక్యము' అన్ని విధములను వారి 'పద్మావతీ చరణ చారణ చక్రవర్తి'కి సాదర్యమును పొందుచున్నది. కథ హృద్యము. రచన హృద్యతరము. 'ఏల చెప్పగవైతివి' అని శ్రీ శాస్త్రి గారు ఒకచో విచిత్రముగ ప్రయోగించినారు. 'చెప్పవు వితివి=చెప్పవైతి'వైనట్లు, చెప్పగవు+అయితి అని ఇచ్చట సంధి చేయవలెను. 'చెప్పవు' అనుదానికి 'చెప్పగవు' అని ప్రయోగించుట అననుగుణము.

శ్రీ ఆమంచర్ల గోపాలరావుగారి 'మాట పట్టిపు' చిలకమర్తి వారి 'గయోపాఖ్యానము' నకు అనుకరణము. కథలో చివర కొంతమార్పు కలదు. కాని అది విరసముగ ఉన్నది. రచన వ్యావహారిక మగుట, ఖండి పాండవులతోపాటు అరణ్యవాసమునకు పంప బడుటయు ఇందలి క్రొత్తదనములు.

శ్రీ హనుమచ్ఛాస్త్రిగారి 'కథానిక' చిన్న పరిశోధకవ్యాసము. ఇప్పటి చిన్న కథకు ప్రాచీనాలంకారికులు చెప్పిన కథానికాలక్షణములు సరిపోవుటచే ఇది కథానిక అని పిలువబడుట ఉచితమని యిందు చక్కగ వివరింపబడినది.

శ్రీ శివశంకరశాస్త్రిగారి 'నాలోమార్పు' (సశేషము) వారి జీవితచరిత్రలోని వాఙ్మయనేపథ్యము చెందిన

ఒక భాగము. వారి సారస్వతాభిమానము, సారస్వత కృషి కొంతవఱకు ఇందు వివరింపబడినవి.

శ్రీ సత్యనారాయణగారి 'మాక్లి దుర్గంబా' కుక్క' స్వాభావిక వర్ణనలతో గూడిన చక్కని కథ. చాల హృద్యము.

శ్రీ వెంకటరత్నంగారి 'భాషా ప్రయోగవిధానము' కూడ 'భాషా సంస్కరణము' వలెనే వ్యావహారికాంగ్రవివయకము; తత్సమర్థకము.

మిగిలిన పద్యవ్యాసములు, గీతములు చాలవఱకు హృదయంగమములు.

ఇందలి పద్యవ్యాసములు తక్కు తక్కిన గద్య వ్యాసములు, గీతములు వ్యవహారికాంగ్రమున రచితములు.

'ప్రతిభ'లోని వ్యాసములు చాలవఱకు 'ప్రక' జేరు సార్థకపరచుటకు తగియున్నవి. పరివర్తువారా మోదించు వ్యావహారికాంగ్రము గద్యరచనకు అత్యంతము అనుకూలము. గేయములకు అనుగుణము. అట్లయినను ఎవరి ఇచ్చకువచ్చినట్లు వారు వేరువేరు విధముల రచించినచో వ్యావహారికభాష సైతము కొరకరాని కొయ్య అగును. కాన తగినట్లు నియమములు కొన్ని దానికి అపేక్షణీయములు. అట్లు లేనినాడు ప్రయత్నమునకు తగినఫలము దుర్లభముగను.

నవ్యసాహిత్య పరివర్తువారి ప్రయత్నములు ప్రశంసింపదగినవి. 'ప్రతిభ' తగినరీతిని భాషావాఙ్మయ సేవ చేయగలదని విశ్వాసము. సంపాదకులు ఇంకను ప్రయత్నించి భాషా, వాఙ్మయములకు సంబంధించిన-తదుపకారకములగు వ్యాసములను ఆయా విషయములలో పరిశ్రమచేసినవారిచే వ్రాయించి భాషకు, వాఙ్మయమునకును తులలేని సేవ నొనర్చెదరుగాక!

బు. వేం. ర.

“ సంయుక్త ”

గ్రంథకర్తలు: భాగవతుల వెంకట శాస్త్రి
బి. ఎ., ఎల్. టి; విద్యాకా తంగిరాల రామమూర్తి
బి. ఎ., బి. ఇశి,

ప్రకాశకులు: సరస్వతీగ్రంథమాల, కాకరపర్రు.

ప్రతివెల రు. ౦-౧౨-౦; క్రాసుపైజు; సమారు ౧౪౦ పేజీలు, రఫ్ కాగితము.

పై గ్రంథమాలయందు ౪౨-వ పుష్పముగ ప్రకటింపబడిన ఇయ్యది చరిత్రాత్మక నాటకము. “ఈ నాటకము గ్రంథకర్తలగాని, పకాశకులగాని వ్రాతమూలమున ననుమతిపొందనిదే ప్రదర్శింపమాడదు” అను నొక ఆంక్షను ప్రకాశకులు ప్రయోగించి యొకవిధముగ ప్రచారమును నిరోధించుచున్నారు

నేడు భారతస్త్రీజాతి వెలుగుకురా నెంచుచున్నది. పురుషులవలెనే వారును సాంఘికరాజకీయాది విషయములందు సమానప్రతిపత్తిని కోరుచున్నారు. ఇప్పట్లున సంయుక్తవంటి భారతనారీమణుల గాధలు వారిలో వీరలేజోలక్షణములు పెంపొందుట కెంతేని తోడ్పడగలవు. ఈసంయుక్తగాధ పాఠదే కాని నూతనము కాదు. సంయుక్తపృథ్వీరాజుల వివాహమే యిందలి ప్రధానముగ విషయము. అయినను హిందూరాజుల నడమ కలహములు, దీని నాధారముగ తీసికొని తురకల తాంత్రికము, నడుమ నడుమ యుద్ధములు మొదలగునవెన్నియో సంఘటిల్లుచు. శైలి సరసము. పద్యము లాండదగు స్థానము, పాత్రల కుదితముగుభాష మున్నగు విషయములందు గ్రంథకర్త లంతగ శ్రద్ధవహించినట్లు తోపదు. ఇందు “దరువులు” చేర్చకుండుటకు గ్రంథకర్త లభినందనార్హులు. రంగవిభజన మొనర్చుపట్ల కొంతయుక్తి అవసరము. ప్రథమాంకము ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ రంగములు ఒకే అడవిప్రదేశమునందు వేరువేరుగ అమర్పబడినవి. మనరంగమునం దిది సాధ్యపడునా? సాధ్యపడినను రంగముల మార్పుదలకగు కాలపరిమితి సంగతియేమి?

విద్యాధికులగు నీగ్రంథకర్తలు నాటకరూపమున రచింపఁగిన అపూర్వవిషయములను భారతదేశచరిత్ర నుండి నేకరించి హెచ్చుగు భాషాసేవ చేయుటయేగాక యీనాటి స్వాతంత్ర్యతృష్ణ నదీపింపజేయు సాధనముగ నొనర్తురని యాశించెదము.

“ సంతానం ”

“వ్యామోహము”

గ్రంథకర్త: కొత్త భావయ్యచౌదరి.

ప్రకాశకులు: కొండపల్లి - వీరవెంకయ్య - రాజమండ్రి.

ప్రతివెల రు. ౧-౦-౦. డెమ్మినైజు. ౧౯౬౬
పేజీలు. రఫ్ కాగితము.

ఇయ్యది పదునాల్గు ప్రకరణములతో కూడిన సాంఘికనవల. ఇండీతి యితీవృత్తము ప్రేమగాధ. నాయికానాయకులు భరతుడు, రాగలతిక యమవారలు. రాగలతిక బాలవితంతువు. భరతుడొక ధనవంతునకు పెంపుడుపోయి పెంపుకుతండ్రితో కలహించి యీబాల వితంతువును పరిణమ మాడును. వివాహమునకుపూర్వము వీరిలో మోహంకురములు పొడసూపెను. ఆదిన్ననాటి ఉడుకు ఉబుకే పెంపుడుతండ్రిని, జనకపక్షమువారిని తృణీకరించుట, వేరుకాపురము పెట్టుట, తండ్రితో వ్యాజ్యమాడుట, చివరకు తనలో దుర్వృత్తులు హెచ్చుట, తనకు చిప్పచేతికివచ్చుట, తనను సమ్మివ వారికి చిప్పచేతికిచ్చుట మొదలగు పరిణామములు కలిగెడు స్థితికి దెచ్చినది. మోహంధకారమున జరుగు వివాహములు ఈవిధముగా పరిణమించుట మన నిత్య జీవితమునం దనేకము చూచుచున్నాము. ఈ కారణముననే యువతీయువకుల వివాహబాధ్యత మన భారత వర్షమున తరుచుగ, నిక్కచ్చిగ తల్లిదండ్రులే వహించుదు.

కథయందు హెచ్చుగు విరువులేదు. గ్రంథకర్త నవలార్చన కిదియే ప్రప్రథమముట. గంతకుతగిన బొంత యను సాన్మ్యముగ ప్రకాశకులకు తగినవారే లభించిరి. కొండపల్లి వీరవెంకయ్యగారిపేరు రైల్వేవాఙ్మయము మూలమున ఆంధ్రదేశవాసులకు పరిచయమై యున్నది. వారి తదితరగ్రంథములవలెనే యీగ్రంథముగూడ రైల్వే వాఙ్మయముగనే తయారైనది. వీరవెంకయ్యగారు గాక మరొకరు ప్రకాశకులుగ నున్నచో గ్రంథమునం దన్ని వందల అచ్చుపారబాట్లు దొర్లియుండెడివి కావు. ఈవిషయమై గ్రంథకర్తయైనను యింతుకశ్రద్ధ వహించి

యుండవలసినది. రెండవయత్నము సలిపినపుడైనభావయ్య చౌదరిగారు కడుజాగ్రత్తతో గ్రంథప్రచురణాది కార్య కలాపములయందు కొంతమనసునుంచి తమగ్రంథములు బహుజనాదరపాత్రి మగునట్లు చేసి కొందురని ఆశించెదము. “సంతానం”

వివాహతత్వము

బం. మల్లయ్యశాస్త్రిగారి గ్రంథమునై
బులును వెంకటరమణయ్యగారి విమర్శనై
చిన్న సమాధానము

పుట. ౧౯౪-౧౯౫ భారత-అశ్వయుజ భారతిలో

౧. “బ్రాహ్మద్యష్టవిధ వివాహములును వివాహ సంస్కారములు కాని వివాహములు కావని”. శాస్త్రీగారి మత మిదికాదు. ఈ యెనిమిదియు వివాహసాధనములని. ౭౩ పుట వివాహతత్వము చూడుడు.

౨. “కాని ప్రాచీన వాఙ్మయమునుబట్టి చూచినను గాంధర్వ వివాహము చేసుకొన్న భార్యాభర్తలు తిరిగి పెల్లితంతు జరిపినట్లు కనబడదు. ఇట్టివో దువ్యంతి పుత్రుడు భరతుడు దుష్టసంతానమే కావలసివచ్చును” అని.

వివాహతత్వము ౭౦ పుటలో - గాంధర్వా సురవైశాచా...పశ్చాద్ధోమో విధీయతే” అని శాస్త్రీగారిచ్చిన వచనము ప్రాచీనవాఙ్మయములోనిది కాదంటామా?

౩. “కొన్నియెడల శ్రీ శాస్త్రీలుగారు తమమతమున కనుకూలముగ స్మృతుల మూలమును మార్చిరి” - ఇట్లు వ్రాయుట అన్యాయము. అట్లు భిన్నపాతములున్నవి. ఆయన కిష్టమయిన పాతమును వ్రాసినారంటే సరసము. కాక మీరిచ్చిన పాతములుకూడ వారిమతమునకు బాధకములు కావు. మీరిచ్చిన “అప్రాప్తామపి తాం తస్మైకన్యాం దద్యా ద్యథావిధి” అపిశబ్దమువల్ల అప్రాప్త సమయము దృఢపడినది. ఇందులోగూడ “యథావిధి కన్యాదానమే” బెప్పబడినది. వివాహముమాట స్పష్టపడలేదు.

౪. ౩౫ పుటలో దక్షవచనము కుల్లూక వ్యాఖ్య లోనిది వ్రాసి శాస్త్రీగారే చూపినారు. ఎనిమిదేండ్ల వయసు అప్రాప్తకాల మనియే కుల్లూకాభిప్రాయము స్పష్టముగా నున్నది.

౫. త్రింశద్వ్యహేద్వహేత్తన్నది తప్పపాఠము. వషణః - ఉద్వహేత్ అన్నచో నట్టిసంధి వచ్చునా? వహేత్తనిమాడ పాఠము గలదు. ఉద్వహేత్తన్న పాఠమే యుంటే శాస్త్రీగారి మతమునకే బలము. ఉద్వాహము పండ్రెండేళ్లదానికిని గల దన్నది.

౬. సందగ్ధులు కాని స్పష్టవచనములు.

౩౪ పుట. సంస్కారతత్వము ౨౦౨ "పాణి గ్రహణం వివాహశ్చ భిక్షకర్మణీ, వరణాద్ధ్రహణం పాణేస్సంస్కారోవా నిలక్షణః." అని నారదవచనము శాస్త్రీగారిచ్చినారు. పాణిగ్రహణము వధూవరోధము సంస్కారము - దానాదికోద్వాహము కేవల కన్యా సంస్కారము అని. ఇవికాక హరివంశములోని ఉద్వాహతత్వకారు డిచ్చిన "కృతోద్వాహో పరస్యనై, పాణిగ్రహణమంత్రాణాం విఘ్నం చక్ర" అన్నదాని "కృత" అన్న భూతకాలిః విశేషణమే ఒకటి. ౩౨పుట. వినాహతత్వము.

౪౦ పుట. వి-త. ఋశుస్నాతాశు యా శుద్ధా సా కశ్యేత్యభిధీయతే-అన్న మాధవీయ భారతవచనము బాలికా వివాహవాదుల కెట్లుగాని సమర్థించనగునా? ఇంతకంటే స్పష్టవచనము మఱెట్లు చూపగలరు?

కట్టి సాంబమూర్తిశాస్త్రీ

గ్రంథ స్వీకారము

జర్జనీ నవీనచికిత్స

చిన్నపైజు, పు. ౨౪౭. వెల రు. ౦-౨-౦. రచయిత: నారపరాజు కోదండరామయ్య, ఎం. బి., తెనాలి.

ఉద్వాహకృషి

క్రొను శ్రీ పైజు, పు. ౧౨౮, వెల ౦-౧౨-౦, గ్రంథకర్త: పెయ్యేటి వెంకటేశ్వరరావు, హార్మికల్చరల్ ఇన్స్టిట్యూట్, మిషన్, హైస్కూలు, భీమవరం.

రాఘవశతకం

డెమ్మి శ్రీ పైజు, పు. ౧౯. వెల రు. ౦-౨-౦, రచయిత: వేదనభట్ల వెంకన్న, ప్రకాశకులు: మెసర్స్ తాతా కృష్ణమూర్తి, భద్రాచలం.

లలితకథావళి

క్రొను శ్రీ పైజు, పు. ౧౬౭; వెల రు. ౦-౨-౦ రచయిత, మరియు ప్రకాశకులు: రామసం వెంకట శివుడు, ఎం. ఏ, గుంటూరు.

భారతీనక్షత్రమాలిక

క్రొను శ్రీ పైజు; పు. ౧౨; కవయిత్రి: శ్రీమతి యక. భారతీరత్నాకరాంబ, సుల్తానుబజారు, హైదరాబాదు.

ఘోషయాత్ర (నాటిక)

క్రొను శ్రీ, పైజు; పు. ౨౯, రచయిత్రి: శ్రీమతి వడ్లకొండ ఇందిరాదేవిగారు.

రుక్మిణీవతీ శతకము

డెమ్మి శ్రీ పైజు; పు. ౨౬; గ్రంథకర్త: కూరెళ్ల అచ్యుతరావు, వేగుకమ్మద్రణాలయము, బరంపురం.

The Significance of the Faltering of Arjuna

పూల్స్కర్తాపు శ్రీ పైజు; పు. ౪౭; వెల రు. ౦-౨-౦. రచయిత: K- Sreenivasa Rao, B. A., B. L., Vakil, Chittoor.

గోవర్ధనాచార్య సప్తశతీసారము

క్రొను ౨౨ సైజు; పు. ౧౦౧; వెల రు. ౧-౦-౦.
రచయిత: సన్నిధానపు సూర్యవారాయణకాస్త్రి,
తెలుగుపండితుడు, మహబూబ్ కాలేజి, కిందిదావాద్.

గృహలక్ష్మీ కంఠాభరణము

క్రొను ౨౨ సైజు; పు. ౧౨౬; రచయిత: పసు
మర్తి కృష్ణమూర్తి. ప్రకాశకులు: డాక్టరు కే. యస్.
కేశరి, గృహలక్ష్మీ కార్యాలయము, మద్రాసు.

దివాంధము

క్రొను ౨౨ సైజు; పు. ౩౨; వెల రు. ౦-౫-౦,
రచయిత: పంత్రిము ఆంజనేయకవి.

భారతీయ కార్మికోద్యమ చరిత్ర.

క్రొను ౨౨ సైజు; పు. ౧౧౨; వెల రు. ౦-౪-౦.
రచయిత: తుమ్మల వెంకటరామయ్య.

తు పా ను

జి. జామన

కొమ్మ పుట్టెడునీడఁ గురియ నీవెనుమట్టి పాంథులనొకశతాబ్దముభజించె
కొల్లాపురపుసత్తి కొలుపుల కీచింత, తొలిపువ్వు కులుకునవ్వులువెలార్చె
ఎఱిగాలికఱివునాఁ డీనింబతరుకాఖి లంబాడిదయ్య మలంకరించె,
గరుటాలమంతు నాఖరికాన్పు లీజువ్వి పయికొమ్మపయిఁ దెల్లవార్చుకొనియె.
ధరణిపుట్టిననాటివృత్తాంతములకు, కాసనములైనయిమ్మహిజములబ్రదుకు
మొన్నటితుపానుబీభత్సమున నశించి మూడువారాలకథలోనఁబూడిపోయె.

చిలిపి తుపానుదెబ్బలకు జింది, జలాశయమందుఁబడ్డ, పూ
వులముఖసీమలం దొలఁగి పోవఁగలేదు విలాసలక్ష్మియూ
యెలల హసించుబాలురముఖేందులఁ గ్రమ్మగలే దమో! జల
ప్రళయనిశాటినోటఁ దల వాల్చినమాతృవియోగమేఘముల్.

అ మృతాంజనము

వనమూలికలచే తయారైనవాడు, ఎట్టి బాధల నైనను తొలగజేయగలడు కంటి కందమగు డబ్బీలో నుండగలడు, వెలుపలికి వచ్చిన వెంటనే ఉపచరింపగలడు, అన్ని చోట్లను దొరకగలడు. చక్కని డబ్బీతో సహా సీసా 1-కి అ. 8.

తామరతైలము

త్రివర్ణము గల “సూర్యోదయము” గుర్తు గల తామరతైలము, పూతినాశకములగు చాల మంచి మందులతో తయారుచేయబడి ప్రఖ్యాతిగాంచినది. డబ్బీ 1-కి అణాలు 6.

మోహినితైలము

స్త్రీ, పురుషులు వాడుటకు యోగ్యమైనది. మెదడునకు, కంటికి చలువయిచ్చి సౌందర్యమును పెంపొందించి కురులను బెంచును. సువాసన గలిగించి మనోహరముగా నుండును. సుఖనిద్ర, విశ్రాంతిల నిచ్చును. సీసా 1-కి అణాలు 12.

దంతచూర్ణము

పంటిపోటును బాపి, నోటి దుర్గంధమును బోగొట్టి పండ్లు తోముటకు బాగుండును. చిగుళ్లనుండి గక్తము కారకుండజేయును. డబ్బీ 1-కి అణాలు 2

గజ్జికితైలము

గజ్జి, చీడ శరీరమంతట వ్యాపించి ముఖ్యముగ చిన్న పిల్లలకు విశేషబాధను గలిగించుచున్నవి. ఈ తైలమును నాలుగుపూటలు రాచిన గజ్జి, చీడ, చిలుము, జిల మొదలగునవి నశించును. తప్పక పనిచేయును. డబ్బీ 1-కి వెల. అ. 4.

తేలుమందు

కుట్టినచోట కొంచెము మందు పోసిన, బాధ మాయమగును. మందును గలిగియున్న, తాము బాధపడక ఇతరులకిచ్చి పుణ్యము గట్టు కొనవచ్చును. ప్రతి యింట నుండదగినది. సీసా 1-కి వెల అ. 8.

అమృతాంజనం డిపో.,

బాంబాయి, మదరాసు, కలకత్తా, రంగూను.

TPLA134M143

BC

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావర్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA134M143
పుస్తకం పేరు	భారతి
తారీఖు	31/10/24
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	1.95
మొత్తం పేజీలు	163
విద్య సైజు పేజీలు	NO
భాష పేజీలు	854B
లేని పేజీలు	1 TO 774
తయారు చేసినది	Triveni
పేజీలు విడదీసినది	Triveni
స్కాన్ చేసినది	ala Ramya
పరీక్ష చేసినది	KASIMBI
పేజీలు పరిచూసినది	
బైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	good